РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103, 105 от 2018 г. и бр. 24 и 64 от 2019 г.)

§ 1. Член 17 се отменя.

§ 2. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъчни временни разлики възникват и в случаите на:

1. преобразуване на дружества и кооперации по реда на глава деветнадесета;

2. трансфер на активи/дейности по реда на глава двадесета.“

2. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато данъчна временна разлика, свързана с актив, е формирана по реда на глава двадесета, в годината на отписване на актива счетоводният финансов резултат се:

1. намалява със сумата на данъчната временна разлика в случаите, когато тя е формирана в резултат на превишение на пазарната цена на актива над:

а) стойността за данъчни цели на актива – за данъчна временна разлика, формирана по реда на чл. 155а, ал. 4, т. 2 и чл. 155б, ал. 5, т. 2;

б) счетоводната стойност на актива – за данъчна временна разлика, формирана по реда на чл. 155д, ал. 3;

в) пазарната цена на актива към момента на предишния трансфер от страната – за данъчна временна разлика, формирана по реда на чл. 155д, ал. 4;

2. увеличава със сумата на данъчната временна разлика в случаите, когато тя е формирана в резултат на това, че пазарната цена на актива е по-ниска от:

а) стойността за данъчни цели на актива – за данъчна временна разлика, формирана по реда на чл. 155а, ал. 4, т. 2 и чл. 155б, ал. 5, т. 2;

б) счетоводната стойност на актива – за данъчна временна разлика, формирана по реда на чл. 155д, ал. 3;

в) пазарната цена на актива към момента на предишния трансфер от страната – за данъчна временна разлика, формирана по реда на чл. 155д, ал. 4.

(6) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато данъчна временна разлика, свързана с пасив, е формирана по реда на чл. 155б, ал. 5, т. 3, в годината на отписване на пасива счетоводният финансов резултат се:

1. намалява със сумата на данъчната временна разлика в случаите, когато тя е формирана в резултат на превишение на стойността за данъчни цели на пасива над пазарната му цена;

2. увеличава със сумата на данъчната временна разлика в случаите, когато тя е формирана в резултат на превишение на пазарната цена на пасива над стойността му за данъчни цели."

§ 3. В част втора се създава глава девета „б" с чл. 47е–47к:

„Глава девета „б"

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА ХИБРИДНИ НЕСЪОТВЕТСТВИЯ И НА НЕСЪОТВЕТСТВИЯ С ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО Е МЕСТНО ЛИЦЕ ЗА ДАНЪЧНИ ЦЕЛИ НА ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ЮРИСДИКЦИЯ

Хибридни несъответствия

Чл. 47е. (1) Хибридно несъответствие е налице в случаите, когато:

1. плащане по финансов инструмент води до приспадане без включване и:

а) същото плащане не е включено в данъчния финансов резултат на получателя в данъчния му период, който започва в срок 12 месеца считано от края на данъчния период на платеца, и

б) несъответствието се дължи на разликите в квалификацията на инструмента или плащанията по него съгласно законодателствата на юрисдикциите на платеца и на получателя;

2. плащане към хибридно образувание води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разлики при определяне на получателя на плащането между законодателството на юрисдикцията, в която хибридното образувание е учредено или регистрирано, и юрисдикцията на всяко лице, което има участие в това хибридно образувание;

3. плащане към образувание с едно или повече места на стопанска дейност води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разлики в законодателствата на юрисдикциите, в които образуването осъществява дейност, при определяне на получателя на плащането между централното управление на образуването и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание;

4. плащане към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност води до приспадане без включване;

5. плащане от хибридно образувание води до приспадане без включване в резултат на непризнаване за данъчни цели на плащането съгласно законодателството на юрисдикцията на получателя;

6. условно плащане между централното управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание води до приспадане без включване в резултат на непризнаване за данъчни цели на плащането съгласно законодателството на юрисдикцията на получателя;

7. води до двойно приспадане.

(2) Плащане, представляващо базовата възвръщаемост на прехвърлен финансов инструмент, не води до хибридно несъответствие по ал. 1, т. 1, когато е извършено от финансов търговец във връзка с пазарен хибриден трансфер и съгласно законодателството на юрисдикцията на платеца финансовият търговец включва в данъчния си финансов резултат всички суми, получени във връзка с прехвърления финансов инструмент.

(3) Хибридно несъответствие съгласно ал. 1, т. 5-7 е налице, доколкото законодателството на юрисдикцията на платеца позволява приспадане срещу доход, който не е двойно включен доход.

(4) Несъответствие се третира като хибридно несъответствие само когато възниква между данъчно задължено лице и негово свързано предприятие, между други свързани предприятия, между централното управление на образувание и негово място на стопанска дейност, между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание или в рамките на структурирана договореност.

Непризнати разходи и суми за данъчни цели, свързани с плащания при хибридни несъответствия

Чл. 47ж. Не се признават за данъчни цели разходите, а със сумите се увеличава счетоводният финансов резултат, доколкото разходите и сумите, свързани с плащания при хибридни несъответствия:

1. водят до двойно приспадане, с изключение на случаите на двойно включен доход в текущия или в следващ данъчен период, когато данъчно задълженото лице е:

а) инвеститор;

б) платец и приспадането не е отказано в юрисдикцията на инвеститора;

2. водят до приспадане без включване, когато данъчно задълженото лице е платец;

3. пряко или непряко финансират подлежащ на приспадане разход, водещ до хибридни несъответствия в резултат на сделка или поредица от сделки между свързани предприятия или като част от структурирана договореност, освен когато съгласно законодателството на някоя от юрисдикциите, участващи в сделката или в поредицата от сделки, е извършена еквивалентна корекция, но само до размера на корекцията.

Признати за данъчни цели приходи и суми, водещи до увеличение на счетоводния финансов резултат, свързани с плащания при хибридни несъответствия

Чл. 47з. (1) Когато данъчно задължено лице е получател на плащане при хибридно несъответствие, водещо до приспадане без включване, за данъчни цели се признава размерът на плащането като приход, признат за данъчни цели, или като сума, с която се увеличава счетоводният финансов резултат, доколкото същото е приспаднато в юрисдикцията на платеца.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите на чл. 47е, ал. 1, т. 2-4 и 6.

(3) Доколкото хибридно несъответствие включва доход на непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност, който не подлежи на данъчно облагане в страната, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат на данъчно задълженото лице се увеличава с размера на дохода, който се причислява към непризнатото за данъчни цели място на стопанска дейност. Изречение първо се прилага, в случай че доходът не е освободен от данъчно облагане по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава.

Данъчен кредит за удържан данък при източника по плащане, свързано с хибриден трансфер

Чл. 47и. Данъчно задължено лице има право, пропорционално на нетния облагаем доход по плащането, на данъчен кредит за удържан данък при източника по плащане, свързано с хибриден трансфер, при който повече от една от страните по трансфера имат право на данъчен кредит за същия данък.

Несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция

Чл. 47к. (1) Доколкото суми, свързани с плащане, разходи или загуби на данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели и на друга юрисдикция, водят до намаление на данъчния финансов резултат и в другата юрисдикция, същите не се признават за данъчни цели, доколкото законодателството на другата юрисдикция позволява приспадането им срещу доход, който не е двойно включен доход.

(2) В случаите по ал. 1, когато другата юрисдикция е държава - членка на Европейския съюз, сумите по плащането, разходите или загубите не се признават за данъчни цели, в случай че данъчно задълженото лице е местно за другата държава членка по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане."

§ 4. Член 91а се изменя така:

„Специфични правила за определяне на прогнозна данъчна печалба и дължим годишен корпоративен данък

Чл. 91а. При определяне на прогнозната данъчна печалба и на дължимия годишен корпоративен данък по реда на чл. 89, не се вземат под внимание:

1. данъчна печалба, произтичаща от контролирано чуждестранно дружество;

2. частта от превишението на увеличенията над намаленията на счетоводния финансов резултат в резултат на преобразуванията по чл. 155а, ал. 1 и чл. 155б, ал. 1, съответстваща на трансферираните активи/дейност, за които ще се приложи разсрочване по чл. 155г."

§ 5. Глава двадесета се изменя така:

„Глава двадесета

Данъчно регулиране при трансфери между част на едно предприятие, разположена в страната, и друга част на същото предприятие, разположена извън страната

Трансфер на активи/дейност към друга част на предприятието, разположена извън страната

Чл. 155. Данъчно задълженото лице прилага чл. 155а–155д и чл. 157 в случаите, когато:

1. трансферира активи/дейност от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност, разположено извън страната, доколкото вследствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи/дейност;

2. трансферира активи/дейност от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието, разположена извън страната, доколкото вследствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи/дейност;

3. трансферира активи/дейност при промяна на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели от Република България към друга юрисдикция; тази точка не се прилага по отношение на активите, които продължават да са ефективно свързани с място на стопанска дейност в страната;

4. трансферира дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната, към друга юрисдикция, доколкото вследствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи.

Трансфер на активи

Чл. 155а. (1) В случаите на трансфер на активи по чл. 155, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се:

1. увеличава с положителната разлика между пазарната цена и стойността за данъчни цели на трансферирания актив към момента на трансфера;

2. намалява с отрицателната разлика между пазарната цена и стойността за данъчни цели на трансферирания актив към момента на трансфера.

(2) Стойност за данъчни цели на трансфериран актив е:

1. за данъчните амортизируеми активи - данъчната стойност на актива към момента на трансфера;

2. за активи, които не са данъчни амортизируеми активи - счетоводната стойност на актива към момента на трансфера:

а) намалена със сумата на данъчната временна разлика, свързана с актива, в случаите, когато с нея би се увеличил счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, ако данъчно задълженото лице се беше разпоредило с актива, съответно увеличена със сумата на данъчната временна разлика, свързана с актива, в случаите, когато с нея би се намалил счетоводния финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, ако данъчно задълженото лице се беше разпоредило с актива, и

б) намалена със сумата на резерва от последваща оценка (преоценъчния резерв) за актива, когато резервът е положителна величина, съответно увеличена със сумата на резерва, когато резервът е отрицателна величина; тази буква не се прилага за резерва от последващи оценки на финансови активи на финансовите институции, когато счетоводният финансов резултат е бил преобразуван по реда на чл. 97 с печалбите и загубите от тези последващи оценки.

(3) В случаите, когато в резултат на трансфера трансферираният актив се отписва:

1. с данъчната временна разлика, свързана с трансферирания актив и възникнала преди трансфера, не се преобразува счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат (не се признава за данъчни цели), и

2. не се прилагат чл. 45 и чл. 66, ал. 1 и 2 по отношение на трансферирания актив.

(4) В случаите, когато в резултат на трансфера трансферираният актив не се отписва, към момента на трансфера се извършат следните корекции:

1. за данъчните амортизируеми активи – извършва се корекция в начислената данъчна амортизация за актива, така че след корекцията данъчната стойност на актива да е равна на пазарната му цена към момента на трансфера; в случай че начислената данъчна амортизация за актива е недостатъчна за постигане на равенството по предходното изречение, с размера на недостига се коригира и данъчната амортизируема стойност на актива; когато активът не е наличен в данъчния амортизационен план, данъчно задълженото лице завежда актива в данъчния амортизационен план с данъчна амортизируема стойност, равна на пазарната му цена към момента на трансфера;

2. за активи, които не са данъчни амортизируеми активи – разликата между пазарната цена на трансферирания актив и стойността му за данъчни цели към момента на трансфера формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика, свързана с актива и възникнала преди трансфера.

Трансфер на дейност

Чл. 155б. (1) В случаите на трансфер на дейност по чл. 155, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се:

1. увеличава с положителната разлика между пазарната цена на трансферираната дейност и стойността за данъчни цели на трансферираните активи, намалена със стойността за данъчни цели на трансферираните пасиви към момента на трансфера;

2. намалява с отрицателната разлика между пазарната цена на трансферираната дейност и стойността за данъчни цели на трансферираните активи, намалена със стойността за данъчни цели на трансферираните пасиви към момента на трансфера.

(2) Стойност за данъчни цели на трансфериран актив е стойността, определена по реда на чл. 155а, ал. 2.

(3) Стойност за данъчни цели на трансфериран пасив е счетоводната стойност на пасива към момента на трансфера, намалена със

сумата на данъчната временна разлика, свързана с пасива, в случаите, когато с нея би се намалил счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, ако данъчно задълженото лице беше погасило пасива, съответно увеличена със сумата на данъчната временна разлика, свързана с пасива, в случаите, когато с нея би се увеличил счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, ако данъчно задълженото лице беше погасило пасива.

(4) В случаите, когато в резултат на трансфера трансфериран актив/пасив се отписва:

1. с данъчната временна разлика, свързана с трансферирания актив/пасив и възникнала преди трансфера, не се преобразува счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат (не се признава за данъчни цели), и

2. не се прилагат чл. 45 и чл. 66, ал. 1 и 2 по отношение на трансферирания актив.

(5) В случаите, когато в резултат на трансфера трансфериран актив/пасив не се отписва, към момента на трансфера се извършат следните корекции:

1. за данъчните амортизируеми активи – корекцията се извършва по реда на чл. 155а, ал. 4, т. 1;

2. за активи, които не са данъчни амортизируеми активи – корекцията се извършва по реда на чл. 155а, ал. 4, т. 2;

3. за пасиви - разликата между пазарната цена на трансферирания пасив и стойността му за данъчни цели към момента на трансфера формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика, свързана с пасива и възникнала преди трансфера.

Временен трансфер на активи

Чл. 155в. (1) Член 155 не се прилага, когато трансферът на активи е за срок, не по-дълъг от 12 месеца, и при условие че трансферът:

1. е свързан със сделки за финансиране на ценни книжа, или

2. е свързан с активи, предоставени като обезпечение, или

3. се извършва с цел изпълнение на пруденциални капиталови изисквания или управление на ликвидността.

(2) В случай че активите по ал. 1 не се трансферират обратно в Република България в рамките на 12 месеца от момента на трансфера, разпоредбите на чл. 155 и глава дванадесета се прилагат съответно.

Внасяне на частта от корпоративния данък, свързан с трансфер на активи към държава - членка на Европейския съюз, или към друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство

Чл. 155г. (1) Данъчно задълженото лице може да разсрочи внасянето на частта от корпоративния данък, дължима в резултат на трансфер на активи/дейност по чл. 155, но не повече от дължимия корпоративен данък за съответния данъчен период, когато:

1. трансферира активи/дейност от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност, разположено в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. трансферира активи/дейност от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието, разположена в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

3. трансферира активи/дейност при промяна на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, от Република България към държава - членка на Европейския съюз, или към друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

4. трансферира дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната, към държава - членка на Европейския съюз, или към друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

(2) Алинея 1 се прилага за други държави, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, само при наличието на сключено и влязло в сила с Република България или с Европейския съюз споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойно на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ, L 84/1 от 31 март 2010 г.).

(3) Частта от корпоративния данък, дължима в резултат на трансфер на активи/дейност по ал. 1, се определя, като сборът от превишението на увеличенията над намаленията по чл. 155а, ал. 1 и превишението на увеличенията над намаленията по чл. 155б, ал. 1, за трансферираните

активи/дейности през годината, за които е приложено разсрочване, се умножи по данъчната ставка.

(4) Разсрочената сума за внасяне по ал. 1 се разпределя между трансферираните активи/дейности по следната формула:

$$А = Б \times \frac{В}{Г}$$

А е частта от разсрочената сума за внасяне по ал. 1, разпределена за съответния трансфериран актив/дейност;

Б е разсрочената сума за внасяне по ал. 1;

В е положителната разлика по чл. 155а, ал. 1, т. 1 за съответния трансфериран актив, съответно положителната разлика по чл. 155б, ал. 1, т. 1 за съответната трансферирана дейност;

Г е сборът от положителните разлики по чл. 155а, ал. 1, т. 1 и положителните разлики по чл. 155б, ал. 1, т. 1 за всички трансферирани активи/дейности през годината, за които е приложено разсрочване.

(5) Разсрочената сума за внасяне по ал. 4, разпределена за всеки трансфериран актив/дейност, се внася на пет равни годишни вноски. Първата вноска се внася в срока за внасяне на корпоративния данък за годината на трансфера. Останалите вноски се внасят през следващите четири последователни години в срока за внасяне на корпоративния данък за съответната година. За вноските по предходното изречение данъчно задълженото лице дължи лихва съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

(6) Данъчно задълженото лице упражнява правото на разсрочване по ал. 1 с годишната данъчна декларация за годината на настъпване на обстоятелството по ал. 1, като в нея декларира наличието на това обстоятелство. При поискване от орган по приходите лицето е длъжно да представи доказателства за наличие на обстоятелството.

(7) Разсрочената сума за внасяне по ал. 4, разпределена за съответния актив/дейност, която не е станала изискуема, става незабавно изискуема при настъпване на едно от следните обстоятелства:

1. лицето продаде или се разпореди по друг начин с трансфериран актив/дейност;

2. лицето извърши последващ трансфер към трета държава на трансфериран актив;

3. извършена е последваща промяна на юрисдикцията на която лицето е местно лице за данъчни цели, или последващ трансфер на дейността към трета държава в случаите по ал. 1;

4. лицето е в производство по несъстоятелност или ликвидация;

5. лицето не внесе дължима вноска в рамките на 12 месеца от изтичането на срока за внасяне по ал. 4 за съответната вноска.

(8) Алинея 7, т. 2 и 3 не се прилагат, когато последващият трансфер или последващата промяна е към други държави, които са държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и които имат сключено и влязло в сила с Република България или с Европейския съюз споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.

(9) При настъпване на някое от обстоятелствата по ал. 7 лицето уведомява писмено териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация или мястото, където е била регистрацията му като данъчно задължено лице, в 30-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство.

(10) Алинеи 1-9 не се прилагат по отношение на трансфериран актив/дейност, за който/която годината на трансфера по ал. 1 и годината на настъпване на обстоятелството по ал. 7 е една и съща.

Трансфер на активи от друга част на предприятието, разположена извън страната

Чл. 155д. (1) При трансфер на данъчен амортизируем актив от част на предприятието, разположена извън страната, към част на предприятието, разположена в страната, данъчната амортизируема стойност, с която активът се завежда в данъчния амортизационен план, е пазарната му цена към момента на трансфера.

(2) При трансфер на данъчен амортизируем актив от част на предприятието, разположена извън страната, към част на предприятието, разположена в страната, в случай че същият е наличен в данъчния амортизационен план към момента на трансфера и трансферът на актива е участвал в облагане с данък в друга държава - членка на Европейския съюз, в съответствие с чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г.

за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2016/1164“, данъчно задълженото лице извършва корекция в начислената данъчна амортизация за актива, така че след корекцията данъчната стойност на актива да е равна на стойността, използвана като пазарна цена при прилагането на Директива (ЕС) 2016/1164 в другата държава членка. В случай че начислената данъчна амортизация за актива е недостатъчна за постигане на равенството по предходното изречение, с размера на недостига се коригира и данъчната амортизируема стойност на актива.

(3) При трансфер на актив, който не е данъчен амортизируем актив, от част на предприятието, разположена извън страната, към част на предприятието, разположена в страната, и в случай че към момента на трансфера е налице разлика между пазарната цена на актива и счетоводната стойност, с която активът се признава в резултат на трансфера съгласно счетоводното законодателство в страната, разликата формира данъчна временна разлика от последваща оценка.

(4) При трансфер на актив, който не е данъчен амортизируем актив, от част на предприятието, разположена извън страната, към част на предприятието, разположена в страната, в случай че същият е признат за счетоводни цели преди трансфера съгласно счетоводното законодателство в страната и трансферът на актива е участвал в облагане с данък в друга държава - членка на Европейския съюз, в съответствие с чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/1164, разликата между пазарната цена на актива при прилагането на Директива (ЕС) 2016/1164 в другата държава членка и пазарната цена на актива по чл. 155а, ал. 1 към момента на предишния трансфер от страната формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика, свързана с актива и възникнала преди трансфера.

(5) В случаите по ал. 1-4, когато между цената, определена за пазарна в другата държава, и цената, определена за пазарна от орган по приходите, е налице разлика, се прилага цената, определена за пазарна от органа по приходите.

(6) Алинеи 1 и 3 се прилагат и когато в резултат на трансфера на активи възниква място на стопанска дейност в страната.

Трансфер на услуги

Чл. 156. (1) В случаите на трансфер на услуга от част на предприятието, разположена в страната, към друга част на предприятието, разположена извън страната, при определяне на данъчния финансов резултат за годината на трансфера счетоводният финансов резултат се увеличава с превишението на пазарната цена на услугата към момента на трансфера над себестойността ѝ, съответно се намалява с превишението на себестойността на услугата над пазарната ѝ цена към момента на трансфера, в случаите, когато в резултат на трансфера не е отчетен счетоводен приход по пазарна стойност и:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки, извършвани чрез тази част на предприятието, разположена в страната, и насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност, извършвана чрез тази част на предприятието, разположена в страната, се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието, или

3. услугата е предназначена за реализиране в променен или непроменен вид към друго лице.

(2) Когато в резултат на трансфер на услуга от част на предприятието, разположена в страната, към друга част на предприятието, разположена извън страната, който не попада в случаите по т. 1-3 от ал. 1, е отписан актив, с данъчната временна разлика, свързана с актива и възникнала преди трансфера, не се преобразува счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат (не се признава за данъчни цели).

(3) В случаите на трансфер на услуга от част на предприятието, разположена извън страната, към друга част на предприятието, разположена в страната, когато е налице разлика между пазарната цена на услугата към момента на трансфера и отчетения разход или този, който ще бъде отчетен във връзка с услугата, с тази разлика се:

1. намалява счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат за годината на признаване за данъчни цели на счетоводния разход във връзка с услугата, когато разликата е положителна величина;

2. увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат за годината на признаване за данъчни цели на

счетоводния разход във връзка с услугата, когато разликата е отрицателна величина.

(4) Алинея 3 се прилага в случаите, когато:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки, извършвани чрез тази част на предприятието, разположена извън страната, и насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност, извършвана чрез тази част на предприятието, разположена извън страната, се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието, или

3. услугата е предназначена за реализиране в променен или непроменен вид към друго лице.

(5) При трансфер на услуга от част на предприятието, разположена извън страната, към друга част на предприятието, разположена в страната, извън случаите, посочени в ал. 4, когато е налице разлика между сумата на отчетения разход или този, който ще бъде отчетен във връзка с услугата и себестойността на услугата, с тази разлика се:

1. увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат за годината на признаване за данъчни цели на счетоводния разход във връзка с услугата, когато разликата е положителна величина;

2. намалява счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат за годината на признаване за данъчни цели на счетоводния разход във връзка с услугата, когато разликата е отрицателна величина.

(6) Когато трансферираната услуга по ал. 3 и 5 е капитализирана в стойността на данъчен амортизируем актив, преобразуването на счетоводния финансов резултат по реда на ал. 3 и 5 се извършва при определяне на данъчния финансов резултат за годината на трансфера.

(7) Алинеи 1-6 се прилагат и в случаите на други трансфери, извършени между части на едно предприятие, разположени в страната и съответно извън страната, които не са трансфери на активи/дейност по чл. 155 или трансфери на услуги.

Непризнаване на счетоводни приходи, разходи, печалби или загуби

Чл. 157. (1) В случай че в резултат на трансфер по чл. 155а и 155б са отчетени счетоводни приходи, разходи, печалби или загуби, същите не се признават за данъчни цели.

(2) В случай че в резултат на трансфер на услуга от част на предприятието, разположена в страната, към друга част на предприятието, разположена извън страната, са отчетени счетоводни приходи, разходи, печалби или загуби, същите не се признават за данъчни цели, когато:

1. счетоводният финансов резултат е преобразуван по реда на чл. 156, ал. 1, или

2. трансферът на услуга не попада в обхвата на чл. 156, ал. 1, т. 1-3."

§ 6. В чл. 161 ал. 6 се отменя.

§ 7. В чл. 173, ал. 1 след думата „дължи" се добавя „в пълния му размер".

§ 8. В чл. 195 ал. 4 се изменя така:

„(4) Алинеи 1 и 2 се прилагат и когато чуждестранно лице чрез място на стопанска дейност в страната начислява посочените доходи на други части на предприятието си, разположени извън страната, в следните случаи:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки, извършвани чрез тази част на предприятието, разположена извън страната, и насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност, извършвана чрез тази част на предприятието, разположена извън страната, се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието, или

3. услугата е предназначена за реализиране в променен или в непроменен вид към друго лице."

§ 9. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 15 се отменя.

2. В т. 84, в основния текст след думите „чл. 47в" се добавя „и на глава девета „б" и накрая на разпоредбата се добавя:

„За целите на глава девета „б":

В случаите на чл. 47е, ал. 1, т. 1-5 и т. 7 и чл. 47ж, ал. 1, т. 3 изискването за 25 на сто е 50 на сто.

Лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или на собствеността върху капитала на образувание, се третира като имащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които има другото лице.

Свързано предприятие е и образувание, което е част от същата консолидирана група за целите на финансовото отчитане на данъчно задълженото лице; предприятие, в което данъчно задълженото лице има значително влияние в управлението; или предприятие, което има значително влияние в управлението на данъчно задълженото лице."

3. В т. 85 след думите „глава девета „а" се добавя „и глава девета „б".

4. Създават се т. 87–107:

„87. „Несъответствие" за целите на глава девета „б" е двойно приспадане или приспадане без включване.

88. „Приспадане" и „подлежащ на приспадане" за целите на глава девета „б" е разходът или сумата, водещи до намаление на данъчния финансов резултат съгласно правото на юрисдикцията на платеца или на инвеститора.

89. „Включване" и „включен" за целите на глава девета „б" е приходът или сумата, водещи до увеличение на данъчния финансов резултат съгласно правото на юрисдикцията на получателя. Плащане по финансов инструмент не се счита като включено, доколкото плащането отговаря на условията за данъчно облекчение съгласно правото на юрисдикцията на получателя.

90. „Данъчно облекчение" за целите на т. 89 е освобождаване от облагане с данък, намаляване на данъчната ставка или всякакъв данъчен кредит или възстановяване на платен данък (различен от данъчен кредит за платен данък в чужбина).

91. „Двойно приспадане" за целите на глава девета „б" е приспадане на едно и също плащане, разход или загуба в юрисдикцията, която е източник на плащането, в която е направен разходът или в която е възникнала загубата (юрисдикция на платеца), и в друга юрисдикция (юрисдикция на инвеститора). В случай на плащане от хибридно образувание или място на стопанска дейност юрисдикцията на платеца е юрисдикцията, в която е учредено или регистрирано, или се намира хибридното образувание, или в която е установено или се намира мястото на стопанска дейност.

92. „Приспадане без включване" за целите на глава девета „б" е приспадане на плащане или условно плащане между централно управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание, във всяка юрисдикция, в която плащането или условното плащане се третира като

направено (юрисдикция на платеца), без да има съответното включване на същото плащане или условното плащане в юрисдикцията на получателя. Юрисдикция на получателя е всяка юрисдикция, в която плащането или условното плащане е получено или се счита като получено съгласно законодателството на друга юрисдикция.

93. „Двойно включен доход" за целите на глава девета „б" е всеки доход, който е включен съгласно законодателството на двете юрисдикции, където е възникнало несъответствието.

94. „Лице" за целите на глава девета „б" е физическо лице или образувание.

95. „Хибридно образувание" за целите на глава девета „б" е образувание или договореност, всяко от които се счита за подлежащо на данъчно облагане образувание съгласно законодателството на една юрисдикция и чиито приходи или разходи за данъчни цели се считат като такива на едно или повече други лица съгласно законодателството на друга юрисдикция.

96. „Финансов инструмент" за целите на глава девета „б" е всеки инструмент, доколкото води до възвръщаемост на финансирането или на собствения капитал, който се облага съгласно правилата за данъчно облагане на дългови инструменти, дялови инструменти или деривати в съответствие със законодателството на юрисдикцията на получателя или на платеца, и включва хибриден трансфер.

97. „Хибриден трансфер" за целите на глава девета „б" е всяка договореност за прехвърляне на финансов инструмент, когато базовата възвръщаемост на прехвърления финансов инструмент се третира за данъчни цели като получена едновременно от повече от една от страните по тази договореност.

98. „Пазарен хибриден трансфер" за целите на глава девета „б" е хибриден трансфер, сключен от финансов търговец по занятие, а не като част от структурирана договореност.

99. „Финансов търговец" за целите на глава девета „б" е лице, което извършва по занятие сделки с финансови инструменти за собствена сметка с цел печалба.

100. „Структурирана договореност" за целите на глава девета „б" е договореност, включваща хибридно несъответствие, когато резултатът от това несъответствие е взет предвид при определянето на условията на тази договореност или договореност, с която се цели хибридно несъответствие.

Договореност, отговаряща на условията, посочени в изречение първо, не се счита за структурирана договореност, ако както от данъчно задълженото лице, така и от свързано предприятие не би могло да се очаква, че знаят за хибридното несъответствие и не са се възползвали от данъчното предимство, произтичащо от това хибридно несъответствие.

101. „Непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност“ за целите на глава девета „б“ е всяка договореност, която води до възникване на място на стопанска дейност в друга юрисдикция съгласно законодателството на Република България и която не води до възникване на място на стопанска дейност съгласно законодателството на тази друга юрисдикция.

102. „Консолидирана група за целите на финансовата отчетност“ за целите на глава девета „б“ е група, състояща се от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните счетоводни стандарти или националната система за финансово отчитане на държава членка.

103. „Плащане“ за целите на глава девета „б“ включва всеки разход или сума, действително платени или за които е налице задължение да бъдат платени и които съгласно законодателството на юрисдикцията на платеца са разход, признат за данъчни цели, или сума, водеща до намаление на данъчния финансов резултат.

104. „Трансфер на активи/дейност“ за целите на чл. 155–155г е операция, вследствие на която Република България губи правото на облагане на резултата от последващо разпореждане с тези активи/тази дейност, като същите активи/същата дейност остава правна или икономическа собственост на същото лице.

105. „Промяна на юрисдикцията, на която лице е местно лице за данъчни цели“ за целите на глава двадесета е налице, когато лице престава да бъде местно лице за данъчни цели на Република България и става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция.

106. „Трансфериране на дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност“ за целите на чл. 155, т. 4 е налице, когато чуждестранно юридическо лице престава да подлежи на облагане в Република България чрез място на стопанска дейност за трансферираната дейност и започва да подлежи на данъчно облагане в друга юрисдикция.

107. „Себестойност на услуга“ за целите на чл. 156 е себестойността на услугата, определена съгласно приложимите счетоводни стандарти от частта на предприятието, разположена в страната.“

§ 10. В § 2 от Допълнителните разпоредби съюзът „и“ пред думите „Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.)“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2017/952 на Съвета от 29 май 2017 г. за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави (ОВ, L 144/1 от 7 юни 2017 г.)“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 11. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15 от 2018 г., бр. 98 от 2018 г., бр. 102 от 2018 г., бр. 105 от 2018 г. и бр. 24 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 23, ал. 1:

а) точки 1 и 2 се отменят;

б) в т. 9 думите „както и копие на валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК“ се заличават.

2. В чл. 38 ал. 3 се изменя така:

„(3) Окончателният данък за доходите от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалба се определя върху брутния размер на сумите, представляващи скрито разпределение на печалбата.“

3. В чл. 73, ал. 1, т. 4 думите „чл. 13, ал. 1, т. 3, 7, 9, 20, 21 и 24“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, т. 3, 7, 9, 20 и 24“.

4. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) точка 6 се изменя така:

„6. „Ликвидационен дял“ е разпределението на дял от имуществото от едно лице при прекратяването му в полза на друго лице или при прекратяване на членството на това друго лице.“

б) в т. 26:

аа) буква „к“ се отменя;

бб) създава се буква „л“:

„л) правоотношенията между спортен клуб и професионални спортисти по чл. 77, ал. 1 от Закона за физическото възпитание и спорта и правоотношенията между спортен клуб и треньори по чл. 78, ал. 1 от същия закон.“;

в) точка 35 се изменя така:

„35. „Данъчен кредит“ е правото при определените по този закон условия да се приспадне вече платен в чужбина данък върху печалби или доходи.“

§ 12. Параграф 11, т. 1 относно чл. 23, ал. 1, т. 1, 2 и 9 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и при ползване на данъчни облекчения за 2019 г.

§ 13. Параграф 11, т. 3 относно чл. 73, ал. 1, т. 4 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и за справките по чл. 73, ал. 1 за 2019 г.

§ 14. Доходите на специализантите по договори, сключени по реда на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 7 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 89 от 2007 г., бр. 55 от 2008 г., бр. 12 и 72 от 2010 г., бр. 58 от 2011 г., попр., бр. 60 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 24 и 73 от 2013 г.; Решение № 15612 на Върховния административен съд от 2013 г. - бр. 59 от 2014 г.; отм., бр. 7 от 2015 г.), които не са изплатени до 31 декември 2019 г., се облагат като доходи по трудови правоотношения.

§ 15. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г., бр. 98 и 108 от 2018 г., бр. 1 и 24 от 2019 г., Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 32 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 38 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5а т. 6 се отменя.

2. В чл. 10 ал. 1 се изменя така:

„(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон."

3. В чл. 18, ал. 2 думите „служби на бюджетна издръжка" се заменят с „административни органи".

4. В чл. 21, ал. 4 след думите „При липса на счетоводни данни" се поставя запетая и се добавя „както и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство" и се поставя запетая.

5. В чл. 37 ал. 2 се отменя.

6. В чл. 48, ал. 1, т. 4 думите „със статут в обществена полза" се заменят със „за обществено-полезна дейност".

7. В чл. 49 се създават нови ал. 3 и 4:

„(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за обществено-полезна дейност."

8. В чл. 54:

а) в ал. 3 се създава нова т. 5:

„5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 59, ал. 4.";

б) в ал. 4 изречение трето се изменя така:

„При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация

образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“;

в) в ал. 7 изречение второ се заличава.

9. В чл. 61з, ал. 1, т. 2 след думите „на регистрация“ се добавя „при доставки на услуги по чл. 97а и“.

10. В чл. 61с:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.“;

б) създава се нова ал. 3:

„(3) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а.“;

в) създава се ал. 6:

„(6) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до 3 дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.“;

г) досегашната ал. 3 става ал. 7.

§ 16. Физическите лица и едноличните търговци, регистрирани по чл. 97а от Закона за данък върху добавената стойност, които извършват дейности, посочени в приложение № 4 към Закона за местните данъци и такси, подават декларация по реда на чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за доходите, получени през 2019 г.

§ 17. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г. и бр. 24 и 33 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 3, т. 1 съюзът „или" се заменя със запетая и накрая се поставя запетая и се добавя „или по всяко друго правоотношение, което създава взаимоотношения, подобни на тези на работодател и нает лице във връзка с условията на работа, възнаграждението и отговорността на работодателя".

2. В чл. 6:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.";

б) в ал. 2 се създава т. 5:

„5. прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху нов недвижим имот или част от него, с изключение на случаите, когато страна по сделката са лица по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството.";

в) в ал. 3:

аа) в т. 1 след думите „служители или" се добавя „по-общо";

бб) в т. 3 накрая се поставя точка и запетая и се създава изречение второ:

„това не се прилага при прехвърляне на стоки под режим на складиране на стоки до поискване.";

г) създава се ал. 7:

„(7) Алинея 3, т. 3 не се прилага, когато лицето разполага с доказателства, определени в правилника за прилагане на закона, че вътреобщностното придобиване е обложено в държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им. Когато за доставката е приложена ал. 3, т. 3 и впоследствие лицето докаже, че вътреобщностното придобиване е обложено и в държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, лицето коригира резултата от прилагането на ал. 3,

т. 3. Документите, удостоверяващи тези обстоятелства, и редът за извършване на корекцията се определят с правилника за прилагане на закона."

3. В чл. 7:

а) в ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика";

б) в ал. 5 се създава т. 11:

„11. доставката по ал. 1, когато доставчикът не е подал VIES–декларация по чл. 125 или когато подадената VIES-декларация не съдържа точните данни за съответната доставка, освен ако доставчикът може да обоснове причината за допуснатите от него пропуски или грешки, включително, когато в следваща VIES-декларация лицето е отстранило същите."

4. В чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2 след думите „служителите или" се добавя „по-общо".

5. В чл. 13, ал. 1 след думите „придобиването на правото на собственост" се добавя „и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик".

6. Създава се чл. 15а:

„Режим складиране на стоки до поискване

Чл. 15а. (1) Данъчно задължено лице може да прехвърля стоки, представляващи част от неговите стопански активи, от територията на една държава членка до територията на друга държава членка под режим на складиране на стоки до поискване.

(2) Прехвърлянето по ал. 1 под режим на складиране на стоки до поискване не е възмездна доставка на стоки, когато са налице едновременно следните условия:

1. стоките са изпратени или транспортирани от данъчно задълженото лице или за негова сметка от трето лице от територията на една държава членка до територията на друга държава членка с цел извършване на последваща доставка на друго данъчно задължено лице в държавата членка, в която стоките са пристигнали или превозът им е завършил, при наличие на договор между двете данъчно задължени лица, в който е предвидено прехвърляне на правото на собственост или на всяко друго право на разпореждане със стоките като собственик;

2. данъчно задълженото лице, което прехвърля стоките, не е установено и няма постоянен обект на територията на държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва;

3. данъчно задълженото лице, за което стоките са предназначени да бъдат доставени, е идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва, и неговият идентификационен номер по ДДС, издаден му от тази държава членка, е предоставен на данъчно задълженото лице, посочено в т. 2, към момента, в който започва изпращането или транспортирането на стоките;

4. стоките са вписани в регистъра по чл. 123, ал. 5 към момента, в който започва изпращането или транспортирането им от данъчно задълженото лице по т. 2;

5. идентификационният номер по ДДС на данъчно задълженото лице, посочено в т. 3, издаден му от държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва, е включен във VIES-декларация за данъчния период на изпращането или транспортирането на стоките от данъчно задълженото лице по т. 2.

(3) Когато са изпълнени условията на ал. 2, към момента на прехвърляне на правото за разпореждане със стоките като собственик на данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3, при условие че прехвърлянето се извърши в рамките на 12-месечен срок от пристигането или завършването на превоза на стоките, се счита, че е налице:

1. вътреобщностна доставка на стоки, извършена от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 2 в държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани;

2. вътреобщностно придобиване на стоки, извършено от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3, на което тези стоки са доставени в държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва.

(4) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките в държавата членка, в която стоките са пристигнали или превозът им е завършил, данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3 бъде заместено от друго данъчно задължено лице, при изпълнение на всички други приложими условия на ал. 2 и вписване на заместването от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 2 в регистъра по чл. 123, ал. 5, се продължава прилагането на режим на складиране на стоки до поискване до изтичането на този срок.

(5) Не е доставка на стоки връщането на стоките в държавата членка, от която са били изпратени или транспортирани, когато правото на собственост или на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик не е било прехвърлено в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките и връщането им е отразено в регистъра по чл. 123, ал. 5 от лицето по ал. 2, т. 2.

(6) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките някое от условията по ал. 2 и 4 вече не е изпълнено, към този момент се счита, че е налице:

1. вътреобщностна доставка на стоки, извършена от данъчно задълженото лице, посочено в ал. 2, т. 2, в държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани;

2. вътреобщностно придобиване на стоки, извършено от данъчно задълженото лице, посочено в ал. 2, т. 2, в държавата членка, в която стоките са пристигнали или е завършил превозът им.

(7) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките не са били доставени и не са възникнали обстоятелства по ал. 5, 9 или 10, се счита, че условията по ал. 2 не са изпълнени в деня, следващ изтичането на 12-месечния срок, като към този момент се прилага ал. 6.

(8) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са доставени на лице, различно от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3 или ал. 4, се счита, че условията по ал. 2 не са изпълнени непосредствено преди тази доставка, като към този момент се прилага ал. 3.

(9) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са изпратени или транспортирани до държава, различна от държавата членка, в която стоките първоначално са пристигнали или превозът е завършил, се счита, че условията по ал. 2 не са изпълнени непосредствено преди да започне това изпращане или транспортиране, като към този момент се прилага ал. 6.

(10) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са унищожени, липсват или са бракувани, се счита, че условията по ал. 2 и 4 не са изпълнени на датата на възникване на съответното обстоятелство, или ако е невъзможно да се определи тази дата — датата на установяването му, като към този момент се прилага ал. 6.

(11) Данъчното събитие при вътреобщностна доставка и вътреобщностно придобиване по ал. 6 възниква на датата на съответното обстоятелство. В тези случаи се прилага чл. 51, ал. 3 и чл. 63, ал. 3."

7. В чл. 16, ал. 5 думите „когато стоките престанат да са под съответния режим на територията на страната" и запетаята пред тях се заменят със „само когато стоките се допуснат за свободно обращение".

8. В чл. 17, ал. 1 след думите „прехвърляне на собствеността" се добавя „и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик".

9. В чл. 22 ал. 6 се отменя.

10. В чл. 25:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или на друго вещно право, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена.";

б) в ал. 3, т. 1 думите „ал. 8" се заменят с „ал. 9";

в) създават се ал. 10-12:

„(10) Данъчно събитие по ал. 1 е и поставянето под режим реекспорт на стоки, предназначени за континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, които при въвеждането им на територията на страната са били временно складирани стоки или поставени в свободна зона или под митнически режими – митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос с пълно освобождаване от вносни мита, външен транзит.

(11) Данъчното събитие по ал. 10 възниква и данъкът става изискуем на датата, на която стоките са поставени под режим реекспорт.

(12) В случаите, когато стоките пристигат директно в континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, от трета страна или територия, или от друга държава членка, когато за стоките не е налице вътреобщностно придобиване, данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем на

датата, на която стоките са пристигнали в континенталния шелф и изключителната икономическа зона.“

11. В чл. 46, ал. 1, т. 5 думите „това не се отнася за ценни книжа, установяващи права върху стоки или услуги извън посочените в този член“ се заменят с „това не се отнася за права или ценни книжа по чл. 6, ал. 2, т. 5, освен ако са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и за ценни книжа, установяващи право на собственост върху стоки или услуги извън посочените в този член“.

12. В чл. 53 ал. 2 се изменя така:

„(2) За прилагане на нулева ставка по ал. 1 доставчикът следва да разполага с:

1. документи за доставката, определени с правилника за прилагане на закона, и

2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка:

а) определени с правилника за прилагане на закона, или

б) определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки.“

13. Създава се част четвърта „а“ с чл. 65а и 65б:

„ЧАСТ ЧЕТВЪРТА „А“

ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ДОСТАВКИ НА СТОКА

Определяне на вътреобщностната доставка при последователни доставки на стока

Чл. 65а. (1) Доставките на една и съща стока във верига, включваща и междинен доставчик, която се изпраща или транспортира от една държава членка до друга държава членка директно от първия доставчик до крайния получател във веригата, са последователни доставки на стоката.

(2) Междинен доставчик по ал. 1 е доставчик във верига от последователни доставки на стока, различен от първия доставчик във веригата, който изпраща или транспортира стоката сам или чрез трето лице от негово име.

(3) В случаите по ал. 1, за целите на чл. 53 изпращането или транспортирането се отнася само за доставката, извършена към междинния доставчик.

(4) Когато междинният доставчик е съобщил на своя доставчик идентификационния номер по ДДС, който му е издаден от държавата членка, от която стоката е изпратена или транспортирана, за целите на чл. 53, независимо от ал. 3, изпращането или транспортирането се отнася само към доставката на стоката, извършена от междинния доставчик.

(5) Място на изпълнение на останалите доставки във веригата се определя, както следва:

1. на доставките, извършени преди доставката, за която се отнася изпращането или транспортирането на стоката – мястото на изпълнение е в държавата членка, от която е изпратена или транспортирана стоката;

2. на доставките, извършени след доставката, за която се отнася изпращането или транспортирането на стоката – мястото на изпълнение е в държавата членка, в която стоката е пристигнала или превозът й е завършил.

(6) При възникване на задължение за регистрация за целите на ДДС на някой от доставчиците в държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката по ал. 5, се прилагат правилата на тази държава членка.

Прилагане на правилата за тристранна операция при последователни доставки на стока

Чл. 65б. (1) При последователни доставки на стока по чл. 65а правилата за тристранна операция се прилагат само когато за доставките, включващи три от страните във веригата, са изпълнени условията на чл. 15."

14. В чл. 70:

а) в ал. 1, т. 2 след думите „доставки или" се добавя „по-общо";

б) в ал. 4 след думите „на основание чл. 97а, чл. 99" се поставя запетая и се добавя „ал. 1–6".

15. В чл. 71:

а) в т. 2 след думите „платец по чл. 82" се поставя запетая и се добавя „с изключение на ал. 6, т. 1";

б) създава се т. 11:

„11. притежава митнически документ за реекспорт, издало е протокол по чл. 117 и е спазило изискванията на чл. 86 - в случаите по чл. 82, ал. 6, т. 1."

16. В чл. 79 се създава ал. 9:

„(9) За целите на този член при извършено надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на съществуваща сграда, в резултат на което е налице нова сграда, се извършват отделни корекции:

1. за корекцията на начисления данък за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство се брои нов 20-годишен срок считано:

а) от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит за начисления данък за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не е използвана повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

б) от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на сградата не е упражнено право на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не е използвана повече от една година след годината на изтичане на този срок; в този случай НДДС по ал. 3, т. 1, ал. 5, т. 1 и ал. 6, т. 1 е начисленият ДДС за извършените разходи за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство;

2. за корекцията на начисления данък при придобиването или изграждането на сградата преди извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не възниква нов 20-годишен срок."

17. В чл. 79а се създава ал. 9:

„(9) За целите на този член при извършено надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или

преустройство на съществуваща сграда, в резултат на което е налице нова сграда, се извършват отделни корекции:

1. за корекцията на начисления данък за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство се брои нов 20-годишен срок считано:

а) от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит за начисления данък за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не е използвана повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

б) от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на сградата не е упражнено право на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не е използвана повече от една година след годината на изтичане на този срок; в този случай НДДС по ал. 3, т. 1 е начисленият ДДС за извършените разходи за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство;

2. корекцията на начисления данък при придобиването или изграждането на сградата преди извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не възниква нов 20-годишен срок."

18. В чл. 80, ал. 1 се създава т. 6:

„6. за извършено надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на съществуваща сграда, в резултат на което е налице нова сграда, ако са изминали 20 години считано:

а) от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит за начисления данък за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след извършеното надстрояване, допълващо застрояване,

реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не е използвана повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

б) от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато за извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на сградата не е упражнено право на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че сградата след извършеното надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство не е използвана повече от една година след годината на изтичане на този срок."

19. В чл. 82 се създава ал. 6:

„(6) За стоки, предназначени за дейности в континенталния шелф и изключителната икономическа зона, за които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, данъкът е изискуем:

1. от регистрирано по този закон лице, за което тези стоки са поставени под режим реекспорт и при въвеждането им на територията на страната са били временно складирани или поставени в свободна зона или под митнически режими – митническо складиране, активно усъвършенстване, временен внос с пълно освобождаване от вносни мита, външен транзит;

2. от получателя - регистрирано по този закон лице, когато стоките пристигат директно в континенталния шелф и изключителната икономическа зона от трета страна или територия, или от друга държава членка, когато за стоките не е налице вътреобщностно придобиване."

20. В чл. 96:

а) в ал. 1 след думите „данъчно задължено лице" се поставя запетая и се добавя „което е установено на територията на страната" и се поставя запетая;

б) в ал. 5 след думите „задължението за регистрация" се добавя „за данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната" и се поставя запетая;

в) създава се ал. 9:

„(9) Независимо от облагаемия оборот по ал. 1 всяко данъчно задължено лице по чл. 95, ал. 2 е длъжно в 7-дневен срок преди датата, на

която данъкът за облагаемата доставка на стоки или услуги става изискуем, да подаде заявление за регистрация по този закон, освен в случаите, в които този закон предвижда задължение за регистрация по чл. 97, 97б, 98.";

г) създава се ал. 10:

„(10) При последователното извършване на еднородна дейност в един и същ обект/обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/обектите преди него, за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, включително текущия месец, и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта/обектите от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на обекта, доставчиците/клиентите."

21. В чл. 99 се създават ал. 7 и 8:

„(7) Независимо от стойността на извършените облагаеми вътреобщностни придобивания по ал. 2, на регистрация по този закон подлежи данъчно задължено лице, установено в друга държава членка, което извършва вътреобщностно придобиване на стоки на територията на страната по чл. 15а, ал. 6 или чл. 65а.

(8) За лицата по ал. 7 възниква задължение за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата на възникване на обстоятелство по чл. 15а, ал. 6 или чл. 65а чрез подаване на заявление."

22. В чл. 101:

а) в ал. 5 се създава изречение трето:

„Заявените електронни адреси за кореспонденция се считат за електронен адрес за получаване на съобщения съгласно чл. 28, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.";

б) в ал. 8 думите „чл. 97" се заменят с „96, ал. 9, чл. 97".

23. В чл. 108, ал. 1:

а) в т. 3 след думите „чл. 99" се поставя запетая и се добавя „ал. 3";

б) създава се т. 5:

„5. за лице, регистрирано на основание чл. 99, ал. 7, когато към

датата на подаване на заявлението за дерегистрация не е налице основание за задължителна регистрация;".

24. В чл. 117, ал. 1, т. 1 думите „чл. 82, ал. 2, 3, 4 и 5" се заменят с „чл. 82, ал. 2, 3, 4, 5 и 6".

25. В чл. 118:

а) наименованието се изменя така:

„Касови бележки, заместващи документи и подаване на данни";

б) създава се ал. 3а:

„(3а) В случаите на неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта по продажби/доставки на стоки или услуги се допуска вместо фискален или системен бон да се издава и предоставя на получателя по електронен път документ за продажбата, който не е издаден от фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Условията за прилагане на тази разпоредба, формата и съдържанието на документа, както и редът и начинът за издаване на документа и задълженията за предоставяне на данни от документа към Националната агенция за приходите се определят с наредбата по ал. 4.";

в) в ал. 4 се създава т. 9:

„9. формата и съдържанието на документите, условията, редът и начинът за издаването им, както и задълженията за предаване на данни при неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта.";

г) в ал. 11:

аа) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на доставки, извършени от обект, който не е краен разпространител и използва като средство за измерване на разход измервателна система или разходомер";

бб) създава се т. 7:

„7. доставчика и получателя по доставки за битови нужди на гориво в бутилки с вместимост до 50 кг или транспортирано чрез изградена газопреносна мрежа."

26. В чл. 123 се създават ал. 5-9:

„(5) Всяко данъчно задължено лице, което прехвърля стоки под режим на складиране на стоки до поискване по чл. 15а от територията на страната до територията на друга държава членка, води електронен регистър

на тези стоки, който позволява на органите по приходите да проверяват правилното прилагане на този режим.

(6) Всяко данъчно задължено лице, за което стоките под режим на складиране на стоки до поискване по чл. 15а са предназначени да бъдат доставени и са изпратени до територията на страната, води електронен регистър на тези стоки.

(7) Всяко данъчно задължено лице, установено на територията на страната, на което са предоставени за съхранение стоки, води детайлна отчетност за тези стоки, която задължително съдържа информация, позволяваща установяване на вида и количеството на стоките във всеки момент, за всяко от лицата, предоставили стоките за съхранение, както и идентифициране на лицата, изпратили, транспортирали или получили стоките при приключване на съхранението им.

(8) Информацията в електронните регистри по ал. 5 и 6 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път в определен в правилника структуриран формат при поискване от орган по приходите.

(9) Отчетността по ал. 7 и информацията в електронните регистри по ал. 5 и 6 се съхранява за срок, не по-малък от 10 години, считано от края на годината, през която е започнало прехвърлянето на стоките по чл. 15а.“

27. В чл. 124:

а) в ал. 2 се създава изречение второ:

„Регистрираното лице е длъжно да отрази информацията от регистъра по чл. 123, ал. 5 в дневника за продажбите за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в този регистър, включително при замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3 и връщане на стоките в държавата членка, от която са били изпратени или транспортирани, като съдържанието на информацията и начинът на нейното отразяване се определят с правилника за прилагане на закона.“;

б) в ал. 4 се създава изречение второ:

„Регистрираното лице е длъжно да отрази информацията от регистъра по чл. 123, ал. 6 в дневника за покупки за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в този регистър.“

28. В чл. 125, ал. 2 се създава изречение второ:

„Регистрираното лице, което прехвърля стоки, представляващи част от неговите стопански активи, от територията на страната до територията на

друга държава членка под режим на складиране на стоки до поискване, заедно със справка-декларацията по ал. 1 подава и VIES-декларация за данъчния период на изпращането или транспортирането на стоките под този режим и за данъчните периоди на настъпване на промяна през 12-месечния период от пристигането или завършването на превоза, включително при замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3."

29. В глава четиринадесета се създава чл. 131г:

„Доставки на стоки, предназначени за дейности в континенталния шелф и изключителната икономическа зона

Чл. 131г. (1) При доставки на стоки на територията на страната, предназначени за дейности в континенталния шелф и изключителната икономическа зона, доставчикът прилага за тези доставки общите правила на този закон, включително за доставките на стоки, поставени под режим реекспорт или износ.

(2) Данъкът по чл. 82, ал. 6 се начислява с издаването на протокол. За начисления данък лицето по чл. 82, ал. 6 има право на данъчен кредит при условията на глава седма.

(3) Лицето по чл. 82, ал. 6, т. 1 и 2 уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, че ще начислява данък за стоки, предназначени за континенталния шелф и изключителната икономическа зона, по електронен път."

30. В чл. 169, ал. 1, т. 4 думите „чл. 97а, 97б, 99, чл. 100, ал. 2 и чл. 151а" се заменят с „чл. 96, 97, 97а, 97б, 98, 99, чл. 100, ал. 1-3 и чл. 151а".

31. Създават се чл. 181б, 181в, 181г и 181д:

„Чл. 181б. (1) Лице, което, като е длъжно, не води електронен регистър по чл. 123, ал. 5 и 6 или не води електронния регистър съобразно изискванията на закона, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или на имуществената санкция е от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 181в. (1) Лице, което, като е длъжно, не отрази в дневника за продажби информацията от регистъра по чл. 123, ал. 5, съответно в дневника за покупки информацията от регистъра по чл. 123, ал. 6 за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в съответния регистър, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или

с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 100 до 1 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или на имуществената санкция е от 200 до 2 000 лв.

Чл. 181г. (1) Лице, което, като е длъжно, не предостави при поискване от орган по приходите електронния регистър по чл. 123, ал. 5 и 6, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или на имуществената санкция е от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 181д. (1) Лице, което, като е длъжно, не води отчетност по чл. 123, ал. 7 или не води отчетността съобразно изискванията на закона, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или на имуществената санкция е от 1000 до 10 000 лв.“

32. В Допълнителните разпоредби:

а) в § 1:

аа) точка 1 се изменя така:

„1. „Територия на страната“ е географската територия на Република България, както и континенталният шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.“

бб) точка 5 се изменя така:

„5. „Нови сгради“ са сградите:

а) които към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, са с етап на завършеност „груб строеж", или

б) за които към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, не са изтекли 60 месеца считано от датата, на която е издадено разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, или

в) които отговарят на следните условия:

аа) представляват части, обособени като самостоятелни обекти от съществуващи сгради в резултат на извършено надстрояване и/или допълващо застрояване, и тези части може да бъдат обект на отделни доставки или представляват сгради, за които направените преки разходи за извършване на реконструкция, основно обновяване и/или преустройство са не по-малко от 70 на сто от стойността на данъчната основа при придобиване на сградата, и

бб) към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, не са изтекли 60 месеца, считано от датата, на която е издадено ново разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията.";

вв) точка 87 се изменя така:

„87. „Електронен магазин" е интернет сайт, чрез който се извършва продажба на стоки/услуги чрез сключване на договор от разстояние по чл. 45 от Закона за защита на потребителите и който предоставя възможност за избор на клиента на стоки/услуги чрез потребителска кошница или по друг начин, както и за предоставяне на информация за контакт с купувача, адреса на доставка и метода за плащане.";

гг) създават се т. 91-96:

„91. „Регистър по чл. 123, ал. 5" е регистър, който съдържа информацията от чл. 54а, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки.

92. „Регистър по чл. 123, ал. 6" е регистър, който съдържа информацията от чл. 54а, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки.

93. „Лица, действащи съгласувано" по смисъла на чл. 96, ал. 10 са лица, в управлението, контрола и/или капитала на които участват свързани по § 1, т. 3, букви „а", „б", „в" и „л" от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс лица или лица, от взаимоотношенията между които или между всяко от тях и трето лице според съществуващата между тях икономическа, организационна, семейна или друга

обвързаност/свързаност може да се направи извод, че действат съгласувано и между тях могат да се уговарят условия, различни от обичайните.

94. „Надстрояване“, „допълващо застрояване“, „реконструкция“, „основно обновяване“, „преустройство“ са понятия по смисъла на Закона за устройство на територията.

95. „Неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта“ е заплащане чрез платежна операция, инициирана по интернет и осъществена чрез софтуерно идентифициране на кредитна или дебитна карта или друг картово базиран платежен инструмент от виртуално терминално устройство ПОС (Virtual POS Terminal) без физическо прочитане на картата и без едновременното физическо присъствие на продавача и купува по продажби, при които предоставянето на стоките или услугите става на място, различно от търговския обект на търговеца.

96. „Битови нужди“ по смисъла на чл. 118, ал. 11, т. 7 е потреблението на втечнен нефтен газ (LPG) или природен газ от физическо лице за домакинството му.“;

б) в §1а се създават т. 13-16:

„13. Директива (ЕС) 2018/2057 на Съвета от 20 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на временното прилагане на общ механизъм за обратно начисляване за доставките на стоки и услуги на стойност над определен праг (ОВ, L 329/3 от 27 декември 2018 г.).

14. Директива (ЕС) 2018/1695 на Съвета от 6 ноември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на срока на прилагане на незадължителния механизъм за обратно начисляване във връзка с доставките на някои стоки и услуги, при които съществува риск от измами, и на механизма за бързо реагиране срещу измамите с ДДС.

15. Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки (ОВ, L 311/3 от 7 декември 2018 г.).

16. Директива (ЕС) 2018/1713 на Съвета от 6 ноември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на ставките на данъка върху добавената стойност за книги, вестници и периодични издания (ОВ, L 286/20 от 14 ноември г. 2018 г.).“

§ 18. Параграф 17, т. 3 относно чл. 7, ал. 5, т. 11 от Закона за данък върху добавената стойност и § 17, т. 12 относно чл. 53, ал. 2 от същия закон се прилагат за вътреобщностна доставка, за която данъчното събитие е възникнало след 1 януари 2020 г.

§ 19. Параграф 17, т. 13 относно чл. 65а от Закона за данък върху добавената стойност се прилага при последователни доставки на стока, когато стоката е пристигнала или превозът ѝ е завършил след 1 януари 2020 г.

§ 20. Корекции по чл. 79, ал. 9 и чл. 79а, ал. 9 от Закона за данък върху добавената стойност се извършват и на съществуваща сграда, налична към 1 януари 2020 г., за която в резултат на извършено надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на съществуваща сграда е налице нова сграда по смисъла на § 1, т. 5, буква „в“ от Допълнителните разпоредби на същия закон.

§ 21. Лице, което към датата на влизането в сила на този закон отговаря на условията за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 във връзка с ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност, е длъжно да подаде заявление за регистрация в 14-дневен срок от влизането в сила на този закон.

§ 22. „Нови сгради“ са и наличните към 1 януари 2020 г. сгради, за които към тази дата са изпълнени условията по § 1, т. 5, буква „в“ от Допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.

§ 23. В 3-месечен срок от влизането в сила на този закон министърът на финансите привежда наредбата по чл. 118, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност в съответствие с него.

§ 24. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г., изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г. и бр. 7, 17 и 33 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 20, ал. 2 т. 6 се изменя така:

„6. извеждането от данъчен склад на акцизни стоки, облепени с бандерол, освен когато:

а) стоките се транспортират до друг данъчен склад на същия лицензиран складодържател и след разрешение на директора на Агенция

„Митници“ по ред, определен с правилника за прилагане на закона;

б) се транспортират цигари и тютюн за ръчно свиване на цигари до данъчен склад, който е обект за безмитна търговия, в случаите по чл. 18, ал. 3 от Закона за безмитната търговия и след разрешение на директора на териториалната дирекция по местонахождение на данъчния склад, от който ще бъдат изведени стоките, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.“

2. В чл. 21, ал. 2:

а) в т. 2 думите „по ал. 1, т. 2“ се заменят с „по ал. 1, т. 2-3“;

б) точка 3 се отменя.

3. В чл. 24а, ал. 6:

а) в т. 7 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път, чрез справка в средата за междурегистров обмен“;

б) в т. 8 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издаденото разрешение и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“;

в) в т. 10 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ и административният орган на издаването, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път“.

4. В чл. 24е, ал. 2 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

5. В чл. 25:

а) в ал. 1, т. 3 след думите „Дневник на складовата наличност“ се добавя „за лицензираните складодържатели и в отчетността на регистрираните лица“;

б) създава се ал. 4:

„(4) За акцизните стоки извън обхвата на наредбата по ал. 2 се прилагат нормите на естествените фири, установени съгласно Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им (обн., изв., бр. 61 от 1959 г.; изм. и доп., бр. 62 от 1961 г., бр. 55, 63, 67 и 78 от 1962 г., бр. 4, 5, 10 и 60 от 1964 г., бр. 23 от 1969 г., бр. 3 от 1972 г., бр. 14 от 1976 г., бр. 28 от 1980 г. и бр. 41 от 2007 г.).

6. Създава се чл. 39б:

„Чл. 39б. (1) Акцизната ставка на пропорционалния акциз при продажба на цигари в условията на чл. 18, ал. 3 от Закона за безмитната търговия и при подадено уведомление за продажба на цигари на цена, по-висока от регистрирана цена по реда на Наредбата за условията и реда за регистриране на цените на тютюневите изделия, приета с Постановление № 191 на Министерския съвет от 2004 г. (обн., ДВ, бр. 71 от 2004 г., бр. 2, 61 и 100 от 2005 г., бр. 83 и 92 от 2006 г., бр. 16 от 2007 г., бр. 26 от 2008 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 22 от 2016 г., бр. 1 от 2018 г. и бр. 46 от 2019 г.), е, както следва:

1. за цигарите, които имат регистрирана цена по реда на Наредбата за условията и реда за регистриране на цените на тютюневите изделия, е дължим съобразно цената, на която е извършена продажбата им, но не по-малко от дължимия пропорционален акциз върху регистрирана цена;

2. за цигарите, които нямат регистрирана цена по реда на Наредбата за условията и реда за регистриране на цените на тютюневите изделия, е дължим съобразно цената, на която е извършена продажбата им, но не по-малко от дължимия пропорционален акциз за цигари - 7,50 лв. за 20 къса.

(2) Уведомлението по ал. 1 се подава от лицензирания складодържател, който е получил и лиценз при условията и по реда на Закона за безмитната търговия, до директора на териториалната дирекция по местонахождение на обекта. Уведомлението се подава предварително, но не по-късно от седем дни от датата, на която ще бъдат продавани цигарите на по-висока цена от регистрираната, и следва да съдържа информация за:

1. данни за лицето - наименование, ЕИК;

2. имена на представляващия;

3. адрес на обекта;

4. търговска марка на цигарите, които ще се продават на цена, по-висока от регистрираната за тях цена;

5. дата, от която ще се продава съответната търговска марка на цигарите;

6. подпис па представляващия.

(3) След подадено уведомление по ал. 1 лицензираният складодържател, който е получил и лиценз при условията и по реда на Закона за безмитната търговия, е длъжен да уведоми писмено директора на компетентната териториална дирекция за всяка промяна на данните от

уведомлението на цената, на която ще се продават. Уведомяването се извършва предварително, но не по-късно от седем дни преди датата, от която ще се продават цигарите на регистрираната за тях цена, и съдържа информация за:

1. данни за лицето - наименование, ЕИК;

2. имена на представляващия;

3. адрес на обекта;

4. търговска марка на цигарите, които ще се продават на регистрираната за тях цена;

5. дата, от която ще се продава съответната търговска марка на цигарите;

6. подпис на представляващия.

(4) За един данъчен период може да се подава едно уведомление по ал. 1 и/или по ал. 3.

(5) Уведомлението по ал. 1 и 3 може да се подава по електронен път по ред и начин, определени в правилника за прилагане на закона."

7. В чл. 44, ал. 1, т. 6 се създава изречение второ:

„При продължен срок за подаване на декларация, дължимият акциз се внася в срока, в който задълженото лице е било длъжно да я подаде, преди продължаването на срока за подаване на декларацията."

8. В чл. 48, ал. 2:

а) в т. 6 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадените документи и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път";

б) в т. 6а накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издаденото разрешение и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път";

в) в т. 7 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път чрез справка в средата за междурегистров обмен".

9. В чл. 55в, ал. 2, т. 1 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадените документи и административният

орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път".

10. В чл. 57, ал. 3:

а) точка 3 се изменя така:

„3. копие от разрешението за въвеждане в редовна експлоатация на обекта или друг документ, удостоверяващ предназначението му, издадено от съответния компетентен орган, или се посочват индивидуализиращите данни на издаденото разрешение и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път;"

б) в т. 6 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадените документи и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път".

11. В чл. 57б, ал. 6, т. 6 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадения документ и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път".

12. В чл. 57в, ал. 2:

а) в т. 3 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадения документ и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път";

б) в т. 4 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път чрез справка в средата за междурегистров обмен".

13. В чл. 58, ал. 2 след думата „изпълнение" се добавя „от датата на издаването му".

14. В чл. 58а, ал. 2:

а) в т. 3 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на издадения документ и административният орган на издаване, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път";

б) в т. 4 накрая се добавя „или се посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които може да се установи информацията по служебен път чрез справка в средата за междурегистров обмен".

15. В чл. 58з, ал. 2 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

16. В глава четвърта „а“ се създава Раздел III с чл. 76е:

„Раздел III

Доставяне на акцизни стоки в случаите по чл. 131г от Закона за данък върху добавената стойност

Чл. 76е. В случаите по чл. 131г от Закона за данък върху добавената стойност и при условие че доставяните стоки са акцизни, се прилага процедурата по чл. 76в при отчитане на съответната специфика.”

17. В чл. 82, ал. 1 се изменя така:

„(1) При поставяне на стоки под митническа процедура пълният размер на дължимия акциз се обезпечава с депозит в пари или с банкова гаранция по определения с митническото законодателство ред за обезпечаване на митата.“

18. В чл. 87, ал. 5 думата „удължи“ се заменя с „продължи“ и се създава изречение трето:

„При продължен срок за подаване на декларация, срокът за внасяне на дължимия акциз не се продължава.“

19. В чл. 90ж, ал. 4 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

20. В чл. 91б:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Разтоварването на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз се извършва на мястото на получаване, посочено в електронния административен документ, или на разрешеното място на директна доставка, а в случаите, когато стоките се получават от регистриран получател или от временно регистриран получател, разтоварването се извършва само в обектите, посочени в съответното удостоверение или разрешение.“;

б) създават се ал. 5 и 6:

„(5) Разтоварването на акцизни стоки, изпратени до освободен от акциз краен потребител, се извършва само в обектите, посочени в съответното удостоверение.

(6) Промяна на транспортното средство, превозващо акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, както и акцизни стоки,

предназначени за освободен от акциз краен потребител, се извършва само след предварително писмено или по електронен път уведомяване на компетентната териториална дирекция."

21. В чл. 93, ал. 14 след думата „изпълнение" се добавя „от датата на издаването му".

22. В чл. 99а:

а) в ал. 2 думите „извършване на пощенски услуги, свързани с" се заменят с „изпращане на";

б) алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) Подателите и получателите са длъжни да представят документ за самоличност, като при поискване от пощенския оператор отварят лично или предоставят пратката за преглед и проверка. За предотвратяване на приемането, пренасянето и доставянето чрез пощенската мрежа на забранени акцизни стоки и отпадъци от тютюн, пощенският оператор може да изисква от подателите документи, свързани с произхода на изпращаните стоки, както и препоръчана от митническите органи информация.

(4) За предотвратяване и разкриване на нарушения по закона и за обезпечаване на сигурността на пощенските пратки митническите органи си взаимодействат със съответните структури по сигурността на пощенските оператори, като си предоставят в писмен или в електронен вид:

1. информация за рискови податели и/или получатели;

2. информация за рискови пратки, включително данни от превозните документи;

3. информация за извършени плащания, от които може да се предположи дали в стойността на изпращаните или получавани стоки е включен акциз;

4. информация от използваните от пощенските оператори технически устройства и софтуер.";

в) в ал. 5 думите „пратката съдържа акцизните" се заменят с „приета пратка съдържа забранените акцизни", а думите „незабавно най-близкото митническо учреждение" се заменят с „митническите органи незабавно";

г) алинея 7 се изменя така:

„(7) След разпореждане от митническите органи пощенският оператор може да отвори рискова пощенска пратка и без съгласието на

подателя. Пратката се отваря в помещение с постоянно видеонаблюдение, като се съставя протокол в присъствието на свидетели. При установено наличие на забранени стоки по ал. 1, пратката се задържа за извършване на проверка по реда на ал. 6.“;

д) създава се ал. 10:

„(10) При изготвяне на превозния документ подателят отбелязва дали пощенската пратка съдържа акцизни стоки или отпадъци от тютюн. Пощенският оператор може да изисква пояснение или тяхното по-детайлно описание.“

23. В чл. 102 се създава ал. 9:

„(9) За установяване спазването на закона, както и на определени факти и обстоятелства от значение за задължения за акциз контролът по ал. 2 може да включва и проверки на други лица.“

24. В чл. 103 се създават ал. 8-12:

„(8) В случаите по чл. 69, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс собственикът или ползвателят на местата, където се оставят доказателствата, има задължението на техен пазач. Веществените доказателства се предават за пазене срещу подпис.

(9) Пазачът по ал. 8 е длъжен да пази оставените на съхранение вещи като добър стопанин, да не се разпорежда с тях и да предприеме всички мерки за тяхното съхранение.

(10) При обезпечаване на доказателства, представляващи акцизни стоки, митническите органи могат да налагат предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на проверяваните лица, вследствие на които събирането на публичните вземания ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

(11) Обезпечителните мерки по ал. 10 се налагат с постановление на митнически служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“.

(12) Налагането и обжалването на предварителните обезпечителни мерки се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването е пред директора на териториалната дирекция на Агенция „Митници“ по местоизвършване на действията за обезпечаване на доказателствата.“

25. В чл. 104:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) За целите на ал. 1 митническите учреждения, определени в § 1, т. 25, буква „в“ от Допълнителните разпоредби на Закона за митниците, имат компетенциите на териториални дирекции на Националната агенция за приходите, директорът на Агенция „Митници“ има правомощията на изпълнителен директор на Националната агенция за приходите, а директорите на териториалните дирекции имат правомощията па директори на териториални дирекции в Националната агенция за приходите.“;

б) в ал. 3 се създава второ изречение:

„В случаите на чл. 114, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, когато правомощията по чл. 112, ал. 2 от същия кодекс се упражняват от оправомощени от директора на Агенция „Митници“ лица, мотивираното предложение се изготвя от органа, възложил ревизията.“

26. В чл. 112а:

а) в ал. 3 след думата „Който“ се добавя „изпраща или“;

б) създава се ал. 4:

„(4) Физическо лице, което изпраща, пренася или превозва за друга държава членка тютюневи изделия или алкохолни напитки в количества с търговски характер, се наказва с глоба в размер от 1 000 до 4 000 лв., а при повторно нарушение – с глоба в размер от 3 000 до 6 000 лв. За количества с търговски характер се считат количествата, надвишаващи равнищата, посочени в правилника за прилагане на закона.“

27. В чл. 114а ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Лице, което разтовари на място, различно от посоченото в чл. 91б, ал. 1 и 5, или промени транспортното средство без предварително уведомяване на компетентната териториална дирекция по реда на чл. 91б, ал. 6, се наказва с имуществена санкция в двоен размер на акциза, но не по-малко от 4 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в двоен размер на акциза, но не по-малко от 8 000 лв.“

28. В чл. 124б ал. 2 се изменя така:

„(2) Принудителната административни мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на директора на компетентната териториална дирекция или на оправомощено от него длъжностно лице по местонахождението на

обекта.“

29. Създава се чл. 126в:

„Чл. 126в. (1) Който наруши чл. 103, ал. 8 и 9, се наказва с глоба за физическите лица в размер от 1 000 до 5 000 лв. или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци - в размер от 2 000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 2 000 до 7 000 лв., а имуществената санкция – в размер от 5 000 до 15 000 лв.”

30. Навсякъде в закона думите „директорът на компетентното митническо учреждение“ и „директора на компетентното митническо учреждение“ се заменят съответно с „директорът на компетентната териториална дирекция“ и „директора на компетентната териториална дирекция“.

§ 25. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92 и 97 от 2017 г., бр. 15, 22 и 98 от 2018 г. и бр. 13 и 37 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 34:

а) в ал. 2, т. 7 след думите „лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове“ да се добавя „и предприятия за колективно инвестиране“;

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) Предприятията, които съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти, могат да преминат към съставянето им на базата на Националните счетоводни стандарти, с изключение на предприятията по ал. 2.“;

в) в ал. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „освен когато това се изисква от закон“.

2. В чл. 38:

а) в ал. 9:

аа) в т. 1 след думата „одит“ се добавя „и еднолични търговци, които не са осъществявали дейност през отчетния период“;

бб) точка 2 се изменя така:

„2. всички останали предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период; това обстоятелство се декларира еднократно за първия отчетен период, в който не е осъществявана дейност, с декларация по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите; декларацията се публикува в срок до 31 март на следващата година, както следва:

а) от лицата по ал. 1, т. 1 и 2 – в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел;

б) от лицата по ал. 1, т. 3 – чрез икономическо издание или чрез интернет.";

б) създават се нови ал. 10 и 11:

„(10) Едноличните търговци по ал. 9, т. 1 не подават декларация, че не са осъществявали дейност през отчетния период.

(11) Такси по чл. 12, ал. 1, т. 1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел за публикуване на декларациите по ал. 9, т. 2 не се дължат."

в) досегашната ал. 10 става ал. 12;

г) досегашната ал. 11 става ал. 13 и се изменя така:

„(13) Агенцията по вписванията предоставя в електронен вид на Националната агенция за приходите списъци с предприятията, които:

1. не са заявили за обявяване годишните си финансови отчети за предходната година в сроковете по ал. 1 и 2; списъкът се предоставя в срок до 31 юли на текущата година;

2. са заявили за обявяване в Търговския регистър и регистъра за юридическите лица с нестопанска цел декларация по ал. 9, т. 2; списъкът се предоставя в срок до 30 април.";

д) създават се ал. 14 и 15:

„(14) Списъците по ал. 13 следва да съдържат наименованието на предприятието и ЕИК от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

(15) В двумесечен срок от получаване на списъците по ал. 13 Националната агенция за приходите предприема необходимите мерки за извършването на проверки и установяване на нарушения по ал. 1–12."

§ 26. Параграф 25, т. 2, буква „а", подбуква „бб" относно чл. 38, ал. 9, т. 2 от Закона за счетоводството по отношение на еднократното подаване на декларация по образец се прилага за отчетни периоди, започващи на и след 1 януари 2019 г.

§ 27. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и

105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г. и бр. 13 от 2019 г.), в чл. 25 се правят следните допълнения:

1. В заглавието накрая се добавя „и от другите доставчици на платежни услуги".

2. В ал. 1, в основния текст думите „Търговските банки и клоновете на чуждестранните банки" се заменят с „Търговските банки, клоновете на чуждестранните банки и другите доставчици на платежни услуги", след думата „банкови" се поставя наклонена черта и се добавя „платежни", а след думата „сметки" се добавя „и предоставени виртуални терминални устройства".

3. В ал. 2 думите „търговските банки и клоновете на чуждестранните банки" се заменят с „търговските банки, клоновете на чуждестранните банки и другите доставчици на платежни услуги", след думата „банкови" се поставя наклонена черта и се добавя „платежни", а след думата „сметки" се добавя „и предоставени виртуални терминални устройства".

4. Създава се ал. 3:

„(3) Банките и другите доставчици на платежни услуги предоставят ежемесечно до 10-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася, информация на Националната агенция за приходите за броя и стойността на транзакциите по платежна сметка, извършени чрез виртуален ПОС терминал, във формат, определен от изпълнителния директор на агенцията след консултация със заинтересованите страни."

§ 28. Законът влиза в сила от 1 януари 2020 г. с изключение на § 17, т. 25, букви „а"-„в", т. 32, буква „а", подбуква „вв" и т. 32, буква „а", подбуква „гг" относно § 1, т. 95 от Допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност, които влизат в сила три дни след обнародването на закона в „Държавен вестник".

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на …… 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО) е изготвен във връзка с необходимостта от пълно въвеждане в националното данъчно законодателство на Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2016/1164", и на Директива (ЕС) 2017/952 на Съвета от 29 май 2017 г. за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави, наричани по-нататък"Директива (ЕС) 2017/952".

С разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1164 и на Директива (ЕС) 2017/952 се въвеждат на ниво Европейски съюз (ЕС) правила за данъчно третиране, насочени срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар. С директивите се въвеждат и основните мерки по плана на Г-20 и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS).

С приемането на законопроекта Република България ще изпълни ангажиментите си за въвеждане на законодателството на ЕС и за изпълнение на международно приети стандарти и препоръки на ОИСР във връзка с предотвратяване на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.

Със законопроекта се предлага въвеждането на данъчни правила в съответствие с тези, установени с Директива (ЕС) 2016/1164 и с Директива (ЕС) 2017/952, ограничаващи възможностите за агресивно данъчно планиране и избягване от облагане, както следва:

Данъчно облагане при напускане

Данъчното правило за облагане при напускане е разписано в чл. 5 на Директива (ЕС) 2016/1164. Съгласно разпоредбата на чл. 11, параграф 5 на Директивата държавите членки следва да приемат и публикуват законовите разпоредби, въвеждащи правилото за облагане при напускане, в срок до 31 декември 2019 г., като те ще започнат да се прилагат от 1 януари 2020 г.

В тази връзка със законопроекта се предлага да бъдат въведени нови правила за данъчно облагане в случаите на трансфер на активи от Република България към друга част на същото предприятие извън страната. С новите правила се цели да се гарантира, че когато данъчно задължено лице трансферира активи/дейност или престава да бъде местно лице за данъчни цели в България, ще бъде обложена стойността на евентуалната капиталова печалба, създадена в страната, въпреки че тази печалба не е реализирана към момента на трансфера на активи/дейност.

В обхвата на предложението попадат случаите: когато данъчно задължено лице трансферира активи от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност извън страната; когато данъчно задължено лице трансферира активи от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието извън страната; когато данъчно задължено лице става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция, и когато се прехвърля дейност.

Извън обхвата на предложението са всички случаи на трансфери на активи, включително на парични средства, между дружество майка и негови дъщерни дружества, т.е. предложеното облагане касае само трансфери между части на едно и също предприятие и не се прилага при промяна на собствеността на актива. Също така, извън обхвата на облагане са и случаите, когато трансферирани активи бъдат върнати обратно в страната в срок 12 месеца (временен трансфер), при условие че трансферът на активи е свързан със сделки за финансиране на ценни книжа или с активи, предоставени като обезпечение, или се извършва с цел изпълнение на пруденциални капиталови изисквания или управление на ликвидността.

Въвежданата данъчна регулация предвижда при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат на данъчно задължено лице, което извършва трансфер на активи към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, или трансфер на активи при промяна на държавата, на която данъчно задължено лице е местно лице за данъчни цели, да се преобразува с разликата между пазарната цена на актив и неговата стойност за данъчни цели. В случаите на трансфер на дейност при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат следва да се преобразува с разликата между пазарната цена на трансферираната дейност и стойността за данъчни цели на трансферираните активи, намалена със стойността за данъчни цели на трансферираните пасиви към момента на трансфера.

В изпълнение на чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/1164 се предлага и въвеждане на възможност за разсрочване на вноски на внасянето на частта от дължимия корпоративен данък, свързан с осъществен трансфер на активи или дейност на място на стопанска дейност. Разсроченото внасяне е възможно само в случаите на трансфери към друга държава - членка на ЕС, или към трета държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, като за последната разсрочването се прилага само доколкото е налично сключено и влязло в сила с Република България или с ЕС споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.

С цел съгласуваност между действащите специфични правила за определяне на данъчния финансов резултат при трансфери между място на стопанска дейност в страната и друга част на същото предприятие, разположена извън страна, и предложената нова регулация за облагане на нереализираните капиталови печалби в случаите на трансфер извън страна са прецизирани и допълнени и специфичните правила за данъчно облагане при трансфер на услуги, както и други трансфери, извършени между част на едно предприятие, разположена в страната, и друга част на същото предприятие, разположена извън страната, които не са трансфери на активи/дейност или трансфери на услуги. Новата редакция на съответните норми има за цел постигане на пълнота и яснота при прилагането на закона в случаите на трансфери, които са извън обхвата на чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/1164. С предложеното изменение на разпоредбите се запазва принципът на данъчно третиране на съответните трансфери.

Хибридни несъответствия и несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция

Разпоредбите на Директива (ЕС) 2017/952 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, както и за изменение на чл. 9 от Директива (ЕС) 2016/1164 следва да бъдат въведени в националното законодателство до 31 декември 2019 г., а в частта на обърнатите хибридни несъответствия - до 31 декември 2021 г., предвид което с проекта на ЗИД на ЗКПО се предлага въвеждане на специфична данъчна регулация за неутрализиране на случаите на хибридни несъответствия и на несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция.

Хибридни несъответствия са тези несъответствия при хибридни образувания и инструменти, които могат да доведат до:

- приспадане без включване, което означава намаление на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на платеца, без да е налице увеличение на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на получателя, или

- двойно приспадане, което означава намаление на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на платеца и едновременно с това намаление на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на инвеститора.

Хибридни несъответствия могат да възникнат в случаите на:

- плащане по финансов инструмент, плащане към и от хибридно образувание, плащане към образувание с едно или повече места на стопанска дейност или към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност, условно плащане между централно управление и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание, и

- двойно приспадане.

Извън обхвата на правилата за третиране на хибридните несъответствия остават плащанията, представляващи базова възвръщаемост на прехвърлен финансов инструмент, които са получени от финансов търговец в хода на неговата дейност по занятие, доколкото същите са включени в неговия данъчен финансов резултат. Правилата за хибридните несъответствия се прилагат само доколкото при изчисляването на данъчния финансов резултат на платеца плащане е възможно да бъде приспадано срещу сума, която не е двойно включен доход.

Хибридни несъответствия могат да възникнат между:

- данъчно задълженото лице и негово свързано предприятие;
- между свързани предприятия, които не са свързани с данъчно задълженото лице;
- между централното управление на образувание и негово място на стопанска дейност;
- между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание, или
- в рамките на структурирана договореност.

По отношение дефиницията за свързани предприятия с проекта на ЗИД на ЗКПО се предлага да се направи допълнение за целите на хибридните несъответствия, съгласно което да се въведе изискване свързаното предприятие да има в данъчно задълженото лице или в друго свързано предприятие или те да имат в свързаното предприятие участие от 50 на сто или повече чрез правата на глас, собствеността върху капитала или чрез правото да получи печалба. Свързано предприятие е и образувание, което е част от същата консолидирана група за целите на счетоводното отчитане, предприятие, в което данъчно задълженото лице има значително влияние в управлението, и обратно - предприятие, което има значително влияние в управлението на данъчно задълженото лице.

В зависимост от възникналото хибридно несъответствие и от това, дали данъчно задълженото лице е платец или получател, се предлага да не се признават за данъчни цели направените разходи или платени суми (включително когато сумите не представляват счетоводен разход) при плащане, доколкото водят до двойно приспадане или до приспадане без включване или доколкото пряко или непряко финансират подлежащ на приспадане разход, водещ до хибридно несъответствие.

Като вторично защитно правило се предлага в случаите, в които данъчно задължено лице е получател на плащане при хибридно несъответствие, което води до приспадане без включване (т.е. до намаляване на данъчния финансов резултат в едната юрисдикция и в същото време до липса на увеличаване на данъчния финансов резултат във втората юрисдикция), размерът на полученото плащане да се включва в данъчния финансов резултат, доколкото същото е приспаднато в юрисдикцията на платеца. Предлага се това правило да не се прилага при хибридни несъответствия, водещи до приспадане без включване - в случаите на плащания към хибридно образувание, към образувание с едно или с повече места на стопанска дейност, към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност, и при условни плащания между централно управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание.

Директива (ЕС) 2017/952 третира и случаите на несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция, като се въвеждат изрични правила.

Промени, свързани с прецизиране на разпоредбите на закона и улесняване на практическото му прилагане

Със законопроекта са направени предложения за изменение и допълнение на ЗКПО, свързани с избягване на разнопосочна практика при тълкуването и прилагането му в случаите, когато е установено неизпълнение на изискванията при преотстъпване на корпоративен данък.

С предложението се цели изрично и ясно да се посочи целта на разпоредбата, за да се избегне неправилното й тълкуване. Предлага се допълнение, което изрично да указва, че при неизпълнение на условията за преотстъпване на корпоративен данък за съответната помощ, същият данък се дължи в пълния му размер и не може да се прилага възстановяване на преотстъпен данък само в размер на неизпълнената част от ангажимента за инвестиране.

Преотстъпването на корпоративния данък представлява отклонение от общия режим на облагане. По тази причина законът изчерпателно и императивно е уредил както лицата, които имат право на преотстъпване на данъка, така и условията, които трябва да са налице, за да може да се ползва преотстъпването.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗКПО се очаква ограничаване на случаите на данъчно планиране, водещи до данъчно необлагане или до значително по-ниско облагане, съответно до намаляване на възможностите за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане.

Тъй като към момента не съществуват правила, еквивалентни на разписаните в Директива 2016/1164/ЕС и Директива 2017/952/ЕС, свързаните с това финансови резултати засега не могат да бъдат определени.

В Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта са предложени промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Закона за данък върху добавената стойност, Закона за Националната агенция за приходите, Закона за акцизите и данъчните складове и в Закона за счетоводството, които са, както следва:

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ):

Промени, свързани с облекчаване на административната тежест

Направено е предложение за намаляване на административната тежест и улесняване при ползване на данъчните облекчения за лица с

намалена работоспособност, за деца с увреждания и за лични вноски за осигурителен стаж при пенсиониране, с което да отпадане задължението към годишната данъчна декларация да се прилагат копие на валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК и копия от документи, удостоверяващи направените вноски по реда на чл. 9а от КСО. Националната агенция за приходите (НАП) разполага с достъп до Регистър „Единна информационна система на медицинската експертиза", поради което прилагането на копие от решението на ТЕЛК/НЕЛК не е необходимо. Не е необходимо да се прилагат и копия от документи за направените вноски по реда на чл. 9а от КСО, тъй като те се внасят в НАП.

По този начин ще се облекчи подаването на годишната данъчна декларация по електронен път, тъй като няма да е необходимо да се сканират и прикачват описаните документи и като цяло ще се съкрати времето за попълването й.

За по-голяма яснота при прилагането на разпоредбата относно основата, върху която се изчислява дължимият данък в случаите на скрито разпределение на печалбата, е предложена промяна, като текстът се синхронизира с този на кореспондираща разпоредба в ЗДДФЛ и с дефиницията на понятието „скрито разпределение на печалбата" в ЗКПО. По този начин се допринася за коректното определяне на дължимия данък във всички случаи на скрито разпределение на печалбата, включително когато въпросните суми не са начислени, и се избягва разнопосочната данъчна практика.

Със законопроекта са предлага да отпадне задължението на предприятията и самоосигуряващите се лица да включват в справката за изплатени доходи по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ наградите във вид на допълнителна игра и предметните печалби с незначителна стойност (до 100 лв.), които са необлагаеми. Предвид малкия им размер съществуващото изискване да се подава информация за тях, когато годишният им размер превиши 5000 лв., е неизпълнимо и не се прилага на практика.

Целта на предложената корекция в разпоредбата е освен да прецизира закона, да се намали административната тежест за лицата, които предоставят награди, освободени от облагане съгласно ЗДДФЛ.

Други промени:

Направени са предложения за промяна в дефинициите за „ликвидационен дял" и „данъчен кредит", така че да се синхронизират и уеднаквят със същите понятия в ЗКПО.

Сегашният текст в ЗДДФЛ създава редица пречки, като „ликвидационен дял“ да се определят доходи, които са облагаеми по този закон и които биха се определили като такъв доход по ЗКПО. С промяната не се разширява кръгът на облагаемите доходи, а само се изяснява, че същите ще се облагат като „ликвидационен дял“, а не с данък върху общата годишна данъчна основа.

Потенциален проблем с настоящата редакция на параграфа с дефиницията от Допълнителните разпоредби е изричното споменаване само на търговски дружества/кооперации, поради което в случай на прекратяване на дружество, което не може да се определи като „търговско“ по смисъла на българското законодателство, възниква проблем и за определяне на дохода като „ликвидационен дял“.

Уеднаквяването на дефиницията с тази, дадена в ЗКПО, ще улесни прилагането на закона по отношение на данъчното третиране и облагане на доходите от ликвидационен дял, получени от местните физически лица от източници в чужбина.

Идентични са основанията за предложението за уеднаквяване на дефиницията за „данъчен кредит“ в ЗДДФЛ с тази в ЗКПО. Целта е да се да улесни прилагането на разпоредбата, като се избегне неяснота в случаите на използване на данъчен кредит от физическите лица при платен от тях данък в чужбина върху печалби и доходи от източник в страната или в чужбина.

С проектозакона се предлага и коригираща разпоредба относно отмяната на текст, уреждащ приравняването на доходите на специализантите на доходи от трудови правоотношения. Съгласно направени изменения и допълнения (ДВ бр. 58 от 23.07.2019 г.) в новата Наредба № 1 от 22.01.2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването със специализантите вече се сключва трудов договор по Кодекса на труда, което прави излишно наличието на специална разпоредба в ЗДДФЛ, която да ги приравнява на трудови доходи.

Предвиден е преходен режим относно случаите, в които е възможно да се изплащат доходи по реда на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването и изобщо за всички случаи на изплатени доходи на специализанти преди влизането в сила на цитираните изменения от 2019 г., които попадаха в обхвата на предложения за отмяна параграф в ЗДДФЛ.

Предлага се приравняване на доходите на спортисти и треньори по договори със спортни клубове на доходи от трудови правоотношения.

Предложението е във връзка с влизането в сила на новия Закон за физическото възпитание и спорта от януари 2019 г. и цели да изясни данъчното третиране на договорите, предвидени по този закон.

Промените, които се предвиждат в законопроекта, не са свързани с разходи за данъчно задължените лица и няма да окажат въздействие върху държавния бюджет.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗДДФЛ се очаква намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

В Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ):

Промени, свързани с облекчаване на административната тежест

Във връзка с автоматизирания обмен на данни между Регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и съответната община се предлага да отпадне задължението собственикът да представя документ от компетентен орган в общината при прекратяване на регистрацията на превозното средство. С предложението се цели да се облекчи административната тежест за собствениците и за общинските служители, тъй като данните за пътното превозно средство се предоставят автоматизирано от Регистъра на пътните превозни средства.

Във връзка със започване на реалното функциониране на Единната система за туристическа информация се предвижда промяна в начина на определяне на туристическия данък за календарния месец, като се предлага това да става въз основа на данните за броя на предоставените нощувки през календарния месец, съдържащи се в Единната система за туристическа информация. Обменът на данните между системата, поддържана от Министерството на туризма, и общините се предвижда да се осъществява с посредничеството на системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите.

Промени, свързани с деклариране на обстоятелства

С цел прецизност и обхващане на всички случаи, при които е невъзможно определянето на данъка при придобиване на имущества, се предлага възстановяване на предишни разпоредби, съгласно които при безвъзмездно придобиване на имущества, различни от недвижими имоти, ограничени вещни права върху недвижими имоти и моторни превозни

средства, да се подава данъчна декларация за облагане с данък. В тези случаи в общината ще има информация за придобитото имущество, като органите по приходите ще могат да определят данъка и да упражняват контрол.

Предвижда се при наличие на основания за ползване на данъчно облекчение собствениците на автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, да уведомяват общината, като подават данъчна декларация в двумесечен срок от настъпване на обстоятелствата.

Други промени

Предлага се физически лица, включително еднолични търговци, които са задължително регистрирани при доставки на услуги, и данъкът, за които е изискуем от получателя по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), при извършване на патентни дейности съгласно ЗМДТ, да подлежат на облагане с патентен данък. Задължението за регистрация при доставки на услуги, данъкът за които е изискуем от получателя по реда на ЗДДС, не е обвързано с наличие на облагаем оборот и при осъществяване на патентна дейност тези лица ще са задължени да подават данъчна декларация за облагане с патентен данък и приходите от данъка ще постъпват в местния бюджет. С оглед на естеството и обема на дейността на тези лица облагането по реда на ЗМДТ с патентен данък би представлявало намаляване на административната тежест за тях.

Предлага се общинските служители да определят данъчна оценка за недвижими имоти на предприятия в случаи на установено умишлено занижаване на отчетните им стойности с цел намаляване или избягване на плащане на данъка за тях. С направеното предложение се увеличават правомощията на общинските служители да определят данъчна оценка на недвижими имоти на предприятия.

Друго предложение е свързано с придобиване на превозно средство по наследство, като в случай че декларацията за притежавано превозно средство не е подадена в законния шестмесечен срок, служител на общинската администрация да образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в Регистъра на населението.

Предложено е да отпадне разпоредба, която в голяма част дублира друга разпоредба. Промяната цели еднозначно прилагане на закона,

определяне на точното систематично място, както и избягване на противоречие по отношение на начина за определяне на данъка върху недвижимите имоти, придобити по наследство.

Предвижда се също така да отпадне разпоредба относно предоставянето от общините на ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за мерки за обезпечаване и събиране на вземания по ЗМДТ. Отпадането се предлага, тъй като към настоящия момент разпоредбата не се прилага ефективно. От една страна, публичните общински вземания се предявяват за принудително събиране от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс, съответно обезпечителните мерки се налагат от тях, а от друга страна, характерът на информацията относно мерките за обезпечаване и събиране на вземанията към настоящия момент не позволява изпращането в структуриран вид, така че предоставянето й да бъде осъществявано ежедневно и автоматизирано.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт, не са свързани с разходи за задължените лица и общините и няма да окажат въздействие върху държавния и общинските бюджети.

От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗМДТ се очаква прецизирането на нормите да доведе до еднозначно тълкуване на разпоредби и предотвратяване на съществуващи неясноти, както и до намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

В Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС):

Предложения за промени, свързани с въвеждане в ЗДДС на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки (ОВ, L 311/3 от 7 декември 2018г.)

Предлага се въвеждане на „режим складиране на стоки до поискване“, с който се цели облекчаване и опростяване на действащите правила за вътреобщностна търговия на стоки между лица от различни държави - членки на ЕС, в случаите, когато прехвърлянето на разпореждането със стоката като собственик се случва след пристигането им в друга държава членка в един по-късен момент. Опростяването се изразява в това, че към

момента на прехвърляне на собствеността върху стоката за лицето, прехвърлило стоката от една в друга държава членка, ще е налице освободена вътреобщностна доставка в държавата членка на тръгване на стоката, а за данъчно задълженото лице, за което стоката е предназначена, ще е налице вътреобщностно придобиване в държавата членка на пристигането й, като отпада необходимостта лицето, което прехвърля стоката, да се регистрира за целите на ДДС в държавата членка на пристигане на стоката. Прилагането на този режим налага изпълнение на определени условия, които да гарантират събираемостта на дължимия ДДС в държавата членка на пристигане на стоката - собствеността върху стоката да бъде прехвърлена в рамките на 12 месеца от пристигането й в съответната държава членка; към момента, в който започва изпращането или транспортирането на стоката от едната към другата държава членка, доставчикът е необходимо да знае кой е потенциалният клиент и да посочи идентификационния му номер в държавата членка на пристигане на стоката във VIES-декларацията си за периода на изпращането или транспортирането; стоката е вписана в регистър към момента, в който започва изпращането или транспортирането от данъчно задълженото лице, което прехвърля стоката. В тази връзка, когато се изпращат стоки под този режим от територията на Република България до територията на друга държава членка, лицето, което ги изпраща, следва да води регистър за наличностите от такива стоки. Съответно, когато под този режим на територията на страната пристигат стоки от територията на друга държава членка, потенциалният получател също следва да води такива регистри.

Предлага се въвеждане на правило, въз основа на което при верига от последователни доставки на стока, предмет на един-единствен вътреобщностен транспорт между две държави членки, извършен от или за сметка на междинен доставчик във веригата, да се определя транспортът към коя от доставките се отнася за целите на прилагане на освобождаването (облагане с нулева ставка за ДДС), предвидено за вътреобщностните доставки. Предложено е общо правило, съгласно което транспортът да се отнася само към доставката на стоки, извършена към междинния оператор от неговия доставчик. То няма да е приложимо, когато междинният оператор, който изпраща или транспортира стоките сам или чрез трето лице, действащо от негово име, е съобщил на своя доставчик идентификационния си номер по ДДС, издаден му от държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани. В тези случаи транспортът ще се отнася само към доставката на стоки, извършена от междинния оператор към неговия клиент. Такова правило е необходимо, за да се избегнат различни подходи сред

държавите членки, което води до двойно данъчно облагане или до необлагане на някои от доставките във веригата, и за да се гарантира правната сигурност за данъчно задължените лица. Предвид, че останалите доставки във веригата, различни от освободената вътреобщностна доставка, ще подлежат на облагане (с различна от нулева ставка за ДДС) в държавата членка на изпращане на стоките или в държавата членка на пристигането им, е възможно за някои от доставчиците на тези доставки да възникне задължение за идентифициране за целите на ДДС в държавата членка, в която е мястото на изпълнение на съответната доставка.

Предлага се въвеждане на изискване за наличие на валиден идентификационния номер по ДДС на получателя на стоките в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или транспортът на стоките, като материалноправно условие за прилагане на освобождаване (нулева ставка за ДДС) при извършване на вътреобщностна доставка. В този смисъл получателят следва да е предоставил идентификационния си ДДС номер на доставчика с оглед на правилното попълване от последния на неговата VIES-декларация, което се превръща в материалноправното условие за прилагане на освобождаването при вътреобщностна доставка. Освобождаването няма да се прилага при неподаване на VIES-декларация или при неправилното отразяване в нея на точната информация за извършената вътреобщностна доставка, освен когато доставчикът може да обоснове причината за допуснатите от него пропуски или грешки, включително, когато в следваща VIES-декларация същите са отстранени.

Предлага се за доказване на извършения превоз от територията на страната до друга държава членка при осъществяването на вътреобщностна доставка на стоки да се прилага презумпцията, предвидена в чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки. Когато стоките са изпратени или превозени от територията на страната до друга държава членка от доставчика или от трето лице за негова сметка, ще се приема, че този превоз е реално осъществен, когато доставчикът разполага с най-малко две от посочените в регламента непротиворечащи си доказателства за извършения превоз. Съответно ако стоките са изпратени или превозени от територията на страната до друга държава членка от получателя или от трето лице за негова сметка, ще се приема, че този превоз е реално осъществен, когато доставчикът разполага с най-малко две от посочените в регламента непротиворечащи си доказателства за извършения превоз и с писмена декларация от получателя. Чрез прилагане на презумпцията се цели по-

голяма правна сигурност за данъчно задължените лица, като доказателствената тежест за оборването й се прехвърля на данъчните органи.

Предложения за промени в ЗДДС, свързани с транспониране на разпоредби от Директива 2006/112/ЕО, с които се постига по-пълно съответствие на националното с европейското право

В съответствие с предвиденото в чл. 15, параграф 2, буква „в" от Директива 2006/112/ЕО право на избор за държавите членки се предлага да се дефинира като доставка на стока прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху нов недвижим имот или част от него, с изключение на случаите, когато страна по сделката са лица по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството. Предвидени са изключения за финансовите институции, които се ангажират на търговски принцип в такива сделки, които на практика са с финансови инструменти и придобиването на недвижим имот, като косвен ефект от сделката с финансовия инструмент не е целеният от тях резултат, който е извличане на печалба или доходност от придобиването и държането или търговията с дадения финансов инструмент. В резултат на промяната сделката, включително договарянето, свързана с такива дружествени дялове, ще бъде облагаема с данък. Това правило няма да се отнася за права или ценни книжа по чл. 6, ал. 2, т. 5, освен ако са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и за ценни книжа, установяващи право на собственост върху стоки или услуги извън посочените в този член.

С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.

Предложения за промени, свързани с привеждане на ЗДДС в съответствие с решения на Съда на ЕС

С оглед на съобразяване с практиката на Съда на ЕС (СЕС), постановена в Решение по дело С-326/11 и в Решение по дело С-308/16, се предлага разширяване обхвата на понятието за „нови сгради". За целите на облагането с ДДС за доставката на „нова сграда" се запазва условието към датата, на която данъкът за доставката й е станал изискуем, да не са изтекли 60 месеца считано от датата, на която е издадено ново разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация по реда на Закона

за устройство на територията (ЗУТ). Доколкото по ЗУТ, според категорията на строежа, за някои сгради се издава разрешение за ползване, а за други - удостоверение за въвеждане в експлоатация, този пропуск в ЗДДС е отстранен и в действащото понастоящем понятие за „нова сграда". Създадени са правила за случаите, при които в резултат на направено надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на съществуваща сграда, същата ще придобива статут на „нова сграда" за целите на облагане с данък върху добавената стойност.

Предвид разширяването на понятието за „нова сграда" са допълнени разпоредбите на ЗДДС, регламентиращи извършването на корекции на ползван данъчен кредит за извършено „надстрояване", „допълващо застрояване", „реконструкция", „основно обновяване" и/или „преустройство", съгласно които корекции на ползвания, съответно на неползвания, данъчен кредит за новата сграда ще се извършват в 20-годишен срок считано от годината на ползване, съответно на неползване на данъчния кредит.

За целите на прилагане на тези правила са предвидени и дефиниции на понятията „надстрояване", „допълващо застрояване", „реконструкция", „основно обновяване" и „преустройство".

Предложения, свързани с регистриране и отчитане на продажби при неприсъствените плащания с дебитна или кредитна карта

Въз основа на търговските практики, практиката на НАП и извършен анализ съвместно с представители на Българската народна банка, Комисията за защита на потребителите, доставчици на платежни услуги, платежни системи, браншови и работодателски организации, организации, представляващи разработчиците на софтуер, дистрибуторите, производителите и вносителите на фискални устройства, Асоциацията за електронна търговия и др. е установена необходимост от преразглеждане на нормативната уредба, касаеща неприсъствените плащания, тъй като според икономическите оператори досегашната уредба създава предпоставки за ограничаване на неприсъствените плащания.

Предложените изменения се налагат, тъй като в ЗДДС не се прави разлика между присъствено и неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта, като и при двата случая на плащане за продажба/доставка следва да бъде издадена касова бележка. От своя страна доставчиците на платежни услуги, участващи при извършването на картовите плащания по силата на законодателството, за целите на дейността си събират и разполагат със стандартизирана информация относно всяка осъществена транзакция при

картово плащане, независимо дали плащането е присъствено или неприсъствено.

При продажби/доставки, по които се извършват плащания с кредитна или дебитна карта, към настоящия момент нормативната уредба изисква регистрирането и отчитането ѝ чрез издаване на фискален или системен бон. Електронната търговия не се различава от конвенционалната търговия във физически търговски обект, дори по обем някои сектори от търговията в електронна среда изпреварват конвенционалните продажби. Характерният начин на плащане по продажби/доставки при електронната търговия е неприсъствено плащане чрез софтуерно идентифициране на кредитна или дебитна карта без физическо прочитане на картата и без едновременното физическо присъствие на продавача и купувача, когато предоставянето на стоките или на услугите се извършва на място, различно от търговските помещения на търговеца, на адрес, посочен от клиента, най-често домашен адрес.

Развитието на новите технологии и все по-големият дял на електронната търговия и като се вземе предвид, че плащанията не са в брой, а са неприсъствени, е наложително да се усъвършенстват и разпоредбите, регламентиращи изискванията за регистриране и отчитане на продажбите. На този етап освобождаване от задължението за документиране на продажбите и предоставяне на информация за тези продажби в НАП не може да бъде реализирано, тъй като този вид търговска дейност не се различава от конвенционалната търговия във физически търговски обект. В тази връзка се предлага алтернатива на задължението за използване на фискално устройство и издаване на фискална касова бележка, като се предоставя възможност на задължените лица да издават друг документ за продажбата на клиента, при условие че се подават информация и данни за продажбата на НАП.

Минималните изисквания към участниците в покупко-продажбата и информацията, която ще бъде предоставяна на НАП с цел защита на фиска, се предвижда да бъдат уредени в Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. Наредбата следва да се приведе в съответствие със закона в 3-месечен срок от влизането в сила на промените.

В действащия чл. 118 от ЗДДС се предлага и прецизиране на кръга от лица, които са длъжни да подават в НАП данни за доставки и движение на

доставени/получени количества течни горива, както и за промяната в тях. От т. 3 на ал. 11 се изключват доставените количества горива от обекти с монтирани разходомери и измервателни системи (петролни бази), от които зареждат търговци на горива, които не са крайни потребители и зареждат в автоцистерни извън резервоара на моторното превозно средство. Самите технически устройства са пригодени за зареждане на големи количества гориво.

Също така се предвижда изключване от задължението за подаване на данни по чл. 118, ал. 10 на лица, които доставят или получават горива за битови нужди в специализирани съдове (до 50 кг) от обекти за крайно разпространение (бензиностанциите), както и горива, доставени и получени по газопреносна мрежа в газифицирани населени места (чл. 118, ал. 11, т. 7).

Предложения за промени, свързани с намаляване на разходите за данъчната администрация и на административната тежест за гражданите и бизнеса

Предлага се заявените електронни адреси за кореспонденция да се считат за електронен адрес за получаване на съобщения съгласно чл. 28, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Предложението цели да се гарантира законосъобразността на връчването на съобщения на електронния адрес за кореспонденция, който данъчно задължените лица, които подлежат на регистрация по ЗДДС, са длъжни да посочат пред Агенцията по вписванията или пред НАП. С правната норма се намалява административната тежест за регистрираните по ЗДДС лица, които няма да се налага да декларират повторно адрес за получаване на съобщения, и се намаляват разходите за данъчната администрация и за лицата при съдебни производства за оспорване на връчването.

Промени, свързани с прецизиране на разпоредби и редакционни промени, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона

Проектът на закон съдържа и предложение за допълване на разпоредбата, дефинираща доставка на стока по смисъла на ЗДДС. С предложението се цели по-пълно съответствие с чл. 14 от Директива 2006/112/ЕО и премахване на разнородната съдебна практика.

Предлага се в съответствие с разпоредбата на чл. 283, параграф 1, буква „в“ от Директива 2006/112/ЕО данъчно задължените лица, които не са установени на територията на страната, да подлежат на регистрация по

закона от извършване на първата облагаема доставка с място на изпълнение в страната.

Предлага се също освен дейността, осъществявана от физически лица по трудово правоотношение или по правоотношение, приравнено на трудово, да не се счита за независима икономическа дейност по смисъла на ЗДДС и дейността, извършвана от физическо лице по всяко друго правоотношение, което създава взаимоотношения, подобни на тези на работодател и нает лице във връзка с условията на работа, възнаграждението и отговорността на работодателя. Така се постига прецизиране на разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 1 от ЗДДС и привеждането му в съответствие с разпоредбата на чл. 10 от Директива 2006/112/ЕО.

Предлага се въвеждане на правила за начисляване на данък при въвеждане и доставки на стоки, които са предназначени за континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, предвид факта, че към момента в ЗДДС не е предвиден ред за начисляване на данък в тези случаи.

Законопроектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/обектите преди него, за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна", съответно в Допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано". Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано" е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията

попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.

Предвижда се задължение за лицата, установени на територията на страната, на което са предоставени за съхранение стоки, да водят детайлна отчетност на тези стоки. Необходимостта от въвеждане на такава разпоредба е продиктувана от липсата в действащото счетоводно и данъчно законодателство на задължение за лицата да водят каквато и да е текуща и аналитична отчетност за чужди стоки, които съхраняват в своите складове. Такава отчетност за целите на контрола по прилагането на Закона за данък върху добавената стойност безусловно е необходима, доколкото при липса на такава е трудно да се установи по категоричен начин на какво се дължи наличието/липсата на конкретни стоки в складовете на едно данъчно задължено лице, дали същите са активи на лицето или са стоки, приети на отговорно пазене, съответно дали липсващите при едно данъчно задължено лице стоки са оставени на отговорно пазене при друго лице. Тези обстоятелства имат данъчни ефекти по ЗДДС като например корекция на ползван данъчен кредит за липсващи стоки, облагане с данък на евентуални неотчетени доставки. От съществено значение е наличието на такава отчетност в случаите на режим складиране на стоки до поискване, доколкото при този режим се предполага реализиране на доставка/придобиване и начисляване на ДДС в момент, следващ момента на пристигане на стоките в склад, както и необходимостта от това в този момент стоките и лицето, което ги е изпратило, да бъдат еднозначно определени, като за целите на контрола в последващ момент е от значение да може документално да бъде установено на кого и кога са предадени същите с оглед на документиране и отчитане на последващите доставки. От друга страна, въвеждането на предложеното задължение няма да доведе до допълнителна административна тежест за лицата, доколкото собствениците на стоки, които ги предоставят на трето лице за съхранение, очакват те да бъдат съхранявани с грижата на добър търговец, като с оглед изпълнение на договорните отношения от складодържателя се предполага воденето от него на текущо и аналитично отчитане на движението на стоките в склада. В този смисъл разпоредбата потвърждава този ангажимент, като го конкретизира и единствено въвежда

изискване за съхраняване на тази отчетност за определен срок и за целите на данъчния контрол.

Предложени са и промени с редакционен и правнотехнически характер, които целят прецизиране на разпоредбите. За целите на последващия контрол са предвидени и разпоредби за ангажиране на административнонаказателна отговорност при установено нарушение.

За прилагане на предложените промени в ЗДДС не са необходими допълнителни бюджетни средства за изграждане на административен капацитет и техническа обезпеченост.

С проекта в ЗДДС се въвеждат нови норми на правото на Европейския съюз.

В Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП):

Във връзка с предложенията по отношение на неприсъствените плащания в Закона за данък върху добавената стойност със законопроекта се предлага и промяна в Закона за Националната агенция за приходите, предвиждаща задължение за периодично предоставяне на информация от доставчиците на платежните услуги за броя и стойността на транзакциите по платежна сметка, извършени чрез виртуален ПОС терминал. Също така се предлага освен търговските банки и клоновете на чуждестранните банки, всички други доставчици на платежни услуги по Закона за платежните услуги и платежните системи да предоставят информация на НАП за откритите или закритите от тях банкови сметки. Такива доставчици са платежни институции по смисъла на ЗПУПС, опериращи на територията на страната, които имат сметка в банка на територията на страната или държава - членка на ЕС, и дружества за електронни пари по смисъла на ЗПУПС, опериращи на територията на страната като платежни институция.

Прилагането на предложените промени в ЗНАП не е свързано с допълнителни разходи/трансфери и други плащания.

С проекта в ЗНАП не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

В Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС):

Промени, свързани с намаляване на административната тежест

Опростяване и привеждане на услугите за бизнеса в съответствие със Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, както и намаляване на административната тежест за икономическите оператори чрез предоставяне

на възможност за лицата да посочват индивидуализиращите данни на съответния документ, въз основа на които да се установи информацията по служебен път, чрез справка в средата за междурегистров обмен. В тази връзка са направени допълнения в разпоредбите на чл. 24а, ал. 6, чл. 48, ал. 2, т. 6, 6а и 7, чл. 55в, ал. 2, чл. 57, ал. 3, т. 3 и 6, чл. 57б, ал. 6, т. 6, чл. 57в, ал. 2, т. 3 и 4 и чл. 58а, ал. 2, т. 3 и 4 от проектозакона.

Други промени

Във връзка с възникнала необходимост от регламентиране на продажбите на цигарите в обектите за безмитна търговия, както и предвид разпоредбите на чл. 35у, ал. 3 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, както и чл. 22, ал. 5 от Закона за безмитната търговия са направени съответните изменения в чл. 20, ал. 2, т. 6 и в чл. 39б. По този начин ще се осигури възможност лицата, които закупуват стоки от безмитни магазини и не напускат територията на Общността, да заплатят съответните публични вземания, като се извършат процедурите, предвидени в митническото и данъчното законодателство.

Предложени са изменения в разпоредбата на чл. 21 от ЗАДС във връзка с прилагането на реда за възстановяване на акцизни стоки с платен акциз, които са предназначени за въоръжените сили на всяка друга държава, която е страна по Организацията на Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили. Предвид, че редът за освобождаване от заплащане на акциз е уреден в правилника за прилагане на закона, по целесъобразно е и редът за възстановяване на платения акциз да се определи в същия нормативен акт, а не чрез друг акт, каквато е в момента законовата делегация към междуведомствена наредба.

С цел избягване на затруднения във връзка с връчването на актовете, издадени от директора на Агенция „Митници", които подлежат на предварително изпълнение, както и различните тълкувания относно датата, на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете, а именно - датата на издаване, са предложени съответните изменения в чл. 24е, ал. 2, чл. 58, ал. 2, чл. 58з, ал. 2, чл. 90ж, ал. 4 и чл. 93 ал. 14 от законопроекта.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 25 от закона в съответствие с установената съдебна практика във връзка с отмяна на ревизионни актове с констатации за липси на акцизни стоки, в резултат на неприлагането на Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им.

Предложени са промени в чл. 44, ал.1, т. 6 и в чл. 87, ал. 5 във връзка с необходимостта от ясно разграничаване на правната възможност за продължаване на срока за изпълнение на задължението за деклариране на дължимия акциз от задължението за заплащане на дължимия акциз. Ясно е регламентирано, че при продължен срок за подаване на акцизна декларация, дължимият акциз се внася в срока, в който задълженото лице е било длъжно да я подаде преди продължаването на срока за подаване на декларацията.

Предложението за промяна на чл. 91б от закона цели обхващане на повече хипотези, при които е възможно отклоняване от движение под режим отложено плащане на акциз, както и движението на акцизни стоки, изпратени към освободени от акциз крайни потребители. С промяната всички водачи на транспортни средства, превозващи акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз или изпратени към освободени от акциз крайни потребители, ще трябва да доставят стоките до мястото на получаване, посочено в е-АД, е-АДД или мястото на директна доставка. В случаите на претоварване (промяна на транспортното средство преди доставката на стоките до получателя) превозвачът или изпращачът ще следва да уведомят предварително компетентната териториална митница. В тази връзка в чл. 114а на закона са предложени съответните санкционни норми.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 99а от ЗАДС в съответствие с утвърждаването на все по-доброто взаимодействие на митническите органи с пощенските оператори. Задължението за изпращачите да декларират пред пощенските оператори, че акцизни стоки, които се изпращат чрез куриерски служби, са с платен, начислен или обезпечен акциз по реда на чл. 99а от закона, не постигна очаквания ефект, тъй като подателите намират начин да заобиколят декларирането на тези обстоятелства. С предстоящата промяна в Закона за пощенските услуги пощенските оператори ще следва да поддържат широк набор от данни, които могат да бъдат от много по-голяма полза на митническите органи. С оглед на това се въвежда забрана за лицата да изпращат и да получават акцизни стоки чрез пощенски пратки с изключение на случаите, посочени в закона. Същевременно лицата ще бъдат задължени да представят документ за самоличност на пощенския оператор при изпращане и получаване на стоките, както и да представят пратките за преглед и проверка от негова страна. Предвидени са и съответните санкции в разпоредбата на чл. 123в на закона.

Целта на направените допълнения в чл. 103, ал. 8 и 9 от закона е да се създаде възможност в случаите на изземване и последващо съхранение на акцизни стоки, които представляват веществени доказателства, митническите

органи да определят техен пазач, който е длъжен да не се разпорежда с тях и да предприеме всички мерки за тяхното запазване като доказателства. В чл. 126в от закона е предвидено и въвеждане на съответните санкционни норми.

Промените в чл. 103, ал. 10-12 от законопроекта имат за цел да възпрепятстват прехвърлянето на собственост и други действия от страна на проверяваните лица, при които митническите органи са установили данни за нарушение на ЗАДС и са предприели действия за обезпечаване на доказателства, представляващи акцизни стоки. При осъществяване на акцизния контрол, в хода на проверката митническите органи обезпечават доказателства (чрез тяхното изземване или запечатване на обекта) с цел събирането и запазването им за едно последващо административно-наказателно производство. В практиката са установени случаи, при които проверяваните лица с цел възпрепятстване събирането на бъдещите държавни вземания (акциз и глоби/санкции), прехвърлят своето имущество на други лица.

Прецизиран е текстът на разпоредбата на чл. 112а, ал. 4 от закона, като се въвежда административна санкция за физическите лица, които изпращат или пренасят/превозват акцизни стоки с търговски характер за друга държава членка в количества, превишаващи нормативно регламентираните за лична употреба.

Прилагането на предложените промени в ЗАДС не е свързано с допълнителни разходи/трансфери и други плащания.

С промените по ЗАДС не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз, поради което не е приложена справка за съответствие с европейското право.

В Закона за счетоводството (ЗСч):

Предложенията за изменение и допълнение на ЗСч са изготвени във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите както от предприятията, така и от администрацията:

Редакцията на чл. 34, ал. 5 има за цел да избегне двусмисленото тълкуване на разпоредбата. Предлаганият текст конкретизира, че предприятията, прилагащи Международни счетоводни стандарти, с

изключение на посочените в ал. 2, могат да преминат към Национални счетоводни стандарти.

Допълнението в чл. 34, ал. 6 е свързано с прецизиране на цялата разпоредба във връзка с приетите изменения на ЗСч, в сила от 7 май 2019 г., за задължителното прилагане на Международните счетоводни стандарти от предприятия, изрично посочени в чл. 34, ал. 2. Предходните редакции на закона разрешаваха тези предприятия да прилагат Националните счетоводни стандарти, а с ал. 6 се забранява смяна на счетоводната база повече от веднъж. С допълнението „освен когато това се изисква от закон" се премахва противоречието между разпоредбите на ал. 2 и ал. 6 на чл. 34 от закона.

Целта на допълнението в чл. 38, ал. 9, т. 1 е категорично да се освободят едноличните търговци, които не са осъществявали дейност, от задължението да декларират това обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Изменението на т. 2 от същите член и алинея цели облекчения за предприятията, които не осъществяват дейност, като предложението предвижда това обстоятелство да се декларира еднократно, а не както досега – ежегодно. Предвижда се декларирането да се осъществява с декларация по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите, с цел улеснение както за предприятията, така и за Агенцията по вписванията. Останалите изменения и допълненията в чл. 38 са редакционни, с цел по-ясното им разбиране.

От въвеждането на предлаганите изменения в ЗСч не се очакват допълнителни разходи както за бюджета, така и за предприятията.

С предложенията за промени не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Становище на администрацията на Министерския съвет

Съгласуването се извършва на основание чл. 21, ал. 5 от Закона за нормативните актове

Проект на акт: Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане		**Вид оценка:**	Частична
		Становище по ред:	Единствено съгласуване
		Дата:	02.09.2019
		В отговор на №:	№ 03-00-800 / 02.09.2019 г.
		Институция:	Министерство финансите
Диспозитив:	Съгласува без препоръки		
Основание:	Чл. 30б, ал.3, т. 1	от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация	

* Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

** При съгласуването по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация се съпоставят кръга от въпроси проблеми и решения, разгледани в оценката на въздействието и кръга от въпроси, засегнати обхвата на нормативната намеса в проекта на акт.

**** На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценката на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

Приложение № 1 към чл. 16 на Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, приета с ПМС № 301 от 2016 г., обн., ДВ, бр. 91 от 2016 г.

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	**Нормативен акт:** Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане
За включване в Законодателната програма на Министерския съвет за периода: Юни – Декември 2019 г.	**Дата: 02.09.2019 г.**
Контакт за въпроси: **Валентин Точев – началник отдел, дирекция „Данъчна политика“, Министерство на финансите, v.tochev@minfin.bg**	**Телефон: 02/ 9859-28-62**

1. Дефиниране на проблема:

Проектът на закон съдържа промени в разпоредбите на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и Закона за счетоводството (ЗСч).

Предложените в законопроекта промени в данъчното законодателство са насочени към решаване на следните основни проблеми:

ЗКПО

Задължение за въвеждане в националното данъчно законодателство разпоредбите на Директива 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (Директива 2016/1164) и на Директива 2017/952 на Съвета за изменение на Директива 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави (Директива 2017/952) .

Разпоредбите на Директива 2016/1164 и на Директива 2017/952 въвеждат общи минимални правила за прилагане от всички държави членки на Европейския съюз (ЕС) по отношение на данъчно задължените лица за корпоративен данък. Съгласно чл. 11 от Директива 2016/1164 държавите членки трябва да приемат и публикуват разпоредбите от националното си данъчно законодателство в срок до 31 декември 2018 г., като по отношение на разпоредбите на чл. 5 и чл. 9 от същата директива следва да бъдат въведени в срок до 31 декември 2019 година.

Съгласно чл. 2 на Директива 2017/952, разпоредбите на директивата трябва да бъдат приети в националното законодателство и публикувани в срок до 31 декември 2019 г., с изключение на тези, необходими за въвеждането на чл. 9а от Директива 2016/1164, срокът за които е 31 декември 2021 година.

Предвид това, минималното правило по Директива 2016/1164, което следва да

бъде въведено в сила от 1 януари 2020 г. е:

- Правило за данъчно облагане при напускане.

Мерките по Директива 2017/952, които изменят и допълват чл. 9 на Директива 2016/1164 и следва да са въведени в сила от 1 януари 2020 г. са:

- Несъответствия при хибридни образувания и инструменти;
- Несъответствия при постоянното местопребиваване за данъчни цели.

ЗДДС

Задължение за въвеждане в националното данъчно законодателство разпоредбите на Директива (2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки.

Разпоредбите на Директива 2018/1910 целят подобряване на функционирането на режима на ДДС в контекста на трансграничната търговия между предприятия. Съгласно чл. 2 от Директива 2018/1910 държавите членки трябва да въведат изискванията на директивата в срок до 31 декември 2019 г. като приемат и публикуват съответните разпоредби от националното си данъчно законодателство в срок до 31 декември 2019 година.

Предвид това, правилата на Директива 2018/1910, които следва да бъдат прилагани в сила от 1 януари 2020 г. са по отношение на трансграничните сделки във връзка с ролята на идентификационния номер по ДДС в контекста на освобождаването на вътреобщностните доставки, режима на складиране на стоки до поискване от клиента, верижните сделки и доказателството за превоз за целите на освобождаването на вътреобщностните сделки.

Направени са предложения за промени в ЗДДС, свързани с:

- транспониране на разпоредби от Директива 2006/112/ЕО, с които се постига по-пълно съответствие на националното с европейското право;
- промени, свързани с привеждане на ЗДДС в съответствие с решения на Съда на ЕС;
- с регистриране и отчитане на продажби при неприсъствените плащания с дебитна или кредитна карта - създаване на алтернативна възможност за регистриране и отчитане на продажби/доставки на стоки и услуги, извършени чрез неприсъствени плащания с банкова кредитна или дебитна карта, при определени условия за предоставяне в Националната агенция за приходите (НАП) на данни от продажбата;
- с намаляване на разходите за данъчната администрация и на административната тежест за гражданите и бизнеса;
- с прецизиране на разпоредби и редакционни промени, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона.

ЗАДС

- Липса на процедура по възстановяване на платен акциз за акцизни стоки, които са предназначени за въоръжените сили на всяка друга държава, която е страна по Организацията на Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили; за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови;

- Затруднения във връзка с връчването на актовете издадени от директора на Агенция „Митници“, които подлежат на предварително изпълнение, както и различните тълкувания относно датата, на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете;
- Необходимост от прецизиране на разпоредбата на закона в съответствие с установената съдебна практика във връзка с отмяна на ревизионни актове с констатации за липси на акцизни стоки, в резултат на неприлагането на Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им;
- Липса на забрана за лицата да изпращат и получават акцизни стоки, чрез пощенски пратки;
- Практически затруднения, свързани с прилагането на чл. 69, ал. 5 от ДОПК във връзка с чл. 103, ал. 2 от ЗАДС.

ЗДДФЛ

Необходимост от намаляване на административната тежест за лицата, актуализация спрямо действащата нормативна уредба, синхронизиране на разпоредби с аналогични в ЗКПО

ЗМДТ

- Необходимост от прецизиране на разпоредби в закона.

ЗСч

Предложенията за изменение и допълнение на ЗСч са изготвени във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от предприятията, така и от администрацията.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

ЗКПО

Въвеждане на чл. 5 „Данъчно облагане при напускане“ от Директива 2016/1164

Разпоредбите на ЗКПО, глава двадесета „Специфични правила за определяне на данъчния финансов резултат при трансфери между място на стопанска дейност в страната и друга част на същото предприятие, разположена извън страната“ (чл. 155 - 157) регулират третирането на приходите и разходите, свързани с трансфери от и към друга част на предприятието, както и третирането на активите при трансфер от или към друга част на предприятието.

Съгласно допълнителните разпоредби на ЗКПО, § 1, т. 15 „Трансфер между място на стопанска дейност и друга част на същото предприятие“ е понятието по § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Съответно съгласно ДОПК, „Трансфер между място на стопанска дейност и друга част на същото предприятие“ е всяко предаване на вещи, осигуряване ползването на нематериални блага, фактическо извършване на услуги или предоставяне на парични средства между място на стопанска дейност на територията на страната и друга част на предприятието, разположена извън територията на страната.

Съгласно разпоредбата на чл. 5 от Директива 2016/1164, данъчно задължено лице подлежи на данъчно облагане върху сума, равна на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите минус стойността им за данъчни цели, във всеки от следните случаи:

- когато данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на главното управление вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето;
- когато данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към главното си управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето;
- когато данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава освен по отношение на онези активи, които продължават да имат ефективна връзка с мястото на стопанска дейност в първата държава членка;
- данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, от държава членка към друга държава членка или трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето.

При прехвърляне на активи към държава членка на ЕС или друга държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, на данъчно задълженото лице се дава възможност за разсрочване плащането на дължимия данък при напускане, при определени условия.

Във връзка с посоченото, въвеждането на чл. 5 от Директива 2016/1164 е свързано с разписване и приемане на ново национално правило, което е в съответствие със законодателството на ЕС и е различно от сега съществуващото в глава двадесета на ЗКПО.

Въвеждане на чл. 1, параграф 4 „Член 9 – Несъответствия при хибридни образувания и инструменти“ от Директива 2017/952

С Директива 2017/952 за изменение на Директива 2016/1164 се прави изменение, съгласно което държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 9 – Несъответствия при хибридни образувания и инструменти.

Действащият ЗКПО не съдържа разпоредби, дефиниращи различните видове несъответствия за данъчни цели, както и съответни мерки за тяхното преодоляване, които да са в съответствие с нормите на Директива 2017/952.

Разпоредбите на чл. 1 от Директива 2017/952 дават конкретни определения на различните видове несъответствия, които най-общо могат да бъдат групирани, както следва:

- Несъответствия, водещи до приспадане без включване – когато приспадането на плащане (или условно плащане между главното управление и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност) във всяка юрисдикция, в която плащането (или условното плащане) се третира като направено (юрисдикция на платеца), без да има съответното включване за

данъчни цели на същото плащане (или условното плащане) в юрисдикцията на получателя;

- Несъответствия, водещи до двойно приспадане – когато имаме приспадане на едно и също плащане, разход или загуба в юрисдикцията, от която произлиза плащането, в която е направен разходът или е натрупана загубата (юрисдикция на платеца), и в друга юрисдикция (юрисдикция на инвеститора).

При наличието на несъответствие при хибридни образувания и инструменти, което води до двойно приспадане, приспадането трябва да бъде отказано в държавата членка, която е юрисдикцията на инвеститора. Ако приспадането не е отказано, то същото следва да се откаже в държавата членка, която е юрисдикцията на платеца.

Когато несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до приспадане без включване, приспадането се отказва в държавата членка, която е юрисдикцията на платеца, а в случаи, че това не е направено, размерът на плащането се включва в дохода на получателя.

Директивата предоставя възможност на държавите членки:

- Да не включват в обхвата на националните си разпоредби случаите на приспадане без включване, когато приспадането не е отказано в юрисдикцията на платеца и доходът трябва да се включи в основата на получателя, за конкретно посочени в директивата несъответствия;
- Да не включват в обхвата на националните си разпоредби в срок до 31 декември 2022 г. случаи, свързани с емитирането на финансови инструменти, с цел спазване на финансови регулаторни изисквания.

С цел въвеждането на изменения чл. 9 от Директива 2016/1164 с Директива 2017/952 в националното законодателство, е необходимо приемането на данъчен режим за третиране на възникнали хибридни несъответствия, в съответствие с нормите на правото на ЕС.

Въвеждане на чл. 1, параграф 4 „Член 9б – Несъответствия при постоянно местопребиваване за данъчни цели“ от Директива 2017/952

Несъответствията при постоянно местопребиваване за данъчни цели са тези, при които приспадане на плащане, разходи или загуби на данъкоплатец, които е местно лице за данъчни цели в две или в повече юрисдикции, се приспадат от облагаемата основа едновременно в тези две или повече юрисдикции. В такива случаи, разпоредбата на чл. 9б предвижда държавата членка на юрисдикцията на данъкоплатеца да откаже приспадането, доколкото другата юрисдикция позволява дублираното приспадане да бъде приспаднато срещу доход, който не е двойно включен.

Разпоредбите на действащия ЗКПО не съдържат правила за данъчно третиране на несъответствия при постоянно местопребиваване за данъчни цели, предвид което е необходимо въвеждането на данъчен режим, който е в съответствие със законодателството на ЕС.

Направени са и предложения за промени, целящи отстраняване на затруднения при практическото прилагане на ЗКПО.

ЗДДС

Въвеждане на чл. 1 от Директива 2018/1910, с който се изменя чл. 17а от Директива 2006/112/ЕО - режим складиране на стоки до поискване

С режим на складирането на стоки до поискване от клиента се цели опростяване на действащите правила за вътреобщностна търговия на стоки между лица от различни държави членки на ЕС, когато прехвърлянето на собствеността върху стоките от доставчикът към клиента не съвпада с транспортирането им към държавата членка по местоназначение, а се случва в по-късен момент след пристигането им в тази държава членка. Понастоящем, в тези ситуации са налице освободена (облагаема с нулева ставка на данъка) вътреобщностна доставка в държавата членка на тръгване на стоките и облагаемо вътреобщностно придобиване в държавата членка на пристигането им, осъществени от лицето, което ги прехвърля от едната към другата държава членка с намерението в по-късен момент да извърши „вътрешна“ доставка на тези стоки в държавата членка на пристигането им. Тези правила налагат лицето, което прехвърля стоките, да се регистрира за целите на ДДС в държавата членка на пристигане на стоките. За да се избегне необходимостта от подобна регистрация в държавата членка, където стоките пристигат и в която ще останат складирани за известно време, се предлага да се въведе „режим на складирането на стоки до поискване от клиента“, при който едва към момента на прехвърляне на собствеността върху тях от лицето, прехвърлило стоките от едната в другата държава членка, на друго лице при наличието на определени условия да са налице освободена вътреобщностна доставка в държавата членка на тръгване на стоките, осъществена от доставчика, и вътреобщностно придобиване в държавата членка на пристигането им, осъществена от получателя.

Въвеждане на чл. 1 от Директива 2018/1910, с който в дял V, глава 1, раздел 2 се вмъква чл. 36а от Директива 2006/112/ЕО - верижни / последователни доставки

Въвежда се правило, съгласно което транспортът да се отнася само към доставката на стоки, извършена към междинния оператор от неговия доставчик. Когато междинният оператор, който изпраща или транспортира стоките сам или чрез трето лице, действащо от негово име, е съобщил на своя доставчик идентификационния си номер по ДДС, издаден му от държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани, транспортът ще се отнася само към доставката на стоки, извършена от междинния оператор към неговия клиент. Това правило няма да е приложимо, когато междинният оператор, който изпраща или транспортира стоките сам или чрез трето лице, действащо от негово име, е съобщил на своя доставчик идентификационния си номер по ДДС, издаден му от държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани. В тези случаи, транспортът ще се отнася само към доставката на стоки, извършена от междинния оператор към неговия клиент. Правилата са необходими, за да се избегнат различни подходи сред държавите членки, което може да доведе до двойно данъчно облагане или до необлагане на някои от доставките във веригата, както и за да се гарантира правната сигурност за данъчно задължените лица. В съществуващата понастоящем възможност за освобождаване на повече от една доставка във веригата се корени и възникването на така наречената „верижна измама“. Когато транспортът се извършва за сметка на първия доставчик във веригата, в който случай транспортът може да бъде отнесен само към извършената от него доставка, или когато се извършва за сметка на последното данъчно задължено лице във веригата, в който случай транспортът може да бъде отнесен само към извършената към това лице доставка, необходимостта от изрично правило отпада.

Въвеждане на чл. 1 от Директива 2018/1910, с който се изменя чл. 138, пар. 1 от Директива 2006/112/ЕО - изискване за наличие на валиден идентификационния номер по ДДС на получателя на стоките в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или транспортът на стоките

Във връзка с освобождаването на доставки на стоки в контекста на

вътреобщностната търговия, идентификационният номер по ДДС на лицето, придобиващо стоките, определен от държава членка, различна от тази, в която е започнал превозът на стоките, понастоящем се приема за формално изискване за прилагане на освобождаването. В този смисъл, получателят следва да е предоставил идентификационния си ДДС номер на доставчика с оглед правилното попълване от последния на неговата VIES декларация, което при прилагане на освобождаването при вътреобщностна доставка се превръща в основание за изпълнение на материалноправното условие. Неговото неизпълнение може да доведе до отхвърляне от страна на данъчната администрация на приложеното освобождаване (облагане с нулева ставка).

Въвеждане на чл. 1 от Директива 2018/1910, с който в чл. 138 от Директива 2006/112/ЕО се добавя пар. 1а - изискване за подаване на VIES декларация

Освобождаването няма да се прилага при неподаване на VIES декларация или при неправилното отразяване в нея на точната информация за извършената вътреобщностна доставка, освен когато доставчикът може да обоснове причината за допуснатите от него пропуски или грешки, включително, когато в следваща VIES-декларация лицето е отстранило същите.

Позоваване на чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки - доказателство за превоз за целите на освобождаването на вътреобщностните сделки

Ако стоките са изпратени или превозени от територията на страната до друга държава членка от доставчика или от трето лице за негова сметка, ще се приема, че този превоз е реално осъществен, когато доставчикът разполага с най-малко две от посочените в регламента непротиворечащи си доказателства за извършения превоз. Съответно, ако стоките са изпратени или превозени от територията на страната до друга държава членка от получателя или от трето лице за негова сметка, ще се приема, че този превоз е реално осъществен, когато доставчикът разполага с най-малко две от посочените в регламента непротиворечащи си доказателства за извършения превоз и с писмена декларация от получателя. Чрез прилагане на презумцията се цели по-голяма правна сигурност за данъчно задължените лица, като доказателствената тежест за оборването й се прехвърля на данъчните органи.

Въвежда се разпоредба, в съответствие с предвиденото в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО право на избор за държавите членки да се дефинира като доставка на стока прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху нов недвижим имот или част от него, с изключение на случаите, когато страна по сделката са лица по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството. В резултат на промяната сделката, включително договарянето, свързана с такива дружествени дялове ще бъде облагаема с данък. Това правило няма да се отнася за права или ценни книжа по чл. 6, ал. 2, т. 5, освен ако са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и за ценни книжа, установяващи право на собственост върху стоки или услуги извън посочените в този член.

С оглед съобразяване с практиката на Съда на ЕС (СЕС), постановена в Решение по дело С-326/11 и в Решение по дело С-308/16 и запълване на законодателна празнота се предлага разширяване обхвата на понятието за „нови сгради“. Създадените правила са за случаите, при които в резултат на направено надстрояване, допълващо застрояване, реконструкция, основно обновяване и/или преустройство на съществуваща сграда, същата ще придобива статут на „нова сграда“ за целите на облагане с данък върху добавената стойност. Предвид разширяването на понятието за

„нова сграда“ са допълнени разпоредбите на ЗДДС, регламентиращи извършването на корекции на ползван данъчен кредит за извършено „надстрояване“, „допълващо застрояване“, „реконструкция“, „основно обновяване“ и/или „преустройство“, съгласно които корекции на ползвания, съответно неползвания, данъчен кредит за новата сграда ще се извършват в 20 годишен срок, считано от годината на ползване, съответно неползване на данъчния кредит.

Предвидена е правна възможност за издаване на документ, заместващ фискалния и системния бон. Идентифицирани са затруднения за търговците, ползващи интернет като среда за извършване на продажбите, при които плащането е неприсъствено с кредитна или дебитна карта. За тях възниква необходимост да приведат използвания от тях специализиран за продажби в интернет софтуер в съответствие със сегашните изисквания на ЗДДС и Наредба №Н-18/2006 г. към софтуера за управление на продажбите в търговските обекти. При извършване на продажби чрез интернет сайтове, най-често предоставянето на стоките или услугите се извършва на място, различно от търговските помещения на търговеца на адрес посочен от клиента, най-често домашен адрес, месторабота или друг удобен за клиента адрес. Спецификата и техническите предизвикателства на този вид търговия и за да не се затруднява бизнеса при привеждане в съответствие с нормативната уредба, се налага да се предостави алтернативна възможност на задължението за използване на фискални устройство за издаване на документ за клиента и предаване на необходимата на НАП информация, при изпълнение на определени условия.

Предложението заявените електронни адреси за кореспонденция да се считат за електронен адрес за получаване на съобщения, съгласно чл. 28, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс цели да се гарантира законосъобразността на връчването на съобщения на електронния адрес за кореспонденция, който данъчно задължените лица, които подлежат на регистрация по ЗДДС, са длъжни да посочат пред Агенцията по вписванията или пред НАП.

С предложението за допълване на разпоредбата, дефинираща доставка на стока по смисъла на ЗДДС се цели по-пълно съответствие с чл. 14 от Директива 2006/112/ЕО и премахване на разнородната съдебна практика.

Предлага се данъчно задължените лица, които не са установени на територията на страната, да подлежат на регистрация по закона от извършване на първата облагаема доставка с място на изпълнение в страната с цел привеждане в съответствие с разпоредбата на чл. 283, пар. 1, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО.

За постигане прецизиране на разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 1 от ЗДДС и привеждането му в съответствие с разпоредбата на чл. 10 от Директива 2006/112/ЕО се предлага освен дейността, осъществявана от физически лица по трудово правоотношение или по правоотношение, приравнено на трудово, да не се счита за независима икономическа дейност по смисъла на ЗДДС и дейността, извършвана от физическо лице по всяко друго правоотношение, което създава взаимоотношения, подобни на тези на работодател и наето лице във връзка с условията на работа, възнаграждението и отговорността на работодателя.

Предвид, че към момента в ЗДДС не е предвиден ред за начисляване на данък в тези случаи се предлага въвеждане на правила за начисляване на данък при въвеждане и доставки на стоки, които са предназначени за континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол, в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България,.

Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него,

за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна“, съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано“. Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано“ е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.

Предвижда се задължение за лицата, установени на територията на страната, на което са предоставени за съхранение стоки да водят детайлна отчетност на тези стоки. Необходимостта от въвеждане на такава разпоредба е продиктувана от липсата в действащото счетоводно и данъчно законодателство на задължение за лицата да водят каквато и да е текуща и аналитична отчетност за чужди стоки, които съхраняват в своите складове.

Предложени са и промени с редакционен и правно-технически характер, които целят прецизиране на разпоредбите.

За целите на последващия контрол са предвидени и разпоредби за ангажиране на административнонаказателна отговорност при установено нарушение.

Привеждане в по-пълно съответствия на националното данъчно законодателство с решения на съда на Европейския съюз.

Прецизиране на разпоредби, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на данъчните закони.

ЗАДС

Към момента липсва нормативна уредба, която да предвижда процедура по възстановяване на платен акциз за акцизни стоки, които са предназначени за въоръжените сили на всяка друга държава, която е страна по Организацията на Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили; за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови. Съгласно чл. 21, ал. 2, т. 3 от ЗАДС, редът за възстановяване се определя чрез наредба на министъра на финансите и министъра на отбраната.

Съществуват затруднения във връзка с връчването на актовете, издадени от директора на Агенция „Митници“, които подлежат на предварително изпълнение, като същевременно са налице и различни тълкувания относно датата на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете.

В Наредба № 4 от 28.06.2006 г. за нормите на пределните размери на естествените фири на акцизните стоки за въглищата и втечнения нефтен газ липсват

пределни норми на естествените фири, което представляват сериозен проблем.

В практиката към момента са установени проблеми, свързани с взаимодействието между митническите органи и пощенските оператори, както и затруднение с обработката и съхранението на изискуемите декларации по чл. 99а, ал. 3 от ЗАДС. Тези проблеми оказват негативно влияние върху пощенската сигурност и акцизния контрол.

Настоящата редакция на чл. 69, ал. 5 от ДОПК не предвижда в случаите на оставяне на съхранение на веществени доказателствата органите по приходите да могат да определят техен пазач (респективно, да се счита, че те са оставени на отговорно пазене). Съгласно чл. 103 от ЗАДС, при осъществяване на контрола върху акцизните стоки, митническите органи обезпечават доказателствата по реда на ДОПК.

ЗМДТ

Констатирана е необходимост от прецизиране на някои разпоредби в закона.

ЗДДФЛ

Съществува възможност за намаляване на административната тежест и улесняване на лицата при ползване на данъчните облекчения, по-конкретно при данъчното облекчение за лица с намалена работоспособност, за деца с увреждания и за лични вноски за осигурителен стаж при пенсиониране, при които за да се ползват трябва лицата да прилагат към годишната данъчна декларация валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК и съответно - копия от документи, удостоверяващи направените вноски по реда на чл. 9а от КСО. Националната агенция за приходите (НАП) вече има достъп до регистър „Единна информационна система на медицинската експертиза“, поради което прилагането на копие от решението на ТЕЛК/НЕЛК не е необходимо. Не е необходимо също така да се прилагат и копия от документи за направените вноски по реда на чл. 9а от КСО, тъй като същите се правят в НАП. По този начин ще се облекчи подаването на годишната данъчна декларация по електронен път, тъй като няма да е необходимо да се сканират и прикачват описаните документи и като цяло ще се съкрати времето за попълването й.

Необходимо е текста относно основата, върху която се изчислява дължимия данък в случаите на скрито разпределение на печалбата да се синхронизира с този на кореспондираща разпоредба в ЗДДФЛ и с дефиницията на понятието „скрито разпределение на печалбата“ в ЗКПО, за да се определя коректно дължимия данък във всички случаи на скрито разпределение на печалбата, включително когато въпросните суми не са начислени. Така се избягва и разнопосочната данъчна практика.

Задължението за предприятията и самоосигуряващите се лица да включват в справката за изплатени доходи по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ наградите във вид на допълнителна игра и предметните печалби с незначителна стойност (до 100 лв.), които са необлагаеми, когато годишният им размер превиши 5000 лв., е неизпълнимо и не се прилага на практика, поради което е предложено да се прецизира закона и да се намали административната тежест за лицата, които предоставят награди, освободени от облагане на основание чл. 13, ал. 1, т. 21 от ЗДДФЛ.

Необходимо е уеднаквяване на дефинициите за „ликвидационен дял“ и „данъчен кредит“ със същите понятия в ЗКПО. Сегашният текст в ЗДДФЛ създава редица пречки като „ликвидационен дял“ да се определят доходи, които са облагаеми по този закон и които биха се определили като такъв доход по ЗКПО. С промяната не се разширява кръга на облагаемите доходи, а само се изяснява, че същите ще се облагат като „ликвидационен дял“, а не с данък върху общата годишна данъчна основа. Потенциален проблем с настоящата редакция на т. 6, б. „д“ от § 1 на Допълнителните разпоредби е изричното споменаване само на търговски дружества/кооперации, поради което в случай на прекратяване на дружество, което не

може да се определи като „търговско“ по смисъла на българското законодателство възниква проблем и за определяне на дохода като „ликвидационен дял“. Уеднаквяването на дефиницията с тази, дадена в ЗКПО, ще улесни прилагането на закона по отношение на данъчното третиране и облагане на доходите от ликвидационен дял, получени от местните физически лица от източници в чужбина.

Уеднаквяването на дефиницията за „данъчен кредит“ в ЗДДФЛ спрямо тази в ЗКПО ще улесни приложението на разпоредбата като се избегне неяснота в случаите на използване на данъчен кредит от физическите лица при платен от тях данък в чужбина върху печалби и доходи от източник в страната или чужбина.

Съществуването на текст в ЗДДФЛ, който уреждаше приравняването на доходите на специализантите в сферата на здравеопазването на доходи от трудови правоотношения е излишено. Съгласно Наредба № 1 от 22.01.2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването със специализантите вече се сключва трудов договор по Кодекса на труда, което прави излишно наличието на специална разпоредба в ЗДДФЛ, която да ги приравнява на трудови.

Необходимост от регламентиране на данъчното третиране на доходите на спортисти и треньори по договори със спортни във връзка с влизането в сила на нов Закон за физическото възпитание и спорта от януари 2019 г. и по-конкретно предвид договорите, предвидени в този закон. Предлага се те да се приравнят на доходи от трудови правоотношения, за да се избегне неяснота и възможност за субективното им третиране.

ЗСч

Сега действащите разпоредби допускат двусмислено тълкуване по отношение на освобождаването от задължение на едноличните търговци, които не подлежат на независим одит и са предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период да декларират това обстоятелство в търговския регистър.

Предлаганият текст на чл. 34, ал. 5 конкретизира, че предприятията, прилагащи Международни счетоводни стандарти, с изключение на посочените в ал. 2, могат да преминат към Национални счетоводни стандарти.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

ЗКПО

Въвеждане на чл. 5 „Данъчно облагане при напускане“ от Директива 2016/1164

Действащите разпоредби на ЗКПО, глава двадесета „Специфични правила за определяне на данъчния финансов резултат при трансфери между място на стопанска дейност в страната и друга част на същото предприятие, разположена извън страната“ (чл. 155 -157), не покриват обхвата на разпоредбата на чл. 5 от Директива 2016/1164. От тук произтича и необходимостта за тяхното изменение, както и за разписването на нов режим за облагане на разликата между пазарната цена и стойността за данъчни цели на трансфериран актив или дейност на място на стопанска дейност извън страната, както и за признаване на пазарна цена на актив, трансфериран от друга държава членка на ЕС към страната, която е била използвана за определяне на облагане в съответствие с правилата на чл. 5 от Директива 2016/1164 в тази друга

държава членка.

Предвид това, със законопроекта се предлага данъчният финансов резултат на данъчно задължено лице, което извършва трансфер на активи към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, да се преобразува с разликата между пазарната цена на актив и неговата стойност за данъчни цели в случаите на трансфер на активи към друга юрисдикция, промяна на държавата, на която данъчно задължено лице е местно лице за данъчни цели и при прехвърляне на дейност, извършвана от място на стопанска дейност в друга юрисдикция. Целта е да се гарантира, че когато данъчно задължено лице трансферира активи извън страната или променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, то капиталовата печалба, създадена, но не реализирана на територията на страната, ще бъде обложена.

В обхвата на предложението попадат случаите, когато данъчно задължено лице трансферира активи от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност извън страната; когато данъчно задължено лице трансферира активи от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието извън страната; когато данъчно задължено лице става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция; и когато се прехвърля дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната към друга юрисдикция.

Извън обхвата на облагане са всички случаи на трансфери на активи, включително на парични средства, между дружество майка и негови дъщерни дружества, т.е. предложеното облагане касае само трансфери между части на едно и също предприятие и не се прилага при промяна на собствеността на актива. Също така извън обхвата на облагане са и случаите, когато трансферирани активи бъдат върнати обратно в страната в срок от 12 месеца (временен трансфер), при условие че трансферът на активи е свързан със сделки за финансиране на ценни книжа или с активи, предоставени като обезпечение или се извършва с цел изпълнение на пруденциални капиталови изисквания или управление на ликвидността.

Въвежда се и възможност за разсрочване на вноски внасянето на частта от дължимия корпоративен данък, свързан с осъществен трансфер на активи или дейност на място на стопанска дейност. Разсроченото внасяне е възможно само в случаите на трансфери към друга държава членка на ЕС или към държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, като за последната разсрочването се прилага само доколкото е налично сключено и влязло в сила с Република България или с ЕС Споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.

Въвеждане на чл. 9 „Несъответствия при хибридни образувания и инструменти“ от Директива 2016/1164 и чл. 1, параграф 4 от Директива 2017/952

Националното данъчно законодателство не дефинира понятията хибридни несъответствия, съответно не определя изрично и данъчното им облагане. Предвид това, необходимо е да се въведе в националното данъчно законодателство данъчен режим, третиращ случаите на хибридни несъответствия, водещи до приспадане без включване или до двойно приспадане.

Предвид това, със законопроекта се въвежда специфична данъчна регулация за неутрализиране на случаите на хибридни несъответствия и на несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция.

Хибридни несъответствия са тези несъответствия при хибридни образувания и

инструменти, които могат да доведат до:

- до приспадане без включване, което означава намаление на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на платеца без да е налице увеличение на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на получателя, или

- двойно приспадане, което означава намаление на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на платеца и едновременно с това намаление на данъчния финансов резултат в юрисдикцията на инвеститора.

Хибридни несъответствия могат да възникнат в случаите на:

- плащане по финансов инструмент, при плащане към и от хибридно образувание, при плащане към образувание с едно или повече места на стопанска дейност или към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност, при условно плащане между централно управление и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание, и

- двойно приспадане.

Извън обхвата на правилата за третиране на хибридните несъответствия остават плащанията, представляващи базова възвръщаемост на прехвърлен финансов инструмент, които са получени от финансов търговец в хода на неговата дейност по занятие, доколкото същите са включени в неговия данъчен финансов резултат. Правилата за хибридните несъответствия се прилагат само доколкото при изчисляването на данъчния финансов резултат на платеца плащане е възможно да бъде приспаданото срещу сума, която не е двойно включен доход.

Хибридни несъответствия могат да възникнат между:

- данъчно задълженото лице и негово свързано предприятие;

- между свързани предприятия, които не са свързани с данъчно задълженото лице;

- между централното управление на образувание и негово място на стопанска дейност;

- между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание; или

- в рамките на структурирана договореност.

В зависимост от възникналото хибридно несъответствие и от това, дали данъчно задълженото лице е платец или получател, се предлага да не се признават за данъчни цели направените разходи или платени суми (включително когато суми не представляват счетоводен разход) при плащане, доколкото водят до двойно приспадане или до приспадане без включване, или доколкото пряко или непряко финансират подлежащ на приспадане разход, водещ до хибридно несъответствие.

Като вторично защитно правило се предлага в случаите, в които данъчно задължено лице е получател на плащане при хибридно несъответствие, което води до приспадане без включване (т.е. до намаляване на данъчния финансов резултат в едната юрисдикция и в същото време до липса на увеличаване на данъчния финансов резултат във втората юрисдикция), размерът на полученото плащане да се включва в данъчния финансов резултат, доколкото същото е приспаднато в юрисдикцията на платеца. Предлага се това правило да не се прилага при хибридни несъответствия, водещи до приспадане без включване в случаите на плащания към хибридно образувание, към образувание с едно или повече места на стопанска дейност, към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност и при условни плащания между централно управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание.

Въвеждане на чл. 9б „Несъответствия при постоянно местопребиваване за

данъчни цели“ от Директива 2016/1164 и чл. 1, параграф 5 от Директива 2017/952

Националното данъчно законодателство не съдържа разпоредби за дефиниране и данъчно третиране на случаи на несъответствия при постоянно местопребиваване за данъчни цели. Предвид това, необходимо е да се въведе данъчен режим, третиращ случаите на хибридни несъответствия, позволяващи дублирано приспадане, в случаите на постоянно пребиваване за данъчни цели в две или повече юрисдикции.

В тази връзка, със законопроекта се въвежда режим на облагане при несъответствия с данъчно задължени лица, които за целите на прилагане на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане са местни лица на повече от една юрисдикция.

Освен необходимостта от въвеждане на Директива 2016/1164 и Директива 2017/952, в разпоредбите на ЗКПО е констатирана и необходимост от прецизиране на някои разпоредби с цел отстраняване на различно тълкуване при прилагането.

ЗДДФЛ

В ЗДДФЛ е установена възможност за намаляване на административната тежест за лицата във връзка с деклариране на обстоятелства при ползване на данъчни облекчения, каквото е изискването за предоставяне на решение от ТЕЛК/НЕЛК при ползване на данъчното облекчение за лица с намалена работоспособност и за деца с увреждания и копия от документите за направените вноски по КСО при ползване на данъчното облекчение за зачитане на осигурителен стаж със заплащане на осигурителни вноски от лицата.

Констатирана е необходимост от приравняване на трудови правоотношения на правоотношенията между спортните клубове и спортистите/треньорите във връзка с влизането в сила на нов Закон за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) от 18 януари 2019. По този начин се изяснява данъчното третиране на договорите, предвидени в ЗФВС.

ЗМДТ

Констатирана е необходимост от прецизиране на някои разпоредби в закона.

ЗДДС

Националното данъчно законодателство не съдържа правилата, предвидени с **Директива 2018/1910**. Предвид това, необходимо е да се въведат в националното данъчно законодателство разпоредби:

- за определяне на начина на облагане при прилагане на режим складиране на стоки до поискване от клиента;
- въз основа на които при верига от последователни доставки на стока, предмет на един-единствен вътреобщностен транспорт между две държави членки, извършен от или за сметка на междинен доставчик във веригата, да се определя към коя от доставките се отнася транспортът на стоката за целите на прилагане на освобождаването (облагане с нулева ставка за ДДС), предвидено за вътреобщностните доставки;
- въвеждащи като материалноправно условие за освобождаване на доставката изискване за наличие на валиден идентификационния номер по ДДС на получателя на стоките в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или транспортът на стоките;
- въвеждащи като материалноправно условие за освобождаване на доставката изискване за правилно попълване на VIES декларацията;

- за доказване на извършения превоз от територията на страната до друга държава членка при осъществяването на вътреобщностна доставка на стоки да се прилага презумцията, предвидена в чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки
- с които се постига по-пълно съответствие на националното с европейското право чрез транспониране на разпоредби от Директива 2006/112/ЕО;
- свързани с привеждане на ЗДДС в съответствие с решения на Съда на ЕС;
- свързани с регистриране и отчитане на продажби при неприсъствените плащания с дебитна или кредитна карта - съгласно действащата уредба при продажби на стоки/услуги, платени чрез кредитна или дебитна карта, задължените лица са длъжни да издадат фискална касова бележка и са задължени да приведат дейността си в съответствие с изискванията за ФУ (предаване на данни от всяка фискална касова бележка на всеки 5 минути, генериране на QR код). Ако използвания от магазина софтуер, притежава характеристиките на софтуер за управление на продажбите в търговски обект (СУПТО), то той трябва да отговаря на изискванията на Наредба № Н-18/2006 г. Без изрична регламентация, предоставяща алтернативна възможност на задължението за използване на фискални устройство за издаване на документ за клиента и за предаване на необходимата на НАП информация, няма да се вземе предвид спецификата и съвременните способи за упражняване на този вид търговия;
- с цел намаляване на разходите за данъчната администрация и на административната тежест за гражданите и бизнеса;
- за прецизиране на разпоредби и редакционни промени, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона.

ЗАДС

Непълнотата в нормативната уредба възпрепятства прилагането на режима при възстановяване на платен акциз за акцизни стоки, които са предназначени за въоръжените сили на всяка друга държава, която е страна по Организацията на Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили; за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови. Към момента се прилага само процедура по директно освобождаване на акцизните стоки, като по този начин лицата са лишени от възможността за възстановяване на платения акциз.

Установени са затруднения във връзка с връчването на актовете, издадени от директора на Агенция „Митници“, които подлежат на предварително изпълнение, като същевременно са налице и различни тълкувания относно датата, на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете. Необходимо е изрично регламентиране на датата, на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете, издадени от директора на Агенция „Митници“, а именно, датата на издаването им.

Наредба № 4 от 28.06.2006 г. за нормите на пределните размери на естествените фири се отнася само за акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, като за въглищата и втечнения нефтен газ липсват пределни норми на естествените фири,

което представляват сериозен проблем. За акцизните стоки, които са неупоменати в Наредба № 4 е предвидено да се прилагат нормите на естествените фири, установени съгласно Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им.

В практиката към момента са установени проблеми, свързани с взаимодействието между митническите органи и пощенските оператори, както и затруднение с обработката и съхранението на изискуемите декларации по чл. 99а, ал. 3 от ЗАДС. Тези проблеми оказват негативно влияние върху пощенската сигурност и акцизния контрол и се налага съответната нормативна промяна.

Тъй като акцизните стоки се разглеждат като високорискови, митническите органи срещат значителни затруднения, свързани с тяхното изземване и последващото им съхранение. Предвид това че не всички иззети акцизни стоки могат да бъдат съхранявани в складовете на Агенция „Митници", се налага същите да бъдат оставяни на съхранение при други лица (в повечето случаи при проверяваното лице). Тъй като акцизните стоки са иззети поради наличието на данни за извършено нарушение на закона, съхранението им при проверяваното (а и при всяко друго) лице, носи своите рискове от непозволено увреждане или разпореждане с доказателствата. Тези рискове са пряка последица от липсата на задължения и отговорност за лицата, при които се оставят на съхранение доказателствата по реда на чл. 69, ал. 5 от ДОПК (както например е предвидено в хипотезите на чл. 234 от ДОПК). В своята практика митническите органи имат редица случаи, при които оставените на съхранение акцизни стоки са изчезнали или подменени, въпреки предприетите всички възможни мерки за тяхното запазване като доказателства.

Проблемите (затрудненията) не могат да се решат в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работата и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

ЗСч

Сега действащите разпоредби допускат двусмислено тълкуване по отношение на освобождаването от задължение на едноличните търговци, които не подлежат на независим одит и са предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период, да декларират това обстоятелство в търговския регистър.

Предлаганият текст на чл. 34, ал. 5 конкретизира, че предприятията, прилагащи Международни счетоводни стандарти, с изключение на посочените в ал. 2, могат да преминат към Национални счетоводни стандарти.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършени последващи оценки на нормативния акт.

2. Цели:

ЗКПО

Проектът на ЗИД на ЗКПО цели въвеждането на разпоредбите на Директива 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар и на Директива 2017/952 за изменение на Директива 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави в националното данъчно законодателство в определения за това срок, а именно 31 декември 2019

година.

С въвеждането на директивите в националното законодателство се очаква да се ограничат възможностите за агресивното данъчно планиране, водещи до свиване на националната данъчна основа и намаляване по изкуствен начин на дължимия корпоративен данък или до необлагане.

С въвеждането на директивите, също така, ще бъдат въведени и препоръките по мерките от плана на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за свиване на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS), свързани с третирането за данъчни цели на хибридните несъответствия.

Законопроектът цели и прецизиране на яснота и пълнота на разпоредбата, както и избягване на разнопосочна практика при прилагането на ЗКПО в случаите, когато е установено неизпълнение на изискванията при преотстъпване на корпоративен данък. Въпреки че и към настоящия момент текстът е ясен, се предлага допълнение, което изрично да казва, че при неизпълнение на условията за преотстъпване на корпоративен данък за съответната помощ, същият данък се дължи в пълния му размер и не може да се прилага възстановяване на преотстъпения данък само в размер на неизпълнената част от ангажимента за инвестиране.

ЗДДС

Въведените разпоредби в ЗДДС са с оглед хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизиране и опростяването на някои правила от системата на данък върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки - държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с член 1 от тази директива най-късно до 31 декември 2019 г.

С измененията се цели да бъдат внесени подобрения и опростяване на някои правила в действащата система на ДДС, в контекста на търговията между държавите членки и увеличаване на правната сигурност за операторите.

В резултат на промяната сделката, включително договарянето, свързана с такива дружествени дялове ще бъде облагаема с данък се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.

Предложенията, свързани с разширяване обхвата на понятието за „нови сгради“ и регламентиране извършването на корекции на ползван данъчен кредит за извършено „надстрояване“, „допълващо застрояване“, „реконструкция“, „основно обновяване“ и/или „преустройство цели привеждане на ЗДДС в съответствие с Директива 2006/112/ЕС и с решения на Съда на ЕС, както и създаване на правна сигурност за лицата, съответно уеднаквяване практиката на НАП.

Предложението заявените електронни адреси за кореспонденция да се считат за електронен адрес за получаване на съобщения, съгласно чл. 28, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс цели да се намали административната тежест за регистрираните по ЗДДС лица, които няма да се налага да декларират повторно адрес за получаване на съобщения, и се намаляват разходите за данъчната администрация и за лицата при съдебни производства за оспорване на връчването.

С допълване на разпоредбата, дефинираща доставка на стока по смисъла на ЗДДС се се цели по-пълно съответствие с чл. 14 от Директива 2006/112/ЕО и премахване на разнородната съдебна практика. Предложени са разпоредби за привеждане в съответствие с разпоредбата на чл. 283, пар. 1, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, както и с разпоредбата на чл. 10 от Директива 2006/112/ЕО.

С въвеждането на правила за начисляване на данък при въвеждане и доставки на стоки, които са предназначени за континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които държавата упражнява суверенни права, юрисдикция и контрол, в съответствие с чл. 42 и/или чл. 47 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, предвид, че към момента в ЗДДС не е предвиден ред за начисляване на данък в тези случаи.

Включването в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец при в последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано“ е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.

Предвижда се задължение за лицата, установени на територията на страната, на което са предоставени за съхранение стоки да водят детайлна отчетност на тези стоки. Необходимостта от въвеждане на такава разпоредба е продиктувана от липсата в действащото счетоводно и данъчно законодателство на задължение за лицата да водят каквато и да е текуща и аналитична отчетност за чужди стоки, които съхраняват в своите складове. Такава отчетност за целите на контрола по приложението на Закона за данък върху добавената стойност безусловно е необходима, доколкото при липса на такава е трудно да се установи по категоричен начин на какво се дължи наличието/липсата на конкретни стоки в складовете на едно данъчно задължено лице, дали същите са активи на лицето или са стоки, приети на отговорно пазене, съответно дали липсващите при едно данъчно задължено лице стоки са оставени на отговорно пазене при друго лице. Тези обстоятелства имат данъчни ефекти по ЗДДС, като например корекция на ползван данъчен кредит за липсващи стоки, облагане с данък на евентуални неотчетени доставки. От съществено значение е наличието на такава отчетност в случаите на режим складиране на стоки до поискване, доколкото при този режим се предполага реализиране на доставка/придобиване и начисляване на ДДС в момент, следващ момента на пристигане на стоките в склад, както и необходимостта от това в този момент стоките и лицето, което ги е изпратило, да бъдат еднозначно определени, като за целите на контрола в последващ момент е от значение да може документално да бъде установено на кого и кога са предадени същите с оглед

документиране и отчитане на последващите доставки. От друга страна, въвеждането на предложеното задължение няма да доведе до допълнителна административна тежест за лицата, доколкото собствениците на стоки, които ги предоставят на трето лице за съхранение, очакват те да бъдат съхранявани с грижата на добър търговец, като с оглед изпълнение на договорните отношения от складодържателя се предполага воденето от същия на текущо и аналитично отчитане на движението на стоките в склада. В този смисъл, разпоредбата потвърждава този ангажимент като го конкретизира и единствено въвежда изискване за съхраняване на тази отчетност за определен срок и за целите на данъчния контрол.

Предложени са и промени с редакционен и правно-технически характер, които целят прецизиране на разпоредбите. За целите на последващия контрол са предвидени и разпоредби за ангажиране на административнонаказателна отговорност при установено нарушение.

Закон за Националната агенция за приходите (ЗНАП)

Във връзка с предложенията по отношение на неприсъствените плащания в Закона за данък върху добавената стойност със законопроекта се предлага и промяна в Закона за Националната агенция за приходите, предвиждаща задължение за периодично предоставяне на информация от доставчиците на платежните услуги за броя и стойността на транзакциите по платежна сметка, извършени чрез виртуален ПОС терминал. Също така се предлага освен търговските банки и клоновете на чуждестранните банки, всички други доставчици на платежни услуги по Закона за платежните услуги и платежните системи да предоставят информация на НАП за откритите или закритите от тях банкови сметки. Такива доставчици са платежни институции по смисъла на ЗПУПС, опериращи на територията на страната, които имат сметка в банка на територията на страната или държава членка на ЕС и дружества за електронни пари по смисъла на ЗПУПС, опериращи на територията на страната като платежни институция.

ЗАДС

Целта е да се подпомогне процедурата по възстановяване на платен акциз в случаите, когато на територията на страната се провеждат обучения и друг вид дейности от въоръжените сили, на всяка друга държава, която е страна по Организацията на Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили; за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови.

Целта е да се отстранят съществуващите затруднения във връзка с връчването на актовете, издадени от директора на Агенция „Митници“, които подлежат на предварително изпълнение, като също така се предотврати възможността за различно тълкуване относно датата, на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете.

Прецизирането на разпоредбите, свързани с акцизните стоки и техните пределни размери на естествените фири, е направено с цел синхронизиране на закона със съдебната практика по отмяна на ревизионни актове с констатации за липси на акцизни стоки в резултат от неприлагане на Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им.

В практиката към момента са установени проблеми свързани с взаимодействието между митническите органи и пощенските оператори. Тези

проблеми оказват негативно влияние върху пощенската сигурност и акцизния контрол. В тази връзка, както и с цел преодоляване на затрудненията свързани с обработката и съхранението на изискуемите декларации по чл. 99а, ал. 3 от ЗАДС се налага съответната нормативна промяна.

С цел избягване на практическите затруднения, е направена промяна в чл. 103 от ЗАДС като са предвидени съответните задължения и отговорност за лицата, при които са оставени на съхранение доказателства по реда на чл. 69, ал. 5 от ДОПК. Промяната ще подпомогне както митническите служители (при осъществяване на контрола върху акцизните стоки), така и органите по приходите при осъществявания от тях цялостен данъчен контрол.

ЗСч

Целта на предложените изменения и допълнения в законопроекта е прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от предприятията, така и от администрацията.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

- Данъчно задължените лица, подлежащи на облагане с корпоративен данък, които извършват трансфер на активи или на дейност на място на стопанска дейност извън страната, или получават такива от друга юрисдикция;
- Данъчно задължените лица, подлежащи на облагане с корпоративен данък, които са част от схема, водеща до хибридни несъответствия;
- Всички данъчно задължени лица по ЗДДС:
  - ✓ които извършват трансгранични доставки в рамките на ЕС (по отношение на Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета и за Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки). По данни за 2018 г., броят на лицата, попълнили клетка 12 "данъчна основа на ВОП и данъчна основа на получени доставки по чл. 82, ал. 2 - 5 ЗДДС" средномесечно е 24 583 ДЗЛ, а кл.15 „данъчна основа ВОД на стоки" – 8874 ДЗЛ. Следователно, общият брой на лицата, които извършват трансгранични сделки в рамките на ЕС, може да се определи месечно на около 33 000;
  - ✓ които извършват доставки с недвижими имоти;
  - ✓ данъчно задължените лица, които подлежат на регистрация по ЗДДС;
  - ✓ данъчно задължените лица, които не са установени на територията на страната;
  - ✓ които въвеждат и извършват доставки на стоки, които са предназначени за континенталния шелф и изключителната икономическа зона;
  - ✓ които последователно извършват еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти;
  - ✓ установени на територията на страната, на които са предоставени за съхранение стоки да водят детайлна отчетност на тези стоки;

- Всички лица, извършващи продажби/доставки на стоки и услуги, извършени чрез неприсъствени плащания с банкова кредитна или дебитна карта като не е възможно да се определи техния точен брой. Доколкото към настоящия момент задължените лица са декларирали в НАП над 15 000 електронни магазини предварително не може да се установи колко от тях ще изберат предложената правна възможност при продажби/доставки на стоки или услуги в случаите на неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта, задължените лица да издават и предоставят на получателя по електронен път документ за продажбата, заместващ фискалния и системния бон;
- Данъчно задължените лица по ЗДДФЛ. Броят на лицата, които са ползвали данъчно облекчение за лица с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност с подаване на ГДД за 2018 г. е 49 118 бр., а данъчното облекчение за деца с увреждания – 2 589 бр. Ползване на данъчно облекчение за лични вноски за осигурителен стаж при пенсиониране за 2018 г. са декларирали в ГДД 504 ДЗЛ по ЗДДФЛ;
- Данъчно задължените лица по ЗМДТ;
- Министерство на финансите;
- Националната агенция за приходите;
- Министерство на отбраната;
- Физическите или юридическите лица, при които органите по приходите (а при осъществяване на акцизния контрол - и митническите органи), са оставили на съхранение веществени доказателства;
- Данъчно задължените лица по ЗАДС;
- Агенция „Митници“;
- Изпращачи и получатели на акцизни стоки чрез пощенски оператори;
- Пощенски оператори;
- Предприятията по смисъла на ЗСч.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

При този нормативен акт са разгледани следните два варианта на действие:

Вариант за действие 1 „Без действие“ - В случай, че не бъде приет проектът на Закон за изменение и допълнение на **ЗКПО** националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз, а именно:

Няма да е изпълнено задължението за въвеждане в националното данъчно законодателство разпоредбите на Директива 2016/1164 и на Директива 2017/952.

Разпоредбите на Директива 2016/1164 и на Директива 2017/952 въвеждат общи минимални правила за прилагане от всички държави членки на Европейския съюз (ЕС) по отношение на данъчно задължените лица за корпоративен данък. Съгласно чл. 11 от Директива 2016/1164 държавите членки трябва да приемат и публикуват разпоредбите от националното си данъчно законодателство в срок до 31 декември 2018 г., като по отношение на разпоредбите на чл. 5 и чл. 9 от същата директива

следва да бъдат въведени в срок до 31 декември 2019 г.

Съгласно чл. 2 на Директива 2017/952, разпоредбите на директивата трябва да бъдат приети в националното законодателство и публикувани в срок до 31 декември 2019 г., с изключение на тези, необходими за въвеждането на чл. 9а от Директива 2016/1164, срокът за които е 31 декември 2021 година.

В случай че не се приеме законопроекта в областта **на ЗДДС**, националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз, което може да доведе до откриване на процедура по нарушение от страна на Комисията към Република България. Без изрична регламентация, предоставяща алтернативна възможност на задължението за използване на фискални устройство за издаване на документ за клиента и за предаване на необходимата на НАП информация, няма да се вземе предвид спецификата и съвременните способи за упражняване на този вид търговия. Неприемането на предложените промени свързани с намаляване на разходите за данъчната администрация и на административната тежест за гражданите и бизнеса или с редакционен и правно-технически характер, които целят прецизиране на разпоредбите ще доведе до намяване ефекта при последващ контрол или до намаляване правната сигурност за лицата.

В случай че не се приемат предложенията за промяна **в ЗАДС**, се очакват неблагоприятни последствия, а именно:

- Ще се задълбочат проблемите, свързани с липсата на процедура по възстановяване на платен акциз за акцизни стоки, които са предназначени за въоръжените сили на всяка друга държава, която е страна по Организацията на Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили; за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови;
- Ще продължат затрудненията във връзка с връчването на актовете, издадени от директора на Агенция „Митници“, които подлежат на предварително изпълнение, както и различните тълкувания относно датата, на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете;
- Няма да има ред, по който за акцизните стоки, които не са упоменати в Наредба № 4 да се прилагат нормите на естествените фири, установени съгласно Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири;
- Установените проблеми, свързани с взаимодействието между митническите органи и пощенските оператори, както и затруднението с обработката и съхранението на изискуемите декларации по чл. 99а, ал. 3 от ЗАДС, ще продължат да оказват негативно влияние върху пощенската сигурност и акцизния контрол;
- Ще останат практическите затруднения, свързани с прилагането на чл. 69, ал. 5 от ДОПК във връзка с чл. 103 от ЗАДС.
- В случай че не се приемат предложенията за изменение и допълнение на ЗДДФЛ, лицата с 50 и над 50% намалена работоспособност, както и тези, които имат деца с увреждания ще продължат да бъдат затруднявани при ползване на данъчното облекчение, тъй като изискването за прилагане на валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК към годишната данъчна декларация е ангажиращо, особено за тази група данъчни субекти, и представлява сериозна административна тежест, която вече е възможно да бъде премахната.

Същото се отнася и за лицата, които ползват данъчното облекчение за

направени лични вноски за доброволно осигуряване и застраховане, които ако не се приеме законопроекта, ще трябва да продължат да прилагат копия от направените по реда на КСО вноски към годишната си данъчна декларация, за да могат да ползват облекчението.

По отношение на останалите предложения – за промени в дефинициите и прецизирането на текстове, които се синхронизират с други кореспондиращи разпоредби в закона, със ЗКПО и изобщо с действащата нормативна уредба в страната, то ако не се приемат тези актуализиращи предложения, данъчният закон ще продължи да дава възможности за неясно данъчно третиране, неоднозначно и субективно тълкуване на отделни разпоредби.

В случай че не се приеме законопроекта в областта **на ЗМДТ**, няма да бъдат постигнати набелязаните цели за прецизиране на разпоредби в закона.

В случай че предложените изменения на **ЗСч** не бъдат приети, това може да доведе до неправилното им прилагане в практиката и двусмисленото им разбиране и тълкуване, от което ще възникнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от предприятията, така и от администрацията.

Вариант за действие 2 – Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО.

ЗКПО

С приемането на проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗКПО ще се изпълни задължението за въвеждане в националното данъчно законодателство на разпоредбите на Директива 2016/1164 и на Директива 2017/952, с които се въвеждат общи минимални правила за прилагане от всички държави членки на Европейския съюз (ЕС) по отношение на данъчно задължените лица за корпоративен данък. Съгласно чл. 11 от Директива 2016/1164 държавите членки трябва да приемат и публикуват разпоредбите от националното си данъчно законодателство в срок до 31 декември 2018 г., като по отношение на разпоредбите на чл. 5 и чл. 9 от същата директива следва да бъдат въведени в срок до 31 декември 2019 г.

Съгласно чл. 2 на Директива 2017/952, разпоредбите на директивата трябва да бъдат приети в националното законодателство и публикувани в срок до 31 декември 2019 г., с изключение на тези, необходими за въвеждането на чл. 9а от Директива 2016/1164, срокът за които е 31 декември 2021 година.

Предвид това, минималното правило по Директива 2016/1164, което следва да бъде въведено в сила от 1 януари 2020 г. е:

- Правило за данъчно облагане при напускане.

Мерките по Директива 2017/952, които следва да са въведени в сила от 1 януари 2020 г. са:

- Несъответствия при хибридни образувания и инструменти;
- Несъответствия при постоянното местопребиваване за данъчни цели.

ЗДДФЛ

Предлага се намаляване на административната тежест за лицата с намалена работоспособност при ползване на данъчните облекчения за лица и за закупуване на осигурителен стаж при пенсиониране, като отпада задължението към годишната данъчна декларация да се прилага копие на валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК и копия на документите за направени осигурителни вноски по реда на КСО. НАП вече има

достъп до регистър „Единна информационна система на медицинската експертиза“, а личните вноски за осигурителен стаж при пенсиониране се правят в НАП, което прави възможно отпадането на задължението за прилагането им от лицата към годишната данъчна декларация.

Предлага се приравняване на доходите на спортисти и треньори по договори със спортни клубове на доходи от трудови правоотношения. Предложението цели да регулира еднозначно и ясно облагането на тези доходи във връзка с влизането в сила на нов Закон за физическото възпитание и спорта от януари 2019 г., и по-конкретно по отношение на договорите, предвидени в чл. 77 и чл. 78 от този закон.

Въвеждането на измененията е предвидено да влезе в сила от 1 януари 2020 г., с изключение на отпадането на изискването за прилагане копия от решенията на ТЕЛК/НЕЛК и копия от направените лични вноски по реда на КСО, които е предложено да влязат в сила и за декларациите/справките, отнасящи се за доходи през 2019 година.

ЗМДТ

С приемането на този вариант на действие ще се постигнат набелязаните цели за прецизиране на разпоредби в закона.

ЗДДС

С приемането на проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗКПО ще се изпълни задължението за въвеждане в националното данъчно законодателство разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки, и ще се приемат правила при трансграничните сделки във връзка с ролята на идентификационния номер по ДДС в контекста на освобождаването на вътреобщностните доставки, режима на складиране на стоки до поискване от клиента, верижните сделки и доказателството за превоз за целите на освобождаването на вътреобщностните сделки.

Друг ефект, който ще се постигне е правна сигурност за лицата, предотвратяване заобикаляне с данъчно облагане, както и уднаквяване практиката на органите по приходите. Ще се намалят разходите за данъчната администрация и административната тежест за гражданите и бизнеса ще се увеличи ефекта при последващ контрол, с което ще се постигнат набелязаните цели за прецизиране на разпоредби в закона.

Нормативното въвеждане на алтернативна възможност на задължението за използване на фискални устройство за издаване на документ за клиента и за предаване на необходимата на НАП информация ще отрази спецификата и съвременните способи за упражняване на търговия в интернет като се предостави възможност за избор на лицата за използване на по-подходящия за техния бизнес-модел способ за регистриране и отчитане на продажбите.

ЗАДС

Ще бъдат отстранени проблемите, свързани с липсата на процедура по възстановяване на платен акциз за акцизни стоки, които са предназначени за въоръжените сили на всяка друга държава, която е страна по Организацията на Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили; за нуждите на цивилния персонал, който ги придружава, или за снабдяване на техните офицерски трапезарии или столови.

Ще отпаднат затрудненията във връзка с връчването на актовете, издадени от

директора на Агенция „Митници“, които подлежат на предварително изпълнение, както и различните тълкувания относно датата, на която влиза в сила действието на предварителното изпълнение на актовете, а именно датата на издаването им.

Ще бъде създаден ред, по който за акцизните стоки, които не са упоменати в Наредба № 4 да се прилагат нормите на естествените фири. установени съгласно Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири.

Ще се подобри взаимодействието между митническите органи и пощенските оператори, както и ще отпадне затруднението свързано с обработката и съхранението на изискуемите декларации по чл. 99а, ал. 3 от ЗАДС. Нормативно ще е определено, че лицата няма да имат право да изпращат и получават акцизни стоки чрез пощенски пратки, освен в случаите предвидени в закона.

Ще останат практическите затруднения, свързани с прилагането на чл. 69, ал. 5 от ДОПК във връзка с чл. 103 от ЗАДС. Настоящата редакция на чл. 69, ал. 5 от ДОПК не предвижда, в случаите на оставяне на съхранение на веществени доказателствата, органите по приходите да могат да определят техен пазач (респ. да се счита, че те са оставени на отговорно пазене). Съгласно чл. 103 от ЗАДС, при осъществяване на контрола върху акцизните стоки, митническите органи обезпечават доказателствата по реда на ДОПК.

ЗСч

С приемането на този вариант на действие ще се постигнат набелязаните цели за прецизиране на разпоредбите в закона.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

При Вариант за Действие 1 „Без действие“

ЗКПО

В случай, че не бъде приет проектът на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО, разпоредбите на Директива 2016/1164 и на Директива 2017/952 няма да бъдат въведени в националното законодателство. В този случай, следва да се има предвид, че при нарушаване на ангажиментите на страната в тази област – невъвеждане на европейските директиви в срок или неправилно въвеждане, както и неправилно прилагане на правото на ЕС може да бъде заведена процедура срещу нарушението на съответната държава – това е процедурата по чл. 258-260 от Договора за функциониране на ЕС.

По отношение на местните данъчно задължени лица по реда на ЗКПО, които не са част от големи многонационални групи дружества и които осъществяват дейност единствено на територията на страната, неприемането на проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО, във връзка с въвеждането на Директива 2016/1164 и Директива 2017/952, ще доведе до това, че същите ще продължават да бъдат в неизгодна позиция спрямо дружествата, които са част от големи многонационални групи, които разполагат с ресурси и възможности за прилагане на агресивно данъчно облагане и намаляване на данъчните им задължения и дори необлагане. Запазването на това положение ще доведе до разклащане на доверието на данъчно задължените лица в системата на облагане и ще продължи да стимулира търсенето и прилагането на схеми за данъчна оптимизация и избягване от облагане.

ЗДДФЛ

В случай на неприемане на предложенията, направени с проекта на закон за

изменение и допълнение на ЗДДФЛ, административната тежест и затрудненията за лицата с намалена работоспособност остава значително голяма, тъй като прилагането на копие от валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК към данъчната декларация е натоварващо задължение за тази група лица, включително и по отношение на споделянето на лична здравна информация. Ще остане и излишна административна тежест за лицата, ползващи данъчното облекчение за лични вноски за осигурителен стаж при пенсиониране. Също така, в данъчния закон ще съществува неяснота по отношение на доходите на спортисти и треньори по договорите със спортните клубове, сключвани по реда на новия Закон за физическото възпитание и спорта.

ЗМДТ

Няма да се реализират промените, свързани с прецизиране на разпоредби във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона, което ще окаже негативно въздействие върху заинтересованите лица.

ЗДДС

В случай, че не се приеме законопроекта в областта на ЗДДС националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз, което може да доведе до откриване на процедура по нарушение от страна на Комисията към Република България. Следва да се има предвид и, че ако не се приемат промените в ЗДДС, предложени с проектът на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО, данъчно задължените лица ще срещнат затруднения при извършване на търговия със стоки между държавите членки:

- при режим складиране на стоки до поискване от клиента ще останат настоящите правила за ДДС, действащи към монета в Съюза, които водят до предполагаема доставка (в държавата членка на тръгване на стоките) и предполагаемо вътреобщностно придобиване (в държавата членка на пристигане на стоките) към момента на изпращане на стоките от едната към другата държава членка, последвани от „вътрешна“ доставка в държавата членка на пристигане, и налага доставчикът да е идентифициран за целите на ДДС в тази държава членка;
- при извършване на верижни сделки ще остане неяснота относно данъчно задължените лица, към коя доставка да отнесат единствения вътреобщностен превоз, за да могат да приложат освобождаването от ДДС, предвидено за вътреобщностните доставки. Ще останат различните подходи сред държавите членки, което може да доведе до двойно данъчно облагане или до необлагане на доставките.

Няма да е налице достатъчно правна сигурност за лицата, ще има условия за избягване от данъчно облагане.

В случай, че не се приеме предложената алтернативна възможност на задължението за използване на фискални устройство, за издаване на документ за клиента и за предаване на необходимата на НАП информация, няма да се вземе предвид спецификата и съвременните способи за упражняване на този вид търговия.

ЗАДС

В случай, че не се приеме проектът на Закон за акцизите и данъчните складове, това ще доведе до липса на:

- осъдителна присъда за лицето (в случай на доказан осъществен състав на престъпление);
- възстановяване на нанесените имуществени вреди (в случай на уважени от съда претенции на Агенция „Митници“).

ЗСч

В случай че предложените изменения на ЗСч не бъдат приети, това може да

доведе до неправилното им прилагане в практиката и двусмисленото им разбиране и тълкуване, от което ще възникнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от предприятията, така и от администрацията.

При **Вариант за Действие 2**

ЗКПО

Предвидените с проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО разпоредби, касаещи въвеждането на Директива 2016/1164 и на Директива 2017/952, целят ограничаване на агресивното данъчно планиране, прилагано от някои данъкоплатци, както и на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби извън страната и ЕС. В следствие на това, е възможно да се очаква преструктуриране на някои големи многонационални компании в търсене на нови възможности за данъчно планиране и избягване от плащането на данъци.

Не се очаква предложението да окаже влияние върху основната дейност на бизнеса, която не е свързана със сделки, споразумения и действия, осъществявани с единствена цел придобиване на данъчно предимство.

ЗДДФЛ

Не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

ЗМДТ

Не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

ЗДДС

Не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

ЗАДС

Налагане на глоба/имуществена санкция и нейното заплащане. Същите трябва да са определени като размер, съответен на нарушението (съответен на щетата, която би била нанесена следствие на неизпълнение на задълженията при/по съхраняването на доказателствата);

- предприемане на принудително изпълнение спрямо длъжника (нарушителя по влязло в сила НП, който не е заплатил доброволно наложената му глоба/имуществена санкция);
- налагане на предварителни обезпечителни мерки (в случай на такава възможност, предвидена в ЗАДС).

ЗСч

Не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за

идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При **Вариант за Действие 1** „Без действие“

ЗКПО

По отношение на данъчно задължените лица за корпоративен данък, неприемането на проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО, не се очаква да доведе до положителни въздействия, тъй като местните дружества, осъществяващи дейност само на територията на страната ще продължават да бъдат в по-неизгодна позиция от тези, които са част от големи многонационални компании.

ЗДДФЛ

Ако не бъдат приети измененията и допълненията на ЗДДФЛ, не се очакват положителни въздействия, тъй като предложенията са свързани с облекчаване на административната тежест на данъчно задължените лица, особено на тези с 50 и над 50 % намалена работоспособност. Ще се появи и неяснота и възможност за субективно тълкуване на данъчния закон по отношение на доходите между спортисти и треньори със спортните клубове, предвид договорите, които те ще сключват по реда на новия ЗФВС.

ЗМДТ

Не се очакват положителни въздействия от неприемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, тъй като предложените изменения са прецизиращи действащите норми.

ЗДДС

В случай, че не се приемат измененията в областта на ЗДДС, не се очаква това да доведе до положително въздействие върху данъчно задължените лица.

ЗАДС

В случай, че не се приемат измененията в областта на ЗАДС, не се очаква това да доведе до положително въздействие върху данъчно задължените лица.

ЗСч

В случай, че не се приемат измененията на ЗСч, не се очаква това да доведе до положително въздействие върху предприятията.

При **Вариант на Действие 2:**

ЗКПО

Положителните очаквания от въвеждането на Директива 2016/1164 и на Директива 2017/952 в националното законодателство са свързани с постигането на облагане на доходите в страната, в която са генерирани, което ще допринесе за по-справедливо разпределение на данъчната тежест между дружествата. Ще се ограничи възможността на големите мултинационални компании за агресивно данъчно планиране, достъп до което нямат местните дружества, които не са част от големи многонационални компании. По този начин, ще се повиши доверието на обществото в честността на данъчната система.

Също така ще бъде постигната прецизност по отношение на действащи

текстове на закона, което ще доведе до яснота и облекчение при прилагането на разпоредбите.

ЗДДФЛ

Положителните очаквания от премахването на изискването за прилагане на копие от решение на ТЕЛК/НЕЛК и копия от документите за направените вноски по КСО при ползване на данъчните облекчения съответно за лица с намалена работоспособност и за деца с увреждания и за закупуване на осигурителен стаж при пенсиониране се изразяват в намаляване на административната тежест за тази категория данъчни субекти и улесняване на процеса по попълване на данъчните декларации.

Ще се внесе яснота и избягване на различно тълкуване при облагане доходите на спортисти и треньори по договори от отношения със спортните клубове, които не са изрично посочени в настоящата редакция на ЗДДФЛ като доходи от трудови правоотношения.

ЗМДТ

Положителните въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, в частта на ЗМДТ, са свързани:

- с прецизиране на разпоредби в ЗМДТ, което ще предотврати съществуващи неясноти.

ЗДДС

Основните положителни въздействия от приемането на измененията в ЗДДС, са единно тълкуване и прилагане на законовите разпоредби и изпълнение на ангажиментите на страната във връзка с процеса на хармонизация на българското законодателство с европейското. Предотвратяване на зачестилите през последните години трансгранични случаи на укриване на данъци както в рамките на Европейския съюз, така и в световен мащаб.

- При режим складиране на стоки до поискване от клиента за данъчно задължените лица данъчното събитие ще възниква към момента на прехвърляне на собствеността на стоките към клиента, а не към момента на пристигане на стоките и завършване на превоза. Няма да се изисква и регистрация по ДДС на доставчика на стоките във връзка с извършеното вътреобщностно придобиване в държавата членка на складиране, ако стоката е реализирана в период от 12 месеца от пристигането ѝ.
- при верижни сделки с въвеждане на правило, към коя доставка да бъде отнесен единствения вътреобщностен превоз, ще позволи да се увеличи правната сигурност на данъчно задължените лица, участващи във веригата. Доставката, към която се отнася единствения вътреобщностен превоз от веригата, ще бъде освободена от ДДС, а останалите ще се облагат с ДДС като за някои доставчици по веригата може да възникне задължение за регистрация по ДДС в държавата членка на доставка.
- Въвеждане като материалноправно условие, в контекста на вътреобщностната търговия, изискването получателят по вътреобщностното придобиване да е идентифициран за целите на ДДС в държава членка, различна от държавата членка, от която се изпращат или превозват стоките, и да е посочил идентификационният си номер по ДДС на доставчика, както и правилното попълване

на VIES декларацията ще даде по-голяма правна сигурност както на данъчно задължените лица, така и на данъчната администрация.

- Въвеждането на задължителни документи на ниво Съюз за доказване на изпращането или превоза на стоки между държави членки ще даде по-голяма правна сигурност както на данъчно задължените лица, така и на данъчната администрация.
- Въвеждането на алтернативна възможност на задължението за използване на фискални устройство за издаване на документ за клиента и за предаване на необходимата на НАП информация ще отрази спецификата и съвременните способи за упражняване на търговия в интернет като се предостави възможност за избор на лицата за използване на по-подходящия за техния бизнес-модел способ за регистриране и отчитане на продажбите.

ЗАДС

Положителните очаквания са:

- налагане на глоба/имуществена санкция и нейното заплащане. Същите трябва да са определени като размер, съответен на нарушението (съответен на щетата, която би била нанесена следствие на неизпълнение на задълженията при/по съхраняването на доказателствата);
- предприемане на принудително изпълнение спрямо длъжника (нарушителя по влязло в сила НП, който не е заплатил доброволно наложената му глоба/имуществена санкция);
- налагане на предварителни обезпечителни мерки (в случай на такава възможност, предвидена в ЗАДС).

ЗСч

В случай че законопроектът бъде приет, това ще доведе до по-правилното му прилагане в практиката и по-ясното му разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от предприятията, така и от администрацията

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 2 - приемане на проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

x **Ще се повиши (за юридическите лица)**
x **Ще се намали (за физическите лица)**
☐ **Няма ефект**

ЗКПО

По отношение на данъчно задължените лица, които осъществяват дейност в България, административната тежест може да бъде увеличена във връзка с прилагането на новите изисквания на ЗКПО, свързани с:

- необходимостта от определяне доколко отделните трансакции са част от хибридно несъответствие, на базата на което да бъде определено и съответното облагане и
- прилагане на правилата за данъчно облагане с корпоративен данък в случаите на трансфер на активи и дейност на място на стопанска дейност извън страната.

Случаи на повишаване на административната тежест за лицата ще възникнат само в хипотези, водещи до необходимост от извършване на допълнителен анализ във връзка с участие в международни схеми, водещи до хибридни несъответствия, съответно ползване на данъчно предимство, както и в случаите на трансфер на активи към и от друга част на предприятието, извън територията на Република България.

ЗДДФЛ

По отношение на физическите лица, приемането на закона ще доведе до намаляване на административната тежест.

ЗМДТ

Предложенията за промени в ЗМДТ ще доведат като цяло до намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица в резултат на постигане на яснота и прецизност в текстовете на закона, както и във връзка с отпадне задължението за представяне на документ от компетентен орган в общината при прекратяване на регистрацията на превозното средство.

ЗДДС

При доставки в условията на режим складиране на стоки до поискване от клиента по отношение на лицата, прилагащи режима, във всички държави членки на ЕС ще се увеличи административната тежест във връзка със задължението за водене на регистри.

ЗАДС

Предложенията за промени в областта на Закона за акцизите и данъчните складове няма да окажат ефект върху данъчно задължените лица.

ЗСч

Предложеното изменение на ЗСч косвено ще доведе до намаляване на административната тежест.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

ЗКПО

Проектът на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО в частта на облагането с корпоративен данък не е свързан с въвеждането на регулаторни режими, респективно с получаване на разрешения и лицензи.

ЗДДФЛ

Предложените изменения и допълнения в ЗДДФЛ не въвеждат регулаторни режими. Доколкото съществува удостоверителен режим при ползването на някои данъчни облекчения, то се предлага премахване на това задължение - за удостоверяване на 50 и над 50% намалена работоспособност/степен на увреждане чрез

прилагане на решението на ТЕЛК/НЕЛК и за направени лични осигурителни вноски по КСО.

ЗМДТ

Промените, свързани с изменение и допълнение в ЗМДТ не са свързани с въвеждане на регулаторни режими, съответно с получаване на разрешения и лицензи.

ЗДДС

Предложенията за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност не са свързани с въвеждането на регулаторни режими, респективно с получаване на разрешения и лицензи.

ЗАДС

Предложенията за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове не са свързани с въвеждането на регулаторни режими, респективно с получаване на разрешения и лицензи.

ЗСч

Промените, свързани с изменение и допълнение в ЗСч не са свързани с въвеждане на регулаторни режими, съответно с получаване на разрешения и лицензи.

9. Създават ли се нови регистри?

ЗКПО

По отношение облагането с корпоративен данък на лицата, с проекта на закон не се създават нови регистри.

ЗДДФЛ

По отношение облагането с данък върху доходите на физическите лица, с проекта на закон не се създават нови регистри.

ЗМДТ

По отношение облагането с местни данъци и такси, с проекта на закон не се създават нови регистри.

ЗДДС

С приемането на проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО във връзка с режим складиране на стоки до поискване от клиента в ЗДДС се въвежда, задължение за лицата, които изпращат стоки под този режим от територията на Република България до територията на друга държава членка, да водят регистъри за наличностите от такива стоки. Съответно, когато под този режим на територията на страната пристигат стоки от територията на друга държава членка, потенциалните получатели, също следва да води такива регистри.

Предвижда се задължение за лицата, установени на територията на страната, на което са предоставени за съхранение стоки да водят детайлна отчетност на тези стоки. Необходимостта от въвеждане на такава разпоредба е продиктувана от липсата в действащото счетоводно и данъчно законодателство на задължение за лицата да водят каквато и да е текуща и аналитична отчетност за чужди стоки, които съхраняват в своите складове. Такава отчетност за целите на контрола по приложението на Закона за данък върху добавената стойност безусловно е необходима, доколкото при липса на такава е трудно да се установи по категоричен начин на какво се дължи наличието/липсата на конкретни стоки в складовете на едно данъчно задължено лице, дали същите са активи на лицето или са стоки, приети на отговорно пазене, съответно

дали липсващите при едно данъчно задължено лице стоки са оставени на отговорно пазене при друго лице. Тези обстоятелства имат данъчни ефекти по ЗДДС, като например корекция на ползван данъчен кредит за липсващи стоки, облагане с данък на евентуални неотчетени доставки. От съществено значение е наличието на такава отчетност в случаите на режим складиране на стоки до поискване, доколкото при този режим се предполага реализиране на доставка/придобиване и начисляване на ДДС в момент, следващ момента на пристигане на стоките в склад, както и необходимостта от това в този момент стоките и лицето, което ги е изпратило, да бъдат еднозначно определени, като за целите на контрола в последващ момент е от значение да може документално да бъде установено на кого и кога са предадени същите с оглед документиране и отчитане на последващите доставки. От друга страна, въвеждането на предложеното задължение няма да доведе до допълнителна административна тежест за лицата, доколкото собствениците на стоки, които ги предоставят на трето лице за съхранение, очакват те да бъдат съхранявани с грижата на добър търговец, като с оглед изпълнение на договорните отношения от складодържателя се предполага воденето от същия на текущо и аналитично отчитане на движението на стоките в склада. В този смисъл, разпоредбата потвърждава този ангажимент като го конкретизира и единствено въвежда изискване за съхраняване на тази отчетност за определен срок и за целите на данъчния контрол.

ЗАДС

Промените в акцизното облагане не предвиждат създаване на нови регистри.

ЗСч

Промените в ЗСч не предвиждат създаване на нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те……

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

x **Актът засяга пряко МСП**

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

ЗКПО

Приемането на закона би оказало въздействие единствено върху онези дружества, които са част от многонационални компании и които осъществяват дейност в различни държави, в случаи че са МСП. Въздействието е свързано с ограничаването на възможностите им за намаляване на данъчните им задължения и избягване от данъчно облагане.

В същото време, това би било в полза на дружествата, които са МСП и осъществяват дейност единствено на територията на страната, тъй като би ги поставило в равноправно положение спрямо първите.

Доколкото новите правила за облагане, предложени с проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО съответстват на принципа на равнопоставеност и не предвиждат различно третиране за различните групи предприятия, всички данъчно задължени лица за корпоративен данък, включително МСП, които отговаря на специфичните условия за прилагане на правилата за хибридните несъответствия и облагане при трансфер на активи и на дейност на място на стопанска дейност, са идентифицирани като заинтересована страна по проекта на акт.

ЗДДФЛ

Измененията в проекта на акт не засягат МСП.

ЗМДТ

Измененията в ЗМДТ в проекта на акт не засягат МСП.

ЗДДС

Измененията в ЗДДС са свързани с трансгранични доставки и не делят данъчно задължените лица на МСП и не МСП.

ЗАДС

Измененията в ЗАДС не засягат МСП.

ЗСч

Измененията в ЗСч се отнасят основно за предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период и не могат да се категоризират.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да
x **Не**

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт ще бъдат проведени обществени консултации като проектът на решение, мотивите към него, частичната предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ в Министерски съвет ще бъдат публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт ще се съгласува с всички министерства и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

x **Да**
☐ Не

ЗКПО

Проектът на Закон за изменение и допълнение на ЗКПО е изготвен във връзка с въвеждането на разпоредбите на Директива 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар в националното данъчно законодателство, както и на Директива 2017/952 на Съвета за изменение на Директива 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави.

С присъединяването си към ЕС, Република България е приела доброволно като

свое задължение и отговорност да въвежда и прилага европейското право на национално равнище и да спазва принципа на лоялно сътрудничество с ЕС, произтичащ от ДЕС (Договора за ЕС). Съгласно този принцип държавите членки следва да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират изпълнението на задълженията си, произтичащи от договорите или актове на институциите на ЕС.

При нарушаване на ангажиментите на страната в тази област – невъвеждане на европейските директиви в срок или неправилно въвеждане, както и неправилно прилагане на правото на ЕС може да бъде заведена процедура срещу нарушението на Република България – това е процедурата по чл. 258-260 от Договора за функциониране на ЕС.

Оценка на ефекта от приемането на предложението за Директива на Съвета за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар на ниво ЕС не е извършена от Европейската Комисия поради следните причини: предложението е свързано в много голяма степен с работата на ОИСР по проекта BEPS; в работния документ на службите на Комисията, с който е представено предложението, са представени множество доказателства и анализ; заинтересованите страни са участвали на широка основа в консултациите по експертните елементи на предложените правила; и по-специално, поради належащата потребност от координирани действия в ЕС по този стратегически приоритетен в международен аспект въпрос.

ЗДДС

В областта на ЗДДС се създават разпоредби в ЗДДС, в съответствие с правилата на членове 17а, 36а, 138, 243 и 262 от Директивата 2006/112/ЕО относно общата система за данъка върху добавената стойност и чл. 45а и 54а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки – всички данъчно задължените лица по ЗДДС, съответнонякои разпоредби в ЗДДС се привеждат в съответствие с чл. 10, чл. 14, чл. 15, пар. 2, б. „в“, чл. 151 и чл. 283, пар. 1, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО.

ЗДДФЛ, ЗМДТ, ЗАДС, ЗСч

Промените в ЗДДФЛ, ЗМДТ, ЗАДС и ЗСч не произтичат от правото на ЕС.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:
Людмила Петкова, Директор на Дирекция „Данъчна политика“

Дата: 01. 10. 2019 г.

Подпис:

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
Вх № 91/00262
11.09.2019 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-121/19/
/моля цитирайте при отговор/

ДО
Г-ЖА ТАНЯ ГЕОРГИЕВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

На Ваше писмо рег. № 91-00-262/03.09.2019 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ГЕОРГИЕВА,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

11.9.2019 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Evgeni Borisov Stoyanov

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-121/19/
/моля цитирайте при отговор/

С П Р А В К А

ОТНОСНО:

Съответствието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа („Конвенцията“) и с практиката на Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“), съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с изх. № 91-00-262/03.09.2019 г. на Министъра на Главния секретар на Министерство на финансите относно проект на Закон изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията и практиката на ЕСПЧ.

11.9.2019 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Evgeni Borisov Stoyanov

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейските общности	**Наименование на действащия нормативен акт, с който се въвеждат изискванията**	**Степен на съответствие**
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/1164 НА СЪВЕТА от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (изменена с ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/952 НА СЪВЕТА от 29 май 2017 година за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави)	**Закон за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)** **Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративно подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО)**	
Член 1 Обхват 1.Настоящата директива се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, включително за местата на стопанска дейност в една или няколко държави членки на образувания, които са местни лица за данъчни цели на трета държава. 2.Член 9а се прилага и за всички образувания, които се третират от държава членка като прозрачни за целите на данъчното облагане.“		Не подлежи на въвеждане
Член 2 Определения За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи,	**ЗКПО** Чл. 43а ….. 4) Разходи по заеми за целите на този член са признатите за данъчни цели разходи и/или суми,	Пълно

икономически еквивалентни на лихви, и разходи, направени във връзка с набирането на средства, както е определено в националното право, включително, но не само, плащания по заеми с участие в печалбата, условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, суми по алтернативни механизми за финансиране, например ислямски финанси, елемента, свързан с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив или амортизацията на капитализирана лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими, суми на фиктивни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със заеми на дадено образувание, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси за предоставяне на кредит и подобни разходи, свързани със заемането на средства;	които водят до намаление на данъчния финансов резултат, в които: 1. се включват всички разходи за лихви по всякакъв вид дълг, други разходи и суми, икономически еквивалентни на лихви, както и други разходи и суми, направени във връзка с набирането на средства включително, но не само: а) плащания по заеми, даващи право на дял от печалбата; б) условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон; в) суми по алтернативни механизми за финансиране; г) лихви по финансов лизинг; д) лихва, капитализирана като част от стойността на неамортизируем актив за данъчни цели, при разпореждане с този актив, амортизацията на капитализирана лихва за данъчен амортизируем актив или лихвата, включена в данъчната стойност на данъчен амортизируем актив, при разпореждане с този актив; е) суми, изчислени на базата на възвръщаемост на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими; ж) суми на условни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани с финансиране; з) курсови разлики по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства; и) възнаграждения за гаранция при финансиране; к) такси и подобни разходи, свързани със заемането на средства; 2. не се включват разходи и суми за наказателни	

	лихви за закъснели плащания и неустойки, които не са свързани с финансиране.	
2) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данъкоплатец превишават облагаемите приходи от лихви и други икономически еквивалентни облагаеми приходи, които данъкоплатецът получава съгласно националното право;	(2) Превишението на разходите по заеми е сумата, с която общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, превишава общия размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи признати за данъчни цели приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи и/или суми, икономически еквивалентни на лихви.	Пълно
3) „данъчен период“ означава данъчна година, календарна година или друг, подходящ за данъчни цели период;	**ЗКПО** Чл. 21. (1) Данъчният период за определяне на корпоративния данък е календарната година, освен когато в този закон е предвидено друго. (2) За новоучредените данъчно задължени лица данъчният период обхваща периода от датата на учредяването им до края на годината, освен когато в този закон е предвидено друго.	Пълно
4) „свързано предприятие“ означава: а) образувание, в което данъкоплатецът има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25 % или повече или има право да получава 25 % или повече от печалбите на това образувание; б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъкоплатец в размер на 25 % или повече, или има	**ЗКПО** 84. „Свързано предприятие“ за целите на чл. 47в е: а) образувание, в което данъчно задълженото лице има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на това образувание; б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъчно задължено лице в размер 25 на сто или повече, или	Пълно

право да получава 25 % или повече от печалбите на данъкоплатеца; Ако физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер на 25 % или повече в данъкоплатец и едно или повече образувания, всички съответни образувания, включително данъкоплатецът, се считат за свързани предприятия.	има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на данъчно задълженото лице. Ако физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер 25 на сто или повече в данъчно задълженото лице и в едно или повече образувания, всички образувания, включително данъчно задълженото лице, се считат за свързани предприятия.	
За целите на членове 9 и 9а: а) когато несъответствието възниква съгласно точка 9, първа алинея, буква б), в), г), д) или ж) от настоящия член или когато се изисква корекция съгласно член 9, параграф 3 или член 9а, определението за свързано предприятие се изменя така, че изискването за 25 % се заменя с изискване за 50 %;	**ЗИД на ЗКПО** … § 9. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 2. В т. 84 в основния текст след думите „чл. 47в“ се добавя „и на глава девета „б“, а накрая на разпоредбата се добавя: „За целите на глава девета „б“: В случаите на чл. 47е, ал. 1, т. 1-5 и т. 7 и чл. 47ж, ал. 1, т. 3 изискването за 25 на сто е 50 на сто.	Пълно

б) лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на образувание, се третира като държащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които се държат от другото лице; в) свързано предприятие означава също образувание, което е част от същата консолидирана група за целите на финансовото отчитане като данъкоплатеца, предприятие, в което данъкоплатецът има значително влияние в управлението, или предприятие, което има значително влияние в управлението на данъкоплатеца.“;	Лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на образувание, се третира като имащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които има другото лице. Свързано предприятие е и: (а) образувание, което е част от същата консолидирана група за целите на финансовото отчитане като данъчно задълженото лице; (б) предприятие, в което данъчно задълженото лице има значително влияние в управлението; (в) предприятие, което има значително влияние в управлението на данъчно задълженото лице.“	
5) „финансово предприятие“ означава някое от следните образувания: а) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета или лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета;	**ЗКПО** Допълнителни разпоредби §1. По смисъла на този закон: ..... 86 „Кредитна институция" за целите на чл. 43 и 43а е банка по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции, получила лиценз от Българската народна банка за извършване на банкова дейност, както и лице по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), от друга държава членка, получило лиценз от съответната държава членка по произход, което извършва банкова дейност на територията на Република България чрез клон.	Пълно

в) презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО; г) институция за професионално пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, освен ако държавата членка е решила да не прилага посочената директива изцяло или отчасти по отношение на съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива или пълномощника на институция за професионално пенсионно осигуряване, както е посочено в член 19, параграф 1 от посочената директива; д) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които се считат за системи за социална сигурност, обхванати от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета (6) и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета (7), както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми; е) алтернативен инвестиционен фонд (АИФ), управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС или АИФ, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално право; ж) ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО; з) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета; и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския	.....	

парламент и на Съвета.		
6) „прехвърляне на активи“ означава операция, при която дадена държава членка губи правото на данъчно облагане на прехвърлените активи, докато активите остават правна или икономическа собственост на същия данъкоплатец;	ЗИД на ЗКПО § 9. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. Създават се т. 87 – 107: 104. „Трансфер на активи/дейност“ за целите на чл. 155 – 155г е операция, в следствие на която Република България губи правото на облагане на резултата от последващо разпореждане с тези активи/тази дейност, като същите активи/същата дейност остава правна или икономическа собственост на същото лице.	Пълно
7) „промяна на юрисдикцията, на която образуването е местно лице за данъчни цели“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да бъде местно лице за данъчни цели на една държава членка и става местно лице за данъчни цели на друга държава членка или на трета държава;	ЗИД на ЗКПО § 9. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. Създават се т. 87 – 107: 105. „Промяна на юрисдикцията, на която лице е местно лице за данъчни цели“ за целите на глава двадесета е налице, когато лице престава да бъде местно лице за данъчни цели на Република България и става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция.	Пълно
8) „прехвърляне на дейност, извършвана от място на стопанска дейност“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да подлежи на данъчно облагане в една държава членка и същевременно започва да подлежи на такова облагане в друга държава членка или трета държава, без да става местно лице за данъчни цели на същата държава членка или трета държава;	ЗИД на ЗКПО § 9. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. Създават се т. 87 – 107: 106. „Трансфериране на дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност“ за целите на чл.155, т. 4 е налице, когато чуждестранно юридическо лице престава да подлежи на облагане в Република България чрез място на стопанска дейност за	Пълно

	трансферираната дейност и започва да подлежи на данъчно облагане в друга юрисдикция.	
9) „несъответствие при хибридни образувания и инструменти“ означава ситуация, включваща данъкоплатец, или по отношение на член 9, параграф 3 образувание, при което: а) плащане по финансов инструмент води до приспадане без включване и: i) такова плащане не е включено в дохода в рамките на разумен срок; и ii) несъответствието се дължи на разликите в квалификацията на инструмента или плащанията по него. За целите на първата алинея плащане по финансов инструмент се третира като включено в дохода в рамките на разумен срок, когато: i) плащането е включено от юрисдикцията на получателя в данъчния период, който започва в срок от 12 месеца, считано от края на данъчния период на платеца; или	**ЗИД на ЗКПО** §3. В част втора се създава глава девета „б“ с чл. 47е – 47к: „Глава девета „б“ СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА ХИБРИДНИ НЕСЪОТВЕТСТВИЯ И НА НЕСЪОТВЕТСТВИЯ С ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО Е МЕСТНО ЛИЦЕ ЗА ДАНЪЧНИ ЦЕЛИ НА ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ЮРИСДИКЦИЯ Хибридни несъответствия Чл. 47е. (1) Хибридно несъответствие е налице в случаите, когато: 1. плащане по финансов инструмент води до приспадане без включване и: а) същото плащане не е включено в данъчния финансов резултат на получателя в данъчния му период, който започва в срок от 12 месеца, считано от края на данъчния период на платеца, и б) несъответствието се дължи на разликите в квалификацията на инструмента или плащанията по него съгласно законодателствата на юрисдикциите на платеца и на получателя;	Пълно

ii) разумно е да се очаква, че плащането ще бъде включено от юрисдикцията на получателя в бъдещ данъчен период и условията на плащането са такива, каквито се очаква да бъдат договорени между независими предприятия;		
б) плащане към хибридно образувание води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разликите при разпределението на плащанията, направени към хибридното образувание съгласно правото на юрисдикцията, в която хибридното образувание е установено или регистрирано, и юрисдикцията на всяко лице, което има участие в това хибридно образувание;	2. плащане към хибридно образувание води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разлики при определяне на получателя на плащането между законодателството на юрисдикцията, в която хибридното образувание е учредено или регистрирано, и юрисдикцията на всяко лице, което има участие в това хибридно образувание;	
в) плащане към образувание с едно или повече места на стопанска дейност води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разликите в разпределението на плащанията между главното управление и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание съгласно правото на юрисдикциите, в които образуванието осъществява дейност;	3. плащане към образувание с едно или повече места на стопанска дейност води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от разлики в законодателствата на юрисдикциите, в които образуванието осъществява дейност, при определяне на получателя на плащането между централното управление на образуванието и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание;	
г) плащане води до приспадане без включване в резултат на плащане към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност;	4. плащане към непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност води до приспадане без включване;	
д) плащане от хибридно образувание води до приспадане без включване и несъответствието е резултат от факта, че плащането не се признава за данъчни цели съгласно правото на юрисдикцията на получателя;	5. плащане от хибридно образувание води до приспадане без включване в резултат на непризнаване за данъчни цели на плащането съгласно законодателството на юрисдикцията на получателя;	
е) условно плащане между главното управление и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност води до	6. условно плащане между централното управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на	Пълно

приспадане без включване и несъответствието е резултат от факта, че плащането не се признава за данъчни цели съгласно правото на юрисдикцията на получателя; или ж) се стига до резултат двойно приспадане. За целите на настоящата точка 9: а) плащане, представляващо базовата възвръщаемост на прехвърлен финансов инструмент, не води до несъответствие при хибридни образувания и инструменти по първа алинея, буква а), когато то е извършено от финансов трейдър по пазарен хибриден трансфер, при условие че юрисдикцията на платеца изисква финансовият трейдър да включи като доход всички суми, получени във връзка с прехвърления финансов инструмент; б) несъответствие при хибридни образувания и инструменти възниква съгласно първа алинея, буква д), е) или ж) единствено доколкото юрисдикцията на платеца позволява приспадането да бъде прихванато срещу сума, която не е двойно включен доход; в) несъответствие не се третира като несъответствие при хибридни образувания и инструменти, освен ако то не възникне между свързани предприятия, между данъкоплатеца и свързано предприятие, между главното управление и мястото на стопанска дейност, между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание или в рамките на структурирана договореност.	стопанска дейност на едно и също образувание води до приспадане без включване в резултат на непризнаване за данъчни цели на плащането съгласно законодателството на юрисдикцията на получателя; 7. води до двойно приспадане. (2) Плащане, представляващо базовата възвръщаемост на прехвърлен финансов инструмент, не води до хибридно несъответствие по ал. 1, т. 1, когато е извършено от финансов търговец във връзка с пазарен хибриден трансфер и съгласно законодателството на юрисдикцията на платеца финансовият търговец включва в данъчния си финансов резултат всички суми, получени във връзка с прехвърления финансов инструмент. (3) Хибридно несъответствие съгласно ал. 1, т. 5-7 е налице, доколкото законодателството на юрисдикцията на платеца позволява приспадане срещу доход , който не е двойно включен доход. (4) Несъответствие се третира като хибридно несъответствие само когато възниква между данъчно задължено лице и негово свързано предприятие, между други свързани предприятия, между централното управление на образувание и негово място на стопанска дейност, между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание или в рамките на структурирана договореност.	

За целите на настоящата точка 9 и членове 9, 9а и 9б:	**ЗИД на ЗКПО** § 9. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: … 3. Създават се т. 87 – 107:	Пълно
а) „несъответствие“ означава двойно приспадане или приспадане без включване;	„87. „Несъответствие“ за целите на глава девета „б“ означава двойно приспадане или приспадане без включване.	Пълно
б) „двойно приспадане“ означава приспадане на едно и също плащане, разход или загуба в юрисдикцията, от която произлиза плащането, в която е направен разходът или е натрупана загубата (юрисдикция на платеца), и в друга юрисдикция (юрисдикция на инвеститора). В случай на плащане от хибридно образувание или място на стопанска дейност юрисдикцията на платеца е юрисдикцията, в която е установено или се намира хибридното образувание или мястото на стопанска дейност;	91. „Двойно приспадане“ за целите на глава девета „б“ означава приспадане на едно и също плащане, разход или загуба в юрисдикцията, която е източник на плащането, в която е направен разходът или в която е възникнала загубата (юрисдикция на платеца), и в друга юрисдикция (юрисдикция на инвеститора). В случай на плащане от хибридно образувание или място на стопанска дейност юрисдикцията на платеца е юрисдикцията, в която е учредено или регистрирано, или се намира хибридното образувание, или в която е установено или се намира мястото на стопанска дейност.	Пълно
в) „приспадане без включване“ означава приспадането на плащане (или условно плащане между главното управление и мястото на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност) във всяка юрисдикция, в която плащането (или условното плащане) се третира като направено (юрисдикция на платеца), без да има съответното включване за данъчни цели на същото плащане (или условното плащане) в юрисдикцията на получателя. Юрисдикцията на получателя е всяка юрисдикция, в която плащането (или условното плащане) е получено или се третира като получено съгласно правото на всяка друга юрисдикция;	92. „Приспадане без включване“ за целите на глава девета „б“ е приспадане на плащане или условно плащане между централно управление на образувание и негово място на стопанска дейност или между две или повече места на стопанска дейност на едно и също образувание, във всяка юрисдикция, в която плащането или условното плащане се третира като направено (юрисдикция на платеца), без да има съответното включване на същото плащане или условното плащане в юрисдикцията на получателя. Юрисдикция на получателя е всяка юрисдикция, в която плащането или условното плащане е получено или се счита като получено съгласно законодателството на друга	Пълно

	юрисдикция.	
г) „приспадане“ означава сумата, която се третира като подлежаща на приспадане от облагаемия доход съгласно правото на юрисдикцията на платеца или на инвеститора. Понятието „подлежащ на приспадане“ се тълкува в този смисъл;	88. „Приспадане“ и „подлежащ на приспадане“ за целите на глава девета „б“ означава разхода или сумата, водещи до намаление на данъчния финансов резултат съгласно правото на юрисдикцията на платеца или на инвеститора.	Пълно
д) „включване“ означава сумата, която се отчита в облагаемия доход съгласно правото на юрисдикцията на получателя. Плащане по финансов инструмент не се третира като включено дотолкова, доколкото плащането отговаря на условията за данъчно облекчение единствено поради начина, по който това плащане се квалифицира съгласно правото на юрисдикцията на получателя. Понятието „включено“ се тълкува в този смисъл;	89. „Включване“ и „включен“ за целите на глава девета „б“ означава приходът или сумата, водещи до увеличение на данъчния финансов резултат съгласно правото на юрисдикцията на получателя. Плащане по финансов инструмент не се счита като включено, доколкото плащането отговаря на условията за данъчно облекчение съгласно правото на юрисдикцията на получателя.	Пълно
е) „данъчно облекчение“ означава освобождаване от данък, намаляване на данъчната ставка или всякакъв данъчен кредит или възстановяване (различен от кредит за данъците, удържани при източника);	90. „Данъчно облекчение“ за целите на т. 89 означава освобождаване от облагане с данък, намаляване на данъчната ставка или всякакъв данъчен кредит или възстановяване на платен данък (различен от данъчен кредит за платен данък в чужбина).	Пълно
ж) „двойно включен доход“ означава всяка позиция на дохода, която е включена съгласно правото на двете юрисдикции, където е възникнало несъответствието;	93. „Двойно включен доход“ за целите на глава девета „б“ означава всеки доход, който е включен съгласно законодателството на двете юрисдикции, където е възникнало несъответствието.	Пълно
з) „лице“ означава физическо лице или образувание;	94. „Лице“ за целите на глава девета „б“ означава физическо лице или образувание.	Пълно
и) „хибридно образувание“ означава всяко образувание или договореност, която се счита за подлежащо на данъчно облагане образувание съгласно правото на една юрисдикция и чиито доходи или разходи се третират като доходи или разходи на едно или повече други лица съгласно правото на друга юрисдикция;	95. „Хибридно образувание“ за целите на глава девета „б“ означава образувание или договореност, всяко от които се счита за подлежащо на данъчно облагане образувание съгласно законодателството на една юрисдикция и чиито приходи или разходи за данъчни цели се считат като такива на едно или повече други лица съгласно законодателството на	Пълно

	друга юрисдикция.	
й) „финансов инструмент“ означава всеки инструмент, доколкото той води до възвръщаемост на финансирането или на собствения капитал, които се облагат съгласно правилата за данъчно облагане на дългови инструменти, капиталови инструменти или деривати в съответствие с правото на юрисдикцията на получателя или на платеца, и включва хибриден трансфер;	96. „Финансов инструмент“ за целите на глава девета „б“ е всеки инструмент, доколкото води до възвръщаемост на финансирането или на собствения капитал, която се облага съгласно правилата за данъчно облагане на дългови инструменти, дялови инструменти или деривати в съответствие със законодателството на юрисдикцията на получателя или на платеца, и включва хибриден трансфер.	Пълно
к) „финансов трейдър“ е лице или образувание, което извършва стопанска дейност по редовна покупка и продажба на финансови инструменти за собствена сметка с цел получаване на печалба;	99. „Финансов търговец“ за целите на глава девета „б“ е лице, което извършва по занятие сделки с финансови инструменти за собствена сметка с цел печалба.	Пълно
л) „хибриден трансфер“ означава всякаква договореност за прехвърляне на финансов инструмент, когато базовата възвръщаемост на прехвърления финансов инструмент се третира за данъчни цели като получена едновременно от повече от една от страните по тази договореност;	97. „Хибриден трансфер“ за целите на глава девета „б“ означава всяка договореност за прехвърляне на финансов инструмент, когато базовата възвръщаемост на прехвърления финансов инструмент се третира за данъчни цели като получена едновременно от повече от една от страните по тази договореност.	Пълно
м) „пазарен хибриден трансфер“ означава всеки трансфер, сключен от финансов трейдър в хода на обичайната стопанска дейност, а не като част от структурирана договореност;	98. „Пазарен хибриден трансфер“ за целите на глава девета „б“ означава хибриден трансфер, сключен от финансов търговец по занятие, а не като част от структурирана договореност.	Пълно
н) „непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност“ означава всяка договореност, която се третира като пораждаща място на стопанска дейност съгласно правото на юрисдикцията на главното управление и която не се третира като пораждаща място на стопанска дейност съгласно правото на другата юрисдикция.“	101. „Непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност“ за целите на глава девета „б“ означава всяка договореност, която води до възникване на място на стопанска дейност в друга юрисдикция съгласно законодателството на Република България и която не води до възникване на място на стопанска дейност съгласно законодателството на тази друга юрисдикция.	
10) „консолидирана група за целите на финансовата	102. „Консолидирана група за целите на	Пълно

отчетност“ означава група, състояща се от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане на държава членка;	финансовата отчетност“ за целите на глава девета „б“ означава група, състояща се от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните счетоводни стандарти или националната система за финансово отчитане на държава членка.	
11) „структурирана договорност“ означава договорност, включваща несъответствие при хибридни образувания и инструменти, когато несъответствието е калкулирано в условията на договорността, или договорност, която има за цел да доведе до несъответствие при хибридни образувания и инструменти, освен ако от данъкоплатеца или от свързаното предприятие не би могло разумно да се очаква да са запознати с несъответствието при хибридни образувания и инструменти и те не са се възползвали от данъчното предимство, произтичащо от несъответствието при хибридни образувания и инструменти.	100. „Структурирана договорност“ за целите на глава девета „б“ означава договорност, включваща хибридно несъответствие, когато резултатът от това несъответствие е взет предвид при определянето на условията на тази договорност или договорност, с която се цели хибридно несъответствие. Договорност, отговаряща на условията посочени в изречение първо, не се счита за структурирана договорност, ако както от данъчно задълженото лице, така и от свързано предприятие не би могло да се очаква, че знаят за хибридното несъответствие и не са се възползвали от данъчното предимство, произтичащо от това хибридно несъответствие.	Пълно
Член 3 Минимално равнище на защита Настоящата директива не изключва прилагането на национални разпоредби или на разпоредби въз основа на споразумения, чиято цел е да гарантират по-високо равнище на защита на националните основи за облагане с корпоративен данък.		Не подлежи на въвеждане

Член 4 Правило за ограничаване на приспадането на лихвите 1. Превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане за данъчния период, през който са направени разходите, но само до 30 % от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA).	**ЗКПО** Чл. 43а. (1) Не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми за текущата година в размер, определен по следната формула: НПРЗ = ПРЗ – 0,30 х ДФРЛДА, където: НПРЗ е непризнатото превишение на разходи по заеми; ПРЗ е превишението на разходите по заеми, определено по реда на ал. 2; ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен по реда на ал. 3.	Пълно
За целите на настоящия член държавите членки могат да разглеждат като данъкоплатец и:		
а) образувание, на което е разрешено или което трябва да прилага правилата от името на група съгласно определеното в националното данъчно право;		Република България не се възползва от предложената опция
б) образувание в група по смисъла на определението в националното данъчно право, която не консолидира резултатите на своите членове за данъчни цели.		Република България не се възползва от предложената опция
При тези обстоятелства превишението на разходите по заеми и EBITDA могат да се изчислят на равнището на групата и включват резултатите на всички нейни членове.		Република България не се възползва от предложената опция
2. EBITDA се изчислява, като към доходите, които се облагат с корпоративен данък в държавата членка на данъкоплатеца се добавят обратно	(3) Данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации за текущата година се определя по следната формула:	Пълно

коригираните за данъци суми за превишението на разходите по заеми, както и коригираните за данъци суми за амортизациите. Освободените от данъци доходи се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.	ДФРЛДА = ДФР + ДА – ПЛ + РЗ, където: ДФР е данъчният финансов резултат, формиран по общия ред на закона, преди приспадане на данъчни загуби и преди прилагането на чл. 43 и този член; ДА е общият размер на годишните данъчни амортизации; ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви; РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на чл. 43 и този член.	
3. Чрез дерогация от параграф 1 данъкоплатецът може да получи правото:		
а) да приспадне превишението на разходите по заеми до 3 000 000 EUR;	(7) Алинея 1 не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава левовата равностойност на 3 000 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото. (8) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и чл. 43 не е приложен, не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми в размер равен на превишението на разходи по заеми за текущата година намалено с 30 на сто от данъчния финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации. (9) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и:	Пълно

	1. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-високо от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признава за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1; в този случай чл. 43, ал. 1 не се прилага; 2. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-ниско от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признават за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 и разликата между непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1 и непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1.	
б) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако данъкоплатецът е самостоятелно образувание. За целите на параграф 1, втора алинея сумата от 3 000 000 EUR се отчита за цялата група. За целите на първа алинея, буква б) самостоятелно образувание означава данъкоплатец, който не е част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и няма свързано предприятие или място на стопанска дейност.		Република България не се възползва от предложената опция
4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 1 превишението на разходите по заеми, направено по отношение на: а) заеми, които са били отпуснати преди 17 юни 2016 г., като изключението не се простира върху последващи изменения на тези заеми;		Република България не се възползва от предложената опция

б) заеми, използвани за финансиране на дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, когато операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите са в Съюза. За целите на първа алинея, буква б) дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура означава проект за изграждане, надграждане, експлоатиране и/или поддържане на широкомащабен актив, за който дадена държава членка смята, че е общ публичен интерес. Когато се прилага първа алинея, буква б), всички доходи, които произтичат от дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, се изключват от EBITDA на данъкоплатеца, и всяко изключено превишение на разходите по заеми не се включва в превишението на разходите по заеми на групата по отношение на третите лица, посочени в параграф 5, буква б).		
5. Когато данъкоплатецът е член на консолидирана група за целите на финансовата отчетност, на данъкоплатеца може да се даде едно от следните права: а) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на активите му е равно на или е по-голямо от еквивалентното съотношение на групата и ако са спазени следните условия: i) съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца се счита за равно на еквивалентното съотношение на групата, ако съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на		Република България не се възползва от предложената опция

данъкоплатеца е по-малко с не повече от два процентни пункта; и ii) всички активи и пасиви са оценени по същата методология както в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане на държава членка; или б) да приспадне превишението на разходите по заеми в размер на сумата, надвишаваща позволеното за приспадане по параграф 1. Този по-висок таван за приспадането на превишението на разходите по заеми се отнася за консолидираната група за целите на финансовата отчетност, в която участва данъкоплатецът, и се изчислява на два етапа: i) първо, съотношението за групата се определя, като се раздели превишението на разходите по заеми на групата спрямо трети лица на EBITDA на групата; и ii) второ, съотношението за групата се умножава по EBITDA на данъкоплатеца, изчислена съгласно параграф 2.		
6. Държавата членка на данъкоплатеца може да предвиди правила за някой от следните случаи:	**ЗКПО** Чл. 43а:	Пълно
а) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5;	(5) Непризнатото по ал. 1 превишение на разходи по заеми се признава за данъчни цели през следващи години, до изчерпването му в размер, определен за текущата година по следната формула: ППРЗ = 0,30 х ДФРЛДА + ПЛ - РЗ, където: ППРЗ е признато превишение на разходи по заеми;	

	ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен за текущата година по реда на ал. 3; ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви; РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на този член.	
б) пренасяне за бъдещ период — без ограничение във времето, а и за минал период — за максимум три години, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5; или в) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми и, за максимум пет години, на неизползвания капацитет за приспадане на лихви, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5.		Република България не се възползва от предложената опция
7. Държавите членки могат да изключат финансовите предприятия от обхвата на параграфи 1—6, включително когато тези финансови предприятия са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност. 8. За целите на параграфи 1—7 данъкоплатецът може да получи правото да използва консолидирани финансови отчети, изготвени в съответствие със счетоводни стандарти, различни от	(10) Не се регулират по реда на ал. 1 – 9 разходите по заеми на кредитните институции.	Пълно

Международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане на дадена държава членка.		
Член 5 Данъчно облагане при напускане 1. Данъкоплатецът подлежи на данъчно облагане върху сума, равна на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите минус стойността им за данъчни цели, във всеки от следните случаи:	**ЗИД на ЗКПО** § 5. Глава двадесета се изменя така: „Глава двадесета Данъчно регулиране при трансфери между част на едно предприятие, разположена в страната и друга част на същото предприятие, разположена извън страната Трансфер на активи Чл. 155а. (1) В случаите на трансфер на активи по чл. 155, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се: 1. увеличава с положителната разлика между пазарната цена и стойността за данъчни цели на трансферирания актив към момента на трансфера; 2. намалява с отрицателната разлика между пазарната цена и стойността за данъчни цели на трансферирания актив към момента на трансфера. ….. Трансфер на дейност Чл.155б. (1) В случаите на трансфер на дейност по чл. 155, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се: 1. увеличава с положителната разлика между пазарната цена на трансферираната дейност и стойността за данъчни цели на трансферираните активи, намалена със стойността за данъчни цели на трансферираните пасиви към момента на трансфера;	Пълно

		2. намалява с отрицателната разлика между пазарната цена на трансферираната дейност и стойността за данъчни цели на трансферираните активи, намалена със стойността за данъчни цели на трансферираните пасиви към момента на трансфера …..	
а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на главното управление вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето; б) данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към главното си управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето; в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава освен по отношение на онези активи, които продължават да имат ефективна връзка с мястото на стопанска дейност в първата държава членка;		Трансфер на активи/дейност към друга част на предприятието, разположена извън страната Чл. 155. Данъчно задълженото лице прилага чл. 155а – 155д и чл. 157, в случаите когато: 1. трансферира активи/дейност от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност, разположено извън страната, доколкото в следствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи/дейност; 2. трансферира активи/дейност от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието, разположена извън страната, доколкото вследствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи/дейност; 3. трансферира активи/дейност при промяна на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели от Република България към друга юрисдикция; тази точка не се прилага по отношение на активите, които продължават да са ефективно свързани с място на стопанска дейност в страната;	

г) данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, от държава членка към друга държава членка или трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето.	4. трансферира дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната, към друга юрисдикция, доколкото вследствие на трансфера Република България губи правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферираните активи.	
2. На данъкоплатеца се дава право да разсрочи плащането на данъка при напускане, посочен в параграф 1, като го плаща на вноски в продължение на пет години, при наличието на някое от следните обстоятелства: а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-долу „Споразумението за ЕИП“); б) данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към своето главно управление или към друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;	Внасяне на частта от корпоративния данък, свързан с трансфер на активи към държава членка на Европейския съюз или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство Чл. 155г. (1) Данъчно задълженото лице може да разсрочи внасянето на частта от корпоративния данък, дължима в резултат на трансфер на активи/дейност по чл. 155, но не повече от дължимия корпоративен данък за съответния данъчен период, когато: 1. трансферира активи/дейност от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност, разположено в държава - членка на Европейския съюз или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство; 2. трансферира активи/дейност от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието, разположена в държава - членка на Европейския съюз или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;	Пълно

в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП; г) данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП. Настоящият параграф се прилага за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили с държавата членка на данъкоплатеца или със Съюза споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета.	3. трансферира активи/дейност при промяна на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели от Република България към държава - членка на Европейския съюз или към друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство; 4. трансферира дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната, към държава - членка на Европейския съюз или към друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. (2) Алинея 1 се прилага за други държави, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, само при наличието на сключено и влязло в сила с Република България или с Европейския съюз Споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойно на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ, L 84/1 от 31 март 2010 г.). …..	
3. Ако данъкоплатецът разсрочи плащането в съответствие с параграф 2, по него могат да бъдат начислени лихви в съответствие със законодателството на държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност, в зависимост от случая.	….. (5) Разсрочената сума за внасяне по ал. 4 разпределена за всеки трансфериран актив/дейност се внася на пет равни годишни вноски. Първата вноска се внася в срока за внасяне на корпоративния данък за годината на трансфера. Останалите вноски се внасят през следващите четири последователни години в срока за внасяне на корпоративния данък за съответната година. За вноските по предходното изречение данъчно	Пълно

	задълженото лице дължи лихва, съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. …	
Ако е налице явен и реален риск вземането да не бъде събрано, от данъкоплатците може да бъде поискана и гаранция като условие за разсрочване на плащането в съответствие с параграф 2.		Република България не се възползва от предложената опция
Втора алинея не се прилага, когато законодателството на държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност предвижда възможност за събиране на данъчните задължения чрез друг данъкоплатец, който е член на същата група и който е местно лице за данъчни цели на същата държава членка.		Не подлежи на въвеждане
4. Когато се прилага параграф 2, разсрочването на плащането се прекратява незабавно и данъчното задължение става изискуемо в следните случаи: а) прехвърлените активи или дейността, извършвана от мястото на стопанска дейност на данъкоплатеца, са продадени или прехвърлени по друг начин; б) прехвърлените активи са прехвърлени впоследствие в трета държава; в) юрисдикцията, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, или дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, впоследствие е променена към трета държава;	….. (7) Разсрочената сума за внасяне по ал. 4, разпределена за съответния актив/дейност, която не е станала изискуема, става незабавно изискуема при настъпване на едно от следните обстоятелства: 1. лицето продаде или се разпореди по друг начин с трансфериран актив/дейност; 2. лицето извърши последващ трансфер към трета държава на трансфериран актив; 3. извършена е последваща промяна на юрисдикцията, на която лицето е местно лице за данъчни цели или последващ трансфер на дейността към трета държава в случаите по ал. 1;	Пълно

г) данъкоплатецът изпадне в несъстоятелност или е в ликвидация; д) данъкоплатецът не е спазил задълженията си във връзка с вноските и не е коригирал това положение в рамките на разумен срок, който не надвишава 12 месеца. Букви б) и в) не се прилагат за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили споразумение с държавата членка на данъкоплатеца или с Съюза за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС.	4. лицето е в производство по несъстоятелност или ликвидация; 5. лицето не внесе дължима вноска в рамките на 12 месеца от изтичането на срока за внасяне по ал. 4 за съответната вноска. (89) Алинея 7, т. 2 и 3 не се прилагат, когато последващия трансфер или последващата промяна е към други държави, които са държави, страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство и които имат сключено и влязло в сила с Република България или с Европейския съюз споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.	
5. Когато прехвърлянето на активи, промяната на юрисдикцията за данъчни цели или прехвърлянето на дейността, извършвана от място на стопанска дейност, е към друга държава членка, тази държава членка приема стойността, определена от държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност като първоначална стойност на активите за данъчни цели, освен когато тя не отразява пазарната стойност.	Трансфер на активи от друга част на предприятието, разположена извън страната Чл. 155д. ….. (5) В случаите по ал. 1-4, когато между цената, определена за пазарна в другата държава и цената, определена за пазарна от орган по приходите е налице разлика, се прилага цената, определена за пазарна от органа по приходите. …..	Пълно

6. За целите на параграфи 1—5 „пазарна стойност“ е сумата, за която може да бъде разменен активът или да бъдат уредени взаимни задължения между желаещи да встъпят в сделка независими купувачи и продавачи при пряка сделка.	**ЗКПО** Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: .... 14. „Пазарна цена" е цената по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. .... **ДОПК** Допълнителни разпоредби ... 8. „Пазарна цена" е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани.	Пълно
7. Настоящият член не се прилага за прехвърляния на активи, свързани с финансиране на ценни книжа, активи, предоставени като обезпечение, или когато прехвърлянето на актива се извършва, за да се изпълнят пруденциални капиталови изисквания или с цел управление на ликвидността, при условие че активите ще се върнат в държавата членка на прехвърлителя в срок от 12 месеца.	**ЗИД на ЗКПО** § 5. Глава двадесета се изменя така: „Глава двадесета Данъчно регулиране при трансфери между част на едно предприятие, разположена в страната и друга част на същото предприятие, разположена извън страната .... Временен трансфер на активи Чл. 155в. (1) Член 155 не се прилага, когато трансферът на активи е за срок не по-дълъг от 12 месеца и при условие че трансферът: 1. е свързан със сделки за финансиране на ценни книжа, или 2. е свързан с активи, предоставени като обезпечение, или	Пълно

	3. се извършва с цел изпълнение на пруденциални капиталови изисквания или управление на ликвидността. (2) В случай че активите по ал. 1 не се трансферират обратно в Република България в рамките на 12 месеца от момента на трансфера, разпоредбите на чл. 155 и глава дванадесета се прилагат съответно.	
Член 6	**ЗКПО**	Пълно
Общо правило за борба със злоупотребите	Отклонение от данъчно облагане	
1. За целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък дадена държава членка не взема предвид договореност или поредица от договорености, които предвид всички относими факти и обстоятелства са привидни, тъй като са били въведени с основната цел или с една от основните цели да бъде получено данъчно предимство, което противоречи на предмета или целта на приложимото данъчно законодателство. Една договореност може да включва няколко етапа или части. 2. За целите на параграф 1 договореността или поредицата от договорености се счита за привидна, дотолкова, доколкото тя не е въведена поради основателни търговски съображения, които отразяват икономическата реалност. 3. Когато договорености или поредица от договорености не се вземат предвид в съответствие с параграф 1, данъчното задължение се изчислява в съответствие с националното право.	Чл. 16. (1) Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. (2) За отклонение от данъчно облагане се смята и: 1. значителното превишение на количествата на влаганите материали и суровини за производство и други производствени разходи над обичайните за извършваната от лицето дейност, когато превишението не се дължи на обективни причини; 2. договорите за заем за послужване или друго безвъзмездно предоставяне за ползване на материални или нематериални блага; 3. получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката,	

	включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността; 4. начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. 3) Когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка. **Закон за задълженията и договорите** Чл. 17. Ако страните прикрият сключеното между тях съглашение с едно привидно съглашение, прилагат се правилата относно прикритото, ако са налице изискванията за неговата действителност. Правата, които трети лица са придобили добросъвестно от приобретателя по привидното съглашение, се запазват, освен ако се отнася до права върху недвижими имоти, придобити след вписването на иска за установяване на привидността.Това правило се прилага и спрямо кредиторите на приобретателя по привидното съглашение, които са наложили запор или възбрана върху предмета, до който то се отнася. Чл. 20. При тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора обичаите в практиката и добросъвестността. Чл. 26. Нищожни са договорите, които противоречат на закона или го заобикалят, както и	

	договорите, които накърняват добрите нрави, включително и договорите върху неоткрити наследства. Нищожни са и договорите, които имат невъзможен предмет, договорите, при които липсва съгласие, предписана от закона форма, основание, както и привидните договори. Основанието се предполага до доказване на противното.	
Член 7	**ЗКПО**	
Правило за контролираните чуждестранни дружества	Контролирано чуждестранно дружество	
1. Държавата членка на данъкоплатеца разглежда дадено образувание или място на стопанска дейност, чиято печалба не подлежи на данъчно облагане или е освободена от данъци във въпросната държава членка, като контролирано чуждестранно дружество, когато са изпълнени следните условия:	Чл. 47в. (1) Контролирано чуждестранно дружество е чуждестранно образувание или място на стопанска дейност в чужбина, чиито печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане с данъци в Република България, когато са изпълнени следните условия: (1) Контролирано чуждестранно дружество е чуждестранно образувание или място на стопанска дейност в чужбина, чиито печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане с данъци в Република България, когато са изпълнени следните условия:	Пълно
а) при образувание — данъкоплатецът самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 % от правата на глас или притежава пряко или косвено над 50 % от капитала или има право да получи над 50 % от печалбата на това образувание; и	1. в случай на чуждестранно образувание - данъчно задълженото лице самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 на сто от правата на глас, или има пряко или косвено участие в над 50 сто от капитала, или има право да получи над 50 на сто от печалбата на това образувание, и	Пълно

б) действителният корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност, е по- нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност съгласно приложимата система за корпоративно данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца, и действителния корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.	2. действително платеният корпоративен данък върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност по реда на този закон, и действително платения корпоративен данък върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.	Пълно
За целите на първа алинея, буква б) не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в юрисдикцията на контролираното чуждестранно дружество. Освен това корпоративният данък, който би бил начислен в държавата членка на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на държавата членка на данъкоплатеца.	(3) За целите на ал. 1, т. 2 не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в държавата, в която контролираното чуждестранно дружество е местно лице за данъчни цели.	Пълно
2. Когато образуването или място на стопанска дейност се разглежда като контролирано чуждестранно дружество съгласно параграф 1, държавата членка на данъкоплатеца включва в данъчната основа: а) неразпределените доходи на образуването или доходите на мястото на стопанска дейност, които произтичат от следните категории: i) лихви и всякакви други доходи от финансови активи; ii) авторски и лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи от интелектуална собственост; iii) дивиденти и доходи от разпореждания с акции	Данъчен финансов резултат в случаите на контролирано чуждестранно дружество. Чл. 47г. (1) Данъчно задълженото лице увеличава данъчния си финансов резултат за текущата година с данъчната печалба за същия данъчен период на чуждестранно образуване, която не е разпределена, или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период	Пълно

или дялове; iv) доходи от финансов лизинг; v) доходи от застрахователна, банкова и друга финансова дейност; vi) доходи от дружества за издаване на фактури, които имат приходи от продажби на стоки и предоставяне на услуги, закупени от и продавани на свързани предприятия, и които имат малка или никаква добавена икономическа стойност;		
Настоящата буква не се прилага, когато контролираното чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което е доказано от съответните факти и обстоятелства.	(7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства.	Пълно
Когато контролираното чуждестранно дружество е местно лице или е в трета държава, която не е страна по Споразумението за ЕИП, държавите членки могат да решат да се въздържат от прилагането на предходната алинея; или		Република България не се възползва от предложената опция
б) неразпределените доходи на образуването или на мястото на стопанска дейност, които произтичат от привидни договорености, въведени с основната цел да бъде получено данъчно предимство.		Република България не се възползва от предложената опция
За целите на настоящата буква дадена договореност или поредица от договорености се счита за привидна дотолкова, доколкото образуването или мястото на стопанска дейност не би било собственик на активите или не би поело рисковете, от които се генерира целият му доход или част от него, ако не беше контролирано от дружество, в което се упражняват съществените функции на		

персонала, които са от значение за тези активи и рискове и които са от ключова важност за генерирането на доходите на контролираното дружество.		
3. Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда дадено образувание или място на стопанска дейност като контролирано чуждестранно дружество по параграф 1, ако една трета или по-малка част от доходите, които се начисляват на образуването или мястото на стопанска дейност, попада в категориите по параграф 2, буква а). Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда финансовите предприятия като контролирани чуждестранни дружества, ако една трета или по-малка част от доходите на образуването от категориите по параграф 2, буква а) идва от сделки с данъкоплатеца или негови свързани предприятия.		Република България не се възползва от предложената опция
4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 2, буква б) образувание или място на стопанска дейност: а) със счетоводна печалба в размер на не повече от 750 000 EUR и доходи от нетърговска дейност в размер на не повече от 75 000 EUR; или б) със счетоводна печалба в размер на не повече от 10 % от оперативните му разходи за данъчния период.		Република България не се възползва от предложената опция

За целите на първа алинея, буква б) оперативните разходи не могат да включват стойността на стоките, продадени извън държавата, на която образуването е местно лице или в която е разположено мястото на стопанска дейност, за данъчни цели и плащания към свързани предприятия.		
Член 8	**ЗКПО**	
Изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество	„Глава девета „а“ СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА КОНТРОЛИРАНО ЧУЖДЕСТРАННО ДРУЖЕСТВО .... Данъчен финансов резултат в случаите на контролирано чуждестранно дружество Чл. 47г.	
1. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква а), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на законодателството в областта на корпоративното данъчно облагане на държавата членка, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели или в която е разположен. Загубите на образуването или мястото на стопанска дейност не се включват в данъчната основа, но може да се пренасят за бъдещ период съгласно националното право и да се вземат под внимание през следващите данъчни периоди.	.... (2) Данъчната печалба по ал. 1: 1. се определя по реда на този закон; ..... (3) Данъчната загуба на контролирано чуждестранно дружество от текущия данъчен период, определена по реда на този закон, не се приспада от данъчните печалби на данъчно задълженото лице от източник в страната или други държави през текущата или следващи години. Данъчната загуба по изречение първо се приспада последователно само от данъчните печалби на същото контролирано чуждестранно дружество или от данъчната печалба на друго контролирано чуждестранно дружество в същата чужда държава,	Пълно

	от която е възникнала, през следващите 5 години.	
2. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква б), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се ограничава до сумите, генерирани чрез активите и рисковете, свързани с упражняването на съществените функции на персонала на контролиращото дружество. Доходът на контролираното чуждестранно дружество се изчислява в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.		Република България не се възползва от предложената опция
3. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват пропорционално на дела на участието на данъкоплатеца в образуването, съгласно определеното в член 7, параграф 1, буква а).	.... (2) Данъчната печалба по ал. 1: 1. се определя по реда на този закон; 2. увеличава данъчния финансов резултат за данъчния период на данъчно задълженото лице, в който приключва данъчният период на чуждестранното образувание, в случаите, в които данъчните периоди са различни; 3. увеличава данъчния финансов резултат пропорционално на най-високото от участията в правата на глас, в капитала или в печалбата на чуждестранното образувание, както и пропорционално на периода от съответния данъчен период на чуждестранното образувание, през който са били изпълнени условията чуждестранното образувание да е контролирано чуждестранно дружество.	Пълно

4. Доходът се включва в данъчния период на данъкоплатеца, в който приключва данъчната година на образуването.	2. увеличава данъчния финансов резултат за данъчния период на данъчно задълженото лице, в който приключва данъчният период на чуждестранното образуване, в случаите, в които данъчните периоди са различни;	Пълно
5. Когато образуването разпределя печалба към данъкоплатеца и разпределената печалба е включена в облагаемия доход на данъкоплатеца, размерът на дохода, включен преди това в данъчната основа на основание член 7, се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху разпределената печалба, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.	(4) Когато чуждестранно образуване разпредели печалба, която подлежи на облагане при данъчно задълженото лице, данъчният финансов резултат на същото се намалява с печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година. Намалението е до размера на разпределената печалба, но не повече от размера на печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат за минала година.	Пълно
6. Когато данъкоплатецът се разпореди с участието си в образуването или дейността, извършвана от мястото на стопанска дейност, и част от постъпленията от това разпореждане е включена преди това в данъчната основа съгласно член 7, тази сума се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху тези постъпления, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.	(5) Когато данъчно задължено лице реализира приход, който подлежи на облагане, от разпореждане с участието си в чуждестранно образуване или със стопанска дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в чужбина, данъчният финансов резултат на данъчно задълженото лице за текущата година се намалява с размера на печалбата от чуждестранното образуване, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година и за която не е приложена ал. 4, до размера на прихода от разпореждането.	Пълно
7. Държавата членка на данъкоплатеца позволява приспадане на данъка, платен от образуването или мястото на стопанска дейност, от данъчното	(6) Данъчно задълженото лице има право на данъчен кредит за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина по отношение	Пълно

задължение на данъкоплатеца в държавата, на която той е местно лице за данъчни цели или в която е разположен. Приспадането се изчислява в съответствие с националното право.	на печалби, които на основание на ал. 1 са включени в данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице. Данъчният кредит се определя по реда на чл. 14, ал. 4.....	
Член 9 Несъответствия при хибридни образувания и инструменти 1.Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до двойно приспадане: а) приспадането се отказва в държавата членка, която е юрисдикцията на инвеститора; и б) ако приспадането не е отказано в юрисдикцията на инвеститора, то се отказва в държавата членка, която е юрисдикцията на платеца. Въпреки това всяко такова приспадане отговаря на	**ЗИД на ЗКПО** § 3. В част втора се създава глава девета „б“ с чл. 47е – 47к: „Глава девета „б“ СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА ХИБРИДНИ НЕСЪОТВЕТСТВИЯ И НА НЕСЪОТВЕТСТВИЯ С ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО Е МЕСТНО ЛИЦЕ ЗА ДАНЪЧНИ ЦЕЛИ НА ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ЮРИСДИКЦИЯ ..... Непризнати разходи и суми за данъчни цели, свързани с плащания при хибридни несъответствия Чл. 47ж. Не се признават за данъчни цели разходите, а със сумите се увеличава счетоводният финансов резултат, доколкото разходите и сумите свързани с плащания при хибридни несъответствия: 1. водят до двойно приспадане, с изключение на случаите на двойно включен доход в текущия или в следващ данъчен период, когато данъчно задълженото лице е: а) инвеститор; б) платец и приспадането не е отказано в юрисдикцията на инвеститора.	Пълно

изискванията за прихващане срещу двойно включен доход, независимо дали възниква в настоящия или в следващ данъчен период.		
2.Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до приспадане без включване: а) приспадането се отказва в държавата членка, която е юрисдикцията на платеца; и б) ако приспадането не е отказано в юрисдикцията на платеца, размерът на плащането, което иначе би довело до несъответствие, се включва в дохода държавата членка, която е юрисдикцията на получателя	2. водят до приспадане без включване, когато данъчно задълженото лице е платец; Признати за данъчни цели приходи и суми, водещи до увеличение на счетоводния финансов резултат, свързани с плащания при хибридни несъответствия Чл. 47з. (1) Когато данъчно задължено лице е получател на плащане при хибридно несъответствие, водещо до приспадане без включване, за данъчни цели се признава размерът на плащането като приход признат за данъчни цели или като сума, с която се увеличава счетоводният финансов резултат, доколкото същото е приспаднато в юрисдикцията на платеца.	Пълно
3.Държава членка отказва приспадане за всяко плащане от страна на данъкоплатеца, доколкото това плащане пряко или непряко финансира подлежащ на приспадане разход, водещ до несъответствие при хибридни образувания и инструменти чрез сделка или поредица от сделки между свързани предприятия или поети като част от структурирана договореност, освен доколкото една от юрисдикциите, които имат отношение към сделката или поредицата от сделки, е направила еквивалентна корекция по отношение на такова несъответствие при хибридни образувания и инструменти.	Непризнати разходи и суми за данъчни цели, свързани с плащания при хибридни несъответствия Чл. 47ж. Не се признават за данъчни цели разходите, а със сумите се увеличава счетоводният финансов резултат, доколкото разходите и сумите свързани с плащания при хибридни несъответствия: .... 3. пряко или непряко финансират подлежащ на приспадане разход, водещ до хибридни несъответствия в резултат на сделка или поредица от сделки между свързани предприятия или като част от структурирана договореност, освен когато съгласно законодателството на някоя от	Пълно

	юрисдикциите, участващи в сделката или поредицата от сделки, е извършена еквивалентна корекция, но само до размера на корекцията.	
4. Държава членка може да изключи от обхвата на: а) параграф 2, буква б) от настоящия член несъответствията при хибридни образувания и инструменти, определени в член 2, параграф 9, първа алинея, букви б), в), г) или е);	ЗИД на ЗКПО § 3. В част втора се създава глава девета „б“ с чл. 47е – 47к: … Признати за данъчни цели приходи и суми, водещи до увеличение на счетоводния финансов резултат, свързани с плащания при хибридни несъответствия Чл. 47з. ….. (2) Алинея 1 не се прилага в случаите на чл. 47е, ал. 1, т. 2-4 и т. 6.	Пълно
б) параграф 2, букви а) и б) от настоящия член несъответствията при хибридни образувания и инструменти, произтичащи от плащане на лихва по финансов инструмент към свързано предприятие, когато: i) финансовият инструмент съдържа компоненти за конвертиране, преструктуриране или обезценяване; ii) финансовият инструмент е емитиран с единствената цел да се спазят изискванията за капацитет за поемане на загуби, приложими за банковия сектор, и финансовият инструмент е признат за такъв в изискванията за капацитет за поемане на загуби на данъкоплатеца; iii) финансовият инструмент е емитиран: — във връзка с финансови инструменти, които съдържат компоненти за конвертиране, преструктуриране или		Република България не се възползва от опцията

обезценяване, на равнището на предприятието майка; — на необходимото равнище за спазване на приложимите изисквания за капацитет за поемане на загуби; — не като част от структурирана договореност; и iv) общото нетно приспадане за консолидираната група по договореността не превишава сумата, на която би се равнявало, ако данъкоплатецът е емитирал такъв финансов инструмент директно на пазара. Буква б) се прилага до 31 декември 2022 г.		
5. Доколкото несъответствие при хибридни образувания и инструменти включва доход на непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност, който не подлежи на данъчно облагане в държавата членка, в която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, тази държава членка изисква данъкоплатецът да включи дохода, който иначе се причислява към непризнатото за данъчни цели място на стопанска дейност. Тази разпоредба се прилага, ако от държавата членка не се изисква да освобождава дохода от данъчно облагане по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, сключена от държавата членка с трета държава.	ЗИД на ЗКПО § 3. В част втора се създава глава девета „б“ с чл. 47е – 47к: … Признати за данъчни цели приходи и суми, водещи до увеличение на счетоводния финансов резултат, свързани с плащания при хибридни несъответствия Чл. 47з. ….. (3) Доколкото хибридно несъответствие включва доход на непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност, който не подлежи на данъчно облагане в страната, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат на данъчно задълженото лице се увеличава с размера на дохода, който се причислява към непризнатото за данъчни цели място на стопанска дейност. Изречение първо се прилага, в случай че доходът не е освободен от данъчно облагане по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, сключена с трета държава.	Пълно
6.Доколкото даден хибриден трансфер има за цел да доведе до намаляване на данъка, удържан при източника, във връзка с плащане, получено от	ЗИД на ЗКПО § 3. В част втора се създава глава девета „б“ с чл. 47е – 47к:…..	Пълно

прехвърлянето на финансов инструмент на повече от една от участващите страни, държавата членка на данъкоплатеца ограничава ползата от това намаляване пропорционално на нетния облагаем доход по отношение на това плащане.“	Данъчен кредит за удържан данък при източника по плащане, свързано с хибриден трансфер Чл. 47и. Данъчно задължено лице има право, пропорционално на нетния облагаем доход по плащането, на данъчен кредит за удържан данък при източника по плащане, свързано с хибриден трансфер, при който повече от една от страните по трансфера имат право на данъчен кредит за същия данък.	
Член 9а Обратни несъответствия при хибридни образувания и инструменти 1.Когато едно или повече свързани нерезидентни образувания, които общо държат пряко или косвено 50 или повече процента от правото на глас, дяловия капитал или правото върху дяла от печалбата на учредено или установено в държава членка хибридно образувание, се намират в юрисдикция или юрисдикции, които третират хибридното образувание като данъчно задължено лице, хибридното образувание се счита за местно лице на тази държава членка и се облага с данък върху дохода му дотолкова, доколкото този доход не е обложен с друг данък съгласно правото на държавата членка или на друга юрисдикция. 2.Параграф 1 не се прилага за колективна инвестиционна схема. За целите на настоящия член „колективна инвестиционна схема“ означава инвестиционен фонд или схема с множество собственици, която притежава диверсифициран портфейл от ценни книжа и е предмет на нормативна уредба в защита на инвеститорите в		Срок за въвеждане 31.12.2021 г.

държавата, в която е установена.		
Член 9б Несъответствия при постоянното местопребиваване за данъчни цели Доколкото приспадане за плащане, разходи или загуби на данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в две или повече юрисдикции, се приспада от облагаемата основа и в двете юрисдикции, държавата членка на данъкоплатеца отказва приспадането, доколкото другата юрисдикция позволява дублираното приспадане да бъде прихванато срещу доход, който не е двойно включен доход. Ако и двете юрисдикции са държави членки, държавата членка, в която данъкоплатецът не се счита за местно лице според данъчната спогодба между двете засегнати държави членки, отказва приспадането.	**ЗИД на ЗКПО** § 3. В част втора се създава глава девета „б“ с чл. 47е – 47к. .... Несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция Чл. 47к. (1) Доколкото суми, свързани с плащане, разходи или загуби на данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели и на друга юрисдикция, водят до намаление на данъчния финансов резултат и в другата юрисдикция, същите не се признават за данъчни цели, доколкото законодателството на другата юрисдикция позволява приспадането им срещу доход, който не е двойно включен доход. (2) В случаите по ал. 1, когато другата юрисдикция е държава - членка на Европейския съюз, сумите по плащането, разходите или загубите не се признават за данъчни цели, в случай че данъчно задълженото лице е местно за другата държава членка по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане.	Пълно
Член 10 Преглед		Не подлежи на въвеждане

1. Комисията прави оценка на прилагането на настоящата директива, по-специално на въздействието на член 4, до 9 август 2020 г., и представя доклад за това на Съвета. Когато е целесъобразно, докладът на Комисията се придружава от законодателно предложение. Чрез дерогация от първа алинея до 1 януари 2022 г. Комисията прави оценка на прилагането на членове 9 и 9б, и по-специално на последиците от изключението, установено в член 9, параграф 4, буква б), и представя на Съвета доклад за това. 2. Държавите членки съобщават на Комисията цялата информация, необходима за оценката на прилагането на настоящата директива. 3. Държавите членки, посочени в член 11, параграф 6, съобщават на Комисията до 1 юли 2017 г. цялата информация, необходима за оценка на ефективността на националните правила, насочени конкретно към предотвратяването на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби.		
Член 11 Транспониране 1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2018 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.	**ЗКПО** Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане § 28. Непризнатите разходи за лихви след 1 януари 2014 г. съгласно чл. 43, подлежащи на приспадане и неприспаднати до 31 декември 2018 г., се приспадат по реда на чл. 43, ал. 2, когато не се прилага чл. 43а, и по реда на чл. 43, ал. 3 в случаите, в които чл. 43а се прилага за съответната година.	Пълно

	§ 29. Член 82 не се прилага при промяна в счетоводната политика в резултат на прилагането на Международен стандарт за финансово отчитане 16 „Лизинг". Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, възникнали при промяната в счетоводната политика в резултат на първоначалното прилагане на Международен стандарт за финансово отчитане 16 „Лизинг". § 30. Когато сроковете за деклариране и внасяне на данък по отменените и изменените с този закон разпоредби на глава двадесет и първа изтичат след 31 декември 2018 г., се прилагат разпоредбите на този закон. § 31. Разпоредбите на този закон се прилагат, когато датата на заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице в случаите по § 15, т. 2 относно чл. 201, ал. 7, § 16 относно чл. 202, ал. 6, § 18 относно чл. 217 и § 19 относно чл. 218а е преди 1 януари 2019 г., но сроковете за деклариране и внасяне на данъка съгласно този закон изтичат след 31 декември 2018 г. § 50. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г. с изключение на параграф 38, т. 21, параграф 44, т. 9, т. 11, буква „в", т. 31, т. 32 и т. 37, които влизат в сила от 1 юли 2019 г.	
Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2019 г.		Пълно
Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.	**ЗИД на ЗКПО** § 24. В § 2 от допълнителните разпоредби накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко	Пълно Не подлежи на въвеждане

Чрез дерогация от първа алинея до 1 януари 2022 г. Комисията прави оценка на прилагането на членове 9 и 9б, и по-специално на последиците от изключението, установено в член 9, параграф 4, буква б), и представя на Съвета доклад за това.	засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.).	
2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.		
3. Когато в настоящата директива е посочен паричен размер в евро (EUR), държавите членки, чиято парична единица не е еврото, могат да изберат да изчислят равностойността му в национална валута към 12 юли 2016 г.		Не подлежи на въвеждане
4. Чрез дерогация от член 5, параграф 2 Естония може, при условие че не облага с данък неразпределената печалба, да разглежда прехвърлянето на активи в парична или непарична форма, включително парични средства в брой, от място на стопанска дейност в Естония към главно управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, като разпределена печалба и да начислява данък върху доходите, без да дава на данъкоплатците право да разсрочват плащането на този данък.		Не подлежи на въвеждане
5.Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 5. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.		Не подлежи на въвеждане
Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г.		Не подлежи на въвеждане

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.	**ЗИД на ЗКПО** §§ 10. В § 2 от допълнителните разпоредби съюзът „и“ пред думите „Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.)“ се заменя със запетая и накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2017/952 на Съвета от 29 май 2017 г. за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави (ОВ, L 144/1 от 7 юни 2017 г.)“.	Пълно
5а.Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 9. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.		
6. Чрез дерогация от член 4 държави членки, които към 8 август 2016 г. имат национални правила, насочени конкретно към предотвратяването на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби, които са също толкова ефективни, колкото установеното в настоящата директива правило за ограничаване на приспадането на лихвите, могат да прилагат тези		Република България не се възползва от предложената опция

правила до края на първата пълна финансова година, следваща датата на публикуване на официалната интернет страница на ОИСР на споразумението между членовете на организацията относно минимален стандарт по отношение на действие 4 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, но най-късно до 1 януари 2024 г.		
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/952 НА СЪВЕТА от 29 май 2017 година за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави Член 2 1.Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.		Не подлежи на въвеждане
2.Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.		
3.Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки		

приемат и публикуват до 31 декември 2021 г., законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 9а от Директива (ЕС) 2016/1164. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.		
Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2022 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.		
Член 12		Не подлежи на въвеждане
Влизане в сила		
Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		
Член 13		Не подлежи на въвеждане
Адресати		
Адресати на настоящата директива са държавите членки.		

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейските общности	Наименование на действащия нормативен акт, с който се въвеждат изискванията	Степен на съответствие
Директива (ЕС) 2018/ 1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки	**Закон за данък върху добавената стойност**	
Член 1 **Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:** 1) Вмъква се следният член: ***„Член 17а*** 1. Прехвърлянето от данъчнозадължено лице на стоки, представляващи част от неговите стопански активи, в друга държава членка под режим на складиране на стоки до поискване от клиента, не се третира като възмездна доставка на стоки. 2. За целите на настоящия член се счита, че е налице режим на складиране на стоки до поискване от клиента, когато са спазени следните условия: а)стоките са изпратени или превозени от данъчнозадължено лице или от трето лице от негово име до друга държава членка с оглед доставка на посочените стоки там — на по-късен етап и след пристигането им — на друго данъчнозадължено лице,	Създава се чл. 15а: „Режим складиране на стоки до поискване Чл. 15а. (1) Данъчно задължено лице може да прехвърля стоки, представляващи част от неговите стопански активи, от територията на една държава членка до територията на друга държава членка, под режим на складиране на стоки до поискване. (2) Прехвърлянето по ал. 1 под режим на складиране на стоки до поискване не е възмездна доставка на стоки, когато са налице едновременно следните условия: 1. стоките са изпратени или транспортирани от данъчно задълженото лице или за негова сметка от трето лице от територията на една държава членка до територията на друга държава членка с цел извършване на последваща доставка на друго данъчно задължено лице в държавата членка, в която стоките са пристигнали или превозът им е завършил, при наличие на договор между двете данъчно задължени лица, в който е предвидено прехвърляне на	**Пълно**

което има право да придобие собствеността върху тези стоки в съответствие със съществуващо споразумение между двете данъчнозадължени лица; б)данъчнозадълженото лице, изпращащо или превозващо стоките, не е установило своята стопанска дейност, нито има постоянен обект в държавата членка, до която са изпратени или превозени стоките; в)данъчнозадълженото лице, за което стоките са предназначени да бъдат доставени, е идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, до която са изпратени или превозени стоките, и неговата самоличност, както и идентификационният номер по ДДС, издаден му от тази държава членка, са известни на данъчнозадълженото лице, посочено в буква б), към момента, в който започва изпращането или превозът; г)данъчнозадълженото лице, изпращащо или превозващо стоките, вписва изпращането на стоките в регистъра по член 243, параграф 3 и въвежда самоличността на данъчнозадълженото лице, придобиващо стоките, и идентификационния номер по ДДС, издаден му от държавата членка, до която са изпратени или превозени стоките, в обобщената декларация по член 262, параграф 2. 3. Когато са изпълнени условията, предвидени в параграф 2, се прилагат следните правила към момента на прехвърляне на правото за разпореждане със стоките като собственик на данъчнозадълженото лице, посочено в параграф 2, буква в), при условие че прехвърлянето се извърши в срока, посочен в параграф 4: а)счита се, че е извършена доставка на стоки в съответствие с член 138, параграф 1 от	правото на собственост или на всяко друго право на разпореждане със стоките като собственик; 2. данъчно задълженото лице, което прехвърля стоките, не е установено и няма постоянен обект на територията на държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва; 3. данъчно задълженото лице, за което стоките са предназначени да бъдат доставени, е идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва, и неговият идентификационен номер по ДДС, издаден му от тази държава членка, е предоставен на данъчно задълженото лице, посочено в т. 2, към момента, в който започва изпращането или транспортирането на стоките; 4. стоките са вписани в регистъра по чл. 123, ал. 5 към момента, в който започва изпращането или транспортирането им от данъчно задълженото лице по т. 2; 5. идентификационният номер по ДДС на данъчно задълженото лице, посочено в т. 3, издаден му от държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва, е включен във VIES - декларация за данъчния период на изпращането или транспортирането на стоките от данъчно задълженото лице по т. 2. (3) Когато са изпълнени условията на ал. 2, към момента на прехвърляне на правото за разпореждане със стоките като собственик на данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3, при условие че прехвърлянето се извърши в рамките на 12-месечен срок от пристигането или завършването на превоза на стоките, се счита, че е налице: 1. вътреобщностна доставка на стоки, извършена от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 2 в държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани;	

данъчнозадълженото лице, което е изпратило или превозило стоките самò или чрез трето лице от негово име в държавата членка, от която са били изпратени или превозени стоките; б)счита се, че е извършено вътреобщностно придобиване на стоки от данъчнозадълженото лице, на което тези стоки са доставени в държавата членка, до която са били изпратени или превозени стоките. 4. Ако в срок от 12 месеца след пристигането на стоките в държавата членка, до която те са били изпратени или превозени, тези стоки не са били доставени на данъчнозадълженото лице, за което са били предназначени посочено в параграф 2, буква в) и параграф 6, и не е възникнало никое от обстоятелствата, предвидени в параграф 7, се счита, че е извършено прехвърляне по смисъла на член 17 в деня, следващ изтичането на 12-месечния срок. 5. Не се счита, че е извършено прехвърляне по смисъла на член 17, когато са изпълнени следните условия: а)правото за разпореждане със стоките не е било прехвърлено и тези стоки са били върнати в държавата членка, от която са били изпратени или превозени, в рамките на срока, посочен в параграф 4, и б)данъчнозадълженото лице, изпратило или превозило стоките, впише връщането им в регистъра, предвиден в член 243, параграф 3. 6. Когато в рамките на срока, посочен в параграф 4, данъчнозадълженото лице, посочено в параграф 2, буква в), бъде заместено от друго данъчнозадължено лице, не се	2. вътреобщностно придобиване на стоки, извършено от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3, на което тези стоки са доставени в държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва. (4) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките в държавата членка, в която стоките са пристигнали или превозът им е завършил, данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3 бъде заместено от друго данъчно задължено лице, при изпълнение на всички други приложими условия на ал. 2 и вписване на заместването от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 2 в регистъра по чл. 123, ал. 5, се продължава прилагането на режим на складиране на стоки до поискване до изтичането на този срок. (5) Не е доставка на стоки връщането на стоките в държавата членка, от която са били изпратени или транспортирани, когато правото на собственост или на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик не е било прехвърлено в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките и връщането им е отразено в регистъра по чл. 123, ал. 5 от лицето по ал. 2, т. 2. (6) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза на стоките, някое от условията по ал. 2 и ал. 4 вече не е изпълнено, към този момент се счита, че е налице: 1. вътреобщностна доставка на стоки, извършена от данъчно задълженото лице, посочено в ал. 2, т. 2, в държавата членка, от която стоките са изпратени или транспортирани; 2. вътреобщностно придобиване на стоки, извършено от данъчно задълженото лице, посочено в ал. 2, т. 2, в	

счита, че е извършено прехвърляне по смисъла на член 17 към момента на заместването, при условие че: а)всички други приложими условия в параграф 2 са изпълнени; и б)заместването е вписано от данъчнозадълженото лице, посочено в параграф 2, буква б), в регистъра, предвиден в член 243, параграф 3. 7. Когато в рамките на срока, посочен в параграф 4, някое от условията, определени в параграфи 2 и 6, престане да бъде изпълнено, се счита, че е извършено прехвърляне на стоки съгласно член 17 в момента, когато съответното условие вече не е изпълнено. Ако стоките са доставени на лице, различно от данъчнозадълженото лице, посочено в параграф 2, буква в) или в параграф 6, се счита, че условията, определени в параграфи 2 и 6, са престанали да бъдат изпълнени непосредствено преди такава доставка. Ако стоките са изпратени или превозени до държава, различна от държавата членка, от която те са били преместени първоначално, се счита, че условията, определени в параграфи 2 и 6, са престанали да бъдат изпълнени непосредствено преди да започне такова изпращане или превоз. В случай на унищожаване, загуба или кражба на стоките се счита, че условията, определени в параграфи 2 и 6, са престанали да бъдат изпълнени в деня, в който стоките действително са били преместени или унищожени, или ако е невъзможно да бъде определена тази дата — в деня,	държавата членка, в която стоките са пристигнали или е завършил превозът им. (7) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките не са били доставени и не са възникнали обстоятелства по ал. 5, 9 или 10, се счита, че условията по ал. 2 не са изпълнени в деня, следващ изтичането на 12-месечния срок, като към този момент се прилага ал. 6. (8) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са доставени на лице, различно от данъчно задълженото лице по ал. 2, т. 3 или ал. 4, се счита, че условията ал. 2 не са изпълнени непосредствено преди тази доставка, като към този момент се прилага ал. 3. (9) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са изпратени или транспортирани до държава, различна от държавата членка, в която стоките първоначално са пристигнали или превозът е завършил, се счита, че условията по ал. 2 не са изпълнени непосредствено преди да започне това изпращане или транспортиране, като към този момент се прилага ал. 6. (10) Когато в рамките на 12-месечния срок от пристигането или завършването на превоза стоките са унищожени, липсват или са бракувани, се счита, че условията по ал. 2 и ал. 4 не са изпълнени на датата на възникване на съответното обстоятелство, или ако е невъзможно да се определи тази дата — датата на установяването му, като към този момент се прилага ал. 6. (11) Данъчното събитие при вътреобщностна доставка и вътреобщностно придобиване по ал. 6 възниква на датата на съответното обстоятелство. В тези случаи се прилага чл. 51, ал. 3 и 63, ал. 3.“	

в който е било установено, че стоките са унищожени или липсващи.“		
2) В дял V, глава 1, раздел 2 се вмъква следният член: ***„Член 36а*** 1. Когато едни и същи стоки са предмет на последователни доставки и те се изпращат или превозват от една държава членка до друга държава членка директно от първия доставчик до крайния клиент във веригата, изпращането или превозът се отнасят само към доставката, извършена за междинния оператор. 2. Чрез дерогация от параграф 1, изпращането или превозът се отнасят само към доставката на стоки от междинния оператор, когато междинният оператор е съобщил на своя доставчик идентификационния номер по ДДС, който му е издаден от държавата членка, от която стоките са изпратени или превозени. 3. За целите на настоящия член „междинен доставчик“ означава доставчик във веригата, различен от първия доставчик във веригата, който изпраща или превозва стоките сам или чрез трето лице от негово име. 4. Настоящият член не се прилага за случаите, обхванати от член 14а.“	Създава се част четвърта „а“ с чл. 65а и чл. 65б: „ЧАСТ ЧЕТВЪРТА „А“ ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ДОСТАВКИ НА СТОКА Определяне на вътреобщностната доставка при последователни доставки на стока Чл. 65а. (1) Доставките на една и съща стока във верига, включваща и междинен доставчик, която се изпраща или транспортира от една държава членка до друга държава членка директно от първия доставчик до крайния получател във веригата, са последователни доставки на стоката. (2) Междинен доставчик по ал. 1 е доставчик във верига от последователни доставки на стока, различен от първия доставчик във веригата, който изпраща или транспортира стоката сам или чрез трето лице от негово име. (3) В случаите по ал. 1, за целите на чл. 53 изпращането или транспортирането се отнася само за доставката, извършена към междинния доставчик. (4) Когато междинният доставчик е съобщил на своя доставчик идентификационния номер по ДДС, който му е издаден от държавата членка, от която стоката е изпратена или транспортирана, за целите на чл. 53, независимо от ал. 3, изпращането или транспортирането се отнася само към доставката на стоката, извършена от междинния доставчик. (5) Място на изпълнение на останалите доставки във веригата се определя, както следва: 1. на доставките, извършени преди доставката, за която се отнася изпращането или транспортирането на стоката –	**Пълно**

	мястото на изпълнение е в държавата членка, от която е изпратена или транспортирана стоката; 2. на доставките, извършени след доставката, за която се отнася изпращането или транспортирането на стоката – мястото на изпълнение е в държавата членка, в която стоката е пристигнала или превозът й е завършил. (6) При възникване на задължение за регистрация за целите на ДДС на някой от доставчиците в държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката по ал. 5, се прилагат правилата на тази държава членка. Прилагане правилата за тристранна операция при последователни доставки на стока Чл. 65б. (1) При последователни доставки на стока по чл. 65а правилата за тристранна операция се прилагат само когато за доставките, включващи три от страните във веригата, са изпълнени условията на чл. 15.“	
3) Член 138 се изменя, както следва: а) параграф 1 се заменя със следното: „1. Държавите членки освобождават доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън съответната им територия, но на територията на Общността, от или от името на продавача или лицето, придобиващо стоките, когато са изпълнени следните условия: а) стоките са доставени на друго данъчнозадължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, действащо в това си качество в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или превозът на стоките; б) данъчнозадълженото лице или данъчно незадълженото юридическо лице, за което е	В чл. 7, ал. 1 накрая се добавя „и е предоставил идентификационния си номер а ДДС на доставчика“. Разпоредбата добива следния вид: ***Чл.** 7. (1) Вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика.*	**Пълно**

извършена доставката, е идентифицирано за целите на ДДС в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или превозът на стоките, и е посочило този идентификационен номер по ДДС на доставчика.“; б)вмъква се следният параграф: „1а. Освобождаването, предвидено в параграф 1, не се прилага, когато доставчикът не е изпълнил задължението, посочено в членове 262 и 263, да представи обобщена декларация или когато представената от него обобщена декларация не съдържа точната информация за тази доставка съгласно изискванията на член 264, освен ако доставчикът може да оправдае по надлежен начин допуснатата от него нередност пред компетентните органи.“	В чл.7, ал. 5 се създава т. 11: „11. доставката по ал. 1, когато доставчикът не е подал VIES – декларация по чл. 125 или когато подадената VIES-декларация не съдържа точните данни за съответната доставка, освен ако доставчикът може да обоснове причината за допуснатите от него пропуски или грешки, включително, когато в следваща VIES-декларация лицето е отстранило същите.“	**Пълно**
4) В член 243 се добавя следният параграф: „3. Всяко данъчнозадължено лице, което прехвърля стоки под режим на складиране на стоки до поискване от клиента, посочен в член 17а, води регистър, който позволява на данъчните органи да проверяват правилното прилагане на този член. Всяко данъчнозадължено лице, на което се доставят стоки под режим на складиране на стоки до поискване от клиента, посочен в член 17а, води регистър на тези стоки.“	В чл. 123 се създават ал. 5-8: В чл. 123 се създават ал. 5-9: „(5) Всяко данъчно задължено лице, което прехвърля стоки под режим на складиране на стоки до поискване по чл. 15а от територията на страната до територията на друга държава членка, води електронен регистър на тези стоки, който позволява на органите по приходите да проверяват правилното прилагане на този режим. (6) Всяко данъчно задължено лице, за което стоките под режим на складиране на стоки до поискване по чл. 15а са предназначени да бъдат доставени и са изпратени до	**Пълно**

	територията на страната, води електронен регистър на тези стоки. (7) Всяко данъчно задължено лице, установено на територията на страната, на което са предоставени за съхранение стоки, води детайлна отчетност за тези стоки, която задължително съдържа информация, позволяваща установяване на вида и количеството на стоките във всеки момент, за всяко от лицата, предоставили стоките за съхранение, както и идентифициране на лицата, изпратили, транспортирали или получили стоките при приключване на съхранението им. (8) Информацията в електронните регистри по ал. 5 и 6 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път в определен в правилника структуриран формат при поискване от орган по приходите. (9) Отчетността по ал. 7 и информацията в електронните регистри по ал. 5 и 6 се съхранява за срок не по-малък от 10 години, считано от края на годината, през която е започнало прехвърлянето на стоките по чл. 15а.“	
5) Член 262 се заменя със следното: „***Член 262*** 1. Всяко данъчнозадължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, представя обобщена декларация за следното: а) придобиващите лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е доставило стоки в съответствие с условията по член 138, параграф 1 и член 138, параграф 2, буква в);	В чл. 125, ал. 2 се създава изречение второ: „Регистрираното лице, което прехвърля стоки, представляващи част от неговите стопански активи, от територията на страната до територията на друга държава членка под режим на складиране на стоки до поискване, заедно със справка-декларацията по ал. 1 подава и VIES-декларация за данъчния период на изпращането или транспортирането на стоките под този режим и за данъчните периоди на настъпване на промяна през 12-месечния период от пристигането или завършването на	**Пълно**

б) лицата, идентифицирани за целите на ДДС, на които е доставило стоки, които са му били доставени чрез вътреобщностно придобиване на стоки посочено в член 42; в) данъчнозадължените лица и данъчно незадължените юридически лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е предоставило услуги, различни от услуги, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която сделката е облагаема, и за които получателят дължи плащане на данъка съгласно член 196. 2. В допълнение към информацията, посочена в параграф 1, всяко данъчнозадължено лице представя информация за идентификационния номер по ДДС на данъчнозадължените лица, за които са предназначени стоките, изпратени или превозени под режим за складиране на стоки до поискване от клиента в съответствие с условията по член 17а, и за всяка промяна в представената информация.“	превоза, включително и при замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3.“. Разпоредбата добива следния вид: *(2) Регистрираното лице, което е извършило за данъчния период вътреобщностни доставки, доставки като посредник в тристранна операция или доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка, заедно със справка-декларацията по ал. 1 подава и VIES-декларация за тези доставки за съответния данъчен период. Регистрираното лице, което прехвърля стоки, представляващи част от неговите стопански активи, от територията на страната до територията на друга държава членка под режим на складиране на стоки до поискване, заедно със справка-декларацията по ал. 1 подава и VIES-декларация за данъчния период на изпращането или транспортирането на стоките под този режим и за данъчните периоди на настъпване на промяна през 12-месечния период от пристигането или завършването на превоза, включително и при замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3.*	
6) Членове 403 и 404 се заличават.	Не подлежи на транспониране	
Член 2 1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.		

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.	§ 25. Законът влиза в сила от 1 януари 2020 г. В § 1а от допълнителните разпоредби се създава т. 13: 13. Директива (ЕС) 2018/1910 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност за данъчно облагане на търговията между държавите членки (ОВ, L 311/3 от 7 декември 2018 г.).	
Директива (ЕС) 2018/2057 на Съвета от 20 декември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на временното прилагане на общ механизъм за обратно начисляване за доставките на стоки и услуги на стойност над определен праг (ОВ, L 329/3 от 27 декември 2018 г.)		Република България не се възползва от предложената опция
Директива (ЕС) 2018/1695 на Съвета от 6 ноември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на срока на прилагане на незадължителния механизъм за обратно начисляване във връзка с доставките на някои стоки и услуги, при които съществува риск от измами, и на механизма за бързо реагиране срещу измамите с ДДС.		**Пълно**
Директива (ЕС) 2018/1713 на Съвета от 6 ноември 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на ставките на данъка върху добавената стойност за книги, вестници и периодични издания (ОВ, L 286/20 от 14 ноември г. 2018 г.).“		Република България не се възползва от предложената опция

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации към 30 септември 2019 г.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
asene	Облекчаване на административната тежест за граждани Уважаеми Дами и Господа, Похвално е, че в предложения Законопроект по ЗКПО се обръща внимание и за намаляване на административната тежест за граждани, но бих предложил да обмислите една по-сериозна промяна в частта по ЗМДТ. След приемане на значителни облекчения в сила от 01.01.2019г. относно отпадане на част от Декларациите по ЗМДТ остава необходимостта при ползване на данъчни облекчения да се подава отново цялата данъчна декларация, за да се "маркира само едно квадратче". Предлагам при представените промени за обществено обсъждане да се добавят и промени в чл. 3 ал.1 и 2 и чл.54 ал.6 от ЗМДТ, където да е записано, че лицата имащи право на освобождаване от данък или ползване на данъчни облекчения подават декларации, утвърдени от Министъра на финансите, за удостоверяване на правото си. То се ползва от първо число на месеца, в който е подадена декларацията, като подаването им не е обвързано с другите срокове в Закона. При подаването на въпросната декларация необходимата информация за правото на ползване на облекчение се установява служебно от упълномощения служител на общинската администрация от наличните данни в системата за междурегистров обмен. Считам, че с направеното предложение ще бъде направена още една стъпка в облекчаване на административната тежест за граждани и се	**Не се приема**	Предложението за нов образец на данъчна декларация, чрез подаването на която собствениците на превозни средства да предявят правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение, би увеличило административната тежест както за данъчно задължените лица, така и за общинската администрация. В настоящия момент в данъчната декларация по чл. 54, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), образецът на която е одобрен от министъра на финансите на основание чл. 3, ал. 1 от ЗМДТ, се вписват данни за собственика и за пътното превозно средство, като в случай на право за ползване на данъчно облекчение или за освобождаване от данък следва собственикът да отбележи това право като маркира нужното квадратче. Обръщаме внимание, че в случай на необходимост от изготвяне на образец на данъчна декларация за ползване на данъчни облекчения и за освобождаване от данък върху превозното средство, то в нея отново ще се попълват данни за идентификация на собственика и на превозното средство, както и основание за ползване на данъчно облекчение или за освобождаване от данък. Предложението за ползване на данъчно облекчение или за освобождаване от данък върху превозните средства от първо число на месеца, в който е подадена съответната декларация, би било в нарушение на основния принцип в ЗМДТ, че данъкът се дължи/не се дължи от месеца, следващ месеца на промяна на обстоятелствата.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	надявам да го разгледате и приемете. С уважение: Асен Михалков		
Tomov72	Поредното действие, УБИВАЩО бизнеса. НЕуважаеми Законотворци, с предложените от вас изменения, изобщо съзнавате ли колко хора ще загубят бизнеса си и още колко ще загубят работата си? Съзнавате ли, че приравнявате всеки бизнес като еднакъв? От продаването на семки, до продажбата дрехи, че и до продажбата на златнк бижута. Съзнавате ли, че почти цялата държава се изхранва с внос на стоки от Турция и Китай, което формира целия малък и огромна част от средния бизнес в България? За тези стоки, никой не получава ДДС фактури, което принуждава хората да създават по няколко фирми, за да оцелеят. Преди да предложите поредните глупави промени, замислихте ли се, същите вие, колко труден сте направили бизнеса в България със златни и сребърни бижута и колко малоумно е прага за ДДС на такъв бизнес да е 50 000лв, като той може да бъде достигнат с продажбата само на едно изделие? Там той трябва да е 1 милион, а не 50 000лв. Защото благодарение на вас, хората занимаващи се с такъв бизнес, трябва да правят 300 котешки кавака, за да имат стока в магазините си. Разходете се из София, колко бижутерии са по ДДС, колко заложни къщи са по ДДС? Създайте условия, опростете вноса, премахнете малоумното изискване за издаване на удостоверение от министерство на финансите за работа с благородни метали, което е направо с цел само да събира по 200лв от фирма. Не може бизнес, в който човек инвестира милиони, да е приравнен с бизнеса за 5000лв. Не може този, който продава семки и има стока за 10 минимални заплати и този, който държи и съхранява стока за 500 000 - 1 000 000лв да бъдат поставяни на едно ниво. 20 години промяна няма и само тласкате бизнеса към сивата икономика. Първо създайте условия фирмите да могат да	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. Направеният коментар няма връзка с предложения законов текст на чл. 96, ал. 10 от проекта.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	работят и по ДДС, а след това правете промени в тази насока. С новите ви предложения вече няма да има ЮЛ, няма да има нужда и от ЕООД или ООД, вие приравнявате всички като ЕТ и ФЛ.		
Петър Йовчев	Престанете с постоянните промени на данъчните закони в страната. Творите простотия след простотия, а след това се чудите защо никой нищо не спазва. Освен това, продължавате незаконната практика с проект за промяна на един закон да променяте маса други закони, ДОКОГА??? По-добре е цялото МФ и Дирекция "Данъчна политика" да бъде закрита.	**Не се приема**	Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение и не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.
Бойко Добрев	1. При промяна на чл. 6 и добавяне на нова т. 5 в ал. 2, в този му вид е неправилно: - Трябва да се има предвид, че облагаеми доставки са единствено сгради или части от тях които са нови. текста би трябвало да изглежда така: "прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху нов недвижим имот или част от него.". - Въвеждайки тази норма трябва да се отговори на следният въпрос: Какво ще стане ако физическо лице което е регистрирано по ЗДДС продаде дялове в дружество, в което има недвижим имот за 100 000 лева на друго физическо лице, което не е регистрирано по ЗДДС? То първото лице трябва да начисли 20 000 лева ДДС. След това, докато дружеството е притежание на второто лице продаде недвижимият имот за 100 000 лева, то дружеството ще трябва да заплати наново 20 000 лева ДДС. Така ще се получи двойно данъчно облагане, което не е редно? - С въвеждане на тази норма биха се усложнили или дори биха се блокирали почти всички по големи сделки по придобивания и сливания на дружества, като банки, заводи, предприятия и т.н.: Например, ако Пощенска банка придобие дяловете на Пиреус банк, то Пиреус банк ще трябва да заплати 20% ДДС върху цялата сделка, защото при всяко положение Пиреус банк	**Не се приема**	Разпоредбите транспонират предвидената опция в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, която предоставя право на избор за държавите членки да дефинират като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	има недвижими имоти. - С текста се въвежда задължение за облагаема доставка при продажба на дяловете независимо, колко и какви недвижими имоти притежава дружеството??? Както примера по горе, ако банката има само един малък офис на стойност 50 000 лева, то тя ще трябва да заплати 20% върху 20 000 000 лева например, което е недоразумение? Бих казал, че въпреки позволението на директивата за въвеждане на облагаема доставка от страна членка, то никоя страна членка на ЕС не се е възползвала от това право и аз смятам, че въвеждане на тази норма е неправилно и би довело до спад в чужди инвестиции в страната и спад в икономическото развитие на страната. Представете си, че да кажем чужд инвеститор реши да закупи българско предприятие и да го развива? С тази норма ние ще поискаме той за заплати 20% ДДС при покупка на предприятието и той ще се откаже и ще закупи предприятие в Турция, Румъния, Гърция и т.н. Как ще стане продажба на голям телекомуникационен оператор да кажем, или на голям МОЛ и т.н. много въпроси без отговор.		
	2. Във връзка с предложението за изменение на чл. 96 от ЗДДС и добавяне на ал. 10 е неправилно: - Няма как да се вмени на самостоятелно дружество да отчита оборотите на други дружества: първо фирмената тайна е такава независимо, че дружеството може по някакъв начин да е свързано с друго такова. Представете си двама съдружника извършват дейност в 1 обект-офис. Но единият съдружник прави 2-ра своя фирма и извършва подобна дейност, но с друг негов съдружник, който е и управител на второто дружество в същият този офис, но в друг кабинет, но не иска вторият съдружник да има 100% информация за продажбите, които са били до момента с първото дружество . То тогава, как ще бъдат отчетени оборотите между двете дружества, те представляват фирмена тайна и няма закон, който да я разкрие и съответно няма как управителя на	**Не се приема**	Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. При формална смяна на данъчно задължените лица, които извършват еднородна дейност, лицето, поемащо еднородната дейност, безспорно разполага с информация за реализираните обороти от предходните лица. Нормата не е насочена към случаите, когато не е налице формална смяна на субекта, извършващ дейността, а действителна такава, тоест причина за смяната не е натрупаният оборот от лицето, което извършва дейност в обекта. Предложената норма не обхваща случаите на

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	второто дружество да подаде заявление за регистрация по ЗДДС? - Не е уточнено, какво значение има израза "дейност в обект": Ако дейността се извършва от офис, то това обект на дейността ли е? Ако дейността се изразява в продажба на имоти да кажем, то тогава дейността в обект сградата ли е от която се продават имотите, ако продажбите са от 2 магазина в МОЛ то тогава дейността в обект МОЛ-а ли се счита или всеки магазин е сам за себе си???? Много въпроси без отговор. Считам, че тази норма е противоречива и правно неиздържана и не трябва да се приема. 3. Смятам, че в ЗДДС трябва да се коригира чл. 102 ал. 4 и да изглежда така: "За определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е следвало да бъде издаден акта за регистрация, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Лицето дължи данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя, и за облагаемите вътреобщностни придобивания, осъществени през този период." - Считам, че е нередно да бъде облагано лице поради факта, че е пропуснало срока за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС. Самото подаване на заявлението е действие а не дейност. ЗДДС облага дейността на лицата а не действията. При дейността на лицето при достигане на оборота от 50 000 лева не се дължи ДДС, а се дължи след регистрацията по ЗДДС. А регистрацията по ЗДДС не става на дена на достигане на оборота. В сегашният му вид закона облага лицето във връзка с действието на управителя а не във връзка с дейността на лицето. Поради тези доводи предлагам да промените чл.		паралелно извършване на една и съща дейност от лице или лица в различно съдружие. По отношение на коментарите относно използваното понятие „обект“ в контекста на разпоредбата, същото следва да се разбира като отнасящо се за обект с един и същ административен адрес, чрез или от който лицата извършват последователно еднородната дейност, така както е дефинирана.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	102 ал. 4 от ЗДДС . Поздрави, Бойко Добрев тел: 0899994222		
dimitarangelov	Регистрация по ДДС при ресторанъорския бизнес Здравейте! Нуждата от промени в ЗДДС е ясна и необходима. Но промените трябва да са към въвеждане на еднакви, ясни и търпими правила за всички. Промените какво са в момента няма да доведат до този резултат, а само ще усложнят работата на много бизнеси в България! С вашето предложение вие ще убиете бизнеса на много хора. Първо ще си отидат ресторантите и заведенията за бързо хранене. Това ще стане, заради високата ставка от 20%, която при надценки от 60-300% и малки обороти (при малките заведения) води до следния резултат - собственика ще трябва да плаща половината си печалба като ДДС, което едва ли някой би искал да направи. Освен това тези промени не гарантират по никакъв начин, че всички ресторанти и заведения ще са по ДДС. Какво ще направите с обектите, които нямат компютри и издаването на касов бон е абсолютно произволно? Не, проверките няма да помогнат, защото и до сега не са помогнали. Ще стигнем до момент в който хубавите заведения ще са по-скъпи, само защото трябва да плащат ДДС, докато техните конкуренти с малки будки, в които работят собствениците ще подбиват цените заради липсата на ДДС. Кое му е конкурентното на това? Да не говорим, че абсурдната наредба Н-18 точно до това ще доведе - тези без компютри ще продължат да си играят през просото. Искате всички да са по ДДС? Направете ставките	**Не се приема**	От коментара може да се направи извод, че заобикалянето на задължителната регистрация по ЗДДС е нерядка практика в споменатия бранш. Целта на нормата е именно противодействие на неправомерни практики, заобикалящи закона.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	релевантни на бранша за който се отнасят! Навсякъде в ЕС е така, само тук не. Аз съм "за" предложение за различни ставки за храна и някой видове услуги. Такова предложение трябва да видим, а не предложение, което ще лиши много малки бизнеси от препитания и няма да ги направи конкурентни на пазара. Разграничете хора с по 50 фирми от малки семеен бизнес и гонете тях. Подбудите, които ги карат да не се регистрират по ДДС са различни!		
Иван Атанасов	Уважаеми госпожи и господа, които сте работили, по промяната в чл.96 от ЗДДС, ал.10! Когато умувахте каква глупост да сътворите, не ви ли дойде на ум, че тази поправка в закона не може да се приложи в определени случаи. Пример: Собственик на едно дружество (ЕООД), оперирацо на даден нает обект, се отказва да работи обекта. След това брат му наема и продължава да работи обекта, чрез ново създадено ЕООД, като обекта работи под същата марка, със същия персонал, продава същите стоки, закупени от старите доставчици (еднородна дейност). Също така обаче, независимо от отношенията на двамата братя и това, че живеят в отделни домакинства , те са свързани лица според законодателство. Според мен не е справедливо и лишено от всякаква логика, второто ЕООД да включи приходите на първото ЕООД в заявлението за регистрация по ЗДДС. При положение, че не са в добри отношения, откъде да вземе втория информация за оборота на първия?	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. В изложената хипотеза е налице продължаване на еднородната дейност и е приложима предложената разпоредба на чл. 96, ал. 10 от проекта.
Nikolay Cakarski	Здравейте, във връзка с проекто промените касаещи данъчните закони имам следното питане: Ако собственик има две дружества и работи едновременно от тях и те са нерегистрирани по ДДС е паралелно извършване на дейност. При това положение има ли сборуване на оборотите за ДДС двете дружества? Промяната, която е предложена да се включи в закона за ДДС е написано	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение и нормата не обхваща описания казус.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	последователно извършване, а тук е паралелно. При последователното извършване на еднородна дейност от две или повече свързани или привидно несвързани лица в един и същ обект/и, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца включително текущия месец и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта/тите от това лице.		
valentin.2017	**предлагам да отпадне ДДС регистрацията по чл. 97а в повечето случаи (част 1)** „Предлага се физически лица, включително еднолични търговци, които са задължително регистрирани при доставки на услуги, и данъкът, за които е изискуем от получателя по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), да могат да осъществяват дейности, посочени в приложение No 4 (патентни дейности) към ЗМДТ, съответно да се облагат с годишен патентен данък за доходите от тези дейности. Задължението за регистрация при доставки на услуги, данъкът за които е изискуем от получателя по реда на ЗДДС, не е обвързано с наличие на облагаем оборот и при осъществяване на патентна дейност тези лица ще са задължени да подават данъчна декларация за облагане с патентен данък и приходите от данъка ще постъпват в местния бюджет. С оглед естеството и обема на дейността на тези лица, облагането по реда на ЗМДТ с патентен данък би представлявало намаляване на административната тежест за тях.“ Доколкото разбрах не се предвижда да отпадне ДДС регистрацията. А само ще се даде възможност физическите лица (включително еднолични търговци), които са регистрирани на основание чл. 97а, да се облагат по реда на ЗМДТ с патентен данък.	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 97а от ЗДДС е в съответствие с разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	Тази възможност е стъпка в правилната посока (нека всеки избира кой метод е по-удобен за него). Но смятам, че трябва да отпадне изискването за ДДС регистрация в редица случаи когато това представлява необосновано голяма административна тежест. Например когато фрийлансер (физическо лице, което е самоосигуряващо се) извършва услуги от разстояние за компания в чужбина се налага да се регистрира по ЗДДС по чл. 97а. В този случай ДДС-то го плаща получателят на услугата (фирмата в чужбина, която го удържа и внася). Тоест извършителят на услугата (физическото лице) получава сумата без ДДС. Проблемът не е в това, че се плаща ДДС, а в административната тежест във връзка с това (ДДС регистрацията). Би било чудесно ако ДДС регистрацията отпадне (с което отпадат и по-високите разходи за счетоводител). Бях предложил на дирекция Данъчна политика да помислят как да махнат задължението за ДДС регистрация по чл. 97а в случаите когато става въпрос за малък размер на дължимите данъци (например когато физическо лице (фрийлансер) продава услуги от разстояние, физическо лице ползва услугите на платформа за "P2P инвестиране", физическо лице ползва услугите на инвестиционен посредник. Тук може да се запознаете какво точно им писах: https://redtapepayments.blogspot.com/2019/08/blog-post.html предлагам да отпадне ДДС регистрацията по чл. 97а в повечето случаи (част 2) (Наложи се да разделя коментара си на части, защото системата не ми го приема.)		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	Прилагам извадка от по-интересната част: В резултат на навлизането на новите технологии, забогатяването на хората и подобряването на финансовата им култура става все по-привлекателно ползването на инвестиционни посредници и други финтех компании в чужбина (например платформи за P2P кредитиране, покупка и съхранение на ценни метали). Обаче административната тежест във връзка с неясното законодателство и ЗДДС, който предвижда регистрация при плащане на услуги от разстояние, се явяват изкуствена (създадена от държавата) пречка пред свободния пазар. Не е правилно да се ограничава по този начин конкуренцията между български и чуждестранни инвестиционни посредници. Не само по отношение на ИП в държавите членки на ЕС, но и на всички останали. От административната тежест, свързана с ДДС регистрацията, страдат и потребителите на сайтове за фрийлансъри (напр. Upwork, Freelancer, Guru), които са длъжни да се регистрират по ДДС и абонират за счетоводител още преди първото данъчно събитие. Много добре ми е ясно, че мерките срещу данъчното планиране и укриването на данъци си имат цена. И че според законодателите тази цена си струва да се плати. Само че аз имам друго *мнение*. Според мен е по-добре да се намали административната тежест. И даже да се премахне данъкът върху печалбата на юридическите лица. Това ще обезсмисли всички мерки срещу прехвърлянето на печалби в юрисдикции с преференциален данъчен режим. Моето мнение е, че държавата може да се издържа и без агресивно данъчно облагане с висока административна тежест. Пониженатa административна тежест ще доведе до повишена		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	производителност, което ще компенсира „загубата“ от данъци. Държавата може да се издържа от облагане на труда и от облагане на физическите стоки (продавани във физическите магазини). ДДС-то може да се замени с данък върху продажбите, което ще опрости законодателството. Нека държавата се фокусира върху тези данъци, които се събират лесно (с контролни покупки винаги може да се провери дали даден търговец укрива продажби, облагаеми с данък върху продажбите!) и не е необходимо да създава повишена административна тежест за търговците, които продават услуги от разстояние. Дори и да успеят да укрият някакви данъци това няма да е голям проблем, по-голям проблем са мерките срещу укриването на данъци, които водят до понижена конкурентноспособност на европейската икономика и водят до това, че много хора се занимават с глупости (данъчно законодателство) вместо да произвеждат реални стоки и услуги. Моето мнение е, че количеството на новото законодателство е по-голямо от количеството на старото, което се отменя - тоест размерът на законодателството нараства и това е заплаха за държавата и нейните граждани. За да се реши този проблем трябва при въвеждане на нова регулация да се отменят 10 стари регулации. И когато се пишат 100 страници нови закони - да се отменят 1000 страници стари. Обръщам се към законодателите: напомням ви, че вие и/или важите деца и близки ще живеят в България след като напуснете Парламента. И вие ще попадате под ударите на същите закони, които сте написали. Ако всеки разсъждава „аз ще напусна държавата и така няма да пострадам от законите, които съм написал“ - какво ще стане според вас? Според мен няма да останат държави, където да се избяга, ето това ще стане. Поради тази причина не		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	считам за валидно оправданието „ама аз ще избягам в друга държава“. Когато купувате стоки и услуги в цената им са калкулирани разходите във връзка с червената лента и законодателния спам. Искам да обърна внимание на факта, че пак изменяте няколко закона с един проектозакон. По този начин заглавието на проектозакона не отразява променяните закони. Това не е правилно, защото е подвеждащо.		
valentin.2017	относно събирането на лични данни от хотелите А хотелите и мотелите ще събират ли данни за лични карти и ЕГН-та? А тази система ще бъде ли хакната? А жената ще научи ли след този хак как съпругът ѝ е ходил в хотел с любовницата (заедно с трите имена, ЕГН-то и номера на личната карта на любовницата)? Или се стимулира сивия сектор - хотели, които не събират лични данни, защото не плащат данъци (хотелите, които не искат да записват личните данни на клиентите си ще се налага да не плащат и данъци, защото иначе ще ги хванат в нарушение)?	**Не се приема**	Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение. Данните, за лицата ползващи нощувки в местата за настаняване и предоставени в Електронната система за туристическа информация не са предмет на регулация в ЗМДТ, както и са извън компетентността на Министерството на финансите. От гледна точка на определяне на туристическия данък значение има броя на предоставените нощувки в конкретно място за настаняване, тъй като размерът на дължимия туристически данък за календарния месец се определя от броя на нощувките и размера/ставката на данъка, определен от съответния общински съвет.
vasil iliev	**Не е добро решение и ще засегне много хора, които съвестно си плащат данъците** Здравейте, според мен това изменение на закона не е добре измислено и няма да се получи търсения резултат. Мога да дам пример с моето семейство. Аз съм програмист на свободна практика. Работя по по-големи проекти и съм регистриран по ДДС. Моята съпруга се занимава със СЕО оптимизация и не е регистрирана по ДДС. И двамата работим от вкъщи. Внасяме си осигуровки, всичките ни приходи са по банков път и за тях подаваме ГДД и	**Не се приема**	По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	си ги декларираме. С тези изменения ще трябва и съпругата ми да се регистрира по ДДС, а това ще натовари нейните клиенти, които в по-голямата си част са стартиращи фирми и физически лица, които нямат регистрация по ДДС. Т.е. ще се оскъпи нейната работа с 20 % само и единствено защото ми е съпруга и двамата работим от вкъщи. И най-вероятно ще й намалее работата защото за една стартираща фирма 20 % отгоре са си доста. Трябва да се мисли в насока тези които приемат плащания на ръка и не издават документи тях да се натискат, а не тези които имат оборот и си внасят данъците за него. Добре е да се помисли и за повишаване на прага за регистрация по ДДС.		национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
tonny_90	**Пример за неприложимост на промяната!** Уважаеми госпожи и господа, които сте работили, по промяната в чл.96 от ЗДДС, ал.10! Тази поправка в закона не може да се приложи в определени случаи. Пример: Собственик на едно дружество (ЕООД), оперирашо на даден нает обект, се отказва да работи обекта. След това брат му наема и продължава да работи обекта, чрез ново създадено ЕООД, като обекта работи под същата марка, със същия персонал, продава същите стоки, закупени от старите доставчици (еднородна дейност). Също така обаче, независимо от отношенията на двамата братя и това, че живеят в отделни домакинства , те са свързани лица според законодателство. Според мен не е справедливо и лишено от всякаква логика, второто ЕООД да включи приходите на първото ЕООД в заявлението за регистрация по ЗДДС. При положение, че не са в добри отношения, откъде да вземе втория информация за оборота на първия?	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. В изложената хипотеза е налице продължаване на еднородната дейност и е приложима предложената разпоредба на чл. 96, ал. 10 от проекта.
valentin.2017	**А какво става с офисите в жилищни сгради и не се ли получава двойно облагане с ДДС?** «... се предлага да се дефинира като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на	**Не се приема**	Разпоредбите транспонират предвидената опция в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, която предоставя право на избор за държавите членки да дефинират като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове,

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“.» А какво става ако се продава фирма, която притежава офис, който може да се ползва и за жилищни цели? Масово фирмите имат **офис в жилищни сгради.** Ще се обложи с ДДС цялата сделка или **само тази част от сделката, колкото е цената на жилищния офис**? Ами ако някой продава строителната си фирма, която е построила жилища и все още не ги е продала? Защо да се натоварва тази сделка допълнително с ДДС? После като продаде апартаментите и крайните клиенти платят ДДС-то нали ще се получи **двойно облагане с ДДС**? Заглавието на проектозакона е „Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане“. А с него се променя и ЗДДС. Това не е правилно. **АДСИЦ инвестиращи в жилищни имоти - ще се облагат ли акциите им с ДДС?** «... се предлага да се дефинира като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“.» А фирмите, които се занимават с отдаване на жилищни имоти по занятие? Те ще бъдат ли засегнати? Например има АДСИЦ, които купуват жилищни имоти за да ги отдават под наем. Продажбата на акции в този случай ще се облага ли с ДДС? А акциите и дяловете на фирми, които притежават нежилищни имоти ще се облагат ли с ДДС? Няма ли да се получи двойно данъчно облагане когато		еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	тези фирми продадат имотите, които притежават?		
lili_ilieva	**Увеличение на облагаемият оборот** Уважаеми дами/господа, Чрез Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане се предвижда промяна и на други Нормативни актове, без това да става ясно от наименованието на самия проект. Създаването на ал. 10 към чл. 96 от ЗДДС - „При последователното извършване на еднородна дейност от две или повече свързани или привидно несвързани лица в един и същ обект/и, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца включително текущия месец и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта/тите от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на обекта, доставчиците/клиентите.“ Действително тази промяна ни води до въпроса необходимо ли е да бъде увеличен облагаемия оборот от 50 000лв. за задължително подаване на Заявление за регистрация по чл. 96. Малките предприятия (семейни бизнеси с изключително малки обороти) биха понесли значителни загуби при регистрация по ЗДДС, тъй като това е свързано с високи изисквания към счетоводните отчети, подаване на справки-декларации всеки месец, както и воденето на дневници за покупки и продажби по ДДС, което бе довело и до калкулиране на разликата от увеличението на разходите в	**Не се приема**	По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	продукта/услугата. Много търговци предпочитат да се "задържат" под установения праг от 50 хил. лв. оборот, за да не се регистрират по ДДС и не отчитат част от приходите си. Промяната на прага би довела до намаляване на част от сивата икономика. Същевременно, ако задължителният праг се увеличи, това няма да се отрази на фирмите с по-нисък оборот, които все пак искат да се регистрират по ДДС, защото имат възможност да го направят при желание.		
spmsp	**Пропусната промяна в ЗДДС- ПЛАЩАНИЯТА С БАНКОВИ КАРТИ да не се считат за плащания в брой** При обсъждане на промените в Наредба Н-18, чрез медиите НАП съобщи, че ПЛАЩАНИЯТА С БАНКОВИ ДЕБИТНИ И КРЕДИТНИ КАРТИ ще бъдат извадени от дефиницията на чл.118, ал.3 на ЗДДС. С тук предложените промени, това не е направено. Ако е пропуск, се надявам при обсъждането в НС, това да бъде направено.	**Приема се**	Отразено в законопроекта
stani	**Поредната тъпа промяна по ДДС** Уважаеми законотворци, да попитам аз, не е ли малко нахално и доста противоправно и противозаконно някой да отговаря за действията на друго лице и как на практика аз да взема оборотите на предходния собственик в случай, че съм придобил обекта от съпругата си, с която сме в отвратителни отношения, но по лични причини не се развеждаме. По кой закон и по коя ваша промяна да я принудя да ми даде оборота на обекта в периода, в който тя го е стопанисвала. Уважаемите данъчни ще приемат ли за достатъчно лично написана от мен	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	декларация, че е невъзможно да декларирам предходен оборот по лични причини. Малко започвам да се чувствам като по време на диктаторски режим. Може би ще се образува комисия в състав, която ще разсекрети досието ми и на база доносничество от съседи и ДРУГИ(любимото ми във вашите промени по законите, ама за него по-късно) ще вземе решение дали да ме регистрира или не. Не излизате ли малко извън всякаква рамка и не навлизате ли твърде много в личното пространство на хората? А как да преборя бай Петко от съседния магазин, чиято жена работи в НАП и него не го засяга никоя промяна. Продава си, като нищо и никъде не декларира, кара си луксозната кола, живее си в голямата вила до града. Всички го знаят, ама в малкия град всички се знаем. Псуваме го по кафенетата, завиждаме му, „ама кво да праиш". Как да идеш да се оплачеш в НАП или някъде другаде, като Мимето беше подала сигнал преди две години срещу него и жена му прати проверка на фирмата, в която работи. Скъсаха ги. Горките хорица сумай ти пари изръсиха на тая нахалница, докато се отърват от проблемите, уволниха Мимето, ама сега никой в града не смее да я наеме на работа, та тя ще не ще Терминал 2 и хайде, сбогом Отечество любимо. Та законотворци любими, какво правим в малкия град с монопола и със стотиците като бай Петко. Или само пишем, страдаме и се възмущаваме, ама защо бягат хората, как така вече в България има само два три града, другото всичко е пустиня. Ами заради това, заради вашите глупости, които смачкват малкия човек и го принуждават да бяга, ама далече, че като го налегне носталгията да не се обърка, че да се върне. Направихте ли си труда да изчислите колко ще спечелите от тази промяна и колко губите от шуробаджанащината в нашата мила Родина. Или иде някой от вас по Европата, онези далеч от всичко българско и родно хайде хоп промяна, ама приложима ли е, какъв ще е ефекта, колко ще спечели или загуби държавата, кой го		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	е..... грижа. Промени да има, да отчетем дейност, че да вземем следващия транш, да има отново какво да крадем. Ай вземете малко и се позамислете, излезте, поразходете се из родната провинция, пък тогава променяйте каквото ще променяте. А, кво ще кажете?		
vasil_fx	**Няма да се постигне търсения ефект и ще натовари малкия бизнес** Здравейте, Не съм сигурен дали някой въобще чете написаното тук или ако го чете има ли въобще смисъл или всичко е предрешено, но все пак ще напиша и моето мнение. Според мен няма никаква правна логика едно юридическо лице да отговаря за действията на друго юридическо лице. Ще ви дам и пресен пример. Има сайт за покупко-продажба на цели бизнеси. Наскоро излезе обява за продажба на малка пекарна в моя град. Вуйчо ми има фурна и от него поназнайвам нещо за този занаят, а и винаги мога да взема съвет от него и затова се замислих да закупя дейността. В обявата пише, че се продава разработен бизнес включващ оборудване, персонал, редовни клиенти и договор за наем за помещението. Четейки тези промени си задавам следните въпроси. Ако по някакъв начин накарам сегашния собственик да ми покаже неговите отчети, първо те колко са реални, второ как да съм сигурен дали преди това не е извършвал същата дейност от друга фирма, за да търся и нейните отчети. Следващото което ми изникна в главата е свързаността ми с вуйчо ми и реално ние ще извършваме една и съща дейност и реално аз ще трябва да се регистрирам по ДДС още преди да съм започнал да изкарвам нещо. Счетоводството ми ще бъде по-скъпо, а най-важното клиентите на пекарната са физически лица и ще трябва още със стартиране на моя бизнес да ги натоварям с 20 % ДДС. Според мен това не е доизмислено и едва ли	**Не се приема**	Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. При формална смяна на данъчно задължените лица, които извършват еднородна дейност, лицето, поемащо еднородната дейност, безспорно разполага с информация за реализираните обороти от предходните лица. Нормата не е насочена към случаите, когато не е налице формална смяна на субекта, извършващ дейността, а действителна такава, тоест причина за смяната не е натрупаният оборот от лицето, което извършва дейност в обекта. По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ще има търсения ефект. Най-много ще засегне съвестните данъкоплатци, а тези които крият оборот ще продължат да го правят. Трябва да се вдигне оборота за регистрация по ДДС на 100 000 лв. и тогава голяма част от хората които сега правят по 2 фирми няма да го правят и тези които не си декларират всички приходи за да не минат 50 000 ще си декларират реалните обороти, така в бюджета ще влезе по-голям данък печалба.		Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
Pepi M	**Промяна, която няма да доведе до никакви постъпления в държавната хазна** Добър да ви е деня, уважаеми народни представители, че моите дни след 01.01.2020 г. въобще няма да са добри. Да се повтарям с хората, които са писали пред мен няма смисъл. Искам да задам само следния въпрос: До кога в нашето законодателство в текстовете на такива сериозни промени ще съществува текста „ други" или той винаги се оставя умишлено? Така всеки от НАП ще си тълкува нещата както иска и който може и както може с някой лев под масата ще се оправя, а останалите „ Да духат супата" и да плащат данъци. Предполагам за всяка промяна се уповавате на съдебна практика на ЕС и като толкова много четете там някъде из техните закони виждате ли тази тенденция, която е залегнала в нашите закони, след всеки текст „ и други". Кои са тези други, кой ги определя? А някъде да сте видели толкова много промени всяка година и то едната година едно, другата година точно обратното, на третата се връща постановката от първата. Проба-грешка , докато издържи народа. Разбира се и любимото ви деяние. Всичко се променя в последния момент и то със задна дата. Така както я мислите промяната ще ми намерите ли счетоводител, който в началото на годината да ми помогне и съдейства, за да реализирам поредната ви глупост. Моята счетоводителка по това време на годината приключва и ме е предупредила да я	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	търся само, ако някой умре. Предполагам с всички колеги е така. Е, при вас, в Народното събрание ли да дойда, че да станат работите по тази регистрация. В Лом знаете ли колко счетоводни кантори има? А кои от тях въобще ще се заемат с реализирането на някаква такава сериозна промяна, без да са се запознали с някакви указания или нещо подобно? Ще ви отговоря, николко. Хората в малкия град са страхливи, смазани и не искат да си имат главоболия с каквото и да е било, а за счетоводителите да не говорим. Ние сме тези, които си внасяме редовно всички други данъци. Защо не ни оставите малко въздух? Или ще ни принудите да напуснем страната или да не отразяваме всичко по касовия апарат.		
Mimi111	**Частен случай** Искам да изкажа възмущението си по отношение на поредната промяна, която според мен ще смачка дребния бизнес в малкия град. Аз и сестра ми живеем в град Кубрат и имаме отделни фирми, като работим в един офис. Тя е фризьорка, а аз се занимавам с маникюр. Дейностите са ни сходни и имаме роднинска връзка. Как така и защо ще се регистрираме и двете по ДДС? Знаете ли колко много хора в моя град са в нашето положение? Защо ни вземате и малкото, което ни остава, за да съществуваме в тази държава? В малките населени места повечето бизнеси са семейни, но хората за съжаление не са достатъчно компетентни и нямат смелостта, за да пишат коментари срещу тази промяна. Защо поне веднъж не се замислите за малкия човек и защо системно и целенасочено смачквате дребните бизнеси, а с големите въобще не се занимавате? Помислихте ли с тази промяна още колко фирми по малките градчета и села ще затворите, това до каква безработица ще доведе и колко ще загубите от фалиралите фирми под формата на другите данъци-печалба и осигуровки.	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Kaloyan	**Вдигнете прага!** Ще фалирате и най-малките търговци..... По-горе прочетох, пример за не приложимост на промяната в ЗДДС, но аз ще ви докажа със моя пример, че освен , че не е приложима промяната, то бихте накарали и най-дребните да ви теглят една майна и да си бият шута в чужбина..Така, УВАЖАЕМИ ЗАКОНОТВОРЦИ.. аз имам магазин в едно село, което средно работи с марж 30 % и за 12 месеца имам оборот около 120 хил.лв.. Преди 50 хил. откривам нова фирма, защото: 1. Нямам излишни 200-300 лева, всеки месец,да плащам на счетоводител; 2. Ако се регистрирам по здде, то на 120 хил продажби и при положение, че работя на марж 30 %, за да съм конкурентен, бих внесъл 20 хил. - 14 хил , т.е около 6 хил. ддс., Така ако се регистрирам тия 6 хил. ги губя...., и излизам на печалба на около 23 хил. И хоп още 10 % от тях... Т.е. 23 -2.3- предните 6 останаха 14.7 хил. Чисто на година ... А забравих че съм самоосигуряващо се лице и даааа ....2 хил осигуровки. И хоп останаха 12.7 хил. Та трябва да платя на счетоводителя, по -солено, защото съм готин, регистриран по здде и хоп още 2-3 хил. годишно. Ами те останаха 10 хил. лв от които трябва да платя наема на магазинчето - 12×200 лв. Охо на година печеля цели 8600 лв. ÷ 12 месеца. = 715 лева. И 5 % данък дивидент забравих, ама ..... с тия доходи я ги внеса я не! Е КАК ДА НЕ ТЪРСЯ ОНИЯ 6 ХИЛЯДИ, КОИТО ЩЕ МИ ВЗЕМЕТЕ ОТ 1.1.2020???? Искате на босия цървулите, ама не се сещате да вдигнете прага за регистрация, както е в белите държави.	**Не се приема**	Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. При формална смяна на данъчно задължените лица, които извършват еднородна дейност, лицето, поемащо еднородната дейност, безспорно разполага с информация за реализираните обороти от предходните лица. Нормата не е насочена към случаите, когато не е налице формална смяна на субекта, извършващ дейността, а действителна такава, тоест причина за смяната не е натрупаният оборот от лицето, което извършва дейност в обекта. По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
spmsp	**От къде да знам оборота на този преди мен?** Извинете, но тъй като в дефиницията Ви, влизат и много случаи, в които хората само формално, но не и реално ще бъдат свързани, помислихте ли новият собственик на бизнеса от къде ще разбере какъв е бил оборота на предишния, предвид това, че информацията за целите на определяне на прага за регистрация по ДДС се определя текущо на база оборота от предходния месец, а не на база годишен оборот, за което е налична публичната информация от отчета? Ако бизнесът е такъв, че оборотите се отчитат чрез касов апарат, да речем, че НАП би могъл, след съответна законова регламентация, да уведоми новият собственик на бизнеса. А ако част или всички постъпления идват по банков път? Време е, преди да пишете закони, първо да помисляте, а не след това да се чудите какво значи това, което сте написали!	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.
Rucanor	**Вдигнете прага за задължителна ДДС регистрация + Различни ставки за типа дейност** Идеята да се събира ДДС по-ефективно не е лоша, но не убивайте малкия бизнес. Измененията в ЗДДС ще имат пагубно влияние върху много малки бизнеси, което по-скоро ще навреди на икономиката и хората. Защо ли? Защото при чиста печалба 20% от 50 000 лв годишен оборот за собственика остават около 800 лв на месец. Наред с тези промени вдигнете и прага за задължителна ДДС регистрация. Този праг трябва да е поне 100 000 - 150 000 лв в сферата на търговията. Разбира се, за различните видове дейност може да има различен праг за ДДС регистрация (например	**Не се приема**	По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	при услугите е по-приемливо задължителна ДДС регистрация над 50 000 лв. годишен оборот). Сигурен съм, че ще вземете под внимание мнението на българския бизнес и ще направите тези разумни изменения в проектозакона.		регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
ivailo_hristov10	**Поредната промяна, която се прави през задния вход без да се поми какви ще са последиците от нея** Според мен готвеното изменение на ЗДДС и по-специално въвеждането на ал. 10 в чл. 96 няма да има положителен резултат върху събираемостта на данъците, а може би точно обратното. Текста не е прецизиран и се работи по метода проба грешка. Ще го пуснем пък после ще го променяме и доизкусуряваме /пресен пример Наредба Н-18 за касовите апарати/. Ето и два примера защо този текст няма да проработи, а само ще натовари малкия бизнес: 1. Съпругата ми е лекар – ревматолог. Работи в отделение към болница и има частна практика в която работя понеделник и сряда. С нейната колежка също ревматоложка си делят разходите за помещението и сестрата, като колежката на моята съпруга ползва помещението вторник, четвъртък и петък. И двете са лекарки ревматоложки т.е. извършват една и съща дейност, ползват едно и също помещение и някой пациенти са ходили и при двете т.е. имат едни и същи клиенти. От така написания текст излиза, че трябва да си сумират оборота въпреки че всяка работи за себе си. Решението е или всяка да си работи в отделен кабинет, което е свързано с повече разходи или да крият оборот за да не минават 50 000 лв. Моята съпруга ми зададе един много интересен въпрос – ако ние искаме да сме изрядни и помолим нейната	**Не се приема**	По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	колежка да ни каже какъв оборот има, как ще сме сигурни, че тя е откровена и казва реалния оборот т.е. как аджеба ще я накараме да ни даде точна информация от нейното счетоводство. Освен, че текста не е написан добре смятам, че прага за регистрация е много нисък. 50 000 лв. за 12 месеца не е кой знае колко голям оборот в днешно време. Единственото което ще постигнете с тази поправка е че хората няма да си декларират действителните обороти и ще гледат да не минават 50 000 лв., защото при една регистрация по ДДС бумацината ще се увеличи значително, разходите за счетоводител и документи също и ще се оскъпи тяхната услуга. Мисля, че оборот от порядъка на 100 000 лв. за 12 месеца е по-добрия вариант за праг за регистрация по ДДС.		
huku	**Възможни последици за бизнеса** Предложеното изменение на Закона за ДДС, макар да има своята логика, би създало съществени затруднения за малкия бизнес. Много бизнеси, които избягват регистрацията по ЗДДС чрез регистрацията на множество фирми, не биха издържали финансова тежест, която трябва да понесат при регистрация по ЗДДС. От друга страна ползите за хазната биха били сравнително малки тъй като се касае за малки данъкоплатци.	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.
tish	**Коментар** относно чл.96, ал.10 - Не е ясен реда за получаване на облагаемия оборот от предходно лице. Например помещение давано под наем от наемодател и прекъсване на наем с едно лице и даване под наем на друго лице след 3-4 месеца или друг период, как новото лице ще знае от кого и как да получи сумата на облагаемия оборот. Нещо не свързано с промените по ДДС. След, като вече има случай на използване на електронен	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	подпис на починало лице и трупане на данъчни задължения, вече нищо няма да спре нарушителите заради, които е създадена ал.10. Предвид, че отговорността ще е на малоимотни или починали лица, то тази алинея се обезмисля и МФ трябва да се обърне внимание на тези нарушители.		
Асоциация на индустриалния капитал в България (АИКБ)	Оценяваме положително решението за внасяне на частта от корпоративния данък, свързан с трансфер на активи към друга държава членка или държава страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство чрез предвидената възможност за разсрочване на плащането.	**Приема се**	
	По отношение на т.нар. „режим на складиране на стоки до поискване“ очакваме положителен ефект за компаниите, поддържащи складови наличности за клиентите си в страната ни. При съответно наличие на същия режим и в другите страни членки на ЕС това би било от полза за българския бизнес.	**Приема се**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.
	Предложението за изменение в Закона за данък върху добавената стойност, насочено към ограничаване на избягването на регистрацията по ЗДДС, цели решаването на реално съществуващ от години проблем. Но изразяваме съмнение, че предлаганото решение е най- доброто. Новопредлаганото понятие „привидно несвързани“ фирми, освен че е неясно и позволява субективно прилагане (чрез тълкуване на „икономическа, организационна, семейна или друга обвързаност/свързаност“), според нас няма да постигне търсения ефект, но може да породи редица проблеми, тъй като при определено тълкуване може да включва всякакви лица, които не попадат в дефиницията за свързаност по смисъла на § 1 от ДР на ДОПК. Подобна презумптивна свързаност, основана на преценка на административен орган, може и да не бъде работеща. За постигането на търсения резултат има много по-ефикасно решение, което АИКБ от години предлага, и то е всички търговци, без оглед	**Не се приема**	Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна“, съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано“. Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	на техния оборот да се регистрират по ЗДДС. Така упражнението е роящи се една след друга фирми (при доближаване на прага за регистрация, какъвто и да е той) се обезсмисля, а икономическите оператори ще работят при равни условия. Отпада и субективната преценка на администрацията относно наличието/липсата на задължение за регистрация по ЗДДС, както и множество евентуални ревизионни производства. Изчиства се и ТРРЮЛНЦ откъм фирми, създавани единствено с цел избягване на регистрация по ЗДДС.		задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано“ е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.
	Предлаганото облекчението в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, свързано с подаването на годишната данъчна декларация, изразено в отпадане на задължението да се предоставят решенията по ТЕЛК и НЕЛК към годишните данъчни декларации за ползване на данъчни облекчения, намираме за правилно и съобразено с изискването на Закон за здравето по отношение на единната информационната система за медицинската експертиза, още повече, че НАП вече е осигурила достъп до този регистър, което ще улесни електронното подаване.	**Приема се**	
	Според нас въвеждането в Закона за местните данъци и такси (§ 14) на задължението за подаване на декларация при получено дарение е удачна		Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение. Направеното предложение за възстановяване на

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	мярка, доколкото понастоящем не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи, а данък се заплаща при нотариуса при прехвърлянето на недвижим имот, ограничени вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства. Следователно предлаганата мярка има своя смисъл в случаи на дарение на имущества като вещи, пари, акции.		разпоредба за деклариране на получените дарения не променя разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗМДТ, съгласно която не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи. Както до сега, така и занапред имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи, са необлагаеми и за тях няма да се подава декларация.
	Споделяме като правилна мярката, въведена §14, чл. 61с, ал. 2, относно определяне на дължимия данък въз основа на данни от Единната система за туристическа информация (ЕСТИ), поддържана от Министерството на туризма. Очакваме така да излязат в светлата част на икономиката нощувки, за които досега е имало възможност да не бъдат обявявани (и данъкът да се „спестява"). Притеснението ни е (предвид функционирането на ЕСТИ) да не се стигне до безкрайно отлагане на действието на тази норма по лошия пример с въвеждането на принципа „замърсителят плаща", касаещ такса „Битови отпадъци" по същия закон.		Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение.
	Оценяваме положително възможността общините да определят и данъчната оценка на имот на предприятие в случаите, в които има счетоводни данни за неговата стойност, но са определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Така може да се преодолее проблемът с ниските данъчни оценки и нереални отчетни стойности. Това обаче трябва да се прилага с необходимите гаранции за недопускане на административен произвол, предвидени в ДОПК по отношение на установяването на данъчни задължения и чрез способа на ревизионните производства		Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение.
	Решението, предложено с § 22, визиращо чл. 99а, ал. 7 от Закона за акцизите и данъчните складове, а именно - пощенският оператор да може да отвори рискова пощенска пратка и без съгласието на	**Не се приема**	Целта на предложението за промяна на чл. 99а, ал. 7 е в съответствие с утвърждаването на все по-доброто взаимодействие на митническите органи с пощенските оператори. На проведени

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	подателя след разпореждане от митническите органи, не е безспорно. Освен субективната преценка на риска, това може да доведе до селективно третиране на стоки на отделни лица, а с това - и до забавянето и оскъпяването на съответните пратки. Освен това подобна мярка е със съмнителен ефект по отношение на акцизните стоки, поради липсата на правила за взаимодействие на митническите органи и пощенските и куриерски служби.		срещи между митническите органи и пощенските оператори, са обсъдени проблемите, произхождащи от двустранното им взаимодействие и необходимостта от създаването на подходяща нормативна уредба, чрез която да се постигне очаквания ефект. На срещите с пощенските оператори е постигнато съгласие, че задължението за подаване на декларация за изпращаните акцизни стоки няма достатъчен ефект, тъй като подателите намират начин да заобикалят законовото задължение за попълването й. В тази връзка със законопроекта се предлага да отпадне задължението за подаване на декларация пред пощенския оператор, че изпращаните от подателите акцизни стоки са с платен, начислен или обезпечен акциз, както и че същите са с бандерол, когато такъв е задължителен. С новите редакции на чл. 99а от закона се въвежда забрана за лицата да изпращат или получават акцизни стоки чрез пощенски пратки, с изключение на акцизните стоки с платен, начислен или обезпечен акциз, акцизни стоки с бандерол, когато такъв е задължителен, както и за отпадъците от тютюн, изпращани между търговци във връзка с тяхната обичайна дейност. Лицата ще бъдат задължени да представят документ за самоличност на пощенския оператор при изпращане и получаване на стоките, както и да представят пратките за преглед и проверка от негова страна. Подателите ще следва да отбелязват в товарителниците дали изпращаните стоки са акцизни или представляват отпадъци от тютюн. С цел осигуряване безопасността на пощенския трафик, пощенските оператори ще имат възможност да изискват документи и информация от лицата, както и да обменят оперативна информация с митническите органи, като съдействат за предотвратяването на нарушения и престъпления. При разпореждане от

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			митническите органи, ще имат право да отварят рискови пощенски пратки без съгласието на изпраща, като ще удостоверяват съответните действия с протокол.
	Използваме повода, че с § 23 се предлагат изменения и допълнения в Закона за счетоводството, за да предложим за пореден път едно правилно според нормите на общностното право и желано от бизнеса изменение в този закон, а именно: В чл. 37 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 буква „а“ числото „2 000 000“ се заменя с „4 000 000“. 2. В ал. 1 буква „б“ числото „4 000 000“ се заменя с „8 000 000“. 3. Алинеи 2 и 3 се отменят. Както е известно, Директива 2013/34/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета въвежда счетоводните изисквания за заверка на годишните финансови отчети на предприятията от дипломирани експерт-счетоводители не според правната форма, а на база реализирани приходи от продажби, налични активи и брой на служителите за отчетния период, т.е. според големината на предприятията, но тази благоприятни за българския бизнес възможност не е възприета досега, а се запази задължителният независим финансов одит според правната форма на задълженото лице, както и консолидираните финансови отчети и годишните финансови отчети на предприятията, включени в консолидацията да подлежат на независим	**Не се приема**	Във връзка с изпълнение на т. 3 от Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите и Решение по т. 3 от дневния ред на Националния икономически съвет, състоял се на 18 май 2018 г., със Заповед № ЗМФ-681 от 16.07.2018г. на министъра на финансите бе създадена Работна група със задача да анализира и вземе решение за необходимостта от изменение и допълнение на Закона за счетоводството по отношение на задължителния независим финансов одит на годишните финансови отчети на микро- и малките предприятия от регистрирани одитори. На 24 юли 2018г. в сградата на Министерство на финансите бе проведена среща на работната група, на която не беше постигнат компромис относно необходимостта от изменение на праговете за задължителен независим финансов одит. Съгласно на чл. 34 от Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива) държавите-членки следва да гарантират, че финансовите отчети на предприятията, извършващи дейност в обществен интерес, както и на средни и големи предприятия, подлежат на задължителен независим финансов одит. В т. 43 от Преамбюла на директивата се посочва, че годишните финансови отчети на малките предприятия не следва да подлежат на задължителен независим финансов одит. В текста на същата точка обаче е уточнено, че директивата не бива да възпрепятства държавите-членки да налагат извършването на одит на малките предприятия, като се вземат под внимание специфичните

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	финансов одит, без да се отчита големината на предприятията или групата предприятия. За да бъдат адекватно защитени интересите на българските предприятия и да се ползва благоприятния режим, предвиден по горепосочената Директива, правим предложение за допълнително изменение в Закона за счетоводството - заличаване на алинеи 2 и 3 в член 37, като считаме, че така ще се осигури на бизнеса възможност да се възползва от едно облекчение, предоставено от европейското законодателство.		условия и потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им отчети. При определяне на критериите за задължителен независим финансов одит са взети предвид икономическата действителност в страната и факта, че 98% от действащите предприятия в България са малки, съгласно критериите на Счетоводната директива. Годишните финансови отчети трябва да представят вярно и честно информацията за имущественото и финансово състояние на предприятието, а финансовият одит има за цел да се извърши независима проверка доколко отчетът е изготвен във всички съществени аспекти в съответствие с приложимата счетоводна рамка.
Асоциация на рециклиращата индустрия	С оглед на философията и духа на проектозакона за намаляване на административната тежест за гражданите и бизнеса предлагаме и следното изменение в ЗДДФЛ: От първи януари, 2007 г. е в сила разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т.2, б „г“ на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), с който се въведе облагане на доходите от продажбата или замяна на движими вещи, представляващи отпадъци по смисъла на Закона за управление на отпадъците (ЗУО), когато се предават на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци, в съответствие със ЗУО. Данъчно задължени лица по закона в споменатия случай са платците на дохода – лицата, изкупуващи отпадъци. Те са длъжни да удържат, внасят и декларират окончателен данък върху брутната сума на дохода в размер 10% (чл. 13, ал. 1, т. 2, б. „г“ и чл. 46, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 10, чл. 55, ал. 1 и чл. 65, ал. 1 от ЗДДФЛ). С въвеждането на този данък, за лицата, които	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане. Доколкото представлява премахване на група доходи от обхвата на облагаемите доходи, то е нерелевантно на действащата система на пропорционално подоходно облагане с ниска данъчна ставка, една от основните характеристики на която е именно широката данъчна основа.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	изкупуват отпадъци, се създадоха сериозни трудности по администрирането му, свързани с попълването на месечни отчети и изготвянето на годишни данъчни декларации, придружавани от справки за личните данни на хиляди физически лица, за което вече повече от 10 г. алармираме компетентните институции. Не по-малки са и затрудненията на данъчната администрация, която ежегодно на база годишни декларации, подавани от лицата за удържаните от тях данъци по този ред, следва да проверява размера и източника на доходите на физическите лица, получили такива доходи. Още повече, администрирането на този данък от бизнеса генерира „сив“ сектор и нелоялна конкуренция. Същевременно имаме основани да считаме, че предвид твърде свитите обороти на отпадъци, изкупувани от бита, този данък съставлява пренебрежимо малка част от приходите в бюджета. Нашите наблюдения показват, че с прехвърляне задължението върху търговците с отпадъци по събирането на данъка, за нас на практика се създаде прецедент в системата на т.нар. окончателни данъци, облагани при източника. Касае се за доходи, които се реализират от физически лица, най-често случайно и инцидентно, отколкото системно и по занятие. Изразяваме съображения за нецелесъобразност по третирането като доход, съответно облагането на остатъчна стойност на дадена стока, която вече е била облажена със всички видове данъци и такси (в т.ч. с ДДС при продажба, продуктова такса за събиране и оползотворяване на стоката, след превръщането ѝ в отпадък и множество други корпоративни данъци). Проучване на европейската практика по този въпрос показва, че в страните от ЕС не се начислява подобен данък, нещо повече, редица експерти, включително работещи в системата на Европейската комисия по въпросите на опазване на околната среда, споделят, че подобен данък влиза в		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	остра колизия с основния екологичен принцип за събиране на отпадъците от бита без разходи и такси за притежателите им, който е заложен в редица европейски директиви. УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР, С настоящото се обръщаме към Вас от името на всички наши членове, които настояват пред нас да направим настоящото предложение – този данък да отпадне, като за целта бъдат заличени текстовете от ЗДДФЛ, които го третират, както следва: 1. Заличават се чл. 13, ал. 1, т. 2, б. „г“ и чл. 38, ал.10; 2. В чл. 46, ал. 1 накрая, след думите „... чл.38,ал.5,8,...“ цифрата „10“ се заличава; 3. В чл. 65, ал. 1, след думите „...чл.38, ал.....“ думите „10 и“ се заличават. Считаме, че ползата от приемане на направените предложения за изменения в ЗДДФЛ ще се изрази в значително облекчаване дейността на бизнеса. Още веднъж подчертаваме желанието си за намаляване на административната тежест за гражданите и бизнеса.		
Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България	На Портала за обществени консултации е публикуван за обществено обсъждане проект на ЗИДЗКПО, като срокът за представяне на бележки е до 02.10.2019 г. С настоящото писмо, бихме искали да насочим вниманието Ви върху §16 от проекта на закона, с който се правят изменения в чл. 6, ал. 2, т. 5 и чл. 46, ал. 1, т. 5 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС). С тези изменения се въвежда опция съдържаща се в чл. 15, пар. 2, б. „в” от Директива 2006/112/ЕО. Тази опция дава право на държавите членки да приравнят на материална вещ акции или дружествени дялове, приравнени на акции, които дават на притежателя им юридически или	**Не се приема**	Разпоредбите транспонират предвидената опция в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, която предоставя право на избор за държавите членки да дефинират като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него, като съгласно чл. 135, т. 1, б. "е" от същата директива, прехвърлянето на тези акции или дружествени дялове се облага с ДДС. Считаме, че така предложеният текст дава възможност за много широко тълкуване и дори - некоректно прилагане на опцията, по отношение на: • Кои акции или дялове, еквивалентни на акции дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот; • кое договаряне за прехвърляне на акции в дружества, следва да се тълкува като сделка, с която се прехвърля и правото на собственост върху притежаваните от тези дружества недвижими имоти; • как следва да се третират регулярно търгувани акции; • какъв вид следва да е имота - новопостроен или не. Предложената формулировка е неясна, като оставаме с впечатление, че в приложното поле на закона попадат и дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, спрямо някои от които са въведени завишени изисквания относно лицензирането им и подлежат на засилена регулация от страна на Комисияза финансов надзор, каквито са дружествата със специална инвестиционна цел (ДСИЦ), например. ДСИЦ набира капитал за осъществяване на инвестиционната си дейност от неограничен кръг инвеститори чрез публично предлагане на акции. Инвеститорите в тези дружества притежават акции от ДСИЦ, които съгласно чл. 175, ал. 1 от Търговския закон, удостоверяват, че притежателят участва с посочената в тях номинална стойност в		нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	капитала на дружеството. В тази връзка държим да отбележим, че притежаването на акции от капитала на ДСИЦ не дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него. Съгласно националното законодателство, дейността на ДСИЦ, която се урежда в Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ) и по-конкретно, разпоредбата на чл. 10 от него предвижда, че дружеството със специална инвестиционна цел разпределя като дивидент не по-малко от 90 на сто от печалбата за съответната година. Следователно, ДСИЦ са уредени като вид инвестиционни дружества, чийто капитал се набира от неограничен кръг инвеститори при условията на публично предлагане на ценни книжа, които дружества носят риска, свързан с управлението на събраните в дружеството активи, с цел закупуване, владение и продажба на недвижими имоти, за да се реализира печалба, която да се разпредели между акционерите на ДСИЦ под формата на дивидент, спрямо които дружества КФН осъществява надзор. Анализирайки мотивите към предложения законопроект за изменение и допълнение в ЗДДС, за нас остава неясно, дали в крайна сметка целта на законодателя не е да се обхванат случаите на прехвърляне на търговско предприятие по чл. 15, ал. 1 от Търговския закон, чрез която сделка всъщност се прехвърля и недвижим имот или част от него. Ако това е така, държим да отбележим, че ЗДСИЦ изчерпателно определя кръга на сделките, които ДСИЦ може да извършва, съгласно предмета си на дейност. Сред изрично изброените сделки, които са позволени да бъдат сключвани от страна на ДСИЦ не са тези, чрез които се прехвърля търговското предприятие на дружеството, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения. С измененията на ЗДСИЦ, обнародвани в ДВ, бр. 65 от 2018 г. се предвиди възможността общото		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	събрание на акционерите на ДСИЦ да вземе решение за отказ от издадения лиценз, като след вземането на това решение, ДСИЦ е длъжно да представи проект за обратно изкупуване на акции, при условията и реда на търговото предлагане по реда на чл. 1496 от ЗППЦК. След вземане на решение от страна на общото събрание на акционерите за отказ от лиценз, ДСИЦ е длъжно да поиска отнемане на издадения от КФН лиценз, като задължение на надзорния орган е да поиска от Агенцията по вписванията изменение на фирмата на дружеството със специална инвестиционна цел, като обозначението „акционерно дружество със специална инвестиционна цел" или съкращението „АДСИЦ" се заменят с акционерно дружество, съответно „АДА Нашето разбиране е, че едва след осъществяване на търговското предлагане за изкупуване на акциите от останалите акционери, респективно след изменение на статута на дружеството от „АДСИЦ" на „АД", следва да се прилагат измененията, предвидени в зддс. Необходимо е да направим уточнението, че търговията с акции на АДСИЦ, допуснати до търговия на регулиран пазар , няма за цел прехвърлянето на акции, които дават право на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него, поради факта, че придобиването, респективно продажбата на акциите се прави с цел извличане на печалба от промяна в цената им, респективно реализиране на печалба от дивидент. Именно поради факта, че дейността на ДСИЦ подлежи на лицензиране както и на текущ и последващ надзор но отношение на извършваните от тях сделки, от страна на Комисията за финансов надзор, спрямо тези дружества, европейското законодателство предвижда, че сделките с издадени от тях ценни книжа, следва да се считат за освободени от данък върху добавената стойност. Надяваме се нашите бележки и коментари да бъдат		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	взети предвид при приемането на ЗИДЗКПО, като предложената нова точка пета от законопроекта бъде прецизирана по начин, при който да няма съмнения, че сделките с акции на дружествата със специална инвестиционна цел или публични дружества, които притежават недвижими имоти не попадат в приложното поле на текста.		
Асоциация на дружествата със специална инвестиционна цел	На Портала за обществени консултации е публикуван за обществено обсъждане проект на ЗИДЗКПО, като срокът за представяне на бележки е до 02.10.2019 г. С настоящото писмо, бихме искали да насочим вниманието Ви върху §16 от проекта на закона, с който се правят изменения в чл. 6, ал. 2, т. 5 и чл. 46, ал. 1, т. 5 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС). С тези изменения се въвежда опция съдържаща се в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО. Тази опция дава право на държавите членки да приравнят на материална вещ акции или дружествени дялове, приравнени на акции, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него, като съгласно чл. 135, т. 1, б. “е“ от същата директива, прехвърлянето на тези акции или дружествени дялове се облага с ДДС. Считаме, че така предложеният текст дава възможност за много широко тълкуване и дори - некоректно прилагане на опцията, по отношение на: Кои акции или дялове, еквивалентни на акции дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот; • кое договаряне за прехвърляне на акции в дружества, следва да се тълкува като сделка, с която се прехвърля и правото на	**Не се приема**	Разпоредбите транспонират предвидената опция в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, която предоставя право на избор за държавите членки да дефинират като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	собственост върху притежаваните от тези дружества недвижими имоти; • как следва да се третират регулярно търгувани акции; • какъв вид следва да е имота - новопостроен или не. Предложената формулировка е неясна, като оставаме с впечатление, че в приложното поле на закона попадат и дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, спрямо някои от които са въведени завишени изисквания относно лицензирането им и подлежат на засилена регулация от страна на Комисия за финансов надзор, каквито са дружествата със специална инвестиционна цел (ДСИЦ), например. ДСИЦ набира капитал за осъществяване на инвестиционната си дейност от неограничен кръг инвеститори чрез публично предлагане на акции. Инвеститорите в тези дружества притежават акции от ДСИЦ, които съгласно чл. 175, ал. 1 от Търговския закон, удостоверяват, че притежателят участва с посочената в тях номинална стойност в капитала на дружеството. В тази връзка държим да отбележим, че притежаването на акции от капитала на ДСИЦ не дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него. Съгласно националното законодателство, дейността на ДСИЦ, която се урежда в Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ) и по-конкретно, разпоредбата на чл. 10 от него предвижда, че дружеството със специална инвестиционна цел разпределя като дивидент не по-малко от 90 на сто от печалбата за съответната година. Следователно, ДСИЦ са уредени като вид инвестиционни дружества, чийто капитал се набира от неограничен кръг инвеститори при условията на публично предлагане на ценни книжа, които дружества носят риска, свързан с управлението на		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	събраните в дружеството активи, с цел закупуване, владение и продажба на недвижими имоти, за да се реализира печалба, която да се разпредели между акционерите на ДСИЦ под формата на дивидент, спрямо които дружества КФН осъществява надзор. Анализирайки мотивите към предложения законопроект за изменение и допълнение в ЗД ДС за нас остава неясно дали в крайна сметка целта на законодателя не е да се обхванат случаите на прехвърляне на търговското предприятие по чл. 15, ал. 1 от Търговския закон, чрез което всъщност се прехвърля и недвижим имот или част от него. Ако това е така, държим да отбележим, че ЗДСИЦ изчерпателно определя кръга на сделките, които ДСИЦ може да извършва съгласно предмета си на дейност. Сред изрично изброените сделки, които са позволени да бъдат сключвани от страна на ДСИЦ не са тези, чрез които се прехвърля търговското предприятие на дружеството, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения. С измененията на ЗДСИЦ, обнародвани в ДВ, бр. 65 от 2018 г. се предвиди възможността общото събрание на акционерите на ДСИЦ да вземе решение за отказ от издадения лиценз, като след вземането на това решение, ДСИЦ е длъжно да представи проект за обратно изкупуване на акции, при условията и реда на търговото предлагане по реда на чл. 1496 от ЗППЦК. След вземане на решение от страна на общото събрание на акционерите за отказ от лиценз, ДСИЦ е длъжно да поиска отнемане на издадения от КФН лиценз, като задължение па надзорния орган е да поиска от Агенцията по вписванията изменение на фирмата на дружеството със специална инвестиционна цел, като обозначението „акционерно дружество със специална инвестиционна цел“ или съкращението „АДСИЦ“ се заменят с акционерно дружество, съответно „АД“. Нашето разбиране е, че едва след осъществяване на търговото предлагане за изкупуване на акциите от останалите акционери,		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	респективно след изменение на статута на дружеството от „АДСИЦ“ на „АД“, следва да се прилагат измененията, предвидени в ЗДДС. Необходимо е да направим уточнението, че търговията с акции на АДСИЦ, допуснати до търговия на регулиран пазар няма за цел прехвърлянето на акции, които дават право на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него, поради факта, че придобиването, респективно продажбата на акциите се прави с цел извличане на печалба от промяна в цената им, респективно реализиране на печалба от дивидент. Именно поради факта, че дейността на ДСИЦ подлежи на лицензиране както и на текущ и последващ надзор по отношение на извършваните сделки от страна на Комисията за финансов надзор, спрямо тези дружества, европейското законодателство предвижда, че сделките с издадени от тях ценни книжа, следва да се считат за освободени от данък върху добавената стойност. Надяваме се нашите бележки и коментари да бъдат взети предвид при приемането на ЗИДЗКПО, като предложената нова точка пета от законопроекта бъде прецизирана по начин, при който да няма съмнения, че сделките с акции на дружествата със специална инвестиционна цел или публични дружества, които притежават недвижими имоти не попадат в приложното поле на текста.		
Българска търговско-промишлена палата	1) Според БТПП промените в ЗКПО, извършени във връзка с транспонирането на Директива (ЕС) 2016/1164 и Директива (ЕС) 2017/952 са направени, без да се отчитат особеностите на българската данъчна система. Поради това една част от тях просто няма да могат да се приложат, ако не се направят и други изменения, които да обусловят практическата полза от транспонирането. Конкретен пример е с въведеното данъчно облагане	**Не се приема**	Направеният коментар няма характер на конкретно законодателно предложение във връзка с въвеждането на Директива (ЕС) 2016/1164 и Директива (ЕС) 2017/952. Направеният коментар не отразява коректно

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	при напускане. В една от хипотезите, данъчното облагане при напускане се прилага, когато данъчно задължено лице става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция. Това е възможно в държавите, в които данъчното местожителство на едно юридическо лице се определя от неговото място на ефективно управление, т. е. когато едно юридическо лице, регистрирано в България се управлява от Румъния, например, то престава да е местно лице на България за данъчни цели и следва да се счита за местно лице на Румъния. Това обаче в България е невъзможно, защото качеството на местно лице се определя не от мястото на ефективно управление, а от мястото на регистрацията. Въпреки че има някакви наченки на мислене в тази насока в ДОПК, стабилно решение на този въпрос в духа на преобладаващите европейски и ОИСР практики не е намерено. От БТПП многократно сме предлагали по отношение на местните юридически лица да бъде въведен преобладаващият критерий в страните членки - мястото на ефективно управление. Готови сме и понастоящем да съдействаме, за да се създават действащи в практиката разпоредби, а не просто да се използват готови текстове от директивите, като задължението за транспониране се изпълнява само формално.		хипотезите при облагане при напускане, като следва да се има предвид, че данъчно задължено лице е възможно да бъде третирано като местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция и в случаите на прилагане на СИДДО. Съгласно чл. 13 от ЗКПО когато в международен договор, ратифициран от Република България, обнародван и влязъл в сила, се съдържат разпоредби, различни от разпоредбите на закона, се прилагат разпоредбите на съответния международен договор. Направеното предложение не кореспондира с предложените текстове в ЗИД на ЗКПО, въвеждащи двете директиви.
	2) По отношение на новите термини, които се въвеждат с транспонирането на директивите, считаме, че голяма част от тях вече са надлежно дефинирани в допълнителните разпоредби към ЗКПО и може да бъде направена повторна проверка за дублиране.	**Не се приема**	От направения коментар не става ясно за кои термини се има предвид. Предложените в ЗИД на ЗКПО нови дефиниции се въвеждат конкретно за целите на Директива (ЕС) 2016/1164 и Директива (ЕС) 2017/952, като съществуващите дефиниции на термини, които са близки по значение с предложените се прилагат за всички останали случаи на облагане, които са извън обхвата на двете директиви.
	3) Във връзка с трансферното ценообразуване трябва задължително да се допусне сключването на споразумения с приходната администрация. Така е във всички държави, в които се създава	**Не се приема**	Направеното предложение няма връзка с предложените разпоредби за въвеждане на Директива (ЕС) 2016/1164 и Директива (ЕС)

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	предвидимост за бизнеса на икономическите групи. В противен случай, сме в хипотезата в рамките на данъчната давност да се правят субективни корекции, които ерозират стандартните бизнес практики и създават несигурна инвестиционна среда.		2017/952.
	4) БТПП изразява своето категорично несъгласие с предвидената в ЗМДТ възможност за определяне на данъчната основа от общинските служители. Оценката на отчетната стойност, ако има някакво съмнение, трябва да бъде възлагана, при това за сметка на съответната общинска администрация, на лицензирани оценители. Ако се докаже съществено отклонение от отчетната стойност, тогава може да се помисли разходите да бъдат възложени на данъчно- задължените лица. Определянето на точна оценка на актива изисква специфична квалификация и не може просто така да бъде възлагана на служители от местната администрация, които нямат нужните познания, особено в малки общини, където административният капацитет е ограничен. Палатата изразява своите опасения, че ако така разписаната разпоредба влезе в сила, ще се достигне до продължителни административни и съдебни процедури.	**Не се приема**	С предложението се цели, в случай на установено по съответния ред наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство, служителят в общинската администрация да може да определи данъчна оценка. По този начин се цели предотвратяване на случаи на занижаване на отчетни стойности на недвижимите имоти с цел избягване на данъчно облагане за целите на ЗМДТ.
	5) Палатата определя като сериозен проблем предвиденото изменение в чл. 6, ал. 2 т. 5 ЗДДС в смисъл, че „доставка по смисъла на този закон е прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или на част от него Действително чл. 15 пар. 2 б. „в“ от Директива 2006/112 ЕО предоставя право на избор на държавите да въведат или не подобна разпоредба, от която до този момент българската държава не се	**Не се приема**	Разпоредбите транспонират предвидената опция в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, която предоставя право на избор за държавите членки да дефинират като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	беше възползвала. Но това според мотивите се прави, за да се възпрепятства заобикалянето на закона от страна на физически лица, които са крайни приобретатели на акции или дялове в дружество, в което единственият актив е недвижим имот или част от него. Разпоредбата обаче е разписана по начин, който включва и многобройни други хипотези, при които крайният приобретател на акциите е дружество, което е регистрирано по ЗДДС и поради това не е нужно да бъде включвано в изменението, защото за него ще възникне право на данъчен кредит - т.е. постигнат е принципът на неутралност на данъка. Според БТПП е необходимо изменението да обхване само хипотезата, при която краен приобретател на акциите/дяловете е физическо лице. Извън всичко гореизложено, следва да се вземе предвид и сериозния проблем с данъчната основа при такава доставка - активът - недвижим имот има една цена, докато цената на акциите или дяловете могат да имат съвсем различна цена в зависимост от задълженията, които съответното дружество има. Липсата на каквато и да било индикация за начина на определянето на данъчната основа на такава доставка ще създаде огромен проблем в практиката, който, както обикновено, ще се решава с последващи коригиращи мерки.		собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.
Българска стопанска камара	По промените в ЗКПО 1. БСК подкрепя предложените изменения и допълнения, въвеждащи препоръките на ОИСР във връзка с предотвратяване на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS), и ограничаващи възможностите за агресивно данъчно планиране и избягване от облагане		Коментарът няма характер на законодателно предложение.
	По промените в ЗДДФЛ 2. Подкрепяме предложените изменения относно		Коментарът няма характер на законодателно

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	намаляване на административната тежест и улесняване при ползване на данъчните облекчения за лица с намалена работоспособност, за деца с увреждания и за лични вноски за осигурителен стаж при пенсиониране, както и предложените промени за уеднаквяване на дефинициите за „ликвидационен дял“ и „данъчен кредит“ с определенията в ЗКПО.		предложение.
	3. В допълнение, изразяваме подкрепа на многократните предложения на Асоциацията на рециклиращата индустрия за обсъждане на промени в режима на облагане на доходите на физически лица от продажба на отпадъци, по смисъла на Закона за управление на отпадъците (ЗУО), когато се предават на търговци, които имат право да събират, транспортират, оползотворяват или обезвреждат отпадъци, действащ от 2007 г. (чл. 13, ал. 1, т. 2, б "г" от ЗДДФЛ). В този случай платците на дохода – лицата, изкупуващи отпадъци, са длъжни да удържат, внасят и декларират окончателен данък върху брутната сума на дохода в размер 10 % (чл. 13, ал. 1, т. 2, б "г" и чл. 46, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 10, чл. 55, ал. 1 и чл. 65, ал. 1 от ЗДДФЛ). С въвеждането на този режим за лицата, изкупуващи отпадъци, се създадоха сериозни трудности по администрирането, свързани с попълването на месечни отчети и изготвяне на годишни данъчни декларации, придружавани от справки за личните данни на хиляди физически лица, на които е удържан данъкът, както и необходимостта от назначаване на допълнителен персонал. Освен общо увеличаване на административната тежест за бизнеса, не по-малки са и затрудненията за данъчната администрация, която ежегодно на база годишни декларации, подавани от лицата за удържаните данъци, следва да проверява размера и източника на доходите от получателите. На следващо място, администрирането на този режим генерира сив	**Не се приема**	От предложението не става ясно в какво точно се състои същото – да се премахне изобщо облагането на тези доходи – от предаване на отпадъци, или да се промени самия начин на облагане – с окончателен данък при източника. При пропорционалната система на облагане с еднаква, ниска данъчна ставка, каквато действа към момента, няма основание да се освобождават от облагане определени групи доходи на лицата, напротив, същността и философията на т.нар. „плосък данък“ е да бъдат обхванати максимално широк кръг доходи, като една от целите на такова облагане с много ниска данъчна ставка е и да служи като мярка в борбата със сивата икономика. И преди въвеждането на облагане с окончателен данък на брутната сума на доходите, придобити от продажба на движимо имущество, съгласно чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ, те е следвало да се облагат с данък, но на годишна база, с подаване на годишна данъчна декларация от лицата и деклариране им като случаен доход или доходи от други източници по реда на чл. 35 от ЗДДФЛ. Тъй като мотивите са насочени основно към начина на облагането им, следва да се отбележи, че той е избран пред облагането с данък върху годишната данъчна основа именно поради затруднения на лицата, които получават такива доходи да ги декларират в данъчните си декларации, сами да начислят и внесат данъчното си задължение, тъй като много често се забравя деклариране на подобни доходи със случаен характер.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	сектор и нелоялна конкуренция, като предвид свитите обороти на отпадъци, изкупувани от бита, частта на съответните данъчни постъпления съставлява пренебрежимо малка част от общите приходи от ДДФЛ.		
	По промените в ЗМДТ 4. БСК предлага отново юридическите лица и сгради в режим на етажна собственост да бъдат освободени от такса битови отпадъци за втория компонент на услугата (третиране на битовите отпадъци) в случаите на сключени договори за обслужване с оторизирани оператори, вкл. и за случаите, когато последните са превъзложили дейности по третиране на оператори на инсталации и съоръжения с издадени разрешителни по ЗУО. В тази връзка, предлагаме чл. 71, т. 3 на ЗМДТ да бъде изменен по следния начин: *„3. услугата по чл. 62, т. 1 и т.2, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица по смисъла на чл. 12 от Закона за управление на отпадъците, на които е предоставено право да извършват или имат сключени договори с изпълнители на дейности по събиране, транспортиране, оползотворяване, обезвреждане или други методи за третиране, или предаване за последващо третиране на битовите отпадъци на съоръжения и инсталации, и които са декларирали това обстоятелство по ред, определен с наредбата по чл. 9, до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.“* Мотиви: С освобождаване от такса битови отпадъци за услугите по събиране, транспортиране, оползотворяване, обезвреждане или други методи за третиране, или предаване за последващо третиране на битови отпадъци на юридически и физически лица и сгради в режим на етажна собственост, които имат сключени договори с оторизирани оператори, ще се въведе изцяло		Предложението не кореспондира с направените предложения за промени в ЗМДТ.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	европейският принцип „замърсителят плаща“ и ще се улесни функционирането на т. нар. кръгова икономика. Дължимите плащания ще бъдат пряко обвързани с икономически присъщите разходи за извършване на съответните услуги за реалните количества, генерирани, събрани и третирани битови отпадъци. На следващо място, ще се създадат условия за промяна на функциите на таксата, която понастоящем има характера на имуществен данък, обвързан с данъчната оценка на недвижимите имоти, или отчетната стойност на дълготрайните материални активи на предприятията. Към момента не са представяни и известни валидни обратни аргументи по това предложение, доколкото услугите по събиране и транспортиране, както и за прилагане на различни методи за третиране касаят едни и същи количества битови отпадъци, за които следва да бъде регламентирана възможност за юридически и физически лица и сгради в режим на етажна собственост за сключване на договори с оторизирани оператори, респ. - за отпадане на заплащането на такса битови отпадъци за този тип услуги.		
	По промените в Закона за ДДС 5.Следва да се обсъди задълбочено и преразгледа предложението в § 16, т. 2, подт. „б)“ за създаване на нова т. 5 към чл. 6, ал.2 на ЗДДС, с което „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“ се определя като доставка на стока, подлежаща на облагане с ДДС. Разпоредбата е неясна и се разпростира отвъд посочената в Мотивите към ЗИД цел да се преустанови „често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля	**Не се приема**	Разпоредбите транспонират предвидената опция в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, която предоставя право на избор за държавите членки да дефинират като доставка на стока „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС“. В българското законодателство не съществува легално определение на понятието „фактически права на собственост“. Неяснотата на предложения текст е продиктувана от факта, че разпоредбата на чл. 15, § 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО, а именно: „акции или дружествени дялове, приравнени на акции, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него“ (“shares or interests equivalent to shares giving the holder thereof de jure or de facto rights of ownership or possession over immovable property or part thereof)”, не е възпроизведена в пълнота. От текста на директивата следват две възможни хипотези - акции или дружествени дялове, приравнени на акции, които де юре или де факто дават на собственика им права на собственост или владение на недвижим имот или част от него. В българското право, актовете по учредяване и прехвърляне на правото на собственост върху недвижимо имущество са законово установени. В общия случай те се извършват по нотариален ред и подлежат на вписване в Службата по вписванията. Правата на съдружниците и на акционерите в търговски дружества са посочени в чл. 123, чл. 181 и чл. 182 от Търговския закон и не включват право на собственост върху недвижими имоти или части от тях, включени в активите на съответното дружество. Със сделка по прехвърляне на акции/дялове от дружество, което притежава недвижим имот или част от него, за акционера/съдружника не възниква право на собственост върху съответния имот. В същото време, предложеният текст на разпоредбата не включва хипотезата „владение“ на		избягва възникването на задължения за ДДС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	недвижимия имот, което я прави неприложима в практиката. При сделка по прехвърляне на акции/дялове не възниква нито една от двете хипотези. Предвидената разпоредба дава изключително широки права за субективна преценка и разширяване обхвата на облагаеми сделки, без ясни критерии относно вида на дяловете или акциите, делът им в общо емитирания капитал, нетни активи или пазарна капитализация, видът (напр. стари или новопостроени сгради) на недвижимите имоти и техният дял в активите на дружеството, свързаност на лицата, които биха при определени, конкретни обстоятелства биха дали на притежателя им евентуални бъдещи права на собственост върху недвижим имот. Предложената формулировка неминуемо ще окаже негативно влияние върху регулирания пазар на ценни книжа, особено при инвестиции в дружества със специална инвестиционна цел, както и при сливания и вливания на търговски дружества.		
	6.Не подкрепяме предложеното изменение в §.16, т. 20, подт. „г)“, с което се предлага въвеждане на нова ал. 10 към чл. 96 на ЗДДС със следния текст „При последователното извършване на еднородна дейност от две или повече свързани или привидно несвързани лица в един и същ обект/и, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца включително текущия месец и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта/тите от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на	**Не се приема**	Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна“, съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано“. Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	обекта, доставчиците/клиентите.“ В тази връзка, възразяваме срещу предложеното определение за "привидно несвързани лица" по §. 16, т. 33, подт. „гг)“ на Законопроекта (нова т. 93 към §1. От ДР на ЗДДС), което създава изключително широки възможности за интерпретация и субективизъм от страна на данъчната администрация да определя дали между конкретни лица „съществува икономическа, организационна, семейна или друга обвързаност/свързаност, поради която между тях могат да се уговарят условия, различни от обичайните“. Тази дефиниция на практика въвежда допълнителни критерии за свързаност на лицата, извън посочените в § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс – нормативен акт от по-висок ранг. В мотивите към ЗИД не са посочени броят на установените случаи, размерът на пропуснатите приходи от ДДС в бюджета, както и влиянието на мярката върху бъдещите постъпления от ДДС. Следва да се отчита и фактът, че след регистрация по ЗДДС, за горепосочените предприятия възниква правото на данъчен кредит. В допълнение, разпоредбата създава допълнителна административна тежест, най-вече за микро- и малките предприятия. В тази връзка и с цел намаляване на административната, финансова и данъчна тежест върху МСП следва да бъде изготвен задълбочен анализ и оценено въздействието от евентуално увеличаване на прага за регистрация по ДДС.		смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано“ е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.
	По промените в Закона за счетоводството 7.Предложените изменения и допълнения на Закона за счетоводството по § 23 не съдържат	**Не се приема**	Във връзка с изпълнение на т. 3 от Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области,

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	подкрепените от Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) и от Националния икономически съвет неколкократни предложения за преразглеждане на критериите за извършване на задължителен независим финансов одит. В тази връзка, отново настояваме категорично за повишаване на праговете за задължителен независим финансов одит и отпадането на алинеи 2 и 3 в чл. 37 от закона, с които са въведени необосновани изисквания за задължителен одит, базирани единствено на правната форма на юридическото лице, но не и на обективни критерии и преобладаваща практика и прагове в ДЧ на ЕС със сходно ниво на икономическо развитие.		възпрепятстващи нарастването на инвестициите и Решение по т. 3 от дневния ред на Националния икономически съвет, състоял се на 18 май 2018 г., със Заповед № ЗМФ-681 от 16.07.2018г. на министъра на финансите бе създадена Работна група със задача да анализира и вземе решение за необходимостта от изменение и допълнение на Закона за счетоводството по отношение на задължителния независим финансов одит на годишните финансови отчети на микро- и малките предприятия от регистрирани одитори. На 24 юли 2018г. в сградата на Министерство на финансите бе проведена среща на работната група, на която не беше постигнат компромис относно необходимостта от изменение на праговете за задължителен независим финансов одит. Съгласно на чл. 34 от Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива) държавите-членки следва да гарантират, че финансовите отчети на предприятията, извършващи дейност в обществен интерес, както и на средни и големи предприятия, подлежат на задължителен независим финансов одит. В т. 43 от Преамбюла на директивата се посочва, че годишните финансови отчети на малките предприятия не следва да подлежат на задължителен независим финансов одит. В текста на същата точка обаче е уточнено, че директивата не бива да възпрепятства държавите-членки да налагат извършването на одит на малките предприятия, като се вземат под внимание специфичните условия и потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им отчети. При определяне на критериите за задължителен независим финансов одит са взети предвид икономическата действителност в страната и факта, че 98% от действащите предприятия в България са малки, съгласно критериите на Счетоводната директива. Годишните финансови

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			отчети трябва да представят вярно и честно информацията за имущественото и финансово състояние на предприятието, а финансовият одит има за цел да се извърши независима проверка доколко отчетът е изготвен във всички съществени аспекти в съответствие с приложимата счетоводна рамка.
	По промените в Закона за акцизите и данъчните складове 8.Недоумение будят предвидените паралелни промени в ЗАДС (§ 22 на Законопроекта), предвид внесения в НС проект на ЗИД на ЗАДС, № 902-01-47/12.09.2019 г., по който БСК и заинтересовани браншови сдружения изразиха своите негативни позиции (Наш № 05-15-7#1/ 25.09.2019 г.). В тази връзка, двете групи предложения за промени в ЗАДС следва да бъдат подложени на едновременно обсъждане и приемане от народните представители в ангажираните парламентарни комисии.	**Не се приема**	Възможностите за обединяване на двете групи предложения за промени в ЗАДС за едновременно обсъждане и приемане от народните представители в ангажираните парламентарни комисии е в правомощията на председатели на съответните комисии.
	В допълнение към настоящото становище, БСК предлага за пореден път да бъде стартиран широк обществен и експертен дебат за радикална реформа на държавните такси, вкл. на техните функции, принципите за тяхното определяне, разходване, процедури за обжалване, принципи за финансиране на приходните агенции и др., с оглед подготовка и внасяне на съответните нормативни промени в допълнително преценен, разумен срок.		Предложението няма характер на конкретно законодателно предложение и не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации от 01.10.2019 г. до 02.10.2019 г., включително

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
mimka	Вдигнете прага на ДДС, не гонете повече българи от България! Кога в България ще се работи ЗА хората, а не ПРОТИВ тях? Поредният глупав закон, на който ще се търсят заобиколки. Ще започне едно закриване и откриване на фирми, когато се достигне прагът за ДДС, ще започнат едни регистрации на различни адреси и нищо няма да се случи. Вместо да мъдрите ежесекундно простотии, просто вдигнете прага за ДДС! Очевидно хората изпитват затруднения, когато се стигне до регистрация по този закон. Първо защото се плаща съответният данък, второ, защото счетоводните услуги стават по-скъпи, трето, защото приходите са недостатъчни, независимо оборота. Защо вие се опитвате да прогоните и унижите малкото хора останали в България? Защо веднъж не чух да се приеме закон, който да е в подкрепа на малкия, мижав, бих казала бизнес? Това са все хора, които не искат да бъдат емигранти и имат желание нещо да постигнат. Вие, обаче, правите така, че хората да се чувстват лъжци и престъпници .Работете ЗА това общество! ЧУЙТЕ от какво има нужда!	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
Лъки	Убийство на дребния бизнес Господа управляващи, замисляте ли се за ефекта от тази промяна. Малкия бизнес ползва тези фирми за да може да оцелее, а вие искате да го унищожите. Тези пари, които искате да вземете от хората, първо	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ще се отрази като се вдигнат цените им, както и ще им се наложи или да затворят или да си намалят персонала. Отделно ще засегнете толкова много хора, които ще са Ви ядосани, че едва ли ще спечелите следващите избори отново.		
Vladi77	Унищожаващ цял един сектор от малкия бизнес Здравейте, Искам да ви кажа за случай, в който с тази промяна ДДС ще нов вид данък печалба и по този начин данъка ще се получи 30 %. В този случай всички фирми от бранша ще преустановят дейността си. При комисионна дейност Фирмите фактурират комисионното си възнаграждение. Нямат продажби или покупки - те имат само комисионно възнаграждение. Получава се ,че като минат по регистрация по ДДС, данъка им автоматично става 30 %-= СМЪРТ!!! В този бизнес комисионерите 70 % са с годишно комисионна между 55 и 70 000. 20 % между 70 000 и 110 000 лева. След като си приспаднат разходите остават им по между 1000 и 3000. Ако се регистрират по ДДС или ще са на загуба или ще са под 1000 лева, което автоматично ги отказва от бизнеса. В този бизнес са 1000 контрагенти. В момента те си внасят данък печалба, който ако фалират няма да се внася, ще се съкратят около 3500 човека. Едно увеличение на прага за регистрация по ДДС от 100 000 Евро както е в половината страни от ЕС би решило проблема с малкия бизнес и ще се отрази на тарикати, които сменят фирми на обороти от милиони.	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна“, съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано“. Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано“ е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.
ddimitrov10	НУЖНО Е И ВДИГАНЕ НА ПРАГА ЗА РЕГИСТРАЦИЯ ПО ДДС Уважаеми четящи, Освен мерките по изсветляване на икономиката, са нужни и пропорционални мерки по стимулиране на същия малък бизнес, който ще бъде ощетен в случая. Подходяща и МИНИМАЛНА мярка в случая е обещаното вдигане на прага за регистрация по ДДС на поне 100 000 лв. Вън от това мерките по изсветляване няма да имат очаквания ефект по повишаване на приходите от данъци в дългосрочен план, както е доказано от множество примери.	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
bolex	Облекчаване на административната тежест за бизнеса Уважаеми Дами и Господа, Вече свикнахме с непрекъснатите промени в данъчните закони. Приветствам някои от тях, но други са меко казано слабоумни. Бизнесът очаква от вас: - повишаване на прага за задължителна регистрация по ЗДДС поне на 100 000лв.;	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
	- плащането с банкови карти да НЕ се счита за "плащане в брой";	**Не се приема**	Предложението вече е уредено в действащата разпоредба на чл. 118, ал. 3, в която изрично са разграничени плащания в брой от плащания с кредитни или дебитни банкови карти, т.е. самото изброяване на различните видове плащания е достатъчна гаранция, че плащанията с кредитни или дебитни банкови карти не е плащане в брой.
	- повишаване на праговете за задължителен одит;	**Не се приема**	Във връзка с изпълнение на т. 3 от Решение № 411 на Министерския съвет от 19 май 2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите и Решение по т. 3 от дневния ред на Националния икономически съвет, състоял се на 18 май 2018 г., със Заповед № ЗМФ-681 от 16.07.2018г. на министъра на финансите бе създадена Работна група със задача да анализира и вземе решение за необходимостта от изменение и допълнение на Закона за счетоводството по отношение на задължителния независим финансов одит на годишните финансови отчети на микро- и малките предприятия от регистрирани одитори. На 24 юли 2018г. в сградата на Министерство на финансите бе проведена среща на работната група, на която не беше постигнат компромис относно необходимостта от изменение на праговете за задължителен независим финансов одит. Съгласно чл. 34 от Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива) държавите-членки следва да гарантират, че финансовите отчети на предприятията, извършващи дейност в обществен интерес, както и на средни и големи

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			предприятия, подлежат на задължителен независим финансов одит. В т. 43 от Преамбюла на директивата се посочва, че годишните финансови отчети на малките предприятия не следва да подлежат на задължителен независим финансов одит. В текста на същата точка обаче е уточнено, че директивата не бива да възпрепятства държавите-членки да налагат извършването на одит на малките предприятия, като се вземат под внимание специфичните условия и потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им отчети. При определяне на критериите за задължителен независим финансов одит са взети предвид икономическата действителност в страната и факта, че 98% от действащите предприятия в България са малки, съгласно критериите на Счетоводната директива. Годишните финансови отчети трябва да представят вярно и честно информацията за имущественото и финансово състояние на предприятието, а финансовият одит има за цел да се извърши независима проверка доколко отчетът е изготвен във всички съществени аспекти в съответствие с приложимата счетоводна рамка.
	- условия и стимули за широко навлизане на електронните документи. - спиране на порочната практика да се прехвърля административна тежест от държавата върху предприемачите. С уважение: Боряна Младенова	**Не се приема**	
Neli63	Промени в ЗДДС С новите предложения за определяне на обороти за регистрация по ЗДДС, отново притискате малкото останали работещи фирми в провинцията, както и ще увеличите редиците на безработните, защото 20% на 50х.лв. оборот е 8333лв. Това са РЗ и	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	осигуровки на един работещ за 8месеца. Работя в сферата на услугите, имам помещение със 120 кв. м площ, с пет стаи. Съпругът, синът, снахата и аз сме с висше икономическо образование, ще събирате оборот на цели семейства за да увеличите приходите от ДДС? Или когато сме на един адрес трябва да сменяме професии, или пък да търсим работа в чужбина? Това ли искате? По-скоро помислете да увеличите прага за регистрация по ЗДДС, защото в годините се увеличаваха цени на стоки и услуги, МРЗ, осигуровки ., а прагът за регистрация е все същия. Защо към адвокатските услуги имате занижени изисквания за отчетност, а за всички останали се увеличават?		несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна“, съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано“. Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано“ е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице,

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.
MMihai	Промени в ЗДДС Не мога да приема доводите за промените в ЗДДС , отнасящи се до последователното извършване на еднородна дейност от две или повече свързани или привидно несвързани лица в един и същ обект. Напълно несъвместими с икономическата действителност. Съществуват много, много малко фирми, които не достигат годишен оборот дори 20 хил. лв. Какъв икономически интерес имат тези фирми да контактуват с регистрирани по ЗДДС фирми? Икономическата логика налага да имаш 2 фирми - едната за клиенти регистрирани по ЗДДС, а другата за малките, със спорадична или периодична дейност. Защо не се отчита, че много български фирми не работят 12 месеца непрекъснато. Като случаи от практиката зная, че дори малки, експортно ориентирани фирми със сделки до 5-7 броя годишно, също не искат да работят с регистрирани по ЗДДС контрагенти. Процедурите по възстановяване на ДДС отказва и тях от такива бизнес отношения. Мисля, че на всички е ясно откъде и защо възникна идеята за тези промени в ЗДДС, но защо отново "покрай сухото ще гори и мокрото" ?	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение. Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна“, съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано“. Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано“ е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.
chinovnik	**Предложение по отношение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица** Предложение по отношение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ): В Чл. 22а от ЗДДФЛ да бъде създадена нова алинея 3 със следния текст: " Местните физически лица могат да ползват данъчно облекчение за млади семейства, като приспадат от сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 направените през годината лихвени плащания по кредит за закупуване на ново пътно превозно средство - лек автомобил, когато едновременно са налице следните условия: 1. договорът за кредит е сключен от данъчно задълженото лице и/или от съпруг/а, с който/която имат сключен граждански брак; 2. данъчно задълженото лице и/или съпругът/ата не	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО), в частта за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ). Предложението не е придружено от мотиви и не е напълно ясно каква социална функция има идея да подкрепя – стимулиране на закупуването на нов автомобил, а не на стар, или предвид, че е предложено като допълнение към съществуващото данъчно облекчение за млади семейства по чл. 22а от ЗДДФЛ – подпомагането им освен при изплащането на ипотечния кредит за основно жилище, и при закупуването на автомобил. Данъчните облекчения следва да имат конкретни, точни параметри, ясна, мотивирана цел и условия, на които да отговарят лицата. Не е ясно защо предложението акцентира на „нов“

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	са навършили 35-годишна възраст към датата на сключване на договора за кредит; 3. пътното превозно средство - лек автомобил е единственият лек автомобил за семейството през данъчната година." Останалите сегашни алинеи от 3 до 6 следва да се преномерират.		автомобил, предвид че дори това де е от екологични съображения, то би поставило в неравностойно положение останалите данъчни субекти, визирани в предложеното облекчение – млади семейства, които нямат възможност за закупуване на нов автомобил, и в този случай по-резонно е условието за съответствие с екологични стандарти.
Balinova	**Относно ЗДДФЛ** Предложените промени са адекватни на нормативната уредба в ЕС. Предлагам да се направят и още някои корекции в текстове в ЗДДФЛ, които мотивирано излагам тук: Отпадане на флага като ограничение при облагане на морски лица. За този момент не може да се излъже ИА „Морска администрация" води точен регистър на всички моряци, правоспособност, стаж, кораб, тонаж, сертификати, дата на качване и слизане. Водят се записки за отписване и записване. Нестабилността на националния фрахтов пазар и високите данъчни нива способстват за преместването на флота в страни открита регистрация на съдове, които зачитат интересите на корабовладелците в своите законодателства. Мащабите на регистрацията на морски съдове под „удобни" флагове стават най-значителни след Втората световна война. Ползи от регистрацията под „удобен" флаг: ниски данъчни ставки; ниски нива за минимална работна заплата; малки регистрационни сборове; минимум формалности; съкратен (сравнено с другите) срок за регистрация; без изисквания за гражданството на членовете на	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗИД на ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на ЗДДФЛ. Не става ясно каква точно промяна се предлага в ЗДДФЛ, както и какви са конкретните параметри и към кои разпоредби от закона реферира. Ако се отнася до вписване на някакви допълнителни данни в договорите на моряците, то това не е свързано с проектозакон за изменение и допълнение на данъчния закон.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	екипажа; възможност за осъществяване на предприемаческа експлоатация на съда от нерезидентите отвъд границите на държавата на флага. С флаг Кипър например не може да се навлиза в турски води. Флагът определя и данъците и таксите, които корабът плаща/ върху оборота или печалбата/ в страната на флага. Но флагът няма нищо, нищо общо с облагането на доходите на моряците и няма нито една спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, където флагът да е упоменат като условие за облагането на възнаграждението на моряците. За сметка на това има „корабособственик" и „оператор" на кораб. В тази връзка е и предложението ми в договорите на моряците да се вписва не само име и адрес на корабособственика, но и на оператора / за справка СИДДО с Кипър/.		
	Допълнение към декларация по чл.73: Декларация чл.73-да се обновява декември предходната година, за да може да се попълват данни текущо за годината. Предвид съкратените срокове за подаване / преди да е приключила инвентаризацията на разчетите във връзка с годишното приключване/ смятам това за задължително.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗИД на ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на ЗДДФЛ. Освен това така формулираното предложение не е достатъчно ясно. В случай че „обновяването" на декларацията през декември месец на предходната година означава предложение за промяна на чл. 73, ал. 4 - в сроковете по подаването й, то следва да отбележим, че съгласно последната промяна, в сила от 1.01.2019 г., срокът за подаването й беше променен от 30 април на 28 февруари, което е оптимален вариант между засегнатите страни.
	Относно ЗМДТ, промени, свързани с деклариране на обстоятелства , облекчаване на административната тежест и правилното прилагане на ЗДДФЛ		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	Подкрепям направените предложения за промени, като същевременно поставям и допълнителни моменти за последващо обсъждане:		
	1.Считам, че декларациите по чл.14 за юридически и физически лица следва да могат да се подават и по електронен път. Счетоводните справки към тях да могат да се прикачват и подават с електронен подпис. Предвид факта, че се стремим към предлагане и получаване на административни услуги с европейско качество и лекота, то би следвало онлайн да се подават и корекции на подадени вече декларации и данни в МДТ от различно естество.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗИД на ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ). За предоставянето на електронни услуги в реално време се изисква обезпечаването на надеждна високоналична резервирана комуникационна свързаност със съответната минимално гарантирана скорост във всички 265 общини, както и цялостно обновяване – хардуерно и софтуерно на съответните информационни системи на общините, което изисква значителни инвестиции и продължителност във времето.
	2.Всички общини да имат договор с Български пощи за плащане на данъци, защото в малките населени места и села има пощенски клонове, но няма банки, офиси на общината или оператори, приемащи плащания.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на ЗИД ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на ЗМДТ. За облекчаване на гражданите и бизнеса, на интернет страницата на всяка община са посочени различни начини за плащане на местните данъци и такси. Много общини предоставят възможността за плащане на местните данъци и такси чрез „Български пощи“ ЕАД в пощенските станции. Сключването на договор от страна на общините с търговско дружество е извън предмета на ЗМДТ.
	3.Масова практика е чуждестранни физически лица да подават декларации за основно жилище в България, без да са местни лица. Целта е неправомерно спестяване на данък сгради и такса смет. Предлагам при предоставяне на информация за основно жилище на чуждестранно физическо лице от и извън ЕС, да се предоставя и документ от НАП за местно лице и/или да се подава служебно информация от МДТ в НАП за проверка дали	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на ЗИД на ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на ЗМДТ.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	съответните лица прилагат правилно СИДДО.		
	4.Служителите на МДТ във всички офиси, обработващи декларации по чл.14 от ЗМДТ да имат достъп до регистъра за семейни отношения със задължение да проверяват данните за всяка новопостъпила информация за придобит имот на физическо лице.	**Не се приема**	Не се разбира каква е целта на направеното предложение, както и не кореспондира с направените предложения в проекта на ЗИД на ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на ЗМДТ. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 6 от действащия ЗМДТ, служителят в общинската администрация „образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението“. В тази връзка и в момента закона е уредил достъп на общински служители до регистъра на населението.
	5.Частните съдия-изпълнители са редовно в забава с подаването на информацията до спечелилите търга относно точната дата на придобиване на имота. Това води до издаване на постановления със стара дата, което съкращава срока за подаване на декларации по чл.14 от ЗМДТ. Предлагам те също, както е уредено за нотариусите, да подават своевременно информация в регистъра.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на ЗИД на ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на ЗМДТ.
	6.Предлагам да се даде възможност онлайн с електронен подпис да се променя адреса, телефона и мейла за кореспонденция със задължените лица, както и да се получава кода за проверка на данъци и такси.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на ЗИД на ЗКПО, в частта за изменение и допълнение на ЗМДТ. Мотивите са същите като посочените в т. 1.
	Относно Закона за Счетоводството Подкрепям предложените промени	**Приема се**	
	Относно ЗДДС Причисляването на сделките с капиталови инструменти на дружества, притежаващи недвижими имоти има своя смисъл. Но предложеният текст не отговаря на изложеното в мотивите. Поради тази причина считам, че той следва да се прецизира, като се допълни, че се отнася за дружества, „чиито имоти се използват за	**Приема се**	Разпоредбата е прецизирана. В съответствие с предвиденото в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО право на избор за държавите членки се предлага да се дефинира като доставка на стока прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху нов

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	жилищни нужди на физически лица, без да са наети; както и не важи за сделки с акции и други инструменти на фондовите борси." „Нарояването" на фирми с цел избягване на ДДС регистрация е проблем за фиска, но предложеният текст е крайно неясен и неприемлив. *„При последователното извършване на еднородна дейност от две или повече свързани или привидно несвързани лица в един и същ обект/и, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца включително текущия месец и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта/тите от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на обекта, доставчиците/клиентите.*" Не подкрепям предложеното определение за "привидно несвързани лица" по §. 16, т. 33, подт. „гг)" на Законопроекта (нова т. 93 към §1. От ДР на ЗДДС), което създава условия за спорни тълкувания и субективизъм от страна на данъчната администрация да определя дали между конкретни лица *„съществува икономическа, организационна, семейна или друга обвързаност/свързаност, поради която между тях могат да се уговарят условия, различни от обичайните*". Тази дефиниция на надхвърля посочените в § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс – нормативен акт от по-висок ранг.		недвижим имот или част от него, с изключение на случаите, когато страна по сделката са лица по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството. Предвидени са изключения за финансовите институции, които се ангажират на търговски принцип в такива сделки, които на практика са с финансови инструменти и придобиването на недвижим имот като косвен ефект от сделката с финансовия инструмент не е целения от тях резултат, който е извличане на печалба или доходност от придобиването и държането или търговията с дадения финансов инструмент. В резултат на промяната сделката, включително договарянето, свързана с такива дружествени дялове ще бъде облагаема с данък. Това правило няма да се отнася за права или ценни книжа по чл. 6, ал. 2, т. 5, освен ако са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и за ценни книжа, установяващи право на собственост върху стоки или услуги извън посочените в този член. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.
	Същевременно не е известен данъчният ефект от промяната. Не са взети предвид обстоятелствата, че с регистрацията по ДДС автоматично възниква и правото на данъчен кредит. Едновременно с това	**Не се приема**	Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	няма да спре „нарояването" на фирми, тъй като няма да се използват „близки" лица, а платени такива като собственик, управляващ и представляващ. Същевременно се поставят непосилни условия за регистрация на наистина дребния бизнес, тъй като при всички регламенти за защита на информация и фирмена тайна няма как едно физическо или юридическо лице да е запознато с облагаемия оборот на всички фирми преди него. Изискването на такава информация без съдебна заповед преди започване на работа в обект е противозаконно действие. Невъзможно е и оцеляването на дребния бизнес на лица например в сферата на козметичните услуги. В един салон се предлагат фризьорски, гримьорки услуги, маникюр, масаж и тези услуги често се предоставят на един и същи клиент последователно. Същевременно извършващите отделните услуги са различни лица, с отделни фирми и домакинство, но делят общ наем и режийни. Да сформират общ оборот за регистрация при различни обеми на продажби е неадекватно. Ако предложената промяна цели да се обхване определен отрасъл, то това следва да се прецизира, Например след „обектите" да се добави „за обществено хранене" или „в процес на строителство и ремонт". Въпреки това пак частните случаи на изключения ще са повече от тези, които попадат в извадката, която се цели да бъде обложена.		несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна", съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано". Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано" е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице,

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за реализирания от предшестващото лице оборот.
	Предлагам да бъде публикувана за обсъждане и друга промяна - Да отпадне ограничението за ползване на ДДС за купени леки коли, които са нови. Така или иначе всички се възползват от опцията „нает лек автомобил", с което мярката губи своя ефект. Същевременно ще се стимулира покупката на леки автомобили. Надявам се да съм била полезна, желая разумна и ползотворна работа!	**Не се приема**	С писмо от 20.04.2016 г. Република България отправи искане в съответствие с член 395 от Директива за ДДС за дерогация от член 26 (1) (а) и членове 168 и 168А от Директивата за ДДС, за въвеждане ограничение на правото на приспадане на ДДС върху леки автомобили. Във тази връзка с писмо от 23.02.2017 г. свързано с искане на Република България за дерогация за ограничаване до 50 на сто на правото на приспадане на данъчен кредит при доставката на леки автомобили, когато не попадат в обхвата на клаузата "standstill" („заварено положение") и не се използват изцяло за стопански цели, Европейската комисия ни уведоми, че счита, че искането не отговаря на необходимостта от опростяване на процедурата за събиране на ДДС или за предотвратяване на определени форми на отклонение от данъчно облагане.
Евгени Руйков	**Становище на ИПСБ** Към § 2, относно предлагания нов чл.47к да се създаде ал.3 със следното съдържание: "Непризнатите суми се ограничават до размера на сумите, които са фактически признати за целите на данъчното облагане в другата юрисдикция"	**Не се приема**	Предлаганата промяна не е необходима, тъй като и в настоящата редакция на чл. 47к в ЗИД на ЗКПО това ограничение е поставено.
	Към § 4, относно предлаганите промените в чл. 157 да се създаде нова ал.5, а предлаганата ал.5 да стане ал.6. Новата алинея 5 да е със следното съдържание: "Изискванията на ал.4 се отнасят единствено да	**Не се приема**	От направеното предложение не става ясна целта на същото. Едновременно с това следва да се има предвид, че е необходимо да бъдат регламентирани случаите на трансфер от централно управление на данъчно задължено

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	активи, които не са данъчно амортизируеми активи. Всеки данъчно амортизируем актив, който се трансферира извън страната да се отписва от данъчно амортизационния план, както и всеки ресурс, отговарящ на изискването за дан. амортизируем актив, се завежда в данъчно амортизационен план."		лице към свое място на стопанска дейност извън страната, при които трансферът не води до отписване на активите. Предвид това, направеното предложение не е релевантно и води до противоречие между ал. 4 и предлаганите ал. 5 и 6.
	Към § 5, относно предлаганите промени в чл. 157б (1) думите "сума в размер 10 на сто" да се замени с "частта от корпоративния данък дължащ се на"	**Приема се**	
	Към § 5, относно предлаганите промените в чл. 157б (8) – да отпаднат.	**Не се приема**	Уведомлението предвидено във въпросния член е необходимо условие за функционирането на разпоредбата регулираща разсрочването на данъчното задължение, както и осъществяване на контрол по спазването на необходимите условия за разсрочване.
	Към § 8, относно предлаганата дефиницията в т. 90 да отпаднат думите: "намаляване на данъчна ставка"	**Не се приема**	Разпоредбата въвежда дефиниция от Директива (ЕС) 2017/952 от 29 май 2017 година, която е необходима за коректното прилагане на данъчната регулация, свързана с хибридните несъответствия. Доколкото Директивата урежда трансгранични ситуации, при които законодателствата на съответните държави са различни, то е необходимо ясно да бъде дефинирано понятията за включване и включен, които са от основно значение за определяне на данъчната регулация. От предложението не става ясно какъв е мотивът за направеното предложение.
	Към § 8, относно предлаганата дефиниция в т. 94 в ЗКПО да отпадне "физическо лице или". Разпоредбите по отношение на физическите лица да бъдат разписани в ЗДДФЛ или в ЗДДФЛ да се реферира към ЗКПО.	**Не се приема**	Разпоредбата въвежда дефиниция от Директива (ЕС) 2017/952 от 29 май 2017 година, която е необходима за коректното прилагане на данъчната регулация, свързана с хибридните несъответствия в т.ч. например коректното определяне на свързаните лица.
	Към § 8, относно предлаганата дефиниция в т.101 да отпадне, както и всички хипотези за "непризнато за данъчни цели място на стопанска дейност" за	**Не се приема**	Разпоредбата въвежда дефиниция от Директива (ЕС) 2017/952 от 29 май 2017 година, която е необходима за коректното прилагане на

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	целите на глава девета "б". Ако едно дружество формира МСД в друга юрисдикция, то другата юрисдикция ще настоява за облагане там, а българската юрисдикция ще освободи от облагане в България. Ако няма формирано МСД там, то облагането на лицето се извършва по реда на ЗКПО и корпоративния данък постъпва в българския бюджет. Излишно е да се натоварва както ЗКПО, така и прилагащите го с хипотези, които са невъзможни за случване.		данъчната регулация, свързана с хибридните несъответствия. В допълнение на това, следва да се има предвид, че различните държави прилагат различни правила по отношение на това в кои случаи се формира място на стопанска дейност и в кои не. Именно в резултат на това възникват и случаите на хибридни несъответствия с непризнати за данъчни цели места на стопанска дейност.
	По отношение на ЗДДФЛ: Да бъде реферирано в ЗДДФЛ, че разпоредбите на глава девета "б" от ЗКПО се отнасят и за физическите лица.	**Не се приема**	Новата глава 9б от ЗКПО транспонира в закона Директива (ЕС) 2017/952 от 29 май 2017 година, съгласно която „Настоящата директива се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, включително за местата на стопанска дейност в една или няколко държави членки на образувания, които са местни лица за данъчни цели на трета държава."
	По отношение на ЗМДТ: Към § 14, по отношение предлаганата промяна в т.1 по отношение чл.21 (4) - да отпадне. Служителите на която и да е общинска администрация в България нямат компетентност по ЗСч. Предлаганата промяна им вменява права на контролен орган по отношение на материя, която е извън компетентността им.	**Не се приема**	С предложението се цели, в случай на установено по съответния ред наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство, служителят в общинската администрация да може да определи данъчна оценка. По този начин се цели предотвратяване на случаи на занижаване на отчетни стойности на недвижимите имоти с цел избягване на данъчно облагане за целите на ЗМДТ.
	Становище на ИПСБ По предлаганите промени в ЗДДС: Към § 16, т.2 по отношение създаването на чл.6 (2), т.5 – имаме следните притеснения. Целта на предлаганата норма е ясна – да се пресече практиката недвижими имоти да се апортират в нови или съществуващи дружества, като вместо да се извърши покупко-продажба на недвижим имот, се прехвърлят дяловете или акциите на	**Приема се**	Разпоредбата е прецизирана. В съответствие с предвиденото в чл. 15, пар. 2, б. „в" от Директива 2006/112/ЕО право на избор за държавите членки се предлага да се дефинира като доставка на стока прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	дружеството. Подкрепяме желанието на администрацията, но на практика всяко дружество, чиито акции или дялове се прехвърлят, притежава собственост (права) върху недвижим имот. Предлаганата норма на практика дерогира чл.46 (1), т.5, като от освободени превръща в облагаеми доставките, регламентирани с него. Нормата би задължила и всички инвеститори на фондовата борса да се регистрират по ЗДДС и да облагат сделките си. Подобна практика няма в никоя друга страна в ЕС. В мотивите е записано, че "се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица". В проекта частта "предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица" не фигурира. Предлагаме - промените да отразят коректно мотивите и да се допълни текста, както е записан в Мотивите. Така Мотивите ще бъдат удовлетворени, а дружествата опериращи с нежилищни имоти, ще бъдат спокойни.		фактически права на собственост върху нов недвижим имот или част от него, с изключение на случаите, когато страна по сделката са лица по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството. Предвидени са изключения за финансовите институции, които се ангажират на търговски принцип в такива сделки, които на практика са с финансови инструменти и придобиването на недвижим имот като косвен ефект от сделката с финансовия инструмент не е целения от тях резултат, който е извличане на печалба или доходност от придобиването и държането или търговията с дадения финансов инструмент. В резултат на промяната сделката, включително договарянето, свързана с такива дружествени дялове ще бъде облагаема с данък. Това правило няма да се отнася за права или ценни книжа по чл. 6, ал. 2, т. 5, освен ако са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и за ценни книжа, установяващи право на собственост върху стоки или услуги извън посочените в този член. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задълженията за ДДС.
	Към § 16, т.20 по отношение създаването на чл.96 (10) – имаме следните резерви: Целта на предлаганата норма е ясна – да се прекрати практиката на създаване на все нови и нови дружества, които да осъществяват една и съща дейност и никога да не се регистрират по ЗДДС, защото нито едно от тях не достига до задължителния облагаем оборот. В проекта обаче липсва дефиниция на "последователно извършвана дейност". Освен това дефиницията на "привидно	**Не се приема**	Целта на предложената норма е предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или привидно несвързани лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. Проектът предвижда при последователно извършване на еднородна дейност в един и същ обект/едни и същи обекти от две или повече свързани лица или лица,

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	несвързани лица" е такава, че дава тежест на субективната преценка на администрацията. Действията на никое лице, независимо физическо или юридическо, не могат да пораждат задължения за друго лице, без второто изрично да се е ангажирало с тях.		действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице да се включва оборотът, реализиран от всички лица, извършвали дейността в обекта/ите преди него, за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. За целите на тази регистрация е предложен разясняващ текст кога извършваната от лицата дейност се приема за „еднородна", съответно в допълнителните разпоредби на закона е дефинирано понятието „лица, действащи съгласувано". Предложението цели предотвратяване на практиката по избягване на регистрация по ЗДДС от данъчно задължени юридически самостоятелни, но свързани или действащи съгласувано лица, чрез формална смяна на субекта, извършващ еднородна независима икономическа дейност. От задължението за регистрация по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС и от дефиницията за „лица, действащи съгласувано" е видно, че по отношение на лица, между които е налице свързаност/обвързаност от различен характер и от действителните отношения между същите може да се приеме, че действат съгласувано, поради което на лицата, продължаващи дейността, е известен както персоналът, доставчиците и активите, така и оборотът на предшестващите лица, извършващи дейността в същия обект. В обхвата на дефиницията попадат случаите, когато между лицата съществуват специфични връзки, при които могат да се уговорят условия, различни от обичайните. В тези случаи е очевидно, че едно данъчно задължено лице, което ще продължи еднородната дейност в обекта получава от предшестващото данъчно задължено лице, извършвало дейността в същия обект, съществена информация относно тази дейност като например информация за персонала, доставчиците и активите, използвани при извършване на дейността в обекта, и следователно няма пречка да информира и за

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			реализирания от предшестващото лице оборот.
Georgi Troichev	Уважаеми представители Наистина решенията който вземате изобщо не са лесни, не са лесния за целия ни Български Народ. Не са лесни за Всички малки бизнеси в страната. Разбирам, че вие нямате бизнес. и не сте зависими от Бизнеса. Но много хиляди хора са. Аз съм просто един млад предприемач. който никога може би не би ви писал, но истината е, че за толкова години аз не получих подкрепа от държавата по никакъв начин, за мая малък бизнес. Не получих нито подкрепа, нито някакви облекчения. Истината е така и тя е много тъжна. имам и други приятели млади момчета под 30 г. който работят за себе си, трудят се много и се опитват да успеят в България. Но Господа представители, Не разбирате ли наистина ... Нима не разбирате, че вие не само не помагате на Малкия бизнес в България но, и вие буквално го задушавате. Не знам защо го правите. не знам защо в страната ни няма добри резултати за да се развива малкия бизнес. Да се развива раждаемостта в България. Знаете ли,че много бизнеси от както започнаха да плащат ДДС- всеки месец. те буквално замряха... Не могат да се развиват. защото това е като един доживотен лизинг. който изплащаш. И ако си мислите ,че това го вземаме от клиентите. някой го вземат. други го даваме от джоба си. защото нямаме разходи за да покрият това ДДС. да казваш на Българина че трябва да плати 20 % повече защото те са на държавата. е ограбване. Българина достатъчно е изтощен да плаща и плаща.. макар и да няма. Българина иска по ниски цени иска да получава повече за по малко пари. ... Наистина се надявам това съобщение да стигне до някой здраво мислиш човек с мъдрост на раменете си който не само да мисли за това какво ще реши. а да помисли колко хиляди може би десетки или стотици хиляди ще	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	бъдат застрашени. Защо никога не гласувате за някакви позитивни промени. защо няма предложения за всеки млад предприемач. да има облекчение например да не плаща данък ако е закупим жилище или ако има две деца. неща който да си кажеш: ХЕЙ ДЪРЖАВАРА НИ ПОМАГА ! знаете ли колко Българи си тръгнаха с бизнес или без. от нашата страна... аз познавам около 100 такива. на възраст от 22 до 27г възраст. През последните 3 години те напуснаха страната ни и не смятат да се връщат. Ако целта е да съсипете Българина малкия бизнес. и страната ни, наистина ще го постигнете. след 20 години ТУК няма да има България... Истина и е много сериозна истина. просто ще се стопим. Моля ви. като един човек който се труди и се опитва да гради нещо. повярвайте ми малкия бизнес човек в България никак не му е лесно. и това че получава малко повече от средното заплащане в България. не значи че той е добре. Той се опитва да се развива, и да расте, но как как да го прави. нямате си представа какво е да плащаш по 2-3 хил ДДС - всеки месец. а в същото време за теб чисто да остават 2 Хил. с 2хил ти трябва да живееш. да мислиш за семейство и да инвестираш. как може това да се случи.. много трудно познавам много хора който едвам се справят. истината е че не успяват да се развиват. за 1 година те могат да развият бизнеса си. но не успяват... Знам, че ти който ще прочетеш това не си измислил този закон и не всичко зависи от теб. Но ако зависи, кажи направи Нещо. застъпи се за нас младите предприемачи който се опитваме да постигнем нещо. някой правим от нищо нещо. Слава на Бога за което! Държавата не ни помага, плащаме редовно това което имаме да плащаме. и въпреки това не получаваме никакви облекчения . Помислите за това какво ще стане ако стимулирате малкия бизнес да инвестира в семейство, да инвестира в дом. Когато Малкия бизнес има възможност. ще се разраства. от там ще се разрастват и работните позиции, заплащането също		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	може да се покачи. Не е ли по добре. Моля ви Народни представители или там който сте. Господа. решете нещо което ще е полезно за малкия бизнес. за бъдещите предприемачи. за младото поколение. Искрено ви моля. помислите за последствията. Когато вземате решение помислите колко хиляди хора ще зависят от вашите решение и те няма да са добре за малкия бизнес. Поставете се на мястото на малкия бизнес. Най искрено ви моля. Застъпете се за нас Младите който правят бизнес и не само младите. застъпете се за малкия бизнес. ако искате да вземате нещо от някой се насочете те КЪМ големите фирми и тези който правят по половин милион и повече годишно. това са хора с пари. това са хора с много пари. малкия бизнес какво да ви даде... всичко което ще ви даде ще е от джоба си. защото няма от къде. Моля ви. замислете се какво правите. защото повечето неща който се случват в страната ни не са за Добро. за такива решение се иска Голяма Мъдрост, и вслушване. Закона който искате да направите вас няма да ви засяга.. ще засяга отново нас. Българския Народ. А той не страда ли достатъчно ... Моля ви. Във вас стоят решаването на толкова сериозни въпроси. Създайте добри условия. В който да сеем, и да жънем.		
Българска фондова борса АД	Уважаеми дами и господа, С настоящото писмо Българска фондова борса АД (БФБ) би искала да изрази становището си относно публикувания на Портала за обществени консултации проект на ЗИДЗКПО, и по-специално относно §16 от проекта, с който се правят изменения в чл. 6, ал. 2, т. 5 и чл. 46, ал. 1, т. 5 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).	**Приема се**	Разпоредбата е прецизирана. В съответствие с предвиденото в чл. 15, пар. 2, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО право на избор за държавите членки се предлага да се дефинира като доставка на стока прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	С предложените изменения се въвежда опцията, съдържаща се в чл. 15, пар. 2, б. „в" от Директива 2006/112/ЕО, която дава право на държавите членки да приравнят на материална вещ акции или дружествени дялове, приравнени на акции, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост или владение върху недвижим имот или част от него, като съгласно чл. 135, т. 1, б. "е" от същата директива, прехвърлянето на тези акции или дружествени дялове се облага с ДДС. Така предложеният текст дава възможност да се тълкува, че в приложното му поле попадат акции, допуснати до търговия на регулирани пазари и другите места за търговия (многостранни системи за търговия и организирани системи за търговия, съгласно определението на §1, т. 18 от Допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти), въпреки че допуснатите до търговия на регулиран пазар емисии акции подлежат на засилена регулация от страна на Комисията за финансов надзор. В публикуваните Мотиви към ЗИДЗКПО, се посочва че „С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС." Следва да се уточни, гореспоменатите начини за избягване на ДДС задължения не могат да бъдат реализирани чрез търговия с акции на регулиран пазар или многостранна система за търговия. Търговията с акции на местата за търговия има за цел основно реализиране на печалба от промяната в цената им или постигане на дивидент на доходност. От друга страна сделките с финансови		фактически права на собственост върху нов недвижим имот или част от него, с изключение на случаите, когато страна по сделката са лица по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството. Предвидени са изключения за финансовите институции, които се ангажират на търговски принцип в такива сделки, които на практика са с финансови инструменти и придобиването на недвижим имот като косвен ефект от сделката с финансовия инструмент не е целения от тях резултат, който е извличане на печалба или доходност от придобиването и държането или търговията с дадения финансов инструмент. В резултат на промяната сделката, включително договарянето, свързана с такива дружествени дялове ще бъде облагаема с данък. Това правило няма да се отнася за права или ценни книжа по чл. 6, ал. 2, т. 5, освен ако са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и за ценни книжа, установяващи право на собственост върху стоки или услуги извън посочените в този член. С разпоредбата се цели да се премахне често практикувано от някои данъчно задължени лица заобикаляне на закона, при което чрез изповядване на сделки за прехвърляне на акции и дялове фактически се прехвърля собствеността върху недвижими имоти, предназначени да бъдат използвани за жилищни нужди на физически лица, като по този начин се избягва възникването на задължения за ДДС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	инструменти, допуснати до търговия на БФБ се осъществяват въз основа на въведените поръчки за покупка и продажба от борсовите членове и на котировките на маркет-мейкърите, като крайните клиенти, за сметка на които се въвеждат поръчките са анонимни за пазара и пазарния оператор. В тази връзка процесът по облагане с ДДС на насрещни контрагенти, които са неизвестни един на друг, би бил невъзможен. Не на последно място, обременяването на капиталовия пазар с допълнителни данъчни задължения би навредило значително на ликвидността на пазара и изпълнението на основните му функции. Би следвало да се има и предвид, че е наложена европейска практика да не се начислява ДДС на акции, които са публично търгувани. В тази връзка считаме, че предложеният текст, с който се правят изменения в чл. 6, ал. 2, т. 5 и чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС следва да бъде прецизиран, като недвусмислено се посочи, че сделките с акции на публични дружества и такива, допуснати до търговия на многостранна система за търговия (особено дружества, допуснати до търговия на пазари за растеж на малки и средни предприятия) не попадат в приложното поле на текста.		
КОНФЕДЕРАЦИЯ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ	**I. По ЗКПО** 1. Предлагаме да бъдат прецизирани промените в §2-§5 от ЗИД на ЗКПО, които са предложени във връзка с необходимостта от пълно въвеждане в националното данъчно законодателство на Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (Директива (ЕС) 2016/1164) и на Директива (ЕС) 2017/952 на Съвета от 29 май 2017 г. за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на	**Не се приема**	Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави (Директива (ЕС) 2017/952). Предложените промени са буквален превод на Директива (ЕС) 2016/1164 и Директива (ЕС) 2017/952 като въвеждат понятия и концепции, непознати за българската данъчна система, което създава неясноти за прилагането им. Предлагаме новите понятия да бъдат подходящо разяснени, включително е конкретни примери, за да могат данъкоплатците да се съобразят и да се осигури безпроблемно спазване на правилата.		
	2. Предлагаме следните изменения в проекта на ЗИД на ЗКПО: 2-1- Предлагаме да бъде създаден нов § 7а, както следва: В глава двадесет и осма се създава нова разпоредба - чл. 209а: „Данъчнозадълженото лице има право да внесе по данъчната си сметка суми за обезпечаване на евентуални публични задължения, които могат да възникнат. Внасянето на сумите се извършва по сметката за задължения за данъци и други задължения за централния бюджет, като лицето посочва в платежното нареждане, че сумата се предоставя като обезпечение за евентуални публични задължения. Внесените от данъчнозадълженото лице суми се прихващат от органите по приходите или публичния изпълнител от публични задължения на лицето и лихви върху тях. Сумите се възстановяват по искане на лицето по реда на чл. 129 и сл. от ДОПК, в случай, че лицето няма подлежащи на принудително изпълнение задължения.“	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на ЗИД на ЗКПО.
	2.2. Предлагаме в § 8, с който се предлагат изменения на § 1 от допълнителните разпоредби на ЗКПО да бъде създадена нова разпоредба, която да даде определение на понятието „подлежащи на принудително изпълнение публични задължения“,	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с направените предложения в проекта на ЗИД на ЗКПО.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	както следва: В § 1 от ДР на ЗКПО се създава нова разпоредба т. 107: „Подлежащи на принудително изпълнение задължения за целите на прилагането на разпоредбите на чл. 208 и чл. 209, ал. 1, т. 2 от ЗКПО, са публичните задължения, подлежащи на принудително изпълнение по Дял Четвърти, Глава двадесет и пета на ДОПК, които не са платени от данъчнозадълженото лице: (а) В срока по чл. 127, ал. 1 от ДОПК - за задължения, установени в ревизионни актове съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК; (б) В срока за плащане на съответното задължение, предвиден в нормативен акт - за задължения, установени в декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски съгласно чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, е изключение на случаите по чл. 103, ал. 2 от ДОПК, чл. 106, ал. 1 и чл. 107 от ДОПК, както и случаите на подаване на коригиращи декларации или коригиране на грешки в публични задължения чрез уведомление от лицето или по друг предвиден в нормативен акт начин; (в) В 14-дневен срок от връчването на акта за установяване на публичното задължение или от подаването на коригираща декларация, ако такава е предвидена в закон - в случаите по чл. 103, ал. 2 от ДОПК, чл. 106, ал. 1 и чл. 107 от ДОПК, както и в случаите на подаване на коригиращи декларации или коригиране на грешки в публични задължения чрез уведомление от лицето или по друг предвиден в нормативен акт начин; (г) В срока за доброволно изпълнение по чл. 221, ал. 1 от ДОПК - за всички останали задължения. Не са налице подлежащи на принудително изпълнение задължения в случаите, в които към		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	датата на предоставяне на съответното данъчно облекчение по реда на чл.208 и чл.209, ал.1, т.2 от този закон данъчнозадълженото лице има педължимо платени или събрани суми за данъци и осигурителни вноски, превишаващи размера на задълженията, когато задълженията са били разсрочени или отсрочени, или изпълнението е било спряно по надлежния ред или задължението е било обезпечено в пълен размер по реда на ДОПК или по реда на чл. 209а от този закон“.		
	2.3. Предлагаме в Преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на ЗКПО да бъде включена преходна разпоредба, както следва: Нова разпоредба - § 9а от ПЗР на ЗИД на ЗКПО: „§ 24а. Разпоредбата на § 1, т. 107 от ЗКПО се прилага и за незавършените административни и съдебни производства за установяване на данъци и осигурителни вноски.“ Мотивите ни са следните: Настоящата редакция на ЗКПО и по-конкретно разпоредбите на чл. 208 и чл. 209 от същия, предвижда предоставяне на данъчно облекчение за социалните разходи за вноски и премии за допълнителното социално осигуряване и застраховки „Живот“ и за социалните разходи за ваучери за храна. Едно от условията за предоставяне на това облекчение е данъчнозадълженото лице да няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. В тази връзка, целта на тази разпоредба очевидно е да насърчи доброволното и навременно заплащане на публичните задължения, както и да санкционира недобросъвестното забавяне при изпълнение на такива задължения. Разпоредбата няма за цел да поправи вредите от забавата, тъй като за тази цел е предвидено начисляването на закон на лихва върху задълженията.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗКПО.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	При практическото прилагане на тази разпоредба и при анализ на практиката на НАП се установиха редица ситуации, в които настоящото тълкуване и прилагане на горепосочените разпоредби води до резултати, които далеч надхвърлят предвидените цели и могат да имат за последица отпадането на данъчните облекчения в случаи, в които данъчнозадълженото лице не е знаело и не е могло да знае за възникването и/или настъпването на падежа на съответното публично задължение. Наред с това налице са и някои случаи, в които падежът на съответното задължение не е конкретно определен в закон, а определянето му е предмет на противоречиви тълкувания. Така например: (а) При коригиране на грешки в декларирани данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски по инициатива на лицето чрез подаване на коригираща декларация (ако такава е предвидена в съответния закон) или чрез уведомяване на органа по приходите, които корекции водят до увеличаване на задължението, не е предвиден срок за доброволно плащане на допълнително декларираната сума и лихви. Такова задължение би се явило „подлежащо на принудително изпълнение“ с обратна сила, въпреки че лицето само е констатирало грешката и е отстранило тази грешка доброволно. Подобен подход не съответства на стратегията на НАП за насърчаване на доброволното изпълнение и създава негативен стимул данъчнозадължените лица да укриват установени грешки. (б) В случаите по чл. 106, ал. 1 от ДОПК, при които органите по приходите коригират декларирани данни от лицето, също не е предвиден срок за плащане на допълнителното задължение и лихви, произтичащи от акта за установяване на публичното вземане. Така, възможни са тълкувания, че подобно задължение би било „подлежащо на публично изпълнение“ още от датата на издаване на акта за установяване на		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	задължението или с обратна сила, към датата на деклариране на коригираното задължение. Същевременно, актът за установяване на задължението може дори още да не е връчен на лицето и то може дори да не знае за него. При това, няма никаква логика задължението по ревизионен акт да става подлежащо на принудително изпълнение след изтичане на срок от 14-дни от връчването на акта, а това по акт за установяване на публично вземане да не е обусловено с такъв срок. (в) Законът за административните нарушения и наказания не предвижда срок, в който имуществените санкции и глобите по наказателни постановления да бъдат платени доброволно от лицето, а само посочва, че те се изпълняват по реда за събиране на държавни вземания. Такъв срок не е предвиден и в ДОПК или в друг закон, регламентиращ срок за доброволно плащане на задължения по наказателни постановления. При това, в практиката се налагат тълкувания, според които имуществените санкции се считат за подлежащи на принудително изпълнение още в деня, следващ датата на влизане в сила на наказателното постановление. Едно такова разбиране очевидно лишава лицето от всякаква възможност да изпълни доброволно наказателното постановление, тъй като задължението се явява просрочено още в момента на възникването му. Следва също да се отбележи, че в случаите, в които наказателното постановление е обжалвано пред съответния административен съд, действащ като последна инстанция, то влиза в сила при потвърждаването му от съда, като лицето не се уведомява за решението на съда. При това то узнава за това решение значително по-късно от датата на влизане в сила на постановлението. (д) Подобни ситуации могат да възникнат и във връзка с издавани изпълнителни листове от съдилищата за съдебни разноски.		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	В заключение, несъмнен е интересът на държавата да насърчава доброволното и своевременно плащане на публичните задължения, като в тази връзка да предоставя данъчни облекчения само на лица, които добросъвестно заплащат задълженията си. Този интерес, обаче, следва в съответствие с принципите на съразмерност и на правна сигурност, да бъде балансиран с интереса на данъчнозадължените лица да разполагат с ясни права, които да им позволяват да узнаят за съответното задължение и да изпълнят вътрешните си процедури по проверка и оторизиране на плащането. Настоящата правна уредба и неяснотите, които възникват при тълкуването на термина „подлежащи на принудително изпълнение“, лишават данъчнозадължените лица от ползването на предвидени данъчни облекчения в ситуации, в които те не са знаели и не са могли да узнаят с разумни усилия за задължението и без тези лица да са разполагали с адекватен срок за проверка на задължението и оторизиране на плащането му.		
	II. По ЗМДТ 1. Не подкрепяме предложената промяна в чл. 21, ал. 4 от ЗМДТ (§14, т. 1 от ЗИД на ЗКПО). С предложената промяна по същество се разширяват правомощията на общинските служители при определяне на данъчната основа за облагане с Данък върху недвижимите имоти. В случаи, когато се установи, че предоставените счетоводни данни за отчетната стойност на недвижим имот са определени в нарушение на счетоводното законодателство, общинските органи по приходите ще имат право да използват различна отчетна стойност при определяне на данъчната основа. Считаме, че общинските служители нямат специални знания и законова компетентност да извършват счетоводни проверки. Такава компетентност имат органите по приходите от НАП. При съществуващите различия в правилата за	**Не се приема**	Предложението цели, в случай на установено по съответния ред наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство, служителят в общинската администрация да може да определи данъчна оценка. По този начин се цели предотвратяване на случаи на занижаване на отчетни стойности на недвижимите имоти с цел избягване на данъчно облагане за целите на Закона за местните данъци и такси.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	счетоводно отчитане по МСФО и IICC въвеждането на подобна промяна би довела до риск от неравнопоставеност между данъкоплатците.		
	III. ЗДДС 1. Не подкрепяме предложената нова т. 5 на чл. 6, ал. 2 от ЗДДС (§16, т. 2, буква б от ЗИД на ЗКПО). С промяната се предлага за доставка на стока за целите на ЗДДС да се смята „прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или част от него“. Предложеното правило е твърде общо и би довело до противоречива практика. Въвеждане на подобно правило предполага изясняване на множество въпроси, като например, каква ще е данъчната основа на доставката, във всички случаи ли ще се прилага правилото или само в случай, че стойността на акциите или дяловете е формирана изцяло или преимуществено от право на собственост върху недвижим имот, как ще се ползва данъчен кредит във връзка с тези доставки, какво ще е третирането при акции, търгувани на регулиран пазар, и т.н.	**Приема се**	Разпоредбата е прецизирана
	2. Предложената нова т. 11 на чл. 7, ал. 5 от ЗДДС (§16, т. 3, буква б от ЗИД на ЗКПО) изисква детайлизиране. Според предложената промяна няма да се счита за вътреобщностна доставка „доставката по ал. 1, когато доставчикът не е подал VIES - декларация по чл. 125 или когато подадената VIES-декларация не съдържа точните данни за съответната доставка, освен ако доставчикът може да обоснове причината за допуснатите от него пропуски или грешки.“ Необходимо е прецизиране в частта с какви доказателства доставчикът би могъл да обоснове причината за допуснатите от него пропуски или	**Приема се**	Разпоредбата е прецизирана

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	грешки.		
	3. Предлагаме да бъде прецизирана предложената нова ал. 9 на чл. 96 от ЗДДС (§16, т. 20, буква в от ЗИД на ЗКПО). Предложената разпоредба в много случаи би била невъзможна за спазване, тъй като доставчикът няма да разполага предварително с информация за авансово плащане, което ще получи или датата на възникване на данъчното събитие. Предлагаме да се предвиди възможност за начисляване на ДДС от доставчика и в случаите на закъсняла регистрация, след срока, определен от предложената разпоредба. По този начин разпоредбата ще е в съответствие с принципа на неутралност на ДДС.	**Приема се**	Разпоредбата е прецизирана
	4. Предлагаме да бъде прецизирана предложената промяна в ал. 5 на чл. 101 от ЗДДС (§16, т. 23 от ЗИД на ЗКПО), като се уточни, че за електронен адрес за кореспонденция се приема последно заявеният електронен адрес от лицето. Промяната се предлага във връзка със зачестили случаи, в които лицата са заявили повече от един електронен адрес за кореспонденция, и често е невъзможно да оттеглят веднъж заявен електронен адрес, което затруднява комуникацията с органите по приходите.	**Предложението е приемливо**	Разпоредбата е обвързана с чл. 28, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Предложението цели да се гарантира законосъобразността на връчването на съобщения на електронния адрес за кореспонденция, който данъчно задължените лица, които подлежат на регистрация по ЗДДС, са длъжни да посочат пред Агенцията по вписванията или пред НАП. С правната норма се намалява административната тежест за регистрираните по ЗДДС лица, които няма да се налага да декларират повторно адрес за получаване на съобщения, и се намаляват разходите за данъчната администрация и за лицата при съдебни производства за оспорване на връчването. Предложението ще бъде изпратено за разглеждане в НС.
	5. Предложение за отмяна на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС. Посочената разпоредба е в противоречие с принципите на пропорционалност и неутралност, залегнали в правото на ЕС и в практиката на Съда на Европейския съюз. Тази разпоредба има по	**Не се приема**	Разпоредбата има за цел да противодейства на лицата, които избягват регистрация по ЗДДС при извършване на облагаема дейност за определен период от годината (осъществяване на дейност в сезонни обекти в рамките на 2-3 месеца

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	същество санкционен характер, тъй като не предвижда възможност за лицата да начислят ДДС за доставката, с която са преминали оборота за регистрация по ЗДДС, съответно дължимият ДДС за доставката остава в тежест на доставчика, което е в противоречие с принципите на ДДС. Трябва^ да се даде възможност на доставчика ДДС да бъде събран от получателя на доставката.		годишно).
Лабораторията за научно-приложни изследвания VUZF Lab към Висшето училище по застраховане и финанси	Лабораторията за научно-приложни изследвания (VUZF Lab) към Висшето училище по застраховане и финанси като цяло подкрепя Проекта на ЗИД на Закона за корпоративното подоходно облагане, публикуван за обществено консултиране на 02.09.2019 г. Предлаганите изменения и допълнения в ЗКПО са очаквани и безусловно необходими за националното законодателство на България, защото са продиктувани от необходимостта от пълно транспониране в националното данъчно законодателство на две Директиви (Директива 2016/1164 и Директива 2017/952), с които на ниво ЕС се въвеждат правила за данъчно третиране, насочени срещу практиките за избягване на данъци на вътрешния пазар, както и основни мерки по плана на Г -20 и ОИСР за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. С транспонирането на двете директиви в ЗКПО, Република България ще изпълни ангажиментите си за въвеждане в законодателството си на международно приети стандарти във връзка с предотвратяване на отклонения от данъчното облагане и прехвърлянето на печалби в трети страни. Подкрепяме създаването на нова глава (глава девета „б“), в която се регламентират Специфични правила при определяне на данъчния финансов резултат в случаите на хибридни несъответствия и на несъответствия с данъчно задължено лице, което е местно лице за данъчни цели на повече от една юрисдикция. Подкрепяме и въвеждането на специфични понятия	**Приема се**	

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	от посочените две директиви, както следва: хибридни несъответствия; „хибридно образувание“ „двойно приспадане“; „приспадане без включване“ „двойно включен доход“ „хибриден трансфер“ „структурирана договореност „пазарен хибриден трансфер“ „финансов търговец“ за целите на глава девета „б“ и др. Също така за целите на новата глава девета „б“ правилно се допълват и дефинициите за попадане в критериите на понятието „свързано предприятие “. Това понятие е от особено значение в контекста на налаганите промени и правила срещу практиките за избягване на данъци на вътрешния пазар и прехвърлянето на печалби. Съответно, в този контекст логично и заглавието на глава двадесета се изменя на: „Специфични правила при трансфери към и от част на едно предприятие в страната и друга част на същото предприятие, разположена извън страната, като се правят и съответстващи изменения на някои членове. Подкрепяме въвеждането на нови текстове относно същността и режима за „временен трансфер на активи“ (т.е. за срок не по-дълъг от 12 месеца и при изпълнението на определени условия), „трансфериране на дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност“ и др. (чл. 157а-157в). Освен тези, налагани промени по линия на двете конкретни директиви, в проекта на ЗИД на ЗКПО се предлагат полезни изменения, свързани с прецизиране на някои разпоредби на досега действащия ЗКПО за улесняване на практическото му прилагане. По- конкретно, например са направени предложения за изменение и допълнение, свързани с избягване на разнопосочна практика при тълкуването и прилагането му в случаите на установяване на неизпълнение на изискванията за преотстъпване на корпоративен данък. Както е известно, преотстъпването на корпоративен данък представлява отклонение от общия режим на облагане. Предлага се допълнение,		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	което изрично да постановява, че при неизпълнение на условията за преотстъпване, същият данък се дължи в пълния му размер и не може да се прилага възстановяване на преотстъпен данък частично само в размер на неизпълнената част от ангажимента за инвестиране. От въвеждането на предлаганите изменения и допълнения в ЗКПО може да се очаква ефект на ограничаване на случаите на данъчно планиране, водещи до данъчно необлагане (съответно значително по-ниско облагане) и намаляване на възможностите за злоупотреби. Имаме следните конкретни предложения по предложените промени, касаещи ЗДДС в преходните и заключителни разпоредби на Проекта на ЗИД на ЗКПО:		
	1. С предложените промени в чл. 6, 7, 9, 13, 17, 25, 70 се разширява значително приложното поле на закона. Добавят се дейности, които разширяват обхвата на понятието „независима икономическа дейност“, дефинирано в чл. 3 от ЗДДС. С новата редакция на чл. 6, ал. 1 се променя понятието „доставка“: „Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.” Предложението „както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик“ създава условия всяко физическо и юридическо лице при извършване на доставка или получаване на доставка, да попадне под разширеното действие на този текст. Това не е идеята заложена в Директива 2006/112 /ЕО на Съвета относно общата система на ДДС, да бъдат субекти на данъка всички лица, а само тези със значителна по обем икономическа дейност - над 50 000 лв. оборот.	**Не се приема**	С постановеното от Съда на Европейския съюз (СЕС) в определение по българско дело С-159/14 – т. 36, 37, 38, е отговорено на българската държава, че прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещ като собственик по смисъла на член 14, параграф 1 от Директива 2006/112 обаче не изисква лицето, на което се прехвърля тази вещ, да я държи физически, нито тя физически да е транспортирана до него и/или физически да е получена от него – т. 38. Съгласно постоянната практика на Съда понятието „доставка на стоки“ не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик (вж. решения Евита К, С 78/12, EU:C:2013:486, т. 33 и Dixons Retail, С 494/12, EU:C:2013:758, т. 20).

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	2. С новата редакция на ал. 2 на чл. 53 правото на прилагане на нулева ставка при доставките е обвързано от представянето на различни документи, доказващи реалното извършване на доставката, посочени в Регламент 2018/1912. Нова редакция: „(2) За прилагане на нулева ставка по ал. 1 доставчикът следва да разполага с: 1. документи за доставката, определени с правилника за прилагане на закона; 2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки. В този случай се приема, че стоките са изпратени или транспортирани от територията на страната до територията на друга държава членка, освен ако органът по приходите не докаже противното.“ Препратката към чл. 45 а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки означава, че за доказване изпращането или превоза ще се приемат посочените в Регламента, документи, а именно: а) документи във връзка с изпращането или превоза на стоките, като подписана товарителница, коносамент, фактура за въздушен товарен превоз или фактура от превозвача на стоките; б) следните документи: i) застрахователна полица във връзка с изпращането или превоза на стоките или банкови документи, доказващи заплащането на превоза или изпращането на стоките;	**Не се приема**	Направените предложения за промяна в ЗННД не касаят обсъждания проект на ЗКПО.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	ii) официални документи, издадени от публичен орган, като например нотариус, с които се потвърждава пристигането на стоките в държавата членка на местоназначение; iii) разписка, издадена от складодържател в държавата членка на местоназначение, с която се потвърждава съхранението на стоките в тази държава членка.“ С оглед прякото приложение на Регламента на територията на страната, възможността да се доказва пристигането на стоките чрез заверка от нотариус означава заплащане на тази услуга на нотариуса. Тъй като нотариусите определя цената на своята услуга съгласно материалния интерес, това означава високи такси, които трябва да бъдат платени при всяка заверка. Таксите ще се определят от стойността на доставката. Очаква се лицата да не ползват тази форма за доказване пристигането на стока. За да не се стеснява действието на Регламента е препоръчително в Тарифата за нотариалните такси към Закона за нотариусите и нотариалната дейност да се определи размер на таксата за такава заверка. Този размер може да бъде в определени граници или да бъде еднакъв за всяка доставка. В предложения ЗИД не се предвижда изискване да се направят съответните промени в посочената Тарифа, както и срок, в който тези промени да бъдат направени.		
	3. С новата ал. 9 на чл. 79 реновираните сгради се приравняват по данъчен режим на нови сгради и за тях ще се дължи ДДС, когато са предмет на доставка. Промяната се прави с цел съобразяване с две решения на съда на ЕС, а именно решение по дело С- 326/11 и решение по дело С-308/16. Следва да се отбележи, че решенията на Съда на ЕС, както всички съдебни решения се постановяват по спор по определен възникнал казус. Решенията на Съда на ЕС са задължителни за прилагане,	**Не се приема**	Текстовете са прецизирани с оглед привеждане в съответствие с чл. 12, ал. 2 от Директива 2006/112/ЕО, както и с практиката на СЕС, постановена с решения по дела С-308/16, С-326/11 като се цели създаване както на правна сигурност на лицата, така и уеднаквяване на практиката на НАП. Разпоредбите от ЗДДС следва да бъдат съобразени с нормите на правото на ЕС като общо изискване за законосъобразността им. Ако

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	когато има аналогичен казус в държавите членки. Те са задължителни за прилагане от органите на НАП и от съда, а не изискват въз основа на тях да се въвеждат законодателни промени. В подкрепа на това виждане е факта, че решенията са постановени от Съда на ЕС съответно 2012 г. и 2017 г. Законодателят е имал възможност да предприеме съответните законодателни промени много по-рано във времето. Следва да бъде посочено, че в държава като Гърция, се предвижда от 1 януари 2020 г. новите сгради да бъдат освободени от заплащане на ДДС първите три години от построяването им, когато са обект на доставка. Докато у нас се въвежда задължение за заплащане на ДДС и за всички реновирани сгради.		съответната държава членка не предприеме мерки, изцяло транспониращи разпоредбите на директивите, или не коригира предполагаемото нарушение на правото на ЕС, Комисията може да образува официално производство за установяване на нарушение.
	Предложената редакция на понятието „нови сгради в“ т. 5а от § 1 от Допълнителните разпоредби на закона е доста общо формулирана и създава условия за широко тълкуване и широко приложение от страна на органите на приходите.	**Приема се частично**	Разпоредбата е прецизирана
	4. С нова ал. 9 на чл. 96 се въвежда задължение за задължителна регистрация по ДДС в България на всички лица, които не са установени на територията на страната, когато извършват доставки на стоки и услуги. Разпоредбата не се отнася за доставчици, които извършват доставки, по които данъкът е дължим от получателя. Задължението за регистрация възниква 7 дни преди датата, на която данъкът по доставката става изискуем. От така предложената разпоредба не става ясно тази регистрация, направена веднъж, постоянна ли е? Няма текст, който да урежда дерегистрирацията на такива лица. Тази регистрация отнася ли се до доставчици от ЕС и Европейското икономическо пространство, или само за лица от трети страни. Не става ясно защо се въвежда задължителен регистрационен режим. Тази разпоредба може да създаде ответна реакция на другите държави членки, които ще поискат от	**Предложението е приемливо в частта за изрично уреждане на дерегистрацията на тези лица**	Предложените текстове имат за цел привеждане в съответствие с разпоредбите на ЗДДС с чл. 3 - чрез дерогация от член 2, параграф 1, буква б), i) от Директива 2006/112/ЕО. Разпоредбите от ЗДДС следва да бъдат съобразени с нормите на правото на ЕС като общо изискване за законосъобразността им. Ако съответната държава членка не предприеме мерки, изцяло транспониращи разпоредбите на директивите, или не коригира предполагаемото нарушение на правото на ЕС, Комисията може да образува официално производство за установяване на нарушение. Предложението в частта за изрично уреждане на дерегистрацията на тези лица, а не прилагане на общ режим ще бъде изпратено за разглеждане в НС.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	българските фирми да се регистрират при тях, когато извършват доставки.		
Георги Пенков	Здравейте уважаемо министерство, пиша ви във връзка с декларирането и заплащането на доходи от наем. В момента, поне до колкото ме информираха колегите ви от община Витоша, към която съм и аз вариантите за плащания са два : на място, чрез попълването на декларация и плащане по банков път или по електронен път, като и в двата случая плащанията и декларациите се подновяват и правят на всеки три месеца. Проблемът е там, че електронната и хартиените бланки са различни, с различни полетата за попълване и различни критерии, написани са изключително сложно с цитирани страшно много членове и алинеи, за които няма легенда, което означава, че да ги попълня коректно и осведомено биха ми били нужни юридически познания. Декларациите са остарели по смисъл и начин на попълване. Другото, което не разбирам е защо данъкът трябва да се плаща на всеки три месеца, което ми отнема мисловна дейност, финансови средства за гориво, по-високи финансови средства за парични преводи, повече харчене на хартия, замърсяване на околната среда и т.н. още много причини които мога да изброя. Предложенията ми са следните :		
	- Да се изготви единна бланка за плащане на данъци за доходи придобити от наем, към която да се прилага копие от договор за наем и да бъде максимално улеснена. По този начин ще бъде прекратена и порочната практика тези данъци да не се плащат. (когато изучавах методите за плащане на този вид данък, всички хора ме гледаха странно и ми се чудеха, как така искам да си плащам данъците - причините са ясни !).	**Не се приема**	Направеното предложение не е ясно. Едновременно с това промени в реквизити на декларации и справки към различни членове на ЗДДФЛ не се регламентират с изменения на разпоредби в закона. Относно мотивацията на предложението за промяна на бланката за плащане на данъци върху доходи от наем, а именно, че сложността й е предпоставка за не плащането им, не считаме че има такава причинно-следствена връзка.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	- Плащанията да се извършват веднъж годишно наред с плащането на всички останали данъци. Причините са: по-висок коефициент на полезно действие, улеснение на данъкоплатеца, улесняване на цялата държавна администрация, практични, екологични. Поздрави, Георги Пенков гр. София	**Не се приема**	Доходите от наем не се третират по различен, специфичен ред от ЗДДФЛ в сравнение с останалите видове доходи. Те подлежат на облагане по общия ред на закона. Всички доходи от стопанска дейност на физическите лица – доходите на упражняващите свободна професия, от извънтрудови правоотношения, от авторски и лицензионни възнаграждения, доходите от упражняване на занаят, които са извън обхвата на патентната дейност (вкл. и доходите от самата патентна дейност, които се облагат по реда на Закона за местните данъци и такси), се облагат авансово, като авансовият данък се дължи върху разликата между облагаемия доход и вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за своя сметка за месеците на тримесечието, през което е придобит облагаемият доход, а ако лицето не е самоосигуряващо се - между облагаемия доход и удържаните задължителни осигурителни вноски – чл. 43 от ЗДДФЛ. Има разлика само относно лицето, което е задължено да удържа и внася данъка - когато платецът на дохода от наем (т. е. наемателят) е предприятие или самоосигуряващо се лице, размерът на данъка се определя и данъкът се удържа от него при изплащането му. Когато платецът на дохода (наемателят) не е предприятие или самоосигуряващо се лице и съответно не е задължен да удържа и внася данъка, той се внася от лицето, придобило дохода (в случая – наемодателя), в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиване на дохода. В края на годината физическите лица декларират в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ получените от тях доходи през годината, в т. ч. доходите от наем, и размера на платения авансово данък, както и други обстоятелства, свързани с данъчното им облагане.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 585

от 9 октомври 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЕЦЕЛАРИЯ":
/Апостол Михов/

мб-ИА

VD-R-ZKPO.DOC

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 02.01-117
9 октомври 2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 902-01-52
Дата 09 / 10 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....585..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 950-01-244/09.10. **2019 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 902-01-52, внесен от Министерски съвет на 09.10.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЕМИЛ ХРИСТОВ